

O B S A H

str.

1. Svolání 26.synodu (2.části) TISK 21	1
2. Návrh programu TISK 22	2
3. Návrhy syn.rady k projednání TISK 23	3
4. Výklad círk.zřízení (volba poštou) TISK 24	4
5. Informace TISK 25	6
6. Vyjádření PO teologického k práci J.Hromádky ve vládě	7
7. K návrhu zákona o svobodě náb.vyznání a o církvích	9
8. Zpráva SR (dopis později poslaný sborům)	13
9. Dopis far.Dr.E.Melmukové synodu a její návrhy	18
10. Prezenční listina (4 listy) - příloha jen k originálu	
11. Zápis 7.zasedání pokračujícího synodu	20
12. Zápis 8.zasedání	25
13. Zápis 9.zasedání (první část)	34
14. Zápis 9.zasedání (druhá část)	44
15. Usnesení synodu č.65-102	50
0.Seznam tisků 26.synodu (3.části)	53
1. Svolání 26.synodu (3.části) (TISK 30)	54
2. Svolání 26.synodu (3.části) druhého pokračování T 31	55
3. Návrh programu TISK 32	56
4. Seznam členů a náhradníků této části synodu TISK 33	57
5. Informace TISK 34	71
6. Výtah volebního a jednacího řádu TISK 35	72
7. Zpráva synodní rady TISK 36	76
8. Zpráva kanceláře synodní rady TISK 37 A	84
9. Zpráva účelových zařízení syn.rady TISK 37 B	85
10. Služba vikáře Svatopluka Karáska TISK 37 C	97
11. Duchovenská péče v nápravných ústavech TISK 37 D	98
12. Vyjádření PO teologického k účasti ordinovaných duchovních církve na politickém životě TISK 38	102
13. Stanovisko k návrhu zákona o umělém přerušení těhotenství TISK 39	103
14. Usnesení 2.části 26.synodu	107
15. Zpráva o plnění usnesení z 15.-18.11.89 a I.90 T 41	110
16. Návrhy na změnu kazatelského reverzu TISK 42	113
17. Návrhy na změnu círk.zřízení a řádů TISK 43	114
18. Návrhy neprojednané v 2.části 26.synodu TISK 44	115
19. Prezenční listina (5 dvojlistů) jen k originálu za s.	118
20. Zápis 10.zasedání (1.zasedání v druhé části synodu)	119
21. Zápis 11.zasedání (2. " ")	123
22. Zápis 12.zasedání (3. " ")	136
23. Zápis 13.zasedání (4. " s dodatky verifikátorů)	142
24. Poselství	150
25. " K 1.výročí nenásilného převratu	152
26. " K vztahu Čechů a Slováků	153
27. Německý překlad """"	154
28. Usnesení synodu č.103-142 a změny círk.zříz. a řádů	159
poslední list	164

26. synod 26. - 27. 1. 1990

TISK č. 21

Všem sborům českobratrské
církvě evangelické a
všem členům 26. synodu

V Praze dne 8. ledna 1990
Č.j. 69/90/Kem

Věc: Oznámení pokračování 26. synodu a svolání jeho zasedání
26. 1. 1990 ve 14 hodin

Milí bratři a milé sestry,

na základě unesení 26. synodu v jeho 6. zasedání 18.11.1989,
svolat odročené jednání 26. synodu nejpozději do konce února 1990,
oznamuje synodní rada, že svolává

26. řádný synod českobratrské církve evangelické
k pokračujícímu zasedání ve dnech 26. a 27. ledna 1990.

Všecka zasedání se budou konat v kostele vinohradského sboru
v Praze 2, ul. Mlečka 60. Zahájení bude v pátek 26. 1. ve 14 hodin a
ukončení se předpokládá v sobotu 27. 1. ve 13 hodin, pokud synod ne-
stanoví jinak. Na programu má být projednání záležitostí odročených
podle návrhů synodních komisí, zpráva o práci synodní rady od listopa-
dového jednání synodu, rozprava k této zprávě a o situaci církve a
projednání dalších návrhů synodní rady a seniorátních konventů a návr-
hů, které budou podány během rozpravy na synodu. Pokud synod neusnese
jinak, budou se zasedání konat veřejně v plénu.

Členům 26. synodu posíláme návrh programu pro pokračující zasedá-
ní 7. až 9. a dále návrhy synodní rady a konventu Moráckého seniorátu
a informace. Předpokládáme, že u těch členů, kteří se nemohli účastnit
zasedání v listopadu 1989, pominul důvod pro jejich omluvu, a neposí-
láme proto pozvání jejich náhradníkům. V těch případech, kde se člen
synodu nebude moci z vážných důvodů účastnit lednových zasedání, pro-
síme, abyste to neprodleně oznámili synodní radě a příslušnému senio-
rátnímu výboru, který povolá náhradníka. Požadavek ubytování pošlete
ihned.

S bratrským pozdravem

SYNO DÍ RADA ČESKOBRA-TRSKÉ CÍRKVE EVANGALICKÉ

Miloš Lešíkar
synodní kurátor

Čarel Smetana
náměstek syn. seniora

Vladimír Pistor
náměstek syn. kurátora

Mgr. Miroslav Litomiský, CSc
člen synodní rady

Jan Prusina
člen syn. rady

26. synod 26.-27.1.1990

TISK č. 22

NÁVRH SYNODNÍ RADY NA PROGRAM POKRAČUJÍCÍCH ZASEDÁNÍ 26. SYNODU

7. zasedání v pátek 26.1.1990 ve 14 hodin v chrámu v Praze Vinohradech

1. Pobožnost - náměstek synodního seniora Pavel Smetana
2. Úvodní slovo a přivítání - předsednictvo synodu
3. Ustavení pokračujícího synodu
 - a/ zjištění presence JVR 13,3 se změnami virilních členů
 - b/ povolání náhradníků za onluvené členy JVR 13,4
 - c/ event. povolání dalších členů s hlasem poradním JVR 12,8
 - d/ sdělení o právním poradci synodu JVR 24
4. Slib nových synodálů /a závazek slibu pro všechny členy synodu/
5. Volba zapisovatelů /čtyř dvojic/ JVR 13,8
6. Připomenutí jmen verifikátorů a skrutátorů /z listopad. jednání/
7. Rozhodnutí o předsednictvu synodu
8. Event. volba komise pro stanovisko - poselství pokračujícího synodu
9. Návrh na jednání v plénu JVR 13,10 a 25 a schválení programu
10. Rozhodnutí o úhradě výdajů pokračujícího synodu /tisk č. 23 P4/
Společná píseň
11. ZPRÁVA O PRÁCI SYNODNÍ RADY od zasedání synodu v listopadu 1989
12. PROJEDNÁNÍ ZÁLEŽITOSTÍ NEDOKONČENÝCH při listopadových zasedáních
podle návrhů komisí /tisky 16A, 16B a zápisy o jednáních komisí/
13. Oznámení předsednictva synodu JVR 18 - v 17,50 hodin
14. Modlitba a společná píseň - Zlata Voborská

8. zasedání v pátek 26.1.1990 v 19,30 hodin v chrámu na Vinohradech

1. Společná píseň a modlitba - Antonín Plachý ml.
2. Informace předsednictva JVR 15,3 a 18
3. Případné dokončení podle bodu 12 předchozího zasedání
4. ROZPRAVA ke zprávě synodní rady
5. Oznámení předsednictva synodu
6. Modlitba a společná píseň - Naděje Mandysová

9. zasedání v sobotu 27.1.1990 v 8 hodin v chrámu na Vinohradech

1. Pobožnost /píseň, čtení Písma, modlitby/ - Bohumil Otřísal
2. Informace předsednictva synodu
3. Pokračování ROZPRAVY ke zprávě synodní rady a k situaci v církvi
Ukončení rozpravy v 10 hodin, případně přestávka do 10,20 hodin
4. Projednání NÁVRHŮ synodní rady a konventu /tisk č. 23 a 24/
5. Projednání NÁVRHŮ podaných během rozpravy
Případné schválení poselství, bude-li rozhodnuto o jeho přípravě
6. Závěrečné slovo za předsednictvo synodu v 12,30 hodin
7. Bohoslužebné zakončení - člen synodní rady Jan Trusina
Občerstvení ve sborovém sále na Vinohradech v 13 hodin

26. synod 26. - 27. 1. 1990

TISK č. 23

NÁVRHY SYNODNÍ RADY PRO POKRAČUJÍCÍ JEDNÁNÍ 26. SYNODU

P 1 Budovy bývalých církevních sociálních ústavů

Podle informací bude možné žádat o vrácení bývalých církevních sociálních ústavů. S rozhodnutím je však spojen závazek, že církev by musela plně převzít jejich provoz a ze svých prostředků hradit případné ztráty provozu, jakož i hradit náklady na opravy a údržbu.

Brabčice: V době předání bylo 121 lůžek a 22 zaměstnanců. Veškeré nemovitosti jsou dosud v majetku církve. Nájemné není propláceno.

Dobruška: V době předání bylo 34 lůžek a 5,5 zaměstnanců. Veškeré nemovitosti jsou dosud v majetku církve. Nájemné není propláceno.

Myslibořice: V době předání bylo 205 lůžek a 31 zaměstnanců. Objekty nejsou již majetkem církve.

Sobotín: V době předání bylo 148 lůžek a 24 zaměstnanců. Objekty nejsou již majetkem církve.

Ve všech 4 případech nebylo vyřešeno poskytnutí náhrady za předané zásoby a předměty v užívání. V této věci bylo jednáno. V roce 1988 se záležitost dostala k projednání centrálních orgánů /Ministerstvo kultury s Ministerstvem zdravotnictví/. Konečné řešení nebylo dosaženo.

Synod by měl rozhodnout v následujícím:

1. Zda pro Myslibořice a Sobotín má církev uplatňovat majetkoprávní vrácení církvi.
2. Zda pro všechny 4 ústavy má církev žádat navrácení provozu církvi. Rozhodnutí synodu v této záležitosti ovlivní záměry budování středisek DIAKONIE.

P 2 Letní tábor Komenského v Bělči.

V Bělči u Hradce Králové měla církev Letní tábor Komenského, který před asi 30 lety musel být předán anad SSM nebo pionýrské organizaci. Bylo by možné žádat vrácení tohoto letního tábora. Podle informací, bývalé dřevěné objekty zcela dosloužily a byly vybudovány nové objekty, jejichž stav a řešení nám není známo.

Není vyloučeno, že pokud by se podařilo docílit vrácení tohoto tábora, majitel bude uplatňovat určitou náhradu za vybudované objekty, pokud by mohl prokázat výrazný rozdíl v jejich kvalitě.

Synod nechť rozhodne, zda má být zahájeno jednání o vrácení tohoto objektu.

P 3 Úhrady výdajů spojených s přípravou a konáním pokračování 26. synodu

"Synod se usníší, aby všechny výdaje spojené s přípravou a konáním pokračování 26. synodu byly hrazeny z repartice 1990. V rámci těchto nákladů bude mimopražským členům synodu včetně přizvaných členů církve s hlasem poradním, vyplácena náhrada cestovních výloh podle příslušné směrnice. Stravné bude kráceno o Kčs 20.- za poskytnutou stravu ve dnech konání synodu."

P 4 NÁVRH KONVENTU HORÁCKÉHO SENIORÁTU PRO POKRAČUJÍCÍ JEDNÁNÍ 26. SYN.

P 4 Konvent doporučuje synodu, aby prohlásil usnesení synodní rady na návrh pastýřské komise o udělení důtky za angažovanost bratří a sester kazatelů /-ek/ v roce 1977 - za nepletné.

VÝKLAD CÍRKEVNÍHO ZŘÍZENÍ

Volba seniorátního vikáře poštou.

Synodní rada předkládá synodu k rozhodnutí výklad církevního zřízení a řádu církve v tom směru, zda volba seniorátního vikáře poštou je možná či ne. Tento výklad jako závazný bude uplatňovat v budoucnu, pokud by došlo k opakování podobného případu.

Vysvětlení:

V době prázdnin seniorátní výbor v časové nouzi zvolil seniorátního vikáře tím způsobem, že všichni členové zaslali svůj hlas předsedovi seniorátního výboru poštou. Při příští schůzi seniorátní výbor o záležitosti sice jednal, nečinil však nové usnesení. Protest v této záležitosti nebyl předložen. Synodní rada volbu potvrdila.

Osobně byla synodní radě vznesena připomínka, že postup SV představuje porušení řádu církve a že SR proto neměla volbu potvrzovat.

Poněvadž PO právní se nemohl sejít, požádala SR všechny členy tohoto PO o písemné vyjádření.

3 členové sdělili, že volba poštou je možná, 3 sdělili, že volba poštou není možná, 1 člen neodpověděl a 1 se zdržel s odůvodněním, že pro krátkou dobu spolupráce v PO se v problematice nevyzná. Člen SR se zdržel vyjádření, neboť se zúčastnil rozhodnutí SR o potvrzení volby.

Poněvadž PO právní se v této záležitosti neshodl, předkládáme rozhodnutí o výkladu synodu. Pro informaci přikládáme 6 vyjádření členů PO právního.

JUDr. Jaroslav Bartička: Naše církevní zřízení i jeho prováděcí předpisy neobsahují v tomto bodě žádný konkrétní údaj, což je zřejmě jeho nedostatek.

Avšak v JVR 3,5, který se týká voleb ve shromáždění, je jasně řečeno, že hlas odevzdaný zástupcem, odeslaný poštou nebo doručený poslem je neplatný. Podle obecné právní zásady i podle směrnic daných teorií státu a práva ČSSR je ke každému volebnímu aktu třeba osobní přítomnosti. Jak chcete ověřit, že volební projev poslaný dopisem, je skutečným projevem voliče? Proto považují volbu provedenou poštou zcela jednoznačně za neplatnou.

Miroslav Brož: 1. Volba poštou je možná jen ve správním orgánu a to jen v seniorátním, jemuž je to výslovně umožněno CZ § 25,3.

2. V tomto smyslu lze chápat požadavek JVR § 30,1 řádného ohlášení a pozvání k jednání za splněný tím, že byli členové sen. výboru obeznámeni s tímto způsobem jednání. 3. Také požadavek předsedajícího byl splněn, jestliže předseda správního orgánu seniorátního toto písemné jednání organizoval/řídil/.

4. Co se tajnosti volby týče, je její požadavek bezpředmětný, jestliže všichni čtyři oprávnění k hlasování v seniorátním výboru odevzdají písemně svůj hlas. V tom případě lze na něj nazírat jako na aklamaci, která v nejbližším zasedání seniorátního výboru může být volícími členy také ověřena /kdyby toho bylo třeba/. 5. Jestliže by se však jediný člen vyslovil proti písemnému usnášení, musí se hlasovat tajně v zasedání /JVR 3,4/ a pak volba poštou není možná.

JUDr. Petr Carda: Podle čl. 31 odst. 2 Řádu o správě církve může seniorátní výbor v případě potřeby jednat a usnášet se písemně. Domnívám se však, že toto ustanovení nelze použít pro volbu seniorátního vikáře /diakona/ a to z toho důvodu, že postup voleb je upraven zvláštním ustanovením, jímž je čl. 30 JVR, který zní: "1. Volby ve správních orgánech se mohou konat jen tehdy, jestliže bylo volební zasedání správního orgánu ohlášeno podle § 6 CZ nebo jestliže byli všichni členové do zasedání označeni jako volební, včas písemně pozváni." Citované ustanovení výslovně uvádí, že volba musí být provedena v zasedání. Navíc lze dovodit, že pouze při volbě v zasedání lze dodržet ustanovení o tajné volbě hlasovacími lístky /čl. 3 odst. 4 JVR/, jakož i ustanovení o sčítání hlasů zvolenými skrutátory /čl. 3 odst. 9 JVR/.

JUDr. Miroslav Krčmář: Jsem toho názoru, že jde o případ krajně neobvyklý a přes veškerou snahu se mi nepodařilo najít jak v Církevním zřízení tak i v jednacím a volebním řádu ustanovení o možnosti volby některého z kázatů nebo církevních pracovníků vůbec korespondenční cestou t. j. "poštou" jako v daném případě. V Církevním zřízení /čl. 10 - 14/ obdobné ustanovení není a naopak v čl. 3 Jednacího a volebního řádu se vyžaduje p ř í t o m n o s t nad-

poloviční většiny členů /v návaznosti na ust. čl. 2 odst. 2. písm. a /. Jsem tedy toho názoru, že zmíněná volba "poštou" je v rozporu s naším Řádem jednacím a volebním a taktéž bylo chybou seniorátního výboru, že sice o věci jednal, ale žádné příslušné opatření neučinil. Stejně tak se i domnívám, že SR neměla tuto volbu potvrzovat, protože je nutno ji považovat za neplatnou z důvodu, že se nejedná o výjimku, která by byla stanovena církevním zřízením.

Pavel K. Pellar: K předložené otázce беру в увагу CZř § 25,3 "SV ... může též jednat a usnášet se písemně" a JVŘ čl. 30,1, že volby ve správních orgánech se mohou konat jen tehdy, jestliže je volební zasedání správního orgánu ohlášeno podle § 6 CZř nebo jestliže byli všichni členové do zasedání označeného jako volební, včas písemně pozváni." K tomu konstatují: 1/ JVŘ čl. 30 je obecné ustanovení pro správní orgány na různých úrovních církve, tedy především pro staršovstva a pak i pro seniorátní výbory a SR. 2/ Kvalitativně vyšší právní norma-CZř- vymíní však pro seniorátní výbory několik výjimek z obecných ustanovení řádů a mezi nimi i možnost SV jednat a usnášet se písemně.

3/ JVŘ v čl. 3,2 a 4 staví usnášení a volby na jednu rovinu, když pro ně ustanovuje stejná pravidla. Odlišují se jen obsahem hlasování, nikoli kvalitou jednání.

4/ Poukaz k § 6 CZř, uvedený v JVŘ čl. 30 se zdá nadbytečný a matoucí, neboť v CZř se týká shromáždění a nikoli správních orgánů.

5/ Při písemném jednání zmíněného SV byla fakticky naplněna i podstata čl. 30 JVŘ: členové věděli, že jde o volbu, byli k volbě i písemně vyzváni. A věděli i "včas", že musejí svůj písemný hlas odevzdat.

Můj závěr: věcně nebylo opomenuto nic z toho, co čl. 30 vyžaduje. A oproti nutnosti fyzické přítomnosti při volbě využil SV výjimky dané mu pro jednání CZř 25,3. Domnívám se, že postup SV není porušením řádu a volba je platná.

JUDr. Pavel Šimek: Mám za to, že tento postup je přípustný. Podle § 25 o.3 CZ "SV může však též jednat a usnášet se písemně". Slovem "písemně" lze proto rozumět, že tedy i písemným sdělením doručeným poslem nebo poštou.

Zvláštní ustanovení o volbě sen. výboru není dlužno proto pod slova "jednat a usnášet se" subsumovat i volební akt - je to též usnesení. Čl. 27 JVŘ obsahuje obecný předpis pro jednání všech správních orgánů, tedy i sen. výborů, neobsahuje žádný předpis, který by vylučoval možnost "jednat a usnášet se písemně". Ostatně, i kdyby takový předpis obsahoval, neplatil by pro seniorátní výbory vzhledem k ustanovení § 25 o.3 CZ, tedy jen pro staršovstva a synodní radu, ale takový předpis v něm obsažen není. Čl. 8,5 JVŘ obsahuje podrobný předpis pro volby ve sborovém shromáždění. "Hlas odevzdaný poštou je neplatný." To asi budí pochybnost, zda postup seniorátního výboru byl správný. Avšak tento předpis platí jen pro volby ve sborových shromážděních.

/Účelem je zabránit arbitraci mezi neinformovanými členy sboru/, tedy neplatí ani pro seniorátní výbory, ani pro synod. A právě tento výjimečný předpis je pomůckou pro výklad argumentem a contrario, že v jiných situacích, zejména s ohledem na § 25,3 CZ, je odevzdání hlasu poštou v sen. výboru platné.

26.synod 26.-27.1.1990

TISK č. 25

INFORMACE pro členy pokračujícího 26.synodu

ZMĚNY TISKU č. 3 /Seznam členů a náhradníků 26.synodu/

Seniorát Hrácký

72. Lubomír KABÍČEK, senior, 586 01 Jihlava, Vrchlického 1

Náhradníci:

1. Joel Ruml, konsenior, 549 01 Velké Meziříčí, U Světlé 24
2. Pavel Keřkovský, 1.náhr., farář, 675 06 H.Vilémovice p.Benetice
3. Bohumil Dittrich, 2.náhr., far., 582 71 H.Krupá p.Dolní Krupá

Seniorát Východomoravský

86. Jaroslav VODA, senior, 756 31 Liptál 8

87. Radomír Žárský, sen.kurátor, 755 01 Vsetín, Na plavisku 1641

Náhradníci:

1. Vladimír Kopecký, konsenior, 756 52 Střítež n.Bečvou 120
2. Jiří Kabíček, 1.náhr., farář, 760 01 Zlín, Slovenská 1
3. Ludvík Svoboda 2.náhr., far., 768 42 Prusinovice, Přerovská 174
1. ing.Daniel Košťál, nám.s.k., 757 01 Valaš.Meziříčí, Krátká 709
2. Jan Kříb, 1.náhr.presbyter, 756 25 Růžka 284
3. ing.Jan Malina, 2.náhr.presb.756 23 Jablunka n.Bečvou 424

90. Tomáš HOLEČEK, far., 756 22 Hoštálková 23 jako 1.náhr. na místo uprázdněné po zvolení J.Vody seniorem

92. ing.Jan NEVOLA, presb., 756 23 Pržno 225 p.Jablunka jako 1.náhr. na místo uprázd. po zvolení R.Žárského sen. kurátorem

NÁVRH NA ZAPISOVATELE POKRAČUJÍCÍHO 26.SYNODU

pro 7.zasedání Jaroslav Fér a Milada Havránková

Petr Čapek a Josef Stiburek

pro 8. zasedání Jiří Zejfart a Jan Vondráček

pro 9. zasedání Jindřiška Krpálková a ing.Valentin Chamrád

ZMĚNY V ZÁPISU JEDNÁNÍ 1.KOMISE /TEOLOGICKÉ/ dodané dr.P.Filipim

k návrhům seniorátních konventů /tisk č. 16B/ k uvedeným bodům :

- 2 - Komise doporučuje přijetí v novém znění : "Synod žádá synodní radu, aby uložila poradnímu sboru evangelizačnímu provést a zpracovat důvěrné setření o zkušenostech s evangelizací a pastorcí mezi romským obyvatelstvem."
- 3 - Komise navrhuje přechod k dennímu pořádku. K věci však podává samostatný návrh ze své zpravy : "Synod podporuje synodní radu v úsilí o zajištění možností, aby vojáci, kteří si to přejí, mohli během základní vojenské služby u sebe mít a číst Bibli."
- 4 - Oprava druhé věty: slova "aby byla" nahradit slovy "nechť je". Konečné znění: "Synod pověřuje synodní radu vytvořením komise, která by zhodnotila jednání církve se státní správou v uplynulých čtyřiceti letech. S hodnocením nechť je seznámena církev."

NOCLEHY včas přihlášeným členům synodu zajistí kancelář synodní rady a bude je o místě přenecování informovat na synodu.

VŠECKA ZASEDÁNÍ pokračujícího 26.synodu se konají v chrámu vinohradského sboru v Praze 2 Vinohradech, W.Piecka /Korunní/ 60.

JAKO MATERIÁLY pro synodní jednání zůstávají tisky 1 až 17 a k nim posíláme nyní tisky 21 až 25.

Uzavírka 10.1.1990.

Synodní rada československé církve evangelické
111 21 Praha 1, pošt. př. 456 /Jungmannova 9/

V Praze dne 22. ledna 1990
Č. j. 208/90

Poslancům 26. synodu
inkl. seniorátním výborům

Milí bratři a milé sestry,

poradní odbor teologický synodní rady vypracoval na svém zasedání 15.1.1990 vyjádření k práci bratra dr. Josefa Hromádky ve vládě, které synodní rada předkládá poslancům synodu a tím i seniorátním výborům ČCE.

S bratrským pozdravem a ze správnost

Miroslav Brož
vedoucí tajemník

VYJÁDŘENÍ K PRÁCI BRATRA DR. JOSEFA HROMÁDKY VE VLÁDĚ

1. Otázka, do jaké míry a za jakých podmínek se v současné situaci může synodní senior československé církve evangelické dr. Josef Hromádka angažovat v politickém životě jako místopředseda vlády, musí být jistě především posouzena ze zásadního hlediska, které vyplývá z celého Písma a zejména z Nového zákona: Církev se při zvěstování evangelia nemůže opírat o donucovací moc státu a nemůže se na této moci jako církev podílet. To neznamena, že se na státní moci nemohou a dokonce nemají podílet jednotliví křesťané / i Nový zákon připomíná kladně Josefovou službu v pohanském Egyptě -Sk 7, 9-11/, ale oblast politické moci má být od života a svědectví církve oddělena. Společenství kolem kazatelny a stolu Páně je otevřeno všem. Tato zdrženlivost církve neznamena, že církev nenese politickou odpovědnost. Nese ji, a to v hlubokém smyslu. Uprostřed politické soutěže upozorňuje na nejhlubší motivy lidské odpovědnosti jako odpovědnosti před Bohem a na poslední perspektivu lidské naděje, již je království Boží. Bez této služby by hrozilo, že se politická soutěž stane bojem, který nás oslabí nebo zničí.

Konstantinský model spojení oltáře a trůnu již není sice aktuální, ale z toho, co jsme pověděli plyne v nynějším předvolebním období, že:

1.1 Nemůžeme přijmout klerikální model praktikovaný běžně církví římskokatolickou /Vatikán jako stát se svou diplomacií, křesťanské politické strany - až po hesle typu: Věřte Kristu, věřte i nám/. Nedoporučujeme vstup do křesťanských politických stran, vstup církví jako celků do politických seskupení a pod. Z evangelia plyne sekularizace, odbožštění politického života. Evangelium nelze prosazovat mocí ani je užívat k podpoře partikulárních politických programů.

1.2 Především z pastýřských důvodů je nebezpečné, když farář, který v očích veřejnosti reprezentuje církev a v pohledu zevnitřku skutečně svou funkcí vyjadřuje jednotu víry celého sboru, vystupuje příliš do popředí jako představitel některé politické strany. Někdy může od sborového společenství odradit i to, že je vůbec členem nějaké strany. -Katolická církev to zásadně zakazuje. Je to podle našeho mínění jen slabá kompenzace klerikálních tendencí, ale z pastoračních důvodů není bezvýznamná. Na rozdíl od katolictví, které formuluje právně, chceme jen upozornit na toto závažné nebezpečí a ponecháváme k rozhodnutí farářů a staršovstvu, zda taková činnost může sboru uškodit nebo ne.

2. Vedle těchto varování však musíme upozornit i na druhou stránku evangelia, jak se prosazuje ve veřejném životě.

2.1 Jestliže platí Boží milost /jinak ospravedlnění z víry/ jako poslední zdroj naděje, platí i ve veřejném životě, a to především v kladném smyslu: dočasné sekulární programy na spravedlivější uspořádání pozemského života mohou být své zaslíbení před Bohem.

2.2 Mezi námi a novozákonní dobou je půldruhého tisíciletí "konstantinismus", k němuž se jako k společenské struktuře nechceme vracet, ale z ní vyrůstá.

celá naše kultura i některé obecně přijímané prvky uspořádání společnosti. Například většina církví počítá s tím, že vztah církve a státu je po vzájemné dohodě upravován státním zákonem.

2.3 Chtěla-li by si církev za těchto okolností ve svém vztahu k veřejnosti vyhradit jen právo kritiky, což je velmi zúžené pojetí prorocké funkce, byl by to klerikalismus obrácený na ruby a církev by tak byla trvale spojena s politickou opozicí a opírala by se prakticky o její mocenské síly či síly jejích spojenců.

3. Povolání synodního seniora dr. J. Hromádky do federální vlády je příležitostí k veřejné odpovědi zvláštního druhu. Bratr Hromádka nebyl povolán do vlády jako představitel církve ani žádné politické strany. Církev by se tím neměla stát součástí mocenské struktury. K práci ve vládě byl vyzván jako synodem delegovaný prostředník dialogu mezi dosavadní a nastupující mocí. Jeho působení je zřetelně vymezeno datem svobodných voleb a především jeho posláním je jednat o takovém uspořádání kulturního života v zemi, které by vytvořilo zábrany proti zneužití moci státu i proti církevnímu klerikalismu. Za těchto okolností se domníváme, že:

3.1 Je třeba se vyvarovat jakéhokoli podezření, že by jeho poslání bylo samo již spojeno s evangelickým klerikalismem. V tom smyslu bylo vyhlášení seniorů a seniorátních kurátorů o slučitelnosti obou úřadů teologicky nedůsledné. Je vedlejší věc, zda bratr Hromádka bude mít po dobu své práce ve vládě jako duchovní dovolenou, či ne. Rozhodující je, že musí být zcela zřetelně vyhlášeno, že po dobu, kdy vykonává funkci místopředsedy vlády, je uvolněn z funkce synodního seniora, že jeho úřad vykonává jeho náměstek. Na rozdíl od katolického pojetí biskupského svěcení je úřad synodního seniora vázán na výkon jeho funkce a proto může být z tohoto úřadu dočasně uvolněn. Protože však jde o bezprecedentní případ, je třeba,

- a/ aby toto dočasné uvolnění stvrdil synod,
- b/ abychoz bratra Hromádku jako synod vyslali do jeho odpovědné práce ve vládě národního porozumění svými modlitbami a s vděčností za to, že tuto službu na sebe vzal,
- c/ po dobu své práce ve vládě je bratr Hromádka zproštěn všech povinností a práv představitele jednoty církve jako synodní senior, ale na základě ordinace má právo kázat a vysluhovat svátosti.

3.2 Ze obzvlášť závažné pokládáme v této souvislosti vyhnout se úzce právnímu chápání této nové situace. Nechceme jít cestou řešení, které na jedné straně zamítá přímý klerikalismus, ale v jeho intenci pokračuje budováním vlastních politických pozic církve. Zvažujeme situaci jako celek a domníváme se, že u nás v tuto chvíli nehrozi nebezpečí sepětí naší církve so státní mocí. Víme, že k závažným rozhodnutím svých bratří a sester, kterým jsme dali svou důvěru, nemůžeme přistupovat předem s nedůvěrou.

SYNODNÍ RADA ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

111 21 Praha 1, pošt. př. 466 (Jungmannova 9) - tel. 2360924-6

Poslancům 26. synodu

V Praze dne 19. ledna 1990

Č.j. 236/90/Kem

Milí bratři a milé sestry,

informujeme Vás o návrhu zásad zákona o svobodě náboženského vyznání a náboženských organizací, který zástupci pěti církví (BJB, CB, JB, JCM a ČCE) předložili 11. 1. 1990 předsednictvu vlády ČSSR. Návrh vznikl z předchozích podnětů členů právního poradního odboru synodní rady a byl zpracován při jednáních zástupců pěti výše jmenovaných církví. Souběžně byl předložen návrh církve římskokatolické, který je ve svých záměrech shodný s naším. 19. 1. 1990 byly oba návrhy zásad předloženy k připomínkovému řízení všech církví a náboženských společností v ČSSR, aby návrh zákona mohl být legislativně připraven.

Miroslav Brož

vedoucí tajemník synodní rady

NÁVRH ZÁSAD ZÁKONA O SVOBODĚ NÁBOŽENSKÉHO VYZNÁNÍ A NÁBOŽENSKÝCH ORGANIZACÍ

Zákon provádí ustanovení ústavy ČSSR o svobodě náboženského vyznání v souladu se zásadami obsaženými v mezinárodních paktech, především pak paktu o občanských a politických právech a v závěrečném dokumentu z vídeňské následné schůzky.

V uznání historického i současného přínosu věřících a náboženských organizací pro rozvoj národní i světové kultury, pro zachování hodnot významných z hlediska historického i společenského, pro rozmanožování a posilování základních mravních hodnot, jakož i jejich kladného vlivu na formování lidské osobnosti a mezilidských vztahů zejména v oblasti výchovy, sociální a charitativní činnosti, ochrany stvoření a vytváření porozumění přesahujícího hranice církví i společenských systémů, vytváří tento zákon podmínky ke svobodnému náboženskému vyznání věřících občanů a náboženských organizací a jejich aktivní a rovnoprávné účasti na veřejném a společenském životě.

Svoboda náboženského vyznání

1. Každý občan má právo svým vlastním svobodným rozhodnutím vyznávat jakékoliv náboženství nebo nevyznávat žádné, určovat si svůj vztah k náboženskému vyznání včetně práva na jeho změnu.
2. Každý občan má právo svobodně zvolené náboženské vyznání projevovat sám (individuálně) nebo společně s jinými (kolektivně), soukromě nebo veřejně. Svoje náboženské vyznání uskutečňuje zejména účastí a prováděním náboženských a bohoslužebných úkonů a jiných obřadů, vyučováním, stykem s duchovním, vlastněním náboženské literatury, případně členstvím v kongregacích, řádech a komunitách.
3. Pokud by se jeho náboženské vyznání dostalo do rozporu s plněním občanské povinnosti uložené zákonem, bude mu umožněno náhradní plnění (při svěcení soboty a náboženských svátků, možnosti vojenské služby beze zbraně a pod.).
4. Rodiče (zákonní zástupci) jsou oprávněni svobodně rozhodovat o náboženské a morální výchově dětí.
5. Práva vyplývající ze svobody náboženského vyznání platí též pro občany vykonávající vojenskou službu a nahradn za ni v nemocnicích, v domovech a ústavech pro staré, nemocné a postižené, v domovech mládeže a v dětských domovech, ve vyšetřovací vazbě a vykonávající trest odnětí svobody.

Záruky svobody náboženského vyznání

6. Všichni občané bez rozdílu náboženského vyznání jsou si před zákonem rovni a mají stejná, ústavou zaručená práva, zejména právo na vzdělání, na volbu a výkon

povolání, přístup k informacím, veřejným službám, úřadům i hodnostem. Náboženské vyznání a příslušnost nesmí být důvodem jakékoliv diskriminace nebo omezování a nezakládá ani nárok na zvláštní práva.

7. Nikdo nesmí být podroben jakémukoliv donucování, které by narušovalo jeho svobodu náboženského vyznání, nebo svobodu přijmout náboženské vyznání podle vlastní volby.
8. Rozněcovat nepřátelství, nenávisť a nesnášenlivost ve spojení s náboženským vyznáním nebo nevěrou je zakázáno.
9. Svoboda projevu náboženské vyznání může být podrobena pouze takovým zákonným omezením, která jsou nutná k ochraně veřejného pořádku, zdraví a morálky, nebo ústavních práv a svobod jiných.

Postavení náboženské organizace

10. Náboženská organizace (církev, jednota, denominace, náboženská společnost nebo obec, spolek, komunita, sbory, mezicírkevní gremium a jiné) je dobrovolným společenstvím občanů spojených věroukou, obřady, náboženskou činností a vlastními organizačními strukturami.
11. Náboženská organizace je právnická osoba. Její právní subjektivita vyplývá z tohoto zákona. Před zákonem jsou si rovny. Vnitřní záležitosti včetně právní subjektivity svých složek si upravuje statutem (církevní ústavou, zřízením, řády a pod.), který musí být v souladu s platnými zákony. Svobodně volí, jmenuje a mění své představitele a pracovníky.

Činnost náboženské organizace

12. Náboženská organizace svobodně dle svého rozhodnutí v souladu se zásadami mezinárodních paktů a tohoto zákona vyvíjí činnost ve všech oblastech, rozšiřuje náboženské a morální ideje i s využitím sdělovacích prostředků, případně zřizuje vlastní odborná učiliště, charitativní a ekonomická zařízení, s výjimkou těch činností, kde to zákonný předpis výslovně zakazuje.
13. Právním předpisem vyžadovaný souhlas k některým činnostem je pro náboženské organizace nahrazen oznámením tomu orgánu, který běžně povolení provádí. Dokladem o oznámení je potvrzení o jeho přijetí.

Vznik a zánik náboženské organizace

14. Náboženská organizace vzniká ze svobodné vůle občanů a registrací. Registraci provádí Úřad pro otázky vyznání. Postupuje se obdobně podle ustanovení zákona společného.
15. Náboženské organizace, které působily se státním souhlasem ke dni účinnosti tohoto zákona se považují za registrované ve smyslu tohoto zákona.
16. Po každé volbě, ustanovení nebo jmenování svých představitelů oznámí náboženská organizace do 30 dnů Úřadu pro otázky vyznání jména osob oprávněných jednat jejím jménem se státními orgány. Ve stejné lhůtě oznámí změny statutu a dalších náležitostí předkládaných při registraci.
17. Náboženská organizace zaniká vlastním rozhodnutím. Zánik oznámí do 30 dnů Úřadu pro otázky vyznání s oznámením o řešení majetkoprávních záležitostí.

Zaměstnanci náboženské organizace

18. Duchovní (kazatelé, faráři, vikáři a pod.) a ostatní pracovníci jsou zaměstnanci náboženské organizace, která posuzuje a určuje jejich odbornou kvalifikaci. Pracovněprávní záležitosti se řídí zákoníkem práce a dalšími předpisy, pokud nejsou řešeny vzájemným ujednáním nebo statutem náboženské organizace.
19. a) Vzdělání duchovních zajišťují bohoslovecké fakulty, zřizované státem nebo náboženskou organizací. Za náplň odborné výchovy zodpovídá náboženská organizace (případně společně s dalšími). Vlastním rozhodnutím může také řešit výchovu duchovních jiným způsobem, např. na vlastních nebo zahraničních učilištích,

interním studiem a pod.

- b) Vzdělání a odbornou přípravu dalších pracovníků určuje náboženská organizace. Výchovu zajišťuje na veřejných školách nebo na vlastních učilištích.
- c) Obecné předpisy o sociálním zabezpečení žáků a studentů, jakož i předpisy o stipendiích, se vztahují též na studenty bohosloveckých fakult a učilišť náboženských organizací.

20. Náboženská organizace provádí funkční a platové zařazení všech pracovníků, vyplácí mzdy a zajišťuje plnění úkolů vyplývajících z obecných předpisů. Nemocenské, sociální a důchodové zabezpečení se provádí podle obecných předpisů. Náboženská organizace může rozhodnout, které své povinnosti a v jakém rozsahu svěří k vyřizování své jiné organizační složce.

Hospodaření náboženské organizace

- 21. Náboženská organizace v souladu se svým statutem svobodně hospodaří se svými prostředky, zajišťuje kontrolu a revize.
- 22. Náboženská organizace smí svobodně přijímat finanční a věcné dary, odkazy, sbírky a příspěvky od jednotlivců a organizací v tuzemsku a ze zahraničí.
- 23. Příjmy podle předchozího odstavce a přebytky ze všech druhů činností, které budou účelově určeny na dobročinnou, sociální a náboženskou činnost, jakož i k úhradě nákladů za opravy, rekonstrukce a obnovu církevních budov, nepodléhá daním, dávkám, notářským, celním ani jiným poplatkům. Majetek náboženské organizace nepodléhá daním a dávkám.
- 24. Organizace a jednotlivci mohou své příspěvky a dary náboženským organizacím uplatnit jako dočitatelnou položku při daňovém přiznání.
- 25. Náboženská organizace dle svobodného rozhodnutí může poskytovat finanční nebo materiální pomoc v tuzemsku a do zahraničí, případně vysílat odborné pracovníky a misionáře. Poskytování této pomoci je osvobozeno od všech poplatků a cla.

Činnost státní správy

- 26. K zabezpečení realizace tohoto zákona vytváří stát své orgány
 - a) Úřad pro otázky vyznání v rámci Úřadu předsednictva vlády ČSSR. Tento působí jako registrační a koordinační orgán ve smyslu tohoto zákona.
 - b) Radu pro otázky vyznání, skládající se ze zástupců státu a náboženských organizací. Působí jako poradní orgán v otázkách náboženské svobody, styku s náboženskými organizacemi a dbá na dodržování zásad stanovených tímto zákonem.
- 27. Základní zásadou při řešení všech otázek mezi občany, náboženskými organizacemi a státem je svobodné jednání.
- 28. Svobodu náboženského vyznání chrání stát svými orgány, které v případě jejího porušení rozhodují ve správním řízení. Správní rozhodnutí je prezkoumatelné soudně.
- 29. Stát poskytuje náboženské organizaci na její žádost hospodářskou pomoc, převážně časově nebo účelově omezenou (např. na platy duchovních, na charitativní činnost, na opravy budov apod.) a právem ložerovat hospodárnost a efektivnost jejího využití.

Přechodné a závěrečné ustanovení

- 30. Náboženská organizace může ve lhůtě 5 let od doby účinnosti tohoto zákona uplatnit nové projednání majetkoprávních převodů uskutečněných po 1.1.1948, při nichž došlo k diskriminaci. Jednáním bude též upraveno dosavadní bezsmluvní užívání majetku náboženské organizace státními nebo jinými organizacemi.

31. Zrušují se zákony 217/49 Sb., 218/49 Sb. a všechna další ustanovení zákonů, vládních nařízení a předpisů vydaných na jejich základě.

Uzavřeno 10. 1. 1990 v zasedání zástupců 5 církví: BJB, CB, JB, ECM a ČCE.

SYNODNÍ RADA ČESKOPRAVSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
Jungmannova 9, 111 21 Praha L, pošt. př. 456

V Praze dne 30. ledna 1990
Č.j. 357/90/Kem

ZPRÁVA PRO 2. ČÁST 26. SYNODU

Na samotném začátku událostí, které změnilly politickou situaci naší vlasti, jsme se rozhodli přerušit 26. synod a nejpozději do konce února jej opět svolat, abychom mohli dokončit neprojednanou synodní agendu. Všichni máme na paměti vzrušené chvíle, v nichž se synod rozhodl jednoznačně postavit za věc studentů a tedy i celého národa, aniž bychom tehdy tušili, jaké rozuzlení nám v blízkých dnech a týdnech bude dáno. Všichni synodálové se rozhodli přerušit synod, protože chtěli autoritou tohoto nejvyššího církevního orgánu podepřít úsilí předsednictva synodu, bratra synodního seniera i celé synodní rady v nesnadných zápasech, jejichž počátek jsme tehdy společně předvíдали. Dnes smíme na pozadí tragických událostí v některých zemích socialistického bloku jen s hlubokou vděčností opakovat slova 103. Žalmu: "Dobrořeč duše má Hospodinu a všechny vnitřnosti mé jménu svatému jeho. Dobrořeč duše má Hospodinu a nezapomínej se na všechna dobrodíní jeho." Za smělým zápasem mládeže i ostatních skupin obyvatelstva smíme vděčně tušit skryté jednání Boha, který způsobil, že "nositelé moci ztratili ducha a pozbyli odvahu" /Joz 2,11/, že zvítězil rozum nad emocemi, takže pokojnou cestou došlo a dosud dochází k výměně ve všech správních a zákonodárných orgánech. Bylo by ovšem nepoctivě nepřipomenout zápas těch, kteří pro změnu směrem k demokratické společnosti riskovali svou svobodu, ohrožovali své rodiny a nasažili všechny své duchovní i tělesné síly k dosažení tohoto cíle. Stejně však nespravedlivé by bylo nevidět stovky bratří a sester, kteří pro věrnost Kristu a církvi trpěli újmu ve svém zaměstnání, nebo je museli docela opustit. Právě tak nelze přehlížet členy církve, kteří duchovními zbraněmi, modlitbou a zvěstováním Evangelia připravovali půdu pro hluboké změny v naší vlasti.

Dnes se tedy scházíme za zcela změněných podmínek, za takové vnitropolitické situace, která překonala i nejméně náročné návrhy a požadavky jednotlivců, sborů, konventů i synodu. Když jsme končili listopadové zasedání, pokoušeli jsme se upozornit, že rozhodující pro nás bude, jak obstojíme v této situaci jako křesťané, jako Kristovi svědci, jako tlumočníci osvobozujícího Kristova Evangelia.

Máme podat zprávu o cestě církve ve dvou měsících, které nás dělí od chvíle, kdy jsme se zde rozcházel. Jen dva měsíce uplynuly a přece se nám zdá, že jsme v nich prožili víc, než za celá léta v minulosti. Přes úžasné napětí, které nás trvale udržovalo v bdělém stavu, jsme museli řešit úkoly vědního dne a současně reagovat na novou situaci, která vznikla. Měli bychom nyní hovořit o notoricky známých věcech, o zrušení funkce okresních a krajských tajemníků, o zrušení nutnosti souhlasu k výkonu duchovenské služby, o podstatných změnách v naší ústavě, o změnách na politické scéně. Sbory a církev se staly svobodnými. Není už žádná kuratela, která by podvazovala a brzdila naši práci. Nyní se má ukázat, jak dalece budeme schopni plnit poslání, které je nezastupitelným úkolem církve-. V této zprávě nebudeme postupovat podle běžného schématu referátů práce v synodní radě. Rádi bychom synodu přiblížili ty oblasti práce a života církve, které vyvolávají radostnou vděčnost a opět ty oblasti, nad nimiž se společně rmoutíme.

1.1. K radostným skutečnostem patří v první řadě nové podmínky pro misijní a evangelizační práci uprostřed sekularizované společnosti.

1.1.1. Publikační činnost církve. S nástupem demokratického politického systému

jsou rušeny všechny restriktce, které podvazovaly publikační církevní činnost. Nejme vázání počtem vydaných knižních titulů, církevních časopisů, naše práce nepodléhá žádné cenzuře či jiným správním opatřením. V přechodném období mezi centralisticky plánovaným a tržním hospodařením ve společnosti však vznikají nové problémy: zajistit výrobní kapacitu, dostatek papíru, aby publikace mohly vyjít v co nejkratší době, aby časopisy mohly přinášet aktuální zprávy a reagovat na přítomnou chvíli - to bylo hlavní starostí synodní rady vedle zajišťování kvalitních autorských textů pro všechny oblasti života církve. Tato starost vedla SR k úvaze a k následné přípravě reorganizace Kalichu, účelového zařízení, které by se mělo zabývat celou publikační činností, tj. ediční, výrobní i obchodně ekonomickou. V této souvislosti vstoupila SR do jednání s pražskou tiskárnou, na jejímž výrobním programu by měla církev participovat zakoupením moderního, přípravného zařízení pro tisk. Tak by bylo zajištěno rychlé vydávání nejen knižních publikací, ale i církevních časopisů, jejichž počet se jistě v nejbližších měsících rozroste o Bratrstvo,, časopis pro mládež a nejspíš i o časopis pro děti.

1.1.2. Práce ve sdělovacích prostředcích. Naprosto novým úkolem v práci církve od února 48 je vstup do sdělovacích prostředků, které byly do této doby výlučnou doménou vedoucí strany. Církev s touto službou nemá žádné zkušenosti a přesto stojí před úkolem v nejkratší době připravit vhodné programy především pro rozhlasové vysílání. Z tohoto důvodu jmenovala br. Emanuela Vejnara, vikáře v Brandýse nad Labem, vedením pracovní skupiny, která má za úkol promýšlet koncepci a připravovat materiály pro rozhlas a televizi. Pro práci v této oblasti, kde nám chybí i nejzákladnější zkušenosti, nabídli spolupráci zástupci sesterských církví především ze Švýcarska a Anglie, kteří jsou připraveni vyslat své nejlepší odborníky a uspořádat školení pro tým spolupracovníků v této oblasti.

1.1.3. Velká veřejná misijní shromáždění. Nepatří k pracovním metodám naší církve především z vážných teologických důvodů. Přesto stojíme v mimořádné situaci obnoveného zájmu o křesťanství uprostřed této sekulární společnosti, která se jen těžko bude vracet do kostelů a modliteben. Při tom však mnozí spoluobčané očekávají, že se budou moci setkat s autentickou podobou křesťanského zvěstování. Sotva budeme v tomto směru rozvíjet vlastní evangelizační činnost. Je však vážnou otázkou, zda bychom se neměli připojit k dalším evangelickým církvím, které se budou pokoušet oslovit veřejnost také službou zahraničních hostů. Není přece možné přenechat tuto oblast extrémním křesťanským proudům, které s velkou určitostí takové formy evangelizace využívají. V posledních dnech navštívil Československo spolupracovník evangelisty Dr. Billy Grahama dr. Haraszi, který zkoumá mezi jednotlivými církvemi možnost připravit velká evangelizační shromáždění v hlavních městech naší vlasti. Domníváme se, že by i naše církev měla pozitivně přijmout tuto iniciativu. Budeme však souběžně hledat jiné cesty, jak s evangeliem přicházet za lidmi, které by byly vlastní naší křesťanské tradici.

1.2. Diakonie.

1.2.1. Církev byla informována o tom, že řízením účelového zařízení Diakonie byl na plný úvazek pověřen br. PhDr. Karel Schwarz. Základní koncepcí této práce je budovat taková diakonská střediska, která by pracovala v nejtěsnější spolupráci se sborem. Jenom v oblasti pracovních sil a financování by se na těchto menších projektech podílela celá církev. (Klotouky, Plzeň, Pražské středisko všestranné pomoci). Současná situace nás však staví před velice vážnou otázku, zda máme usilovat o navrácení sociálních zařízení, která patřila církvi (Krabčice, Myslibořice, Dobětice, Sobotín atd). Důvod, proč jsme v minulosti volali po zřízení vlastních domovů důchodců, případně nemocnic, pominul. V současné době není nejmenších zábran pro pastorační a kazatelskou službu v těchto zařízeních a jak se domníváme, i tyto záležitosti budou co nejdříve upraveny státními normami. A tu si musíme položit závažnou otázku, zda má

církev, která rozumí svému poslání jako službě veřejnosti, vytvářet svá vlastní zařízení, izolovat se od ostatní společnosti a odčerpávat často vynikající sociální a zdravotnický personál z veřejných zařízení. Jestli není spíš naším úkolem vstupovat z hlubin víry do světa a tam sloužit všem, protože věrně konaná diakonie má misijní dopad. A to i tehdy, jestliže by větší část finančního zatížení církevních ústavů převzal stát. Jestli by církev se svou zvláštní službou neměla vstupovat především tam, kde je citelná mezera v sociální péči státní.

1.2.2. Zvláštní částí křesťanské služby je ovšem péče o ty, kdo jsou ve výkonu trestu. O jak složitý problém jde, jsme si uvědomili při současné velkorysé amnestii. SR pokračovala v jednání s ministerstvem spravedlnosti a stojí před přípravou a schválením konkrétního návrhu, který by měl zahrnovat službu náboženskou literaturou, pastorační péčí, zvěstováním v nápravných zařízeních a pomocí při přípravě k návratu do civilního života. Jde o úkoly nadmíru nesnadné, s nimiž pět nemáme nejmenší zkušenosti. Také zde chceme vytvořit tým pracovníků, kteří by prošli psychologickým i právním školením, specifickou teologickou přípravou za pomoci sesterských církví a kteří by byli připraveni v nejkratší době ujmout se tohoto úkolu.

1.2.3. V rámci Diakonie má pracovat několik dalších samostatných středisek, která by měla usnadnit projekční, stavební a rekonstrukční činnost církve, pomáhat k urychlené realizaci stavebních záměrů a šetřit církevní prostředky. Vedle toho chceme vytvořit i služby, které by pomáhaly narůstajícím ekumenickým stykům zvláště mezi mladými členy církve. Zde jsme teprve ve fázi příprav a námětů. Cítíme však, že je třeba, aby služba lásky prostoupila všechny oblasti života církve, aniž by byla narušena priorita zvěstování a pastorační péče.

1.3. Vztah církve a státu. Jde o složitou problematiku, která má několik aspektů. V současné době sledujeme řešení právních vztahů ve všech oblastech života. Dne 11.1.1990 byl předán návrh zákona o svobodě vyznání a náboženských organizací, na kterém k naší radosti v poslední fázi pracovali i vedoucí představitelé dalších 4 evangelických církví, který přijali s malými poznámkami i zástupci ř.kat. a dalších církví. Nevíme ovšem, jak bude vypadat jeho výsledná podoba, která bude přirozeně ovlivněna názorem legislativních orgánů. Avšak právě na tomto velice důležitém dokumentu se ukázalo, jak bylo moudré, že představitelé církve už po celý minulý rok s předstihem vše připravovali, konali rozhovory a pod vedením bratra synodního kurátora Lešikara, na tomto zákonu soustředěně pracovali. Vedle toho od posledního zasedání 26. synodu podala SR své připomínky k brannému zákonu, k ústavnímu zákonu a k zákonu o hospodaření s byty. Vztah ke státu ovšem nikdy není s konečnou platností určen jen zákonnými normami. Jde především o vzájemný vztah důvěry, který chceme cílevědomě budovat a svým aktivním podílem se účastnit celého pohybu našeho státu, aniž bychom se vzdali své strážné služby, která roste z naší odpovědnosti vůči Kristu a jeho slovu. Tuto službu společnosti považujeme za potřebnější (a evangeliu přiměřenější) než využívat situace a při každé příležitosti pronikat na veřejnost s cílem prosazovat vlastní zájmy.

1.4. Ekumenické vztahy. Na mezinárodní scéně po ráčovaly nepřerušeně. Celá řada sesterských církví vyjádřila svou solidaritu, podpírala nás svými modlitbami a nabízela konkrétní pomoc v různých oblastech církevního života. Pozoruhodný vyvoj v ak. muzeme sledovat na rovině domácí ekumeny. Už jsme naznačili, že při konkrétních úkolech jsme se k velké radosti sešli se zástupci dalších protestantských církví. V průběhu jednání se ukázalo, že tyto církve stojí o hlubší společenství, které bude předmětem našeho společného zájmu. Při tom ovšem nechceme v žádném případě opustit práci v ERC, která prodělává nyní hlubokou proměnu. Z původně reprezentativního společenství se nyní stává společenstvím pracovním, organizuje práci v místních společenstvích a ve svých komisích vytváří pracovní skupiny. Z naší církve kromě br. synodního seniora pracují bratr prof. Pokorný - Biblické dílo, prof. Filipi - vzdělávací komise, ve výchovné komisi br. f. Soběslavský a v zahraničních stycích br. prof. Ondra.

ERC je ovšem společenstvím příliš širokým pro intenzivní spolupráci věroučnou a liturgickou a na druhé straně příliš úzkým pro spolupráci s ostatními církvemi, především s ř.kat. církví. Ukazuje se proto, že ekumenická práce se bude převážně rozvíjet v oblasti společných projektů při sledování konečného cíle jednoty u Stolu Páně.

Bylo by možno jmenovat ještě mnoho dalších radostných rysů současného života církve. Je to jako v živém organismu. Co správně funguje, to si neuvědomujeme. Teprve až nastane porucha, vnímáme ty orgány, které po celá léta bezvadně pracovaly. A tak tomu je i s tichou, trpělivou prací v našich sborech, tam, kde se Evangelium zvěstuje v pravdě, a kde se vede zápas o poslušný život z víry. Kde Kristovy řády jsou poslední normou duchovního i mravního života křesťanů. Za tu to práci a za tento život církve smíme být ze srdce vděční, právě tak jako za mimořádnou finanční podporu pro společné dílo celé církve, i pro mimocírkevní účely (např. pomoc Rumunsku), nejednou právě od těch, kteří tvoří skupinu obyvatel s nejnižším příjmem.

2.1. Nemůžeme se však vyhnout ani bolestným stránkám současného života církve, které se projevují v souvislosti s rozhodnutím br. synodního seniora přijmout pozvání bývalého premiéra Adamce ke vstupu do vlády. Toto rozhodnutí se stalo předmětem vážného teologického rozhovoru. To je ovšem správné i vítané. Jsme-li církví Slova, pak jsme přímo povinni prověřovat závažná rozhodnutí představitelů církve. Nikdo přece není neomylný a konsensus bratří je vzácným darem Kristova lidu, o který je třeba usilovat. Zarmoutilo nás však, že názory byly někdy vysloveny nelaskavým, až konfrontačním způsobem. Předkládání ultimativních požadavků by nemělo mít v církvi místa. Celá záležitost našla mohutnou odezvu v celé církvi. Na synodní radu dosud došlo na 350 dopisů ze sborů, ze staršovstev, od skupin bratří a sester i od jednotlivců. Tento svým způsobem potěšující projev nebývalého zájmu celé církve má však i druhou stránku: místo co bychom se ve svobodném státě zaměřili na to, abychom svobodně a radostně nesli evangelium národu, zaměstnává (stravuje) nás vnitrocírkevní svár.

Bratr synodní senior měl v podstatě tři možnosti pro své rozhodnutí. Mohl v tradici naší církve pozvání odmítnout z pozice vysostného povolání kazatele Evangelia a předního pastýře církve. Tak by jistě jednal v souladu s církevními řády, které očekávají, že kazateli nebude nic překážet v plnění jeho kazatelských povinností. Jenomže je možné v určité situaci odmítnout službu, a to ve chvíli, kdy se rozhoduje skutečně osud národa? Není v určité situaci církev Kristova širší než církev instituční? Nepřekračují zvěstování, vyučování a pastýřská služba v určité situaci hranice toho, nač jsme zvyklí?

Kdyby se bratr synodní senior rozhodl při přijetí funkce ve vládě resignovat na svůj úřad v církvi, nebyl by napaden mnohem ostřeji, že opustil svůj úřad a povolání pro politickou kariéru? Navíc není pochyb, že právě do této služby chtěl zcela vyznavačsky vstoupit jako představitel Kristova lidu, který žije z jiných zdrojů než ostatní lidé. Tak tomu rozuměla i řada seniorů a kurátorů. Rozhodnutí na čas posloužit při formování nových vztahů mezi státem a církví s tím, že bude dočasně uvolněn ze své práce v církvi, bylo řešením, které jistě není dokonalé, ale které vyjadřovalo úmysl ooojí, neopustit službu v církvi a současně se nevyhnout práci na veřejnosti.

Druhým palčivým bodem je vztah církve ke své vlastní minulosti. Domnívám se, že i zde je možno především sledovat dvoje pojetí práce a života církve. To první bych se dvážil nazvat politickou diakonií. Jde o formu zápasu s politickou mocí, v níž křesťan je připraven v prorocké odpovědnosti riskovat všechno, své postavení, svůj souhlas, ohrožení své rodiny atd. Znamená vlastně v důsledcích odmítnutí takové moci, která si přisvojuje práva, jež jí nepřísluší. Naše církev se po 48. roce přijetím církevních zákonů rozhodla pro jinou cestu. Atheistickou vládu viděla jako Boží trestání a kárání zpronevěřilé církve, které je nutno nést s kajícím srdcem a věrností Evangeliu za všech okolností. To ovšem neznamenalo mlčet k bezpráví, nýbrž užívat k zápasu těch prostředků, které dosvědčil

Kristus svým slovem a životem a které ukazovala prvotní církev. Věrné kázání evangelia, přímluvné modlitby a život v poslušnosti zákona Kristova. Ve své většině se církev připojila ke druhé možnosti. Tak povolávala i své představitel, kteří se cítili zavázání toto stanovisko obhajovat. I zde však docházelo ke střetům se státní správou. Bylo by nespravedlivé přisoudit představitelům církve, seniorátů i sborů roli těch, kteří vždycky jen zbaběle ustupovali. I takdy byl mnohý zápas vybojován se ctí, i když třeba nenásledoval okamžitý postih ze strany státu. To zdaleka neznamená, že bychom mohli být se svou minulostí spokojeni. Je-li nám darována možnost nového začátku, nemůžeme ji přijmout jinak než v hlubokém pokání. Ale jak toto pokání činit? Uvedu příklad: z tohoto období ovšem zůstává řada dokumentů a činů, které vyvolávají veliké napětí. Zrušit důtku udělenou bratřím v 77. roce je to nejsnazší, co může synod učinit. Ovšem nejde to bez toho, aniž bychom dopověděli to druhé, že ti, kteří ji udělili a ti, kteří toto rozhodnutí schválili, se zpronevěřili. I k takovému náзору může církev dojít, protože není člověka, který by neselhal a jehož rozhodování by vždy bylo přímé. Slovy Dr. Kejře: "Synod nejen smí, ale musí revidovat svůj postoj, rozchází-li se se zákonem Kristovým" Jenomže to žení možno učinit bez poslední odpovědnosti. Bez prověření všech dosažitelných pramenů a zjištění všech m tivů, pokud vůbec je něco takového v možnostech člověka. Pro to vítáme návrh, aby byla vytvořena nezávislá komise, která se činností církve a jejího vedení v této době bude zabývat. Abychom našli cestu k pokání a také k nové milosti a novému odpuštění, bez kterého by církev dál nemohla jít.

Sešli jsme se znovu, za nových okolností. A synodní rada předkládá tuto zprávu v naději, že bude závěrečnému zasedání 26. synodu dáno najít cestu k obnovení lásky, jednoty a ke společnému smíření před tváří Páně.

Situace na počátku roku 1990, kdy má-odročený 26. synod ČCE pokračovat ve svém jednání, promlouvá velmi naléhavým způsobem k našemu svědomí i k naší odpovědnosti.

Na konci 2. tisíciletí se stal i ve světovém měřítku naprosto nenažítelný předpoklad jednoznačného výlučného majetnictví pravdy. Pluralitní společnost musí respektovat hlasy i hledání všech lidí dobré vůle. Jákákoliv totalita jakékoli mocenské struktury či ideologie odhalila svou záporní povahu, a zhoršila tím náš, společný evangelický křesťan, znamená výsledek této boje o svobodu a lidské právo. Lidstva veliká, která je u nás, musí se ze své pohody a z své bezpečnosti a z jeho nepřiměřenosti a nepřiměřenosti na svých činnostech a na svých se i ostatní společnosti.

Dnes na počátku nové společné cesty do třetího tisíciletí je třeba mluvit jasně a otevřeně. Ještě nikdy u nás k takovému rozhovoru nebyla tak příhodná chvíle jako dnes. Vyjasněním ekumenických vztahů mezi hlavními nositeli někdy různorodých historických tradic- českými katolíky a evangelíky- pomůžeme podstatně i naší občanské společnosti vůbec ve formulaci její orientace.

Naši katoličtí bratři a sestry mnohdy bez vlastní nedokré vůle nerozumí nám a našim postojům. S nechápavým, ale také trpělivým úsměvem ti opravdu dobří přijímají trochu zaraženě, že se nepřidáváme k díkůvzdání za to, že nám sv. Anežka vyprosil na Bohu svobodu. Osvobození katoličtí křesťané se radují, že Strahovskou kano-nií "nedokázaly zničit ani doby nepříznivé, nápor husitů či posled-ních čtyřicet let" /LD 27.12.1989/ a mnohé další. Omyly a chybná východiska nepřiměřených ekumenických vztahů se zakořeňují a šíří dál. Na počátku každé nemoci je náprava a pomoc snadnější než v poz-dějších stádiích. I zde jde o nemoc, o základní dezorientaci.

Prostá a střízlivá pravda, kterou naši katoličtí spoluobčané vlastně teprve po zkušenostech posledních čtyřiceti let mohou pochopit, je tato: to, co zakoušeli katoličtí kněží, řeholníci a věřící po r. 1948/ spolu s ostatními křesťany v této zemi/, proží-vali evangeličtí křesťané čtyřnásobně dlouhou dobu v 17. a 18. sto-letí. Oběti na životech byly neskonalé vyšší, ohrožení nebylo jen existenční, ale přímo existenciální. Přejeme ze srdce našim kato-lickým spoluobčanům, aby obdrželi zpět protiprávně zkonfiskované církevní budovy, prosíme je však, aby si uvědomili, že protiprávně zkonfiskované budovy evangelických sborů jim ani po vydání toleranční-ho patentu nebyly vráceny a lidé v nesnadné sociální situaci se mu-seli odhodlat ke stavbě nových objektů již předem stavebně diskrimi-novaných co do umístění i vzhledu. Tento národ se stal svým vlastním svobodným vývojem národem většinově evangelickým; většinově katolic-kým se stal teprve v důsledku represí a praktik, srovnatelných s nej-horšími represemi a praktikami padesátých let.

Toto konstatování nemá být podkladem nezdravých emocí a jitřením starých ran. Přijímáme skutečnost, že jsme menšinou, ať už k ní došlo jakýmkoli způsobem. Nežádáme ani omluvy od těch, kteří to zavinili a které máme rádi jako své křesťanské bratry a sestry; bylo by absurdní. Jediné, co si přejeme, je, aby to pochopili a sami se nevrace-li k jitření starých ran. To ovšem nemohou učinit jen oni sami a zde je cesta skutečné odpovědné spolupráce a dialogu. Jen my totiž mů-žeme vysvětlit, že na př. některá ze vzácných uměleckých děl 18. stole-tí- včetně mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, strženého při vzniku 1. republiky/ jsou pro nás něčím obdobným jako pomníky J.V. Stalina. I kdyby byl Stalinův pomník sebedokonalejší umělecké dílo, je těžko přijatelný pro ty, kteří vědí, co znamenal. Souhlasíme ovšem s tím, že demontáž lze provést kulturnějším způsobem- a pokud jde o díla vzdálenější minulosti, lze se taktně dohodnout o způsobu jejich užití i účty, který neuraží žádného ze zúčastněných.

Na druhé straně je možné se velmi dobře dohovorit i o společných² nosných tradicích, které mohou posloužit všem. Je ovšem třeba, aby všichni zúčastnění dovedli a chtěli hodnotit spravedlivě i to, co jejich dosavadní prostředí a způsob nazírání neviděly, pokládaly za okrajové nebo dokonce za tabu. Dobrým příkladem může být právě osobnost Anežky České, která je nesporně člověkem zasluhujícím úcty všech věřících katolíků i evangelíků, stejně jako občanů bez vyznání. Způsob té úcty bude ovšem jiný, ale právě v tom ohledu je třeba nezbytné tolerance.

Ze všech uvedených důvodů je nezbytně nutné, aby odpovědný dialog započal co nejdříve, aby jeho výsledky mohly posloužit veřejnosti ještě před prvními svobodnými volbami. Povrchnost a laciná líbivost vzájemných společenských vztahů by se dříve či později vymstila katolickým i evangelickým křesťanům a spolu s nimi i ostatním občanům naší vlasti. Naše tisícileté dějiny a jejich nosné tradice vyžadují otevřený a odpovědný rozhovor. Nemáme právo, nikdo z nás, vydávat svůj pohled a své vnímání za pohled a vnímání celého národa.

K realizaci tohoto nutného rozhovoru jsem navrhla již 28. listopadu na konvokaci k jubileu KEBF, aby se fakulta ujala přípravy tohoto úkolu v tom smyslu, že by jej zahájila ve svých prostorách v tomto roce. O těchto záměrech měla jednat v prosinci fakultní rada. Výsledek jednání v této chvíli neznám, ale využívám příležitosti odročeného zasedání 26. synodu k tomu, abych tuto povinnost připomněla i celé ČCE. Je to především naše povinnost a odpovědnost, jako církve bezprostředně navazující na českou reformaci; nereagovat na ni znamená nerozpoznat příhodnost časů pro službu budoucím pokolením. Nechcili zradit povinnost evangelického křesťana a českého historika, nemůžeme než formulovat tyto návrhy a prosím, abyste o nich v odpovědnosti před Bohem, církví a národem rozhodli.

Dr. Eva Melmuková- Šašecí
faračka v Telči.

1. Synod pověřuje SR, aby ve spolupráci s KEBF nejpozději do konce 1. čtvrtletí 1990 svolala shromáždění, na němž by byla ustavena komise dobré vůle, zabývající se výřky dně společnými nosnými tradicemi českého národa. - Na shromáždění i do komise nechť jsou přizváni zástupci všech církví a náboženských společností i zástupci různých směrů občanů bez vyznání.
2. Synod pověřuje SR, aby komisi dobré vůle po jejím ustavení tlumočila potřebu pracovat souběžně na dvou úkolech:
 - a/ v nejkratší možné době, nejpozději však do konce 1. pololetí 1990 vypracovat minimum společných nosných tradic českého národa, v jejichž rozmezení by bylo možné vytvářet jednotu vzájemného porozumění.
 - b/ jako dlouhodobý úkol vytypovat a rozpracovávat sporné body v českých dějinách se snahou nalézt společně pravdu v lásce.
3. Synod pověřuje SR, aby pomohla urychlenému vydání knihy "Evangelium v rané toleranční době 1781-1789", jejíž hlavní faktografický přínos i některé podněty jsou nezbytné i pro práci komise dobré vůle.
4. Synod pověřuje SR, aby komisi dobré vůle doporučila spolupráci s nově ustavenou odbornou komisí při Kanceláři prezidenta ČSSR pověřenou studiem české a československé státnosti.

Z á p í s ze 7. zasedání 26. synodu ČCE konaného v pátek dne 26. ledna 1990 ve 14.00 - chrám sboru Praha-Vinohrady, Korunní 60 :

Pokračování 26. synodu bylo svoláno dopisem synodní rady čj. 69/90 ze dne 8.1.1990 - viz TISK 21 synodních materiálů.

- 1/ Zahájen byl dne 26.1. ve 14.00 pobožností b. P.Smetany, úřadujícího náměstka syn. seniora: píseň 25 - modlitba - bibl. čtení: R 3,20-25 - výklad soustředěn ke slovům R 3,23n - modlitba - píseň 365.
- 2/ Vlastní synodní jednání zahájil místopředseda synodu b. M.Litomiský. Přivítal členy synodu, hosty sesterských církví (církv. radu b. Eptinga z Bádenské církve, gen. superintendenta b. Richtera ze zemské luterské církve z Chotěbuzi), dr Krále za Čsl. stranu socialistickou. Dále přivítal zástupce tisku, rozhlasu a televize. Apeluje na snahu po sbližování stanovisek, aby bylo pravdou, co jsme slibovali, a tak stáli pod Božím slovem; aby pravdu, byť tvrdou, doprovázelo vždy milosrdenství, tak aby ani jedno z toho obojího nemělo přednost.
- 3/ Ustavení pokračování synodu předsedá b. P.Pellar:
 - a/ Na požádání předsedajícího vedoucí tajemník SR b. M.Brož zjistil přítomnost synodálů. Ze 101 pozvaných přítomno 100 synodálů.
 - b/ Za řádné členy byli povoláni přítomní náhradníci: za prof. A.Molnára prof. P.Filipi, za b. Šroubka b. Franců, za b. I.Ryšavého b. Z.Šorm, za b. J.Stiburka b. J.Adámek, za b. J.Nevolu b. J.Trdlíca, za b. T.Holečka b. dr J.Slabý. Přítomen (mimo předsednický stůl) b. dr J.Hromádka, místopředseda vlády ČSSR, zvolený předseda 26. synodu.
 - c/ Povolání členů synodu s hlasem poradním :
Z předsednictva předkládá b. M.Litomiský informaci, že došel návrh SR b. P.Pokorného: 1/ zařadit na jednání téma "pokání a obnova evangelické církve, 2/ přizvat na synod bratry, kteří ztratili státní souhlas.
SR rozhodla, že navržené téma nebude z časových důvodů zařazeno, předpokládá se, že k tématu se bude hovořit v diskusi.
V otázce přizvání kazatelů bez souhlasu na synod SR navrhuje přizvat s hlasem poradním 3 bratry: J.Vebra, J.Trojana a J.Simsu.
K této otázce se rozvinula diskuse, v níž vystoupilo 14 bratrů a sester. Zaznělo upozornění, že také presbyteři a další členové církve byli postiženi (b. R.Žárský), že za řádné členy synodu nelze povolat dle CZ nikoho dalšího (b. dr P.Carda, právní poradce); výzva rozhodnout, zda synod chce rozhodovat situačně či principiálně (b. V.Kopecký); podpora návrhu přijmout tyto bratry bez souhlasu za členy synodu s hlasem poradním.
- 4/ Na vyzvání předsedajícího složilo 5 nově povolaných členů synodu předepsaný slib.
- 5/ Provedena volba zapisovatelů dle předloženého návrhu SR - TISK č. 25: Místo b. Stiburka nastoupí jeho náhradník b. J.Adámek. - Pro 9. zasedání bylo navrženo určit ještě další dvojici. Bude zvolena dodatečně.
- 6/ Připomenuto, že pokračuje pověření verifikátorů a skrutátorů zvolených na listopadovém jednání.

3c/ Pokračováno v projednávání otázky povolání dalších členů synodu, za předsednictví b. P.Pellara:

S ohledem na různé předložené návrhy konstatuje tři možnosti -

- a) povolat 3 zástupce těchto kazatelů s hlasem poradním
- b) povolat s hlasem poradním všechny přítomné kazatele bez souhlasu
- c) povolat tyto kazatele jako řádné členy synodu.

B. M.Litomiský jmenovitě uvádí 15 bratrů a sester, kteří bez státního souhlasu. B. P.Carda připomíná, že je nutno zjistit, kdo z jmenovaných bratrů je přítomen.

Navrženo synod přerušit, návrh přijat. Zjištěna přítomnost 8 kazatelů bez souhlasu.

V jednání synod pokračuje v 15.30. Přítomni jsou :

P.Brodský, D.Brodská, J.Simsa, J.Trojan, J.Vébr, V.Sláma, J.Kozlík, M.Balabán - tedy 7 bratrů a 1 sestra.

B. P.Carda navrhuje povolat tyto kazatele za členy synodu s hlasem poradním. - Hlasováno aklaací: většina souhlasí, proti povolání nebyl nikdo, 16 hlasů proti návrhu.

V následující diskusi vystoupilo ještě 6 bratrů a sester.

7/ Rozhodnutí o předsednictvu synodu (vede ses. N.Mandysová) :

K otázce obsazení funkce předsedy synodu (vzhledem k účasti dr Hromádky ve federální vládě) předložilo předsednictvo návrh, vycházející z rozhovoru v církvi i z církevního zřízení :

- a) předsednictvo by pracovalo ve zmenšeném počtu 5 místopředsedů
- b) doplnit předsednictvou volbou šestého člena z řad kazatelů

V diskusi vystoupilo 9 bratrů. - B. Uhlík vyslovil podiv, že předseda synodu nezaujal místo v předsednictvu. B. synodní kurátor Lešikar vysvětlil, že je to přání dr Hromádky s ohledem na to, že kolem jeho práce ve vládě je v církvi veliká diskuse. Navrhl odložit hlasování v této věci na pozdější dobu s tím, aby předsednictvo zatím pracovalo v pěti členech.

Další připomínky podpořily návrh jednat v pětičlenném předsednictvu, být objektivní a neztrácet čas.

Bratr M.Litomiský připomněl, že b. dr J.Hromádka požádal o dovolenou z funkce syn. seniora a má na synodu jen hlas poradní. To potvrzuje i b. dr P.Simek.

Po přijetí návrhu na ukončení rozpravy a dokončení diskuse hlasováno aklaací: většina synodu hlasovala pro pětičlenné předsednictvo.

8/ Komise pro stanovisko pokračujícího 26. synodu :

Konstatováno, že komise byla zvolena na předchozím zasedání. B. J.Batelka navrhuje rozhodnutí v této věci odložit. Kdyby se objevily nové skutečnosti, bylo by nutno poselství doplnit. Návrh přijat.

9/ Schválení programu 7. - 9. zasedání (předseda b. P.Pellar) :

B. ing. K.Matějka za předsednictvo navrhuje změny v předloženém programu - TISK 22 - :

- a) po bodu 11 v tomto 7. zasedání ať následuje rozprava ke zprávě SR, a to až do závěru večerního (8.) zasedání
- b) nedokončená jednání z listopadu 1989 (tj. bod 12 v 7. zasedání) zařadit jako bod 3 v 9. zasedání (sobota 27. dopoledne)

B. syn. kurátor Lešikar upozorňuje, že neprojednané věci z předcházejícího synodního jednání, je třeba projednat. Zároveň žádá o upřesnění doby, kdy budou projednávány návrhy z dnešní rozpravy.

26. synod, 7. zasedání, 3. strana

Bratr P. Pellar odpovídá, že návrhy budou projednávány spolu s nedokončenými věcmi z předcházejících zasedání zítra po pobožnosti a informacích předsednictva (tedy v sobotu od 8.30 hodin).

Rozprava ke zprávě SR skončí večer 26.1., formálně (s možností podat návrhy z rozpravy) pak ráno 27. před zahájením jednání.

Dr J. Ondra dává hlasovat o pozměnění návrhu na pořad dalšího jednání. Velká většina s návrhem souhlasí. Všechna jednání budou probíhat v plénu.

0. Návrh předsednictva, aby výdaje spojené s přípravou a jednáním synodu byly hrazeny z celocírkevních repartic - TISK 23.

Bratr J. Gruber navrhuje zjistit jednotlivě cestné a celkovou výši cestného a stravného dle počtu synodálů, aby všichni obdrželi stejně.

Bratr M. Čejka navrhuje cestné vyplatit a uspořádat dobrovolnou sbírku na úhradu nákladů. Tento návrh byl přijat.

1. Tato úvodní část 7. zasedání ukončena písní 81, verše 1-4.9-11.

Z a p s a l i :

Zavolavský

Karolína Křivá

O v ě ř i l i :

*Štěr
J. K.
V. K.*

Zápis ze 7. zasedání synodu dne 26.1.1990

11/ přednesl nám. syn. senior Pavel Smetana

Zpráva o práci synodní rady od zasedání synodu v listopadu 1989
/ písemná příloha č.1/

Diskuze:

- M. Herián: - jsem pro zřízení komise, které by posoudila cestu církve od r. 1948, s otázkou, co jsme zůstali jako církev dlužní. Jistě nás to povede na cestu pokání, jenž je jediným východiskem k obnově.
- dr. Hromádka překročil meze platných řádů, avšak jednal ve svobodě poznání toho, "co se dělo mezi ním a Hospodinem". Mám důvěru ve správnost jeho rozhodnutí, uvedeno příkladem neobvyklosti jednání Josefa z Nazareta, kdy překročil meze platných řádů na základě pokynu anděla.
- L. Kabiček: - k rozhodnutí Dr. Hromádky se událo v mimořádné situaci a nelze na ni aplikovat církevní řády
- br. Kabiček ilustroval vyjádření dr. Melmukové, která se zabývá otázkami komunikace mezi katolíky a protestanty. Navrhuje vytvoření komise při ~~XXIX~~ odboru pro historická studia, kterou hodlá nazvat "Komisí dobré vůle". Smyslem by bylo vypracovat minimum nosných tradic a vyvětlení sporných bodů v českých dějinách; Návrh dr. Melmukové byl podán písemně.
- J. Kabiček: - písemná příloha č. 2.
- S. Mandysová: - porozuměla i kritickým dopisům jako snaze, o očištění církve
- J. Čapek: - příloha č. 3
- zavěrem br. Čapek uvedl: "byli jsme s postiženými mnozí solidární, ale přiznejme, že jsme mlčeli a někdy jsme i ubližovali. Režim nám dal pokoj, když oni nesli šikano-
vání zástupně za nás. Ovoce zápasu těchto lidí v dobách svobody, si nemůžeme sebevědomě přivlastňovat. S tím souvisí i otázka, zda jsou všichni ve svých funkcích oprávněně.
- J. Šimsa: - dokument z r. 1977 souvisí s příspěvkem s. Mandysové a zastává stejný bod
- pozitivní zhodnocení postoje některých sborů k amnestovaným
- výzva k pozornosti vůči lidem ve vyšetřovací vazbě
- vyjádření k příspěvku br. Heriána: komise, která má hodnotit činnost církve, měla by se zabývat už obdobím od r. 1945
- seniorátní představitelé podpořili br. Dr. Hromádku pro vstup do Adamcovy vlády
- J. Šplíchal: - br. senior reagoval na přeložený materiál nizozemské ref. církve o slučitelnosti církevního státního úřadu.

1. každá situace je jedinečná
2. úmyslem holandského materiálu je zdůraznit, aby nebyl politickou činností faráře zanedbáván sbor. Otázkou je, jak to syn. rada zvládne.
3. ve zmiňované práci se zabývají místní aktivitou faráře
4. je třeba se zabývat otázkou našeho poslání ve státě
5. je nesprávné na rozhodnutí dr. Hromádky aplikovat 3. artikl pražský
6. položena otázka, zda jde opravdu o věc jako takovou, či kritiku konkrétní osoby. Je třeba se spíše za syn. radu modlit.
7. "těším se, až br. Dr. Hromádka bude zase mezi námi"

M. Plzák: - podal zprávu o jednání mezi studenty Komenského fakulty a představiteli KMK a předložil písemný návrh na zrušení kolektivního členství CCE, v KMK by se mohli aktivně podílet jednotlivci dle vlastního uvážení

M. Vašina: - na rozdíl od světských organizací jsme se připojili k triumfalismu. Ne cesta teologie triumfální, ale cesta kterou nás vede Pán Ježíš, cesta pokání, je jedinou možností.

D. Molnár: - vyjádření vděčnosti všem předchozím diskutujícím, kteří v souvislosti s funkcí br. Dr. Hromádky uvedli biblické příklady. V listopadu 89 jsme všichni udělali něco podobného: vše jsme odložili stranou a pověřili jsme br. syn. seniora jednáním jménem nás všech. Vážnost situace stále trvá. Na závěr listopadového jednání jsme v tomto byli jednotní

Před závěrečnou pobožností br. far. Litomyšský měl několik oznámení.

Zapsal : far. Petr Čapek *Petr Čapek*
Jaroslav Adámek *Adámek*

V Praze dne 26.1.1990

Ověřte
[Signature]

0000025

z 8. zasedání 26. synodu ČCE 26.1.1990 v 19.30 hod... chrám Praha-Vinohrad

Předseda: Dr. Ondra

Zahájeno písní 582 a modlitbou br. A. Plachého ml.

Poté předseda Dr. Ondra podává informaci předsednictva synodu (bod 2)

1. Návrh podaný br. Voj. Syrovátkou č. 118: navrhuji, aby byl přečten celý dopis br. M. Litomiského člena synodní rady, týkající se jeho resignace.

2. Pozvání na výstavu v suterénu.

3. Dopis synodu od Lib. Zavoralové o vystupování členů církve ve veřejných sdělovacích prostředcích. Je k dispozici.

Čten dopis Dr. Litomiského, týkající se jeho resignace na funkci člena SR. Na konci 7. zasedání byla oznámena resignace, návrh na volbu, bude-li resignace přijata.

Dr. Ondra: není třeba volit, nastupuje náhradník.

Chamrád: To platí mezi synody, nužno dnes volit.

Dr. ~~REHKA~~ Carda: Ne. Resignace nebyla přijata před synodem!

Rejchl: Dopis je třeba předat SR, která má definitivně rozhodnout.

Pokračuje rozprava dle bodu 4 (bod 3 posunut do 9. zasedání).

Dr. Koona: Připomíná napomenutí Klementa Římského křesťanům do Korintu: "Odstranili jste některé, kteří si vedli dobře".

T. Hančil: V očích lidí se stává církev zajímavou skupinou.

1. Hospodářské zabezpečení církve. FS přijalo zákon o zabezpečení církve. Má dočasný charakter. Církev nemá být garantována žádným zákonem. Odluka církve od státu je nutná. Církev nemá mít zákonem stanovené místo. Finanční zajištění na práci duchovních na sociál. práci atd., to by měla být daň členů církve. Naše účast by měla být v jiných oblastech činnosti. Možnost dotací od státu by neměla být na provoz sborů.

2. Vojenská služba pro bohoslovce: u nás vojenská katedra nebyla. Otázka je širší: mají vysokoskolské právo na kratší dobu, když nechtějí vojenské kateřy? Bohoslovci nechtějí výhody. Návrh: SR nechť poukáže na nespravedlivé.../?

Krpálková: 1. Strážná funkce církve je konána z pozice kritické a bez vnějších opor. Volby byly v minulosti ovlivňovány státní správou. Z toho důvodu by měly být nové vplby SR a seniorátů. Proč musejí být církevní řády jednou dodržovány a jindy ne? Měla by být komise pro minulost. Měla by se zabývat prohlášenými minulostí.

0000026

2. Diakonie- jako by církev měla volit jen pastorační činnost ve státních ústavech. Je třeba obojí: práce pro nemocné i v domovech důchodců. Chceme vstupovat do služby, kde ta práce chybí. A měli bychom ji provádět tak, jak má být!

J. Trusina: Slučitelnost - pokání, rozhovory a meditace. Mnoho rozhovorů- konfrontace. Čím je hovor oficiálnější, tím jsou tváře kamennější a účinek je menší. Užitečné je, že jsem se absolvoval. Dopis 26 členů- koncipoval jsem odpověď. Kritizovat minulost - házet špínu na ty, kteří pracovali v minulosti. Malér je v tom, když chceme druhým předepisovat, jak má pokání vypadat! Nezbytnost pokání po 17. listopadu. Na něco je možná pozdě, na něco ne. A proto je to třeba udělat. Nemůžeme jít s vlajícími plachtami. Nejde o triumfalismus. V rozhovorech je možné někam dojít. Slučitelnost. Je třeba poopravit závěr prohlášení z 30.11. schůze se senátory. Návrh, aby vyjádření teologické komise se stalo východiskem. V rozhovorech se musíme doplňovat a domlouvat.

J. Sabý: Vracím se k postavení Dr. J. Hromádky ve FS z hlediska ekumenického. Kanonizace Anežky Přemyslovny byly rány zasazené komunistické totalitě. Jsem rád, že vedle katolíků ve vládě vidím i našeho syn. seniora! Bez katolíků volby nevyhrajeme. Je však třeba, aby byl někdo, kdo je ekumeně otevřený, ale zná katolíky i protestanty. Odložme všechny spory a věnujme J. Hromádkovi plnou podporu. Jsem šokován naivitou mnohých, kteří mluví o tom, že komunisté jsou na lopatkách. Puč není vyloučen. Předal jsem dnes poselství duchovních Sachroví o otázkách StB. Doporučují, aby místo nich povolali důstojníky z záloze.

Dr. Ondra: Návrh je tolik, že není možné skončit dle programu.

Vašina: fakt. poznámka: skončit o hodinu později.

Petr: Neopakovat, co bylo řečeno.

P. Čapek: Mluví o podílu bohoslovců na tom, co se děje. Vypomáháme novově v OF. Nemohu také úplně souhlasit s dopisem Dr. Melmukové. Syn. senior by byl ochoten povědět nám o třech etapách: 17.11., Adamcova vláda, vláda národ. porozumění.

Dr. Filipi: odevzdává návrh

Trojan: 1. Cokoliv řeknu, může se obrátit proti mně. Pocit triumfalismu má několik tváří. Jedna je, že máme nechuť zabývat se minulostí. Proč stát proti sobě? Je kontinuita mezi našimi postoji včera a dnes? V mnoha věcech jsem se neosvědčil. Musíme si přivolat tradiční prorockou. Bída lidu je ovocem jeho hříchů. Così počneme se slovem 1. Pt. o soudu, který^{24.11.2017} od domu Božího. Pokání je změna myšlení atd. -

Dopouštěli jsme se specifických hříchů. Čtěli jsme přežít. Přizpůsobovali jsme se. I teologické myšlení jsme tomu podřizovali. Když byly spory, druhé strany jsme umlčovali. Já velice toužím po uklidnění. Musím přiznat, že jsem udělal málo, méně než Petr Uhl a další.

2. Správa veřejná. Někdy je výrazná, jindy méně výrazná. Účast na práci obce je mnohotvárná. Je třeba rozlišovat způsoby angažovanosti. To je i konkrétní případ syn. seniora.

Dr. Ondra: Písemný návrh br. P. Čapka: Slovo pro br. J. Hromádku.

Matějka - je tu 40 písemných návrhů.

Dr. Hromádka: Svým rozhodnutím přijmout funkci ve vládě jsem vše zkomplikoval. Moje rozhodnutí mi stále leží na mysli. Začátkem roku jsem byl rozhodnut funkci složit, ale ve vládě jsem byl natolik zavalen prací, že to nebylo možné. Mezi tím mne žádali zástupci církví a to i katolické, abych zůstal. Rozdělím tu dobu na tři fáze.

(1) 17.11. jsem s Dr. Ondrou se pokoušel dostat telefonické spojení s někým z představitelů moci. Když se to nepodařilo, poslal jsem jménem synodu telegramy p. Adamcovi, přemátoři města a dalším.

(2) 21.11. si mne pozval Adamec na jednání. Sdělil, že jako první dostal telegram od nás. Byl zaujat a řekl, že to je začátek koncepce vztahů církve a státu. Situace byla napjatá. Na předměstí byla bojová technika. Dostal jsem telegram od studentů a já jsem trval, že neodejdu, nebude-li akce ukončena. Adamec zprvu nechtěl, ale když jsem naléhal, zavolal ministra vnitra. Potom mi, děkoval, že jsem ho donutil k telefonátu.

23.11. mi navrhl funkci ve vládě. Odmítl jsem. Znovu naléhal. Abych se poradil s církví. Konsensus byl takový, že jsem byl "vyslán". Sám to těžce nesu.

3.12. jsem byl pozván, abych převzal dekret. Poměr komunistů 15:6 nedával naději, že dlouho vydržíme. Někteří chtěli, abych tam práskl dekretem. Neměl jsem to svědomí.

(3) Byl jsem povolán i do druhé vlády za mlčenlivého stanoviska OF. Dověděl jsem se důvěrně, že povolání do vlády národn. porozumění jsem byl doporučen odjinud, než od premiéra Adamce.

Dr. Šimka jsem pozval do sekretariátu. Setkávám se s mnoha lidmi. Práce se mi začala líbit, měl jsem z ní radost. Překonával jsem to napětí. Prosím synod, aby rozhodl jednoznačně, co dál.

Rozbořil: Může být evangelický farář zpovědníkem i zklamaných členů KSČ?

2. Můžeme přistoupit nadějněji k práci KMK?

3. Návštěva papeže - bude vítanou i pro ostatní? 26. synod se obrátí na SR, aby uvážila, zda^{by} neměla být položena otázka M.J. Husa?

V. Uhlík: 1. Br. Jan Čapek měl nastoupit na SR jako náhradník. Myslím, že znehodnotil důvěru synodu. K práci nenastoupil, měl nastoupit.
2. Zda může kazatel nastoupit do veřejných funkcí? Kdysi byl farář a učitel na venkově prvními lidmi, kteří mluvili do veřejných věcí. Měl jsem radost, že br. syn. senior se funkce ve vládě ujal, je tu na svém místě. 17.11. se velmi angažoval a dali jsme mu i důvěru.

Předseda br. Pellar.

Freitinger: 1. Je nová situace ve vztahu státu a církve. SR by měla předat urychleně návrh nového církevního zřízení.

2. Kaple Betlémská je uzavřena a měla by sloužit vysokému učení technickému.

3. Měli bychom si dávat pozor na teologii - dávat si pozor na etiku.

M. Litomiský podává návrh: Synod žádá br. Jana Čapka, aby sdělil své stanovisko k povolání do syn. rady jako náhradníka.

J. Čapek: Byl jsem 13.12. povolán do SR. Působení kazatele ve vládě je ve funkci syn. seniora omezeno. Nepřítomnost syn. seniora oslabuje slovo církve do situace. 20.12. jsem byl na poradě se SR a pokoušel jsem se rozpor překlenout. Teologickou námitku jsem nebyl schopen překonat. Br. Lešikar, který předsedal, mi řekl, že nebude asi možné složit slib. Dr. Cerda mi sdělil, že náhradník nastupuje na místo uprázdněné. Čte dopis Dr. Cardy.

Byl jsem vyzván, abych do 3.1. pověděl své stanovisko. Z teologických důvodů nemohu přijmout. Těžce jsem váhal a vytrpěl. Chtěl jsem se pravdivě rozhodnout. Při telefonickém rozhovoru s br. Smetanou jsem se rozhodl vyjádřit na synodu.

Odpověď dám až zítra před polednem. Problém: může mít kazatel mocenskou funkci? Do práce jsme vybaveni jen mocí Ducha svatého.

Chci ještě vyčkat a vyslechnout rozhovor na synodu.

Předseda Dr. Ondra - omlouvá se br. Slabý, musí na zubní pohotovost.

P. Pokorný: Mám pocit, že br. Hromádka opustil pastýřskou službu v církvi. Zmítali jsme se v problémech a nikdo nevěděl jeho stanovisko. Odchodem došlo k oslabení SR, neboť byl jediný s celým úvazkem. Navrhujeme: Synod si váží služby J. Hromádky. Žádá, aby uvolnil funkci syn. seniora. Synod zvolí nového syn. sen. na přechodné období. J. Hromádka pak může znovu kandidovat.

Mamula: 1. Slučitelnost - myslím na syn. seniora a seniory, když sám pracuji v OF. Pracuji hodně, pracuji rád, také bych rád požádal o dovolenou. Já toužím po rozhodnutí, jak OF vycouvat. Jsem rád, že se syn. senior vyjádřil k svým pocitům. Jak se díváme na OF? Jednáme na divoko! Také by se měl syn. senior vyjádřit ke kandidatuře do nové vlády.

2. Pokání - všichni máme na mysli Boží mysl. Výzva k pokání je však nebezpečná. Nebezpečná je teologizace všeho, co se dalo. OF se

naučilomluvit věcně i tvrdě. SR neměla možnost se vyjádřit k hodnocení toho, co bylo a k zástupnému postavení těch, kteří šli do boje. Oba směry patří k sobě.

Šrský: Vycházíme z mimořádné situace. Děsí mne slovo o rozdělení církve. Cítíme to v našich sborech? Ve sborech to necítím. Bylo o tom hovořeno již při zahájení synodu. Zdá se mi, že br. faráři uvádějí svoje slovo za jediné a že nenaslouchají Slovu Božímu! Těžko chápu i br. Čapka, že staví najednou do popředí církevní řády. Když končila II. světová válka, dopadla na všechny tak důkladně, že jsme se necítili méně vinni. Naslouchejme, co církev je a co církev není.

Kozlík: Co moje paměť sahá, byla v církvi víra, že křesťan se nemá míchat do politiky. Ale žijeme v obci a zdá se, že apolitičnost je zhoubná. Po r. 1977 se situace zhoršila. Přišla Charta. Stále jsme slyšeli, že se to nesluší. Rejchrtovu žádost stáhla sama SR. Rozdíl mezi politikou a politikou. Je pochopitelné, že se stal tak rychlý obrat. Politiku lze dělat, ale jen na straně mocných, ne bezmocných. To je stanovisko církve.

Církev má dělat politiku, ale na straně bezmocných!

Škarvan: Případ 31, jímž byla udělena důtka by měl být posouzen citlivě. Hledali jsme cestu smíření. Br. syn. senior řekl, že nebude-li udělena důtka, musí podat demisi. Bylo rozhodnuto udělit důtku, ^{5th} ale byla po roce vymazána.

Plecháček: někteří studenti s našim dopisem studentů nesouhlasí. Chtěli jsme se vyjádřit k problematice syn. seniora. Dostali jsme odpovědi kritické i souhlasné. Konečně se projevuje řada problémů v církvi. Nutno řešit vše zásadně a teologicky. Nebojme se dotknout i úřadů a zastat se těch, jímž bylo ukřivděno.

Žádá, aby synod napsal dopis Dr. Molnárovi.

Litomický: Lituje, že naše řády nás vedou k tomu, že necháme padnout dům dřív, než ho podepřeme. Čl. c. zř.; Před volbou musí zastupitelství podat návrh. Je třeba sloučit paragrafy, týkající se sborů. Podává návrh na úpravu čl. o poradních odborech.

Balabán: Kumulace funkcí je vždy nebezpečná. Zvláště křesťanský představitel musí mít distanc ke státu. Je-li poslán, musí být etický. Dopis k lešnovým událostem 1989 nebyl jednoznačný. Nepadlo též žádné slovo k ostudným dokumentům, jež byly vydány v minulosti. Když se minulého roku rozběhla kampaň proti Chartě, neřekla SR jediné slovo.

Šimsa: Český protestantismus je v krizi. U J. Hromádky se řády berou jinou váží než si toho, že Dr. Litomický odstoupil. Měla by odstoupit celá SR a Lešikar. Jde především o pravdu. A nyní bych chtěl zmínit pí. prof. Komárkovou. Byla vždy protipólem prof. Hromádky. Byla vězněna. Napísala řadu knih.

Dr. Ondra: podává návrh na tajné hlasování - neprošel.

Dr. Kocna: navrhuje přerušit jednání a tajně hlasovat o důvěře syn. radě.

Trojan: je to předčasné.

Dr. Filipi: Není, ale hlasování trochu posunout.

Návrh k dennímu pořádku - přijat.

Firbas: Domnívám se, že nás Písmo sv. nevede do určitých schemat. Snažíme se vtěsnat život do schemat. Pro každého je jiná situace. Pluralitní působení Ducha svatého.

Batelka: Dr. Škarvan mluvil o udělení dárky 31 duchovním. Kdo ji udělil? Dr. Kejř, s kterým jsme se tu před rokem loučili. Kejř mluvil s Trojanem a žádal ho, aby nepodávali dopis signatářů jménem církve. Když to udělá, že bude on, syn. senior v těžké situaci. Formální dárka jim zabránila odebrání souhlasů.

M. Šimsa: Dárka nebyla udělena jen Dr. Kejřem. Byla na to ustavena komise

Syrovátka: Jde o způsob, jakým se hledělo na iniciativu.

Trojan: Bude ještě možno se k této věci vyjadřovat?

Hančil - rozpor mezi galerií a synodály podle potlesku.

Rážíčka: Dárka nebyla formální.

Dr. Ondra: Na tento problém si musíme najít čas.

Frydrych: V církvi jsem se narodil a mám ji rád. Nebylo v ní všechno dobré. Smíme však stále očekávat Hospodinovo milosrdenství? (Pláč 3.) K milosrdenství patří svoboda. Mám radost z Diakonie a ze služby syn. seniora. Mnozí pracují s vězni. Musíme dělat víc! Je toho hodně, co je třeba napravit.

Dr. Ondra napomíná galerii: jednáme svobodně, nerušte.

Ing. Šaňda: Když jsem se dověděl o J. Hromádkovi, byl jsem pro. Mezi kritiky byli i angažovaní. Došel jsem názoru, že jde o nedorozumění. Jsou různá stanoviska. Vhrada tu je, i nebezpečí. Syn. seniora jsme si zvolili, má určitou koncepci. Nepodlehli jsme vzrušené náladě. Synod by mohl umožnit, aby měl dovolenou a aby se směl zase do své funkce vrátit.

Ing. Beneš: Soustředil jsem se ke zprávě SR a to k otázce služby. Nesoustřeďujeme se na vlastní problémy. Jsou tu jiní, kteří se dostali do problémů. A ti potřebují posloužit. My laikové stájme a aktivní politiku ve státě. Je třeba ovlivňovat a řešit společné problémy. Jsem rád, že syn. senior je ve vládě. Dejme mu důvěru!

Nesouhlasím se zřízením komise pro minulost. Řešit problémy tak, že se bratři sejdou k modlitbám. Vážít si vzájemných darů.

Dr. Susa: Nesouhlasím s Benešem. Je tu 40 let deformací. Potřebuji vědět, kde jsou tu viny. Musím vědět, kde se mám kát a jak se mám kát. Je třeba ustavit komisi, která předloží příslušnému synodu výsledky své práce. Zrušit dárku. Ale to nesmí znamenat, že odsuzujeme ty bratry, kteří ji uložili.

Návrh pilný: Synod ruší dárku z r. 1977. Hodnocení činnosti bratrů, kteří ji uložili, svěřit komisi.

Slučitelnost: není precedent. Smí ordinovaný být členem strany?

Smí být poslancem NV? NS, členem vlády a prezidentem republiky? Byl bych rá, kdyby k tomu promluvili kolegové a projednalo se to na příštím synodu.

Ing. Kroll: Ani já, ani senioři jsme nepřivítali s nadšením, že náš syn. senior dostal tu funkci. Šlo o to, že byl dán prostor bratru, který mluví z jiných pozic. Je to riziko, ale je třeba do toho jít. Církev je menšinou, která je bez moci a majetku.

V první části synodu jsme zažili něco velikého, byli jsme spojeni. Tato důvěra může zůstat jen tehdy, je-li tu cesta tichých, jako možnost.

Musí nám jít o výchovu bohoslovců. Jaký bude vztah? Komise by měla vyjasnit vztah k studentům bohosloví.

M. Čejka: 1. Hlavní téma - každý problém si žádá teologického zvážení a aplikace. Tady je to nemožné. Přijeli jsme na synod s tím, že budeme hájit svá stanoviska. Jde však o to, aby nám o tom bylo jasné. Chyba je v tom, že se bojíme přijmout špatná rozhodnutí.

Doležal: Navrhuji neveřejné jednání. Nebylo přijato. c. 135

Dr. Filipi: Doporučuji: dotaz, zda se církev má, či nemá ucházet o ústavy - obrátit se na sbory.

Mnoho se nemluvílo o vinách minulosti. Je nutno prohovořit. Ale má to smysl jen za určitých předpokladů.

Návrh: Aby se synod usnesl tajným hlasováním o důvěře syn. rady.

Čábel: 17.11. jsme se soustředili k modlitbám. Bylo to výrazem vnitřní jednoty. Jak můžeme být tak krutí a konfrontovat spolubratra, kterého jsme pověřili, aby se angažoval? Nejde o otáčení na obrtlíku? Souhlasím se Žárským, že bychom měli více myslet na sbory. Pokání. Souhlasím. Máme v republice pouze 50 tis. lidí, kteří se nezkompromitovali.

Měli bychom se na jednání chovat důstojně. Kde je láska a tolerance?

Dr. Ondra: Pilný návrh Dr. Susy k dátce 34. c. 142

Pellar: Je to návrh s rozpory.

Kabíček: faktická poznámka - i horácký seniorát to navrhuje.

Nohavica: Strážný bratra svého se snadno změní v policajta. Strážní služba církve předpokládá solidaritu s národem. Mnozí mají pocit, že chceme být nad lidmi. Tohoto nedorozumění by nebylo potřeba. Výraz solidarity je právě rozhodnutí br. Hromádky. Kéž dokážeme solidaritu osvědčit také teď.

D. Molnár: 1. Zvažte znovu situaci ze 17.11. Dělali jsme to, co dělá J. Hromádka.

2. Než budeme hlasovat, o důvěře, chci poděkovat SR za obrovskou práci kolem zákonů.

3. Prosím br. Litomiského, aby svoje stanovisko přehodnotil.

Dohnálek: Účastnil jsem se jednání s br. syn. seniorem. Souhlasím se

0000032

spojením obou úřadů. Církev dostala hřivnu mluvit do vlády.

Podle Kozlíka dejme se na stranu chudých!

Synod ukládá: syn. senior nechť prosazuje tyto změny: zrušit trest smrti, zrušit KNV, zrušit vojenskou službu a StB.

V. Kopecký: Nezbyvá než shrnout.

1. Neblaze se mísí tři problémy. Problém pokání. Řady otázek jsme odmítali řešit. I otázka pojetí ordinace a politická. Nechali jsme si vnutit, že vidíme problém svého vlastního hlediska a nevidíme z hlediska druhého.
2. Slučitelnost - nerozhodovat na tomto synodu. Jsou, zdá se, neslučitelné.
3. Působení syn. seniora ve vládě: vyslovit důvěru s tím, že jeho rozhodnutí vycházelo z křesťanského hlediska. Vyslovit souhlas s dovolenou syn. seniora a Čapek ať nastoupí.

Lešíkar: Požádal jsem předsednictvo, abych mohl zodpovědět několik dotazů k SR a ke mně. V církevním zř. není žádné ustanovení o slučitelnosti. Nedošlo k žádnému důvodu pro odvolání syn. seniora. Jen v řádu pro kazatele je uvedeno, že vedlejší zaměstnání lze konat se souhlasem nadřízeného orgánu. SR dala souhlas. To, co dělá, je v souladu s posláním. Otázky církve musí dělat někdo, kdo je v církvi. Pracuje pro všechny křesťany. Budeme sobečtí? Je řeč o omezené době. Kejř odcházel roztrpčen, Hájek roztrpčen a J. Hromádka by mohl být rozhořčen našim vztahem. Zchovávat cířády, nebo ne? Zástupce ČSS souhlasně vyjádřil, že nám závidí. Řády jsou pomoc. Synod se může rozhodnout, k porušení řádů. Ale já bych se necítil vázán. Nezabývat se něčím, co bylo po generaci tvořeno. Moje svědomí mi říká, že nemohu dodržet ustanovení synodu, které je proti řádu. Máte-li pocit, že se ruší řády, podejte to SR. Rozhodnutí SR od r. 1972. Byly projednávány různé věci. SR přijala v určité době různá rozhodnutí. Musím za nim stát. Nesmím se vyvazovat z odpovědnosti tím, že řeknu, že já jsem nehlasoval. Posoudit zda dopis 31. byl oprávněný, je třeba ne hlasováním, ale zkoumáním. Týká se to i důtky z r. 77: 1. Nezpolehnutí. 2. Ne obsah, ale forma. Kazatelský reverz: Každý je povinen dbát pokynů nadřízeného orgánu. Je mezi námi i jeden člen komise.

Rejchrt - SR zrušila kandidaturu v Klášteře. Ale z jiných důvodů. Rejchrt se zavázal, že nepodnikne žádnou akci, aniž by ji konzultoval se staršovstvem. Ale staršovstvo nebylo informováno o tom, že se stal mluvčím charty.

0000033

Řídí Pellar.

Dr. Ondra byl předsedou komise, která rozhodovala o dûtce. Komise ne-
byla disciplinární, ale smírčí. Měli být postiženi za něco, na
co nebyl právní podklad. Navrhuje, aby byla dûtka zrušena, dle
návrhu Dr. Susy, aby na aktéry nepadl žádný stín.

Šimsa: Zastávám se kláštereckých a Rejcherta.

Pellar: Hlasovat?

Trojan: navrhuje na přechod k dennímu pořádku. nepřijato.

Vašina: Ide o závažnou věc.

Uhlík navrhuje omluvit se bratřím.

Šimsa: Prominili jsme se. Já sám jsem vinen tím, že jsme podepsali.

Dochází k hlasování lístky o zrušení dûtky: 95 hlasovných lístků,
ANO 42, NE 27, Zdrželo se 26.

Pellar: Další zasedání bude zítra v 8 hodin.

Skončeno ve 23,30 hodin.

Zápis vyhotoven dne: 5.2.1990

Zapsali: *J. M. ... M. Rejchert*

Verifikovali: *J. M. ...*

Podpis předsedy synodu:

26. synod
9. zasedání 27.1.1990
str. č. 1

Zápis z 9. zasedání 26. synodu ČCE
27. 1. 1990 v chrámu na Vinohradech
P. Piecka 60
8.00 hod.

Předsedající: br. K. Matějka Zapisovatelé: br. Karel Fon
br. Ing. Jiří Groll

Počet přítomných: 99; br. f. Fojtů udělena dovolená

9.1) Zasedání bylo zahájeno pobožností br. seniora Otřísala

9.2) Informace předsednictva:

br. Ing. Matějka - ukončil příjem návrhů z rozpravy ke Zprávě synodní rady II, celkem bylo podáno 76 návrhů

- byla schválena synodem Zpráva synodní rady II s usnesením, že bude rozeslána do sborů
- shromáždění bylo seznámeno se jmenováním komise pro spolupráci s R a TV (M. Vejnar, M. Otřísal, Klinecký, Krpálková)
- volba zapisovatelů na 1. část 9. zasedání (Groll, Fon) - schváleno

9.4 a 9.5) Projednání návrhů SR a návrhů z rozpravy ke zprávě SR

Nejdříve br. Ing. K. Matějka přečetl návrhy, které se týkaly činnosti br. syn. sen. Kromádky ve vládě, tj. návrh PO -
- teologického (P.č. 125) a další p.č. 124, 117, 102, 99, 98, 128, 129, 132, 131, 130, 133, 146, 147 a návrh br. Šaldy: synod se usnáší odvolat br. Kromádku z funkce syn. seniora a po ukončení funkce ve vládě jej znovu přijmout.

Na základě návrhu br. fr. Trusiny (p.č. 124) byl vzat za základ řešení návrh PO teologického.

Vznesené připomínky k předloženým návrhům:

- br. Lešikar: vznesl dotaz na br. Filipiho k formulaci návrhu 125 v bodě b
- br. Filipi: odpověděl, že je důležité, aby po dobu výkonu vládní funkce byl br. Hromádka zbaven institucionálních vazeb ke své církvi
- br. Lešikar: kdyby br. Hromádka byl uvolněn z funkce synod. seniora, musela by být nová volba a on by už nemohl zpět
- br. Molnár: pochybnost o správnosti postupu projednávání, přeseřtit důvěru
- br. Petr, sen. Fírbas, br. Chmudák - vznesli připomínky k formulaci návrhu
- br. sen. Horák: vznesl pochybnosti, zda-li by se dříve nemělo hlasovat o důvěře v celou SR a poté teprve hlasovat o návrzích k synod. seniorovi
- br. f. P. Čapek: poděkoval br. Filipimu, že nám poukázal na cenu vstupu do pol. hry, i když je jí možno vidět jako polit. diakonii
- br. K. Matějka: napomenul br. fr. P. Čapka, že to již nebyla připomínka a nebyla otevřena rozprava k návrhu
- br. Růžička: vznesl připomínku k formulaci odstavce a v návrhu 8. 125 "synod nemůže br. Hromádku vysílat"
- s. Havránková: pochybnost nad pojmem "na dovolení" - jak tomu má rozumět
- br. Dohnálek: poukázal na souvislost mezi právy a povinnostmi synod. seniora
- br. f. Kopecký: přednesl novou formulaci odstavce b v návrhu 8. 125: "nechtě po dobu své práce ve vládě br. Hromádka funkcí syn. seniora nevykonává, ale na základě ordinace má právo kázat a vysluhovat svátosti"
- br. f. Gruber: nespojovat hlasování o důvěře v SR s otázkou synod. seniora

- br. fr. Herián: slovo vysílání používáme v teolog. slova
smyslu, ne v právnickém
- br. fr.M.Čejka: co znamená práva synod. sen. - do toho se dá
počítat i používání služebního bytu
- br. prof.Filipi: myslím, že i za PO teolog. můžeme souhlasit
. s úpravou návrhu br. f. Kopeckým
- předsed.br.K.Matějka: dal hlasovat o návrhu br.sen. Horáka
 - nejdříve hlasovat o důvěře v SR a pak teprve
o návrhu řešící otázku syn. seniora
 - návrh aklaací nebyl přijat
- br. Pokorný: navrhl místo "vysílá" v odstavci (a) návrhu
č. 125 - použít "synod souhlasí se jmenováním"
- br.sen.Horák: poukazuje na spojení slovo vysílá - vysílá
svými modlitbami: "rozumíme co to znamená?"
- předsed.br.K.Matějka: dal hlasovat o pozměňujícím návrhu
br.Kopeckého (P.č. 125 b) na úpravu odstavce b.
Přítomno 99, aklaací přijato
- br. Matějka: dal hlasovat o návrhu PO teologického p.č. 125,
tajné hlasování
dále byly dány k projednání 4 širší návrhy
br. Susy, Kozlíka, Kopeckého I+II,
tj. p.č. 133, 132, 146, 147
nejdříve se hlasovalo o nejširším návrhu, tj.
návrh br. Susy (p.č. 133) a tento návrh byl
synodem aklaací přijat v tomto znění:
Synodní rada nechť uloží svému PO teolog.
a PO právnímu vypracovat stanovisko k účasti
ordinovaných služebníků církve v politických
stranách, NV všech stupňů, Národním shromáždění,
vládě, ev. v úřadu prezidenta republiky.
- br. P.Pokorný: vnesl dotaz na možnost povolání náhradníka do SR
- br.právní poradce JUDr. Petr Carda: řekl, že nemůže k tomu
už říci než jsme slyšeli z jeho dopisu br.f.Čap-
kovi na veřejším zasedání

- br. Chamrád: domníval se, že je možné náhradníka povolát
- br. sen. Pellar: sdělil, že opravdu náhradníka do SR lze povolát jen na uprázdněné místo, na které se již nikdo nevrátí, a to do příštího synodu, kdy následuje volba řádného člena SR.
- br. f. Molnár: položil otázku, jak se postupuje v případě dlouhodobého onemocnění člena SR (zvláště synod. seniora)
- br. M. Litomiský: vnesl otázku, zda-li situace není podobná v RK, řešící dlouhodobou nemoc faráře (kazatele) jmenováním administrátora
- předs. br. Matějka: sdělil výsledek tajného hlasování o návrhu č. 125: z 99 hlasujících bylo odevzdáno 93 hlasov. lístků, z toho pro ano - 82 x, ne - 11 x, prázdných lístků bylo odevzdáno 5
 - tím byly vyřízeny i všechny další návrhy k této záležitosti v tomto znění:
 - a) Synod vysílá br. Hromádku svými modlitbami do jeho odpovědné práce ve vládě národního porozumění s vděčností za to, že tuto službu na sebe vzal
 - b) nechť po dobu své práce ve vládě br. Hromádka funkci synodního seniora nevykonává, ale na základě ordinace má právo kázat a vysluhovat svátosti
 - c) po tuto dobu synod pověřuje náměstka synodního seniora br. Smetanu, aby vykonával úřad synodního seniora
- br. Matějka: připomenul návrhy z diskuse, týkající se činnosti br. syn. seniora
 - a) že syn. seniora vystupuje jen za svou osobu (P.č. 99)
 - b) Dohnálkův návrh p.č. 128 pověřit ho konkrétními úkoly - zrušení STB a zákaz povinné zákl. voj. služby
 - c) návrh br. f. Brojana p.č. 131

26. synod
9. zasedání 27.1. 1990
str. č. 5

- br. Chasrád: přes návrh br. Dohnálka přejít k dennímu pořádku
- br. Vašina: prosil synod, aby zvážil vše a aby církev se neobracela na br. Hromádku po dobu své vládní funkce jako na synod. seniora
- br. f. Kopecký: upozornil, že lidé do vlády nár. porozumění byli jmenováni jako osoba - proto připomněl, že byl podán návrh přejít k dennímu pořádku
- předsed. br. Matějka: dal hlasovat
 - a) přes návrh p.č. 128 - přejít k dennímu pořádku - odhlasována aklaací
 - b) návrhy č. 99 a 131 odhlasovány předání PO teologickému
- br. Matějka: vrátil se k vyjádření důvěry v SR
Připomínky:
- br. prof. Filipi: tajné hlasování
- br. f. Gruber: tajné hlasování o každém členu zvlášť
- br. f. Trusina: za svou osobu hlasování o SR přivítal
- br. Pistor: poukázal na to, že odhlasovaným už návrhem č. 125, ve kterém je zmíněno, že br. f. Šmetana bude zastupovat br. Hromádku, a tím už vlastně br. f. Šmetanovi byla důvěra synodem vyjádřena
- br. Čábel: obdobně poukázal, že br. Trusina byl řádně zvolen už na podzimním zasedání 26. synodu (1989) a bylo by divné, kdyby stejný synod mu neodhlasoval důvěru
- br. f. Kopecký: obdobně zdůraznil, že odhlasováním návrhu č. 125 už byla dána důvěra br. Hromádkovi a dále tím že br. M. Litomický podal rezignaci ze SR
volba o celé SR najednou nemá smysl
- br. Palátek: navrhuje hlasování a) o celé SR
 - b) postupně o jednotlivých členech

- br. Ing. Litomiský: pro mě je důležité vyjádřit důvěru hlasováním o každém zvlášť
- br. f. Trusina: nedonyslel jsem situaci br. M. Litomiského, ale za svou osobu si nedokážu představit hlasování o každém jednotlivě a musel bych z toho vyvodit důsledky
- br. Vašina: podpořil návrh br. Litomiského, tedy hlasování samostatně po jednotlivcích
- předs. br. Matějka: dal hlasovat, zda-li a) jednotlivě
b) o celé SR najednou, pro případ a) tj. hlasování o důvěře po jednotlivcích se aklaací vyjádřila většina 59 z 99 - tento návrh byl přijat
- br. f. Trusina: v tomto případě je třeba hlasovat i o mně
- br. f. Smetana: je třeba hlasovat i o mně
- br. sen. kur. Sláma: poukázal na vážnost tohoto hlasování, protože v jistém případě by se velmi zkomplikovala situace v horším seniorátě
- předsed. br. Matějka: dal hlasovat, zda-li synod souhlasí, že schválení návrhu č. 125 už byla dána synodem důvěra br. Kromádkovi - aklaací odhlas.
- br. Falátek: souhlasil - navrhl hlasovat o všech členech SR na jednom lístku
- br. V. Erdinger: navrhoval hlasování o každém zvlášť (tj 5 x)
- br. Chmúr: navrhl psát členy SR v standardním pořadí na jednom lístku
- br. sen. Fírbas: všech 5 jmen na jednom lístku, ke jménu psát ano x ne
- br. f. Šínka: hlasovat o každém zvlášť, vždyť už to bylo odhlasováno
- předsed. br. Matějka: dal hlasovat o způsobu vyjádření důvěry
a) na jednom lístku 5 jmen ve standardním pořadí, při jménu psát ano x ne
b) o každém zvlášť na novém hlasovacím lístku
synod aklaací schválil postup a)

26. synod
9. zasedání 27.1.1990
str. č. 7

- br. Ing. Litomiský: připomněl, že podle ČR, SR o sobě nehlasuje a nezapočítává se do hlasujících členů
- br. Lešíkar: já nebudu hlasovat o sobě, ale přece mohu hlasovat o spolupracovnících v SR, to je moje právo
- br. JUDr. Carda: CZ neřeší hlasování o důvěře, ale dle jeho názoru při tomto způsobu hlasování se členové SR mají volby zdržet a nedostat hlas. lístky
- br. f. Smetana: vzhledem ke komplikovanosti navrhl změnu hlasování, a to o každém zvlášť na zvláštním listku
- br. J. Sláma: položil otázku "Co se stane, když někdo nedostane důvěru"
- br. sen. Pellar: odpověděl na předchozí dotaz
"Nic" - protože CZ toto hlasování nezná -
- jen průzkum
- br. Beneš: navrhl dát důvěru členům SR, že opravdu budou hlasovat jen o druhých a ne o sobě
- br. sen. Pellar: vysvětlil, že CZ zná jen uvolnění z funkce resignací, proto výsledek může být jen apel na svědomí
- předsed. br. Matějka: dal hlasovat o Smetanovém návrhu na změnu hlasování (o každém zvlášť), aklaací jí synod nepřijal

Synod přijal způsob hlasování 5 jmen, v určeném pořadí, při každém jménu napsal ano nebo ne
- br. f. Trusina: podal návrh, aby členové SR, psaly jen 4 jména
- předsed. br. Matějka: dal hlasovat tajným způsobem o důvěře členů SR a zároveň došlo k výměně předsedajícího synodu, kterým se stal br. senior Pellar

26. synod
9. zasedání 27.1.1990
str. 8. 8

9.6 (pův. 3.12) - Projednání návrhů z teologické komise.

Referoval o těchto návrzích br. f. J. Kabíček:

- návrh P.č. 1 - Synod doporučuje SV, aby se intenzivněji než dosud věnovaly pastýřské péči o kazatele i jejich rodiny a zároveň pro ně vytvářely podmínky společného sdílení. Doporučuje i kazatelům, aby tuto péči přijímali.
- aklamací přijato
- návrh P.č. 2 - aklamací vyjádřen souhlas s komisí a návrh pražského seniorátu nebyl přijat
- návrhy P.č. 4,5 - souhlasně s návrhem komise byl přijat návrh k "přechodu k dennímu pořádku"
- návrh p.č. 6 - návrh aklamací přijat ve znění navrženém komisí: "Synod doporučuje SR, aby byla v církvi vytvořena skupina odborníků - farářů i laiků, jejímž úkolem by bylo zabývat se otázkami vztahu církve a společnosti."
- návrh P.č. 7 a 8 - na doporučení komise synod přijal "přechod k dennímu pořádku" přes oba návrhy
- návrh P.č. 9 - faktické poznámky
- br. Chanrád: připomněl svůj návrh č. 122, aby tuto komisi zvolil synod
- br. f. Syrovátka: připomněl původ. znění návrhu libereckého seniorátu
- br. f. Molnár: navrhl, že by se o tom mělo jednat až po zveřejnění výsledků hlasování o důvěře
- br. f. Herián: zdůraznil, že výsledky komise by měly vést k celkovému pokání naší církve, připomněl svůj návrh č. 37
- br. sen. Pellar: přečetl celé znění návrhu br. Heriána (P.č. 37)
- br. f. Trusina: zdůraznil návrh br. Chanráda, aby komise byla zvolena přímo synodem a výsledky předložila příštímu synodu

- br. profes. Filipi: předpokládal, že teolog. komise by se přiklonila ke znění návrhu br. Heriána
- br. f. J. Čapek: požádal o souhlas k přečtení dopisu br. M. Zlatohlávka
- br. Erdinger: navrhoval otevřít rozhovor
- br. Kocna: přečíst dopis až ve volném čase
- br. f. Herián: nechat promluvit 1 hlas pro a 1 hlas proti (dopis brát jako jeden hlas). S tímto návrhem synod souhlasil - aklamací
- br. f. J. Čapek: přečetl dopis br. M. Zlatohlávka a předal jej předsednictvu synodu spolu s podklady
- br. sen. Pellar: v návrhu br. Heriána je třeba upravit, kým má být komise ustavena a od jakého roku má zkoumat cestu církve
- br. f. Herián: a) od roku 1945
b) komisi ustanoví synod
- s. f. Krpálková: v komisi aby pracovali členové z různých generací a byly zveřejněny všechny materiály
- předsed. br. sen. Pellar: nechal hlasovat:
 - a) zda-li komisi ustanoví synod
aklamací přijato
 - b) od roku 1945
aklamací přijato
 - c) hlasováno o celém návrhu
aklamací přijato v tomto znění:
"Protože Duch Svátý bývá zarmoucen nevyslovenými steskami a nepřiznanými vinami, pocíťovanými křivdami a nelaskavým odsuzováním a zejména i rozdělením církve z toho vyplývajícími, budiž synodem ustavena komise, která by do příštího synodu zkoumala cestu církve od roku 1945, a to v hlavách i v údech. Komise nechť se pokusí vyslovit co jsme zůstali dlužni církvi jako tělu Kristovu i jako služebníci pravdy a lásky, poslané Pánem do tohoto světa. Výsledek tohoto zkoumání nechť se stane v naší církvi podkladem konkrétního

26. synod
9. zasedání 27.1.1990
str. 8. 10

pokání z toho, co jsme dělali nesprávně
nebo oponovali dělat.

S pokáním bychom měli začít už nyní,
každý sám u sebe: Duch Svátý nám z Bo-
žího Slova ukáže, kde jsou naše viny
i dluhy, hřích, provinění i zanedbání.

Přijetím tohoto návrhu byly vyřízeny
návrhy br. Chamráda a teolog. komise
se postavil za sestavení komise co nejdříve
pozastavil se nad návrhem a.f.Krpálkové
o zveřejnění všech materiálů a zeptal se,
kterí jsou tím míněny
některé materiály nejsou zveřejnitelné
podal návrh k přechodu k dennímu pořádku,
který byl přijat
vyhlásil výsledky hlasování o důvěře SR
- celkem 98 plat. hlasů

- br.v. Erdinger:
- br. f. Freitinger:

- br. f. Smetana:
- br. prof. Heller:

- před.br.sen.Pellar:

	ano	ne	prázdné
br.Smetana	92	2	4
br. Trusina	88	7	3
br. Lešikar	70	21	7
br. Pistor	86	3	9
br. Litomiský	82	12	4

to znamená, že každý dostal více jak
2/3 hlasů.

Přiložen volební protokol.

Poté bylo jednání přerušeno a vyhlášena
přestávka v 10.10 hod.

Zápis vyhotoven: 30.1.1990

Zapsali: K.Fon
Ing.J. Groll

Verifikovali:

.....

.....

.....

podpis předsedy synodu

Příl.: 20x návrh, 1 volební protokol,
1 dopis br.M.Zlatohlávka

Zápis z 2. části 9.zasedání 26. synodu ČCE

27. ledna 1990 od 10.20 hod., chrám Páně Praha 2 – Vinohrady, W. Piecka 60.

Předsedající: Pavel Pellar
 Zapisovatelé: Jindřiška Krpálková, Valentin Chamrád
 Verifikátoři:
 Počet přítomných:
 Udělené dovolené:

1. **Oznámení předsednictva:** Po oznámení výsledků hlasování o důvěře synodní radě stáhl br.M. Litomiský svou resignaci; tím odpadá projednávání návrhu z rozpravy ev.č.116.
2. Dokončeno projednání návrhu ev.č.123 – hlasováním přijata doplněná písemná formulace návrhu s. Krpálkové na složení komise pro zkoumání minulého období od roku 1945 ("Komise o cestě víry" – dále jen KCV).
3. **Projednávání návrhů z konventů – TISK 16B** předaných komisi I. (teologické – dále jen TK) – referuje br.Jiří Kabíček (návrhy v nečíslovaném tisku "A) *Komise teologická – závěry*") :
 - č.10 – na návrh TK přechod k dennímu pořádku (dále jen PDP), je obsaženo v návrhu č. 11.
 - č. 11 – přijat v upraveném znění podle návrhu TK.
 - (č.13 – 18 už přijaty)
 - č.19 – PDP
 - č. 20 – přijat ve znění modifikovaném TK
 - č.21 – doplněn TK, a při dnešním projednávání pozměněn v poslední větě podle návrhu br. Šorma na : "Synod ukládá církvi péči o osoby stížené touto chorobou a o jejich rodiny." Návrh přijat s oběma změnami.
 - č.22 – k textu upravenému TK nejdříve přijat beze změny návrh br. Chamráda (z rozpravy – ev.č.86) na doplnění bodu III., pak na podnět br. Pavla Pokorného hlasování přerušeno, aby se sem mohly zahrnout i ostatní návrhy k ekologii. Podle návrhu TK nezařazeny návrhy č.23 a 24; k sloučenému návrhu č.25+26 nejprve přijata vsuvka doprostřed 2.řádky ". . . na ochranu životního prostředí, *zakazující utajovat ekologické informace*, a aby usneslo . . .", pak přijat návrh TK s tímto doplňkem a nakonec návrh č. 22 jako celek.
4. **Oznámení předsednictva:** došel dotaz (interpelace), jak synodní rada naložila se zprávou ekologické komise. Předán zástupci SR.
5. **Projednávání návrhů z rozpravy** předaných TK – referuje br. Jiří Kabíček (návrhy TK v nečíslovaném tisku "A) *Komise teologická – závěry*", který však neobsahuje znění nedoporučených návrhů, z nichž jen některé byly přečteny) :
 - ev.č. 12 – nepřijat, stanovisko k interrupci již v zásadách církve.

- ev.č. 16 – komise neprojednávala, věc již zahrnuta do poselství. Tomu odporuje br. Štefan – text "Slovo k veřejnosti" měl být čten v plénu. Po připomínce br. Kocny, že bylo aktuální tehdy (tj. v listopadu) → PDP.
- ev.č. 37 – přijat v úpravě navržené TK.
- ev.č. 43 – promýšlení významu obětavosti → PDP.
- ev.č. 45 – rozbor stavu kázání → PDP.
- ev.č. 46 – k ekologii, zahrnuto v předchozích → PDP.
- ev.č. 49 – k evangelizační a misijní práci (pluralita misijních modelů, podmínky misie v sekularizovaných podmínkách) → nepřijato.
- ev.č. 51 – aby hlavní téma synodu bylo předem probíráno ve sborech – TK navrhla PDP; br. Čejka připomíná svůj návrh, aby příští synod *neměl* téma, ale ten není tč. k dispozici (přiložen k zápisu z 1. části synodu), proto projednání odloženo, než br. Čejka naformuluje písemně znovu (spolu s tím i ev.č. 52).
- ev.č. 53 – pracovní skupina pro otázky českých dějin, jejíž ustavení návrh požadoval, mezitím už pracuje → PDP.
- ev.č. 61 – žádost na výbor církevních činitelů (podle informace z předsednictva již neexistující) a KMK → PDP.
- ev.č. 62 – žádat od PO ve vážných otázkách kromě vyjádření i doporučení – vzhledem k neurčité formulaci → PDP.
- ev.č. 66 – už se děje, byl ustaven pracovní výbor pro nevidomé → PDP.

6. Projednávání návrhů z rozpravy v TK – referuje br. Jiří Kabíček (návrhy viz TISK 25, odstavec "ZMĚNY V ZÁPISU . . .", a v nečíslovaném tisku "A) Komise teologická – závěry", str. 3) :

- TISK 25, č. 3 – aby vojáci mohli mít u sebe a číst Bibli – přijato. (Ostatní dva návrhy již projednány).
- TK č. 1 – vydání prací o teologii a psychologii smrti a umírání – přijato.
- TK č. 2 – již projednáno v 1. části synodu.
- TK č. 3 – snížení počtu PO a komisí by nepřineslo úspory; návrh byl podán ještě před změnami ve společnosti; po faktických poznámkách bratří D. Molnára, Šorma, M. Litomiského, Heryána a Grolla → PDP.
- br. K. Matějka připomíná návrh ev.č. 65 ke složení PO teologického – referent objasňuje, že návrh byl při jednání v TK stažen.
- br. Čejka předložil nově formulovaný návrh (ev.č. 153), aby příštímu synodu nebylo předem stanoveno jedno hlavní téma, a aby závažné otázky byly projednávány na celocírkevních konferencích, setkáních a rozhovorech, z nichž by mohly vzejít konkrétní podněty pro synod. Po krátkém rozhovoru (P. Smetana, M. Litomiský) přijata zcela stručná formulace (Chamrád, Vetter) jen 1. části návrhu: "Synod nestanoví hlavní téma pro 27. synod". Druhá část návrhu (konference) přijata nebyla (omezená možnost účasti, malý zájem).
- Na námitku br. Grubera, že nebyl dostatečně projednán návrh ev.č. 16, bylo odhlasováno, že text návrhu bude znovu přečten. O jeho návrhu na přiložení textu "Slovo k veřejnosti" (přílohy tohoto návrhu) k zápisu nebylo hlasováno, protože podle jednacího řádu se přikládají všechny návrhy i bez usnesení.

- Na připomínku br. Grubera se synod vrátil k otázce věkového omezení delegátů mládeže a studentů KEBF, jejíž projednávání bylo 17. listopadu večer přerušeno příchodem studentů – účastníků manifestace. Protože řád výchovy, který mezitím již nabyl platnosti, takové omezení nestanoví, synod zrušil usnesení synodního zastupitelstva, které bylo důvodem sporu.
- Přijetím upraveného návrhu ev. č. 153 není nutno jednat o návrzích ev. č. 51 a 52.

7. Projednávání návrhů z komise právní a správní (dále jen KPS – referuje br. Vl. Kopecký (návrhy v nečíslovaném tisku "Zápis o jednání KPS 26. synodu ČCE") :

- TISK 16 A: návrh č. 1 projednán v 1. části synodu, č. 2 přijat, č. 3 PDP.
- TISK 16 B, návrh č. 61 → PDP
- č. 62 – vytvoření komise pro nové církevní zřízení: po diskusi k návrhům br. Zejfarta (komise pro revisi stávajícího CŽ) a br. Lešikara (vypracovat pouze zásady, a teprve po jejich schválení formulovat do paragrafů) nakonec přijata pouze 1. věta původního návrhu.
- č. 63 a 65 a ev. č. 31, 40 a 57 budou spolu s obdobnými návrhy z rozpravy ve 2. části synodu předány této komisi (dále jen KCZ). Po kratším rozhovoru, v němž zazněly protichůdné názory na správný či nutný postup, byl zamítnut návrh, aby byla přednostně (mimo působnost této komise) zrušena ustanovení o nominaci kandidátů z řad kazatelů do vyšších správních orgánů předem příslušným zastupitelstvem.

8. Na návrh předsednictva bylo přijato rozhodnutí o prodloužení tohoto zasedání o 1 hodinu.

9. Projednávání dalších návrhů z komise právní a správní (TISK 16 B) – referuje br. Vl. Kopecký :

- č. 66 – nahrazen novým návrhem KPS na udělení ordinace i v případě "povolání k jiné službě v církvi" – přijato.
- č. 64 – přiznání hlasovacího práva delegátům mládeže a studentů KEBF – předáno KCZ.
- č. 68 – → PDP.
- č. 69 – → KCZ.
- č. 70 a 71 – KPS doporučuje změnit statut Evangelického díla z komise na PO – přijato.
- č. 72 – vyřešeno statutem poradních odborů → PDP.
- č. 73 až 76 – ustavení SCEDu doporučuje KPS vyřešit přijetím návrhu č. 75. Br. Lešikar odporuje názorem, že se už stalo – přihláška byla podána, a podle návrhu zákona všechny spolky, které nebyly zrušeny zákonem, stále existují. Jeho návrh na PDP však neprošel a návrh KPS byl přijat.
- č. 77 – založení Svazu křesťanské mládeže – již se stalo → PDP.
- č. 78 – již vyřešeno státem → PDP.
- č. 79 – → PDP.
- č. 80 až 83 – řešeno přijetím návrhu č. 82
- č. 84 a 85 – → PDP.
- č. 86 – neaktuální, → PDP.
- č. 87 – uskutečňování závěrečného aktu helsinské konference je již řešeno státem, ale návrh klade důraz na osobní nasazení z posice křesťana → návrh přijat.

- č. 90 – již vyřešeno → PDP.
- č. 91 a 92, k témuž tématu (pastorační péče o vězně) i návrh 39. konventu královéhradeckého seniorátu zařazený pod ev.č. 96. Br. Lešikar informuje o jednání s ministerstvem spravedlnosti o zapojení církve do převýchovného procesu v ústavech nápravné výchovy. Výzva seniorům, aby pro každou věznici – jejichž seznam senioráty už dostaly – byl jmenován aspoň 1 farář, který by absolvoval speciální školení (právní předpisy a pod.) – Návrhy tím neaktuální → PDP.
- Věcně související návrhy z rozpravy ev.č. 114 a 115, podané br. Janem Šimsou s podporou br. Vojena Syrovátky, aby církev věnovala pozornost i propuštěným vězňům a aby pastoračně pečovala o lidi ve vyšetřovací vazbě, kteří jsou v horších podmínkách než vězni ve výkonu trestu, ač jsou před zákonem nevinní, byly přijaty. Po připomínkách z pléna byl přijat návrh (zatím písemně neformulovaný, prac. označení 115 A) doplnit do ev.č. 115 pověření synodní rady k jednání o této záležitosti s ministerstvem spravedlnosti.
- č. 93 – přijato.
- č. 94 až 99 – na základě informace, že synodní rada již pověřila čtyřčlennou komisi pro práci v rozhlasu a televizi → PDP. – Na faktickou poznámku sen. Rozbořila usneseno publikovat tuto informaci v Aktualitách.
- č. 100 a 101 – již se děje → PDP.
- č. 102 – přijato.
- č. 103 až 112 již projednáno v 1. části synodu.
- č. 113 až 121 – již neaktuální, → PDP.
- č. 122 až 123 – již neaktuální, → PDP.
- č. 124 až 127 – již se stalo, → PDP.

10. Projednávání návrhů z rozpravy předaných KPS (viz "Zápis jednání KPS", str. 3 – texty pův. návrhů opět nejsou k dispozici !), referuje br. Vl. Kopecký :

- ev.č. 18 a 19 – → PDP.
- ev.č. 22 – stažen navrhovatelem.
- ev.č. 29, 30 a 13 projednány v 1. části synodu.
- ev.č. 41 – již není komu zaslat, → PDP.
- ev.č. 25 – již se stalo, → PDP.
- ev.č. 35 – již se děje, → PDP.
- ev.č. 17 – děje se, avšak zájem je malý → PDP.
- ev.č. 15 – čas nás předběhl, → PDP.
- ev.č. 24 – návrh br. Dohnálka na zrušení důtky SR 17 bratřím a sestrám z 29. 9. 1977, k témuž návrh s. Krpálkové (ev.č. 151) a br. Martina Šimsy (širší – ev.č. 14). Po vzrušené diskusi byly některé závažnější připomínky formulovány v obecnějším návrhu br. Vl. Kopeckého, který byl pro další projednávání rozdělen na 2 části (ev.č. 148 a 154). Postupně projednáno:
 - ev.č. 148 – vyznání pokání za situační rozhodování církve – přijato.
 - ev.č. 14 – odvolání širšího souboru dokumentů – rozhodnuto předat KCV.
 - ev.č. 151 – ihned odvolat důtky (tj. i přes protesty br. Trojana a Jana Šimsy, že část synodálů tyto dokumenty nezná) – nakonec tajným hlasováním přijato upravené znění: "Synod prohlašuje důtky udělené synodní radou v roce 1977 17 bratřím a sestrám za neplatné a nesprávné." (60 pro, 17 proti, 18 abstencí.)

- Během sčítání hlasů podána informace o plánovaném průběhu návštěvy prof. Lochmana ve dnech 3. až 11. 2. 1990.
- ev. č. 24 – vzhledem k přijetí návrhu ev. č. 151 již neprojednáván.
(Poznámka zapisovatelů: zjevně z téhož důvodu nebyl projednáván ani návrh konventu horáckého seniorátu, uvedený v tisku 23 pod označením P 4, což však podle našich poznámek nebylo na zasedání výslovně konstatováno.)
- ev. č. 154 – pozvání k návratu všem, kdo nemohli konat kazatelskou práci (doplněno: či dokončit studium) – přijato.

11. **Oznámení předsednictva:** V návaznosti na včerejší rozhovor o nutnosti povolání náhradníka do synodní rady došli dnes naši právníci ke konečnému stanovisku, že právně to *není možné*, protože místo v SR není uprázdněno. Tím je tedy br. Jan Čapek zproštěn povolání, které mu SR zaslala.

12. **Projednávání dalších návrhů z rozpravy – pokračování bodu 10 :**

- ev. č. 54 – stažen navrhovatelem.
- ev. č. 55 – neaktuální, → PDP.
- ev. č. 20 – dtto, → PDP.

13. **Projednávání návrhů synodní rady – TISK 23 a souvisejících návrhů:**

- P 1 : br. Lubomír Šimek poukázal na nedostatečné informace o současném stavu bývalých církevních sociálních ústavů a navrhl pověřit rozhodnutím SR, až budou tyto informace k dispozici. Br. Lešikar vysvětlil, že zatím nejde o rozhodnutí ve smyslu schválení majetkoprávní operace nad 500.000 Kčs, ale o pověření SR k otevření jednání se státními úřady. Na dotaz br. Chamráda sdělil, že neuvedený býv. ústav v Kostelci byl právoplatně prodán a církvi zaplacen. Br. Erdinger informoval o stanovisku kuratoria Diakonie s důrazem na postupné přebírání provozu; br. Veber naléhavě doporučil usilovat o vrácení, protože z kdysi výborného prostředí je dnes trapné odkládací zařízení. Nakonec přijato rozhodnutí, že SR má usilovat o majetkoprávní vrácení ústavů církvi, a o postupné předání provozu Diakonii. Tím jsou vyřízeny i ostatní návrhy v této věci.
- P 2 + návrh konventu královéhradeckého seniorátu ev. č. 90 + návrh br. L. Šimka ev. č. 152 : po krátkém rozhovoru synod pověřuje synodní radu jednáním o vrácení střediska v Bělči u Třebchovic (býv. LTK) církvi.
- Návrh konventu královéhradeckého seniorátu ev. č. 91 : zatím není přesně zjištěno, čím nákladem byl Husův (původně Lutherův) dům v Hradci Králové vybudován a kdo tedy by měl zahájit jednání; protože však seniorát sám zájem nemá, byl návrh ev. č. 91 přijat v upraveném znění : "Synod pověřuje synodní radu, aby zahájila jednání ve věci navrácení Husova domu v Hradci Králové pro celocírkevní účely."
- P 3 : schváleno.

14. **Předsednictvo vznáší dotaz** na další postup jednání, protože uplynul stanovený čas jednání, a předkládá k úvaze možnost odročení synodu nebo svolání mimořádného synodu v různých termínech. Protože právní poradce synodu není přítomen, byl o vysvětlení rozdílu požádán Dr. Šimek; než bude schopen tak učinit (musí vyhledat příslušné citace CZ a řádů), předkládají členové předsednictva v rychlosti k projednání několik ze zbývajících návrhů :

- ev. č. 149 – doplnění ŘSC 9 – předáno KCZ

- ev.č.155 – odeslání pozdravného dopisu prezidentovi republiky – po připomínce k příliš frázovitě formulaci, nedůstojné formátu adresáta → PDP (pro přechod 44 hlasy z přítomných 80).
- Návrh dopisu nemocnému prof. Molnárovi – jednoznačně přijat (text předán k vyřízení, proto není přiložen).
- ev.č.109 – návrh dopisu předsedovi Čs.strany lidové k jejich programovému prohlášení – předán synodní radě k vyřízení včetně ev.úprav textu.

Ve 14.03 po vysvětlení rozdílů a krátké diskusi bylo velkou většinou odhlasováno **odročení synodu**, a po vyžádaném sečtení účasti (75) z několika navržených termínů (duben, červen, září, listopad, před volbami, po volbách, do tří týdnů po ustavení nové vlády, co nejdříve – pořadí návrhů ani autory se nepodařilo zachytit) odhlasován hned první návrh br. Lešikara, aby se odročený synod znovu sešel místo podzimního synodního zastupitelstva ve dnech **15. – 17. 11. 1990** (pro 48 hlasů).

- Poté se předsedání ujala s. Naděje Mandysová a předala slovo synodnímu seniorovi br. Josefu Hromádkovi; ten se však svého původně zamýšleného slova k naší současné situaci vzdal, a na výzvu br. Vašiny, aby jasněji vyjádřil svůj statut, řekl pouze, že "s bázní a třesením přijal včerejší rozhodnutí synodu". Na opakovanou žádost br. Šorma o vysvětlení, jaký je tedy tento stav, odpověděl za autory vyjádření PO teologického prof. Filipi, že synodní senior prostě svoji funkci nevykonává, a doporučil, aby "jaksi z hygienických důvodů" v tisku nebyl současně používán titul synodního seniora vedle titulu místopředsedy vlády.
- Br. Dalibor Molnár jménem synodálů poděkoval předsednictvu za trpělivost.
- Dnešní jednání uzavřela závěrečným slovem s. Mandysová a požádala o závěrečnou pobožnost člena synodní rady br. Jana Trusinu.
- Po písni č. 453 promluvil br. J. Trusina na texty Filip. 4,7 a Kol. 3,15.
- Shromáždění bylo zakončeno modlitbou br. Trusiny a písní č. 370, v. 3–4.

Zápis vyhotoven dne: 2. března 1990

Zapsali:

J. Kaplan
Chamod

Verifikovali:

Jan
Plt
J. U.

Podpis předsedy synodu:

Usnesení 26. synodu (2.části) 26.-27.1.1990

str. 1

SYNODNÍ RADA ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

111 21 Praha 1, Jungmannova 9, pošt.př. 466, telefon 2360924-6

V Praze dne 30.června 1990

Č.j. 2035/90 MB

Všem sborům a seniorátům
českobratrské církve evangelické
a poslancům jejího synodu

Věc : intimace usnesení 26.synodu, pokračující části 26.-27.1.1990

Milí bratři a milé sestry,

oznamujeme Vám usnesení pokračujících zasedání 26.synodu ve dnech 26.-27.1.1990 v Fraze Vinohradech. Kancelář synodní rady k tomu poznamenává, že ne všechna usnesení jsou citována v protokolech (velmi pozdě předaných) a že bylo nutno hledat znění některých usnesení v textech návrhů na usnesení a sondovat, v jaké úpravě byly tyto návrhy přijaty. Ani verifikátoři nebyli schopni posoudit přesnost přijatých usnesení. Kancelář proto za jejich úplnost neručí. - Usnesení jsou číslována v návaznosti na ta, která byla přijata v zasedáních 26.synodu 15.-18.11.1989. Znění citované v protokolech uvádíme v uvozovkách.

S bratrským pozdravem

Miroslav Brož,
vedoucí tajemník

65. "Ordinace se uděluje tomu, kdo po obdržení volitelnosti za vikáře podepíše kazatelský revers anebo tomu, kdo byl se souhlasem církve jmenován učitelem KEBF či povolán k jiné službě v církvi a nebyl dříve ordinován."
66. "Synod doporučuje seniorátním výborům, aby se intenzivněji než dosud věnovaly pastýřské péči o kazatele i jejich rodiny a zároveň pro ně vytvářely podmínky společného sdílení. Doporučujeme i kazatelům, aby tuto péči přijímali."
67. "Synod prosí senioráty a sbory církve, aby mezi církvemi na území svého povolání neustávaly iniciativně hledat ekumenicitu a jednotu v pravdě."
68. "Evid.č.37 přijato v úpravě teol.komise."
Synod vyzývá synodní radu a senioráty, aby usilovaly o obnovení kontaktů a výraznější spolupráci s evangelickými církvemi na Slovensku.
69. "Synod žádá synodní radu, staršovstva a kazatele, aby se pokusili oživit svědomí církve a společnosti v otázkách stárání, umírání a smrti."
70. "Synod ukládá církvi, aby se na všech svých úrovních účinně zapojila do boje proti nemoci zvané AIDS všestrannou službou a pomocí, a připojila se i celé společnosti závazek manželství. Synod ukládá církvi péči o osoby stížené touto chorobou a o jejich rodiny."
71. O důvěře dosavadní synodní radě nechť je tajně hlasováno zvláště a jmenovitě o každém členu synodní rady - evid.č.145

Výsledky hlasování o důvěře SR - "každý dostal více jak dvoutřetinovou většinu hlasů".

72. "Protože Duch svatý bývá zarmoucen nevyslovenými stesky a nepřiznanými vinami, pocítovanými křivdami a nelaskavým odsuzováním a zejména rozdělením církve z toho vyplývajícím, budiž synodem ustavena komise, která by do příštího synodu zkoumala cestu církve od roku 1945, a to v hlavách i v údech. Komise necht se pokusí vyslovit co jsme zůstali dlužni církvi jako tělu Kristovu i jako služebníci pravdy a lásky, poslaní Pánem do tohoto světa. Výsledek tohoto zkoumání necht se stane v naší církvi podkladem konkrétního pokání z toho, co jsme dělali nesprávně nebo opomenuli dělat. S pokáním bychom měli začít už nyní, každý sám u sebe: Duch Svatý nám z Božího Slova ukáže, kde jsou naše viny i dluhy, hřích, provinění i zanedbání."
73. "Ev.č.148 - vyznání pokání za situační rozhodování církve - přijato." Synod vyslovuje lítost nad tím, že naše situační rozhodování v minulých letech bylo příčinou řady rozhodnutí, která ve svých důsledcích vedla k nepravému hodnocení aktivity členů církve ve věcech veřejných a k přerušení plodného rozhovoru mezi bratřími a sestrami v církvi.
74. "Ev.č.154 - pozvání k návratu všem, kdo nemohli konat kazatelskou práci (doplněno: či dokončit studium) - přijato." Synod zve všechny, kteří v uplynulých letech nemohli konat svou kazatelskou práci, aby se do ní znovu zapojili, a ty, kteří nemohli ukončit studium na KEBF, pokračovali v něm třeba i formou individuálního studia.
75. "Synod vysílá br.Hromádku svými modlitbami do jeho odpovědné práce ve vládě národního porozumění s vděčností za to, že tuto službu na sebe vzal. Necht po dobu své práce ve vládě br.Hromádka funkci synodního seniora nevykonává, ale na základě ordinace má právo kázat a vysluhovat svátosti. Po čtu doba synod pověřuje náměstka synodního seniora br.Smetanu, aby vykonával úřad synodního seniora."
76. "Synod vyjadřuje svůj dík br.synodnímu seniorovi Dr. Josefu Hromádce za jeho veliké úsilí, které vynaložil, aby tři kazatelé naší církve ve východočeském kraji mohli dál v církvi sloužit."
77. "Synodní rada necht uloží svému PO teologickému a PO právnímu vypracovat stanovisko k účasti ordinovaných služebníků církve v politických stranách, národních výborech všech stupňů, Národním shromáždění, vládě, event. v úřadu prezidenta republiky."
78. "Synod doporučuje synodní radě, aby byla v církvi vytvořena skupina odborníků - farářů i laiků, jejímž úkolem by bylo zabývat se otázkami vztahu církve a společnosti."
79. "Synod vyzývá členy ČCE, aby své křesťanské svědectví uplatňovali také svým osobním nasazením pro uskutečňování závěrečného aktu helsinské konference."
80. "Synod vděčně přijímá práci komise synodní rady, která připravila podněty ČCE k přípravě nové ústavy a plně se ztotožňuje s jejími návrhy na nové znění ústavy, jak byla uveřejněna v dopise synodní rady sborům čj.1018/89 ze dne 6.4.1989."
81. "Synod žádá Federální shromáždění, aby zavedlo komplexní zákon na ochranu životního prostředí, zakazující utajovat ekologické informace, a aby usneslo zákon o zavedení výuky předmětu "Ekologie" na všech stupních škol."
82. "Evid.č.109 - dopis předsedovi Čs. strany lidové k jejich programovému prohlášení - předán synodní radě k vyřízení."
83. "Synod nestanoví hlavní téma pro 27. synod - evid.č.153."
84. "Změnit statut Evangelického díla z komise na PO."

85. "Synod prohlašuje důtky udělené synodní radou v roce 1977 17 bratřím a sestrám za neplatné a nesprávné."
86. "Synod žádá synodní radu, aby vytvořila skupinu, která by vypracovala zásady církevního zřízení."
87. "Evid.č.14 předat skupině pro revizi církev. zřízení."
88. "Návrhy 63, 64, 65 a 69 tisku 16 B a návrhy z rozpravy evid.č. 31, 40 a 57 předat této skupině."
89. "Synod zrušil usnesení synodního zastupitelstva ve věci věkového omezení delegátů mládeže a studentů KEBF na synod."
90. "Seniorátní konvent jako základní a řídicí orgán seniorátu může provést nominaci kandidátů pro volbu do seniorátního výboru za předpokladu, že zasedá v takovém čase před volebním konventem, aby nominaci kandidátů mohl provést."
91. "Synod podporuje snahu pro znovuoobnovení Svazu českobratrského evangelického duchovenstva."
92. "Synod podporuje synodní radu v úsilí vyjádřeném v 41.usnesení 25.synodu a prosí, aby v tomto úsilí nepřestávala."
/pozn.: jedná se o to, aby vězeň mohl vlastnit Bibli/
93. "Synod podporuje synodní radu v úsilí o zajištění možnosti, aby vojáci, kteří si to přejí, mohli během základní vojenské služby u sebe mít a číst Bibli."
94. "Po připomínkách z pléna byl přijat návrh (zatím písemně neformulovaný, prac.označení 115 A) doplnit do ev.č. 115 pověření synodní rady k jednání o této záležitosti s ministerstvem spravedlnosti."
/Jednalo se o to, aby církev věnovala pozornost i propuštěným vězňům a aby pastoračně pečovala o lidi ve vyšetřovací vyzbě, kteří jsou v horších podmínkách než vězni ve výkonu trestu, ač jsou před zákonem nevinní./
95. "Synod vzal na vědomí jmenování komise pro spolupráci s rozhlasem a televizí (E.Vejnar, M.Otřisal, P.Klinecký, J.Krpálková)."
96. "Synod žádá synodní radu, aby se zasadila o vydávání výsledků práce bratra prof. Filipiho a br. doc. Křivohlavého o teologii a psychologii smrti a umírání."
97. "Návrh dopisu nemocnému prof. Molnárovi - přijat."
98. "Synodní rada má usilovat o majetkoprávní vrácení ústavů církvi a o postupné předání provozu Diakonii."
99. "Synod pověřuje synodní radu jednáním o vrácení střediska v Bělči u Třebelovic (býv. LTK) církvi."
100. "Synod pověřuje synodní radu, aby zahájila jednání ve věci navrácení Husova domu v Hradci Králové pro celocírkev. účely."
101. "P 3 : schváleno." /pozn.: jednalo se o návrh synodní rady, tisk 23 P 3 o úhradě výdajů spojených s přípravou a konáním 26.synodu/
102. "Bylo velkou většinou odhlasováno odročení synodu" a "aby se odročený synod znovu sešel místo podzimního synodního zastupitelstva ve dnech 15.-17.11.1990."

O B S A H

	str.
1. Svolání 26.synodu (2.části) TISK 21	1
2. Návrh programu TISK 22	2
3. Návrhy syn.rady k projednání TISK 23	3
4. Výklad cír.k.zřízení (volba poštou) TISK 24	4
5. Informace TISK 25	6
6. Vyjádření PO teologického k práci J.Hromádky ve vládě	7
7. K návrhu zákona o svobodě náb.vyznání a o církvích	9
8. Zpráva SR (dopis později poslaný sborům)	13
9. Dopis far.Dr.E.Melmukové synodu a její návrhy	18
10. Prezenční listina (4 listy) - příloha jen k originálu	
11. Zápis 7.zasedání pokračujícího synodu	20
12. Zápis 8.zasedání	25
13. Zápis 9.zasedání (první část)	34
14. Zápis 9.zasedání (druhá část)	44
15. Usnesení synodu č.65-102	50
0.Seznam tisků 26.synodu (3.části)	53
1. Svolání 26.synodu (3.části) (TISK 30)	54
2. Svolání 26.synodu (3.části) druhého pokračování T 31	55
3. Návrh programu TISK 32	56
4. Seznam členů a náhradníků této části synodu TISK 33	57
5. Informace TISK 34	71
6. Výtah volebního a jednacího řádu TISK 35	72
7. Zpráva synodní rady TISK 36	76
8. Zpráva kanceláře synodní rady TISK 37 A	84
9. Zpráva účelových zařízení syn.rady TISK 37 B	85
10. Služba vikáře Svatopluka Karáska TISK 37 C	97
11. Duchovenská péče v nápravných ústavech TISK 37 D	98
12. Vyjádření PO teologického k účasti ordinovaných duchovních církve na politickém životě TISK 38	102
13. Stanovisko k návrhu zákona o umělém přerušení těhotenství TISK 39	103
14. Usnesení 2.části 26.synodu	107
15. Zpráva o plnění usnesení z 15.-18.11.89 a I.90 T 41	110
16. Návrhy na změnu kazatelského reverzu TISK 42	113
17. Návrhy na změnu cír.k.zřízení a řádů TISK 43	114
18. Návrhy neprojednané v 2.části 26.synodu TISK 44	115
19. Prezenční listina (5 dvojlistů) jen k originálu za s.	118
20. Zápis 10.zasedání (1.zasedání v druhé části synodu)	119
21. Zápis 11.zasedání (2. " ")	123
22. Zápis 12.zasedání (3. " ")	136
23. Zápis 13.zasedání (4. " s dodatky verifikátorů)	142
24. Poselství	150
25. " K 1.výročí nenásilného převratu	152
26. " K vztahu Čechů a Slováků	153
27. Německý překlad ""	154
28. Usnesení synodu č.103-142 a změny cír.k.zřiz. a řádů	159
poslední list	164

26.synod 16.-17.11.1990

TISK č. 000

SEZNAM TISKŮ DRUHÉHO POKRAČOVÁNÍ 26. SYNODU ČCE

- 31 Svolání synodu a oznámení sborům
- 32 Program synodu
- 33 Seznam členů a náhradníků synodu
- 34 Informace (zapisovatelé, verifikátoři, skrutátoři)
- 35 Informace - výtaz z jednacího a volebního řádu
- 36 ZPRÁVA synodní rady
- 37 ZPRÁVA kanceláře SR a účelových zařízení
- 38 VYJÁDŘENÍ PO teologického k účasti ord.služebníků
- 39 VYJÁDŘENÍ k zákonu o uměl.přerušeni těhotenství
- 40 Usnesení dosavadních zasedání 26.synodu
- 41 Jejich plnění
- 42 Návrhy na změnu KAZATELSKÉHO REVERSU
- 43 Návrhy na změnu CÍRK. ZŘÍZENÍ a ŘADŮ
- 44 Návrhy neprojednané na lednových zasedáních
- 45 Návrhy synodní rady a seniorátních konventů

KANCELÁŘ SYNODNÍ RADY ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
111 21 Praha 1, pošt. př. 466 /Jungmannova 9/ telefon 2360924 - 6

V Praze dne 2. října 1990
Č.j. 2811/90

Všem členům pokračujícího 26. synodu

Věc: oznámení zasedání 26. synodu
mandát poslanců (změny) a přihlášky noclehu

Milí bratři a milé sestry,

Jak už bylo v Aktualitách z církve oznámeno, třetí svolání 26. synodu se připravuje na pátek a sobotu 16. a 17. listopadu 1990 do chrámu Páně v Praze 2 - Vinohradech, Korunní 60, přibližně s tímto programem:

1. zasedání	16.11.	10 - 12 hod.	Ustavení synodu a schválení programu
2. zasedání	16.11.	13,30-17,30	zpráva syn. rady, informace o hlavních opatřeních (platy, círk. zákon, vyuč. náboženství, círk. školství, tisk a sděl. prostředky, diakonie, fakulta)
3. zasedání	16.11.	19 - 21 hod.	Rozprava
4. zasedání	17.11.	8 - 12,30 hod.	Jednání o návrzích (na změnu círk. zřízení a kazat. reverzu, neprojednaných z lednového zasedání, došlých ze sen. konventů, vzešlých z rozpravy)

K mandátu poslanců zvolených na 26. synod k 15.11.1989 poznamenáváme, že platí na dvouleté funkční období do zasedání příštího řádného synodu, avšak zaniká "zánikem úřadu kazatele nebo staršího sboru" nebo "přechodem poslance do sboru v jiném seniorátě". Proto také tento dopis posíláme těm, kteří těmto ustanovením círk. řádu vyhovují a přihlédáme ke změnám, které v průběhu měsíců nastaly. Pokud se týká materiálů z listopadových (1989) a lednových (1990) jednání, je třeba si je vyžádat od těch, jejichž mandát kdo jako náhradník přejímá. Prosíme, aby nově nastupující členové z titulu náhradníků vyrozuměli své seniory (náhradníka ofic. povolává příslušný sen. výbor) a také synodní radu.

Proto Vás prosíme, abyste obratem poslali dole uvedené ohlášení své účasti na synodu a současně vyznačili, zda potřebujete zajistit nocleh.

S bratrským pozdravem

Miroslav Brož
vedoucí tajemník

Kanceláři synodní rady, 111 21 Praha 1, pošt. př. 466

Oznamuji svou účast na zasedáních 26. synodu 16. - 17.11.1990
a sděluji, že NEPOTŘEBUJI POTŘEBUJI zajistit nocleh z 16. na 17.11.

Čitelný podpis a přesná adresa

26. synod 16. - 17. 11. 1990

TISK č. 31

SYNODNÍ RADA ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
111 21 Praha 1, pošt. př. 466 (Jungmannova 9)
telefon 2360924 až 6

V Praze dne 15.10.1990

č.j.2910/90

SR-bl.č.697/90 Sm.

Všem členům 26. synodu,
všem sborům a seniorátům
českobratrské církve evangelické

Věc: Svolání druhého pokračujícího jednání 26. synodu

Milí bratři a milé sestry,

na základě usnesení lednového pokračování 26. synodu a ve smyslu církevního řádu svolává synodní rada na dny 16. a 17. listopadu 1990.

druhé pokračování 26. synodu českobratrské církve evang.
k němuž zve všechny jeho řádné členy resp. zastupující náhradníky.

Synod se bude konat v chrámu Páně evangelického sboru v Praze 2 Vinohradech, Korunní 60. Jeho čtyři zasedání jsou plánována na pátek 16.11. 1990 se začátky v 10, ve 13.30 a v 19.00 hod. a na sobotu 17.11.1990 se začátkem v 8 hodin a s předpokládaným zakončením ve 12.30 hod.

Toto druhé pokračující zasedání 26. synodu má projednat zprávu synodní rady za období od ledna 1990 především s ohledem na práci církve v nových společenských podmínkách a také na zajištění rozrůstající se činnosti v dalších letech jak po stránce obsahové, tak i personální a hospodářské. Podle svého vlastního usnesení se má vyjádřit k účasti oráinovaných služebníků církve na politickém životě, k zákonu o přerušení těhotenství, dále k návrhům na změnu kazatelského reversu, na změnu církevního zřízení a řádů, k neprojednaným návrhům z lednového jednání synodu a k event. návrhům synodní rady a seniorátních konventů.

Synodní rada předpokládá, že ti, kteří by se z vážných důvodů nemohli jednání synodu zúčastnit, neprodleně to oznámí svému seniorátnímu výboru i synodní radě, aby mohl být povolán náhradník (pokud to již nebylo učiněno). Stejně tak očekává, že všechny (i dřívejší) materiály 26. synodu budou předány tomu, který byl jako náhradník povolán za řádného člena. Písemné materiály budou posílány podle seznamu řádných poslanců, kteří by měli své voliče v seniorátech, jež zastupují, s nimi seznámit v souvislosti podávaných zpráv o výsledcích synodního jednání.

Zasedání synodu jsou přístupna členům církve i veřejnosti, pokud jednání nebudou prohlášena za uzavřená. Synodní rada zve zastupce sesterských církví a náboženských společností i ty bratry a sestry ze sborů, kteří budou mít možnost se uvolnit, na jednání synodu. Prosí, aby konání synodu bylo oznámeno při službách Božích a provázeno přímluvnými modlitbami.

S bratrským pozdravem

SYNODNÍ RADA
ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Liloš Lešikar
synodní kurátor

ThDr. Josef Hromádka
synodní senior

Pavel Smetana
náměstek syn. seniora

Vlad. Pistor
nám. syn. kurátora

Jan Trusina
člen synodní rady

RNDr. Mir. Litomiský CSc.
člen synodní rady

26. synod 16. - 17.11.1990

PROGRAM DRUHÉHO ODLOŽENÉHO JEDNÁNÍ 26. SYNODU

českobratrské církve evangelické v chrámu Páně v Praze 2 Vinohradech, Korunní 60

1. ZASEDÁNÍ - pátek 16. listopadu 1990 v 10 - 12 hodin

- 10.00 1. Zahajovací pobožnost-synodní senior ThDr. Josef Hromádka
- 10.30 2. Úvodní slovo a přivítání - předsednictvo synodu
3. USTAVENÍ SYNODU a/ Zjištění presence (JVŘ 13,3) TISK č. 33
 b/ Povolání náhradníků (JVŘ 13,4)
 c/ Povolání členů církve s hlasem poradním (JVŘ 24)
 d/ Sdělení o právním poradci synodu (JVŘ 24)
4. Slib synodálu (JVŘ 13, 6-7)
5. Společná píseň 399, 7-11
6. Volba zapisovatelů (JVŘ 13,8) TISK č. 34
7. Volba skrutátorů " "
8. Volba verifikátorů " "
9. Schválení programu zasedání synodu (JVŘ 14,1) TISK č. 32
10. Úprava výdajů druhého pokrač. synodu
- 11.40 11. Oznámení předsednictva (JVŘ 18)
12. Modlitba, společná píseň- seniorátní kurátor Radomír Žárský

2. ZASEDÁNÍ - pátek 16. listopadu 1990 v 13.30 - 17.30 hodin

- 13.30 1. Společná píseň, modlitba - vikář Michael Otřísal
2. Oznámení předsednictva (JVŘ 15,3 a 18)
3. ZPRÁVA SYNODNÍ RADY za dobu od lednového jednání
 Úvodní slovo ke zprávě TISK 36 a 37
4. ROZPRÁVA
- 17.15 5. Oznámení předsednictva
6. Modlitba, společná píseň -kurátorka Berta Píšová

3. ZASEDÁNÍ - pátek 16. listopadu 1990 v 19.00 - 21.30 hodin

- 19.00 1. Společná píseň, modlitba -konsenior Joel Ruml
2. Oznámení předsednictva
3. Vyjádření k ÚČASTI ORDINOVANÝCH služebníků církve na politickém životě TISK č. 38
4. Vyjádření k zákonu o umělém PŘERUŠENÍ TĚHOTENSTVÍ TISK č. 39
5. Rozprava (pokračování i z odpoledního jednání)
- 21.15 6. Oznámení předsednictva
7. Modlitba, společná píseň - kurátor ing. Jan Lacina

4. ZASEDÁNÍ - sobota 17. listopadu 1990 v 8.00 - 12.30 hodin

- 8.00 1. Společná píseň, modlitba - kurátor Antonín Plachý ml.
2. Oznámení předsednictva
3. Návrhy na změnu KAZATELSKÉHO REVERSU TISK č. 42
4. Návrhy na změnu CÍRK. ZŘÍZENÍ A ŘÁDU TISK č. 43
5. Neprojednané návrhy Z LEDNOVÉHO JEDNÁNÍ synodu TISK č. 44
6. NÁVRHY SYNODNÍ RADY A SENI KONVENTU TISK č. 45
- 11.30 7. Rekapitulace přijatých usnesení
- 12.00 8. Závěrečné slovo -předseda synodu
- 12.10 9. Závěrečná pobožnost - člen synodní rady Jan Trusina

Při každém zasedání synodu se poslanci zapisují do vystavených prezenčních listin u vchodu do kostela a při každém vzdálení a následném návratu se u vchodu ohlásí, aby synod nebyl zdržován event. zjišťováním počtu přítomných, kdyby to bylo nutné pro schopnost jednání a usnášení.

SEZNAM ČLENŮ A NÁHRADNÍKŮ 26. SYNODU Českobratrské církve evangelické
pro třetí (pokračující) jednání

SYNODNÍ RADA

1. ThDr. Josef HROMÁDKA, synodní senior, 170 00 Praha 7 Dvanecká 27
2. Pavel SMETANA, nám. syn. sen. a f. v Praze/Libni, 180 00 Praha 8 Libeň U pošty 6
3. Jan TRUSINA, člen SR a f. v Třebíči, 674 01 Třebíč J. Fučíka 33
4. Miloš LEŠIKAR, syn. kur. 563 01 Lanškroun Opletalova 390
5. Vladimír PISTOR, nám. syn. kur. 250 88 Čelákovice Gottwaldova 360 (Lysá n. L.)
6. RNDr. Mir. LITOMISKÝ CSc člen SR, 147 00 Praha 4 Doudova 6

Náhradníci :

1. Jan Trusina povolán za řádného člena SR
2. Pavel Pellar, sen. 301 50 Plzeň Charkovské nábř. 13
3. Richard Firbas, sen. 466 04 Jablonec n. N. 1. Olbrachtova 22
1. Naděje Mandysová, sen. kur. 530 00 Pardubice Pichlova 2533
2. PhDr. Jaro Křivohlavý, 147 00 Praha 4 Podolí Nad cementárnou 18 (Braník)
3. MUDr. Adolf Kocna, 110 00 Praha 1 Soukenická 11 (Salvátor)

EVANGELICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA UK

7. ThDr. Jaroslav N. ONDRA, prof. 160 00 Praha 6 Dejvice Z. Winttra 15 (Kliment)
8. ThDr. Petr POKORNÝ, prof. 194 00 Praha 9 Hloubětín Horoušanská 7 (Libeň)
(ThDr. Jan Heller rezignoval ze zdravotních důvodů)
2. ThDr. Pavel FILIPI, prof. 120 00 Praha 2 Belgická 22 (Vinohrady)
(ThDr. Amedeo Molnár Dr. Théol. zemřel 31.1.90)

Náhradníci :

1. ThDr. Petr Pokorný povolán za řádného člena
2. ThDr. Pavel Filipi povolán za řádného člena
3. ThDr. Luděk Brož odešel do důchodu

26. synod 16.-17.11.1990

OPRAVA TISKU č. 33 str. 1
Podává Mir. Brož 7.11.1990

Omlouvám se za nedopatření, že jsem při přípravě předlohy pro TISK č. 33 automaticky opisoval seznam členů a náhradníků synodu pro listopadové jednání a prosím, abyste si 1. řádek u náhradníků synodní rady přelepili takto :

Náhradníci :

1. Jan Čapek, senior, 460 01 Liberec, Leninova 22

SENIORÁT PRAŽSKÝ (I.)

10. Jiří LEJDAR, sen. 100 00 Praha 10 Strašnice Kralická 4
11. MUDr. Zdeněk SUSA, sen. kur. 252 68 Středokluky 25.

Další členové a náhradníci sen. výboru :

1. Jar. Vetter, kons. 162 00 Praha 6 Střešovice Před bateriemi 22
2. Mir Heryán, f. 1. náhr. 252 27 Praha 5 Radotín Matějovského 14
3. Bohdan Pivoňka, f. 2. náhr. 130 00 Praha 3 Žižkov (2.sbor) Čajkovského 8

1. Ing. Lubomír Šimek, nám. sen. kur. 130 00 Praha 3 Jarov Pod lipami 14
2. Ing. Zbyněk Sora, 1. náhr. 254 01 Jilové u Prahy 457
3. Brahoslava Nývltová, 2. náhr. 150 00 Praha 5 Na Frakáně III/9

Další poslanci volení konventem z kazatelů :

12. Miroslav HERYÁN, f. 252 27 Praha 5 Radotín, Matějovského 14
13. Jaroslav VETTER, konsen. 162 00 Praha 6 Střešovice, Před bateriemi 22
14. Michael OTŘÍSAL, v. 141 00 Praha 4 U michelského mlýna 4
15. Jindřiška KRPÁLKOVÁ, v. 104 00 Praha 10 Uhřetěves Kodetovo nám. 378

Jejich náhradníci :

1. Pavel Klinecký v. 143 00 Praha 4 Modřany Písková 6
2. Jiří P. Štorek, f. 182 00 Praha 8 Kobylisy U školské zahrady 1
3. neobsazeno (J. Lejdar byl zvolen seniorem)
4. Eva Potměšilová, f. 130 00 Praha 3 Žižkov (1.sbor) Prokopova 4

Další poslanci volení konventem z presbyterů:

16. Ing. Pavel PROSEK, 160 00 Praha 6 Dejvice Leninova 2063
(MUDr. Z. SUSA byl zvolen sen. kurátorem)
17. Ing. Karel MATĚJKA 181 00 Praha 8 Troja Lublínská 73/51 /Kobylisy/
18. Ing. Valentin CHAMRÁD, 130 00 Praha 3, nám. Jiř. z Poděbrad 11
19. Ing. Lubomír ŠIMEK, 130 00 Praha 3 Jarov. Pod lipami 14

Jejich náhradníci :

1. neobsazeno (ing. P. Prosek se stal řádným členem)
2. neobsazeno (ing. A. Kocáb je farářem sboru)
MUDr. Otakar Keller, 110 00 Praha 1 Pařížská 24 (Salvátor)
4. RNDr. Tomáš Kůžička, 101 00 Praha 10 Hradešínská 47 (Vršovice)

SENIORÁT PODĚBRADSKÝ (II.)

20. Miroslav FRYDRYCH, sen. 280 00 Kolín Politických vězňů 560
 21. Jaromír ČABELA, sen. kur. 280 00 Kolín Fugnerova 449

Další členové a náhradníci sen. výboru:

1. Dalibor Molnár, konsen. 289 22 Lysá nad Labem, nám. B. Hrozného 442
2. neobsazeno (M. Plecháček byl zvolen farářem v jiném seniorátě)
3. Jaroslav FÉR f. 284 01 Kutná Hora, Jiřího z Poděbrad 308

1. Milada Havránková, nám. sen. kur. 288 02 Nymburk, Vorlíčkova 12
2. Pavel Pistor, 1. náhr. 290 80 Poděbrady, Choťánky 161
3. Ing. Josef Šalda, 2. náhr. 250 88 Čelákovice, Palackého 280 /Lysá n. L./

Další poslanci volení konventem z kazatelů:

2. Jaroslav FÉR, f. 284 01 Kutná Hora, Poděbradova 308
3. Alena VIKOVÁ, v. Předhradí, byt 289 11 Pečky, Husovo nám. 480
(M. Plecháček farářem v jiném seniorátě)
24. Bohuslav VIK, f. 289 11 Pečky, Husovo nám. 480
(ThDr. J. Štefan se stal asistentem ETF UK)
25. Dalibor MOLNÁR, konsen. 289 22 Lysá n. Labem, nám. B. Hrozného 442

Jejich náhradníci:

1. neobsazeno (A. VIKOVÁ se stala řádnou členkou)
2. neobsazeno (B. VIK se stal řádným členem)
3. neobsazeno (E. Vejnár povolán do služby v Čs. rozhlasu)
4. Daniel Menšík v. 285 22 Zruč nad Sázavou, Zahradní 189

Další poslanci volení konventem z presbyterů:

6. Milada HAVRÁNKOVÁ, nám. sen. kur. 288 02 Nymburk Vorlíčkova 12
7. Ing. Josef ŠALDA, 250 88 Čelákovice, Palackého 280
8. Pavel PISTOR, 290 01 Poděbrady, Choťánky 161
9. Berta PÍŠOVÁ, 289 06 Sány, Oškobrň 42 (Opolany)

Jejich náhradníci:

1. Miloslav Čermák, 289 11 Pečky, Fugnerova 379
2. Pavel Polnický, 290 11 Poděbrady, Příčná 150
3. Jan Svoboda, 289 07 Libice n. C., Opolanská 339
4. Jiří Zajíček, 289 32 Oskořínek 117 (Chleby)

SENIORÁT JIHOČESKÝ (III.)

30. Ondřej SOBĚSLAVSKÝ, úř. sen. z titulu kons. 390 02 Tábor, Bílkova 963/3
(Senior ThDr. Cyril Horák zemřel 21.9.90)
31. Josef BRCHAN, úř. sen. k. z titulu nám. 377 01 Jindř. Hradec, sídl. A. Zápotoc.

Další členové a náhradníci sen. výboru:

1. neobsazeno (O. Soběslavský jako kons. zastupuje seniora)
2. neobsazeno, v seniorátě není další farář
3. neobsazeno, v seniorátě není další farář

1. neobsazeno (J. Brchan jako nám. zastupuje sen. kurátora)
2. Ing. Lubor Franců, 397 01 Písek, Kollárova 1316
3. Zlata Voborská, 390 01 Tábor, Erbenova 566

Další poslanci volení konventem z kazatelů:

32. Zdeněk ŠORM, v. 392 01 Soběslav, 28. října 277/II
(O. Soběslavský zastupuje seniora)

Náhradník z kazatelů Zdeněk Šorm se stal řádným členem

Další poslanec volený konventem z presbyterů:

33. Zlata VOBORSKÁ, 390 01 Tábor, Erbenova 566

Její náhradník Ing. Zdeněk Kostka 377 01 Jindř. Hradec II, Třebického 807

SENIORÁT ZÁPADOČESKÝ (IV.)

34. Pavel PELLAR, sen. 301 50 Plzeň (Korand.s.) Charkovské nábř. 13
 35. Ing. Elizeus FAJATEK, sen. kur. 301 50 Plzeň, Baarova 3 (Korand.s.)

Další členové a náhradníci sen. výboru:

1. Lubomír Líbal, konsen., 350 02 Cheb, 9. května 5
2. Pavel Freitinger, f. l. náhr., 362 21 Nejdek, Husova 525
3. neobsazeno (P. Dvořáček se stal farářem v jiném seniorátě)

1. Miroslav Kovář, nám. sen. kur. 360 01 Karlovy Vary, Krymská 4
2. Jaromír Luňák, l. náhr., 301 47 Plzeň, Mikulášská 4 (Koran.s.)
3. Ing. Pavel Jendele, 2. náhr., 334 01 Přeštice, Nejedlého sady 557

Další poslanci volení konventem z řad kazatelů:

36. Daniel MATĚJKA, f. 301 50 Plzeň, Charkovské nábř. 13 (Korand.s.)
 (J. Mamula byl zvolen vikářem v jiném seniorátu)
 37. Pavel FREITINGER, f. 362 21 Nejdek, Husova 525
 38. MUDr. Věra HÁJKOVÁ, d. 363 01 Ostrov nad Ohří, Jáchymovská 170

Jejich náhradníci

1. neobsazeno (P. Dvořáček farářem v jiném seniorátě)
2. neobsazeno (D. Matějka se stal řádným členem)
3. Jan Šoltész, f. 320 22 Plzeň, Němejcova 2 (Západní sbor)

Další poslanci volení konventem z řad presbyterů:

39. Ing. Josef BENEŠ, 312 08 Plzeň, Smrková 8 (Korandův sbor)
 40. Ing. Pavel JENDELE, Přeštice, Nejedlého sady 557
 41. MUDr. Jaroslav KRAUS, 353 01 Mariánské Lázně Ruská 30
 (Václav Uhlík není dále ve staršovstvu sboru)

Jejich náhradníci:

1. neobsazeno (MUDr. J. Kraus se stal řádným členem)
2. Milada Bučková, 356 01 Sokolov, M. Majerové 1686
3. MUDr. Luboš Chyba, 350 09 Karlovy Vary/Drahovice, Východní 10

SENIORÁT USTECKÝ (V.)

42. Josef ŠPLÍCHAL, sen. 440 01 Louny, Českých bratří 1510
 43. Vladimír REJCHRT, sen. kur. 415 01 Teplice, nám. Z. Nejedlého 14

Další členové a náhradníci sen. výboru:

1. Amos Tejkal, kons. 415 01 Teplice, Sládkova 2006/16
2. neobsazeno (Jan Opočenský byl zvolen farářem v jiném seniorátě)
3. neobsazeno (poslední konvent náhradníka nevolil)

1. Josef Stiburek, 434 01 Most, Průchova 381
2. Josef Opočenský, 1 náhr., 412 01 Litoměřice, Družstevní 34/6
3. Pavel Jirsák, 415 01 Teplice, Příčná 148

Další poslanci volení konventem z kazatelů:

44. Petr ČAPEK, f. 405 02 Děčín IV. Bezručova 4/90
 45. Amos TEJKAL, kons. 415 01 Teplice, nám. Z. Nejedlého 14

Jejich náhradníci:

1. neobsazeno (vikář Zd. Šárta uvolněn k výkonu funkce poslance ČNR)
2. Jan Keřkovský, v. 411 13 Třebenice, Sokolská 89

Další poslanci volení konventem z presbyterů:

46. MUDr. Pavel PIŠTORA, 434 01 Most, U města Chersonu 8/1675
 47. Josef STIBUREK, 434 01 Most, Průchova 381

Jejich náhradníci:

1. Jaroslav Adámek, 434 01 Most, Komenského 500 blok 611
2. Ing. Jan Volek, 412 01 Litoměřice, ul. Osvobození 11

SENIORÁT LIBERECKÝ (VI.)

48. Richard FIRBAS, sen. 466 04 ,ablonec nad Nisou, Ivana Olbrachta 22
 49. Ing.Petr RYŠAVÝ, sen.kur. 407 47 Varnsdorf,Východní 2584

Další členové a náhradníci sen. výboru:

1. Jaroslav Raich,konsen.463 65 Nové Město pod Smrkem,Blahoslavova 325
2. Bohuš Chrástek,f. 1.náhr.,512 36 Horní Braná, Valteřice 144
3. neobsazeno (V.Syrovátka zvolen farářem v jiném seniorátě)

- 1 Jaroslava Sobotíková,nám.sen.kur.,470 01 Č.Lípa,Alšova 1637
2. Kutr Baudisch,1.náhr. 407 47 Varnsdorf,Tyršova 1246
3. Jan Kříž, 2.náhr. 512 03 Libštát 8

Další poslanci volení konventem z řad kazatelů:

50. Jaroslav RAICH,f. 463 65 Nové Město p.Smrmem,Blahoslavova 325
 (V.Syrovátka v jiném seniorátu)
 51. Petr HUDEC,f.514 01 Jilemnice,Jungmannova 268

Jejich náhradníci:

1. neobsazeno (J.Raich se stal řádným členem)
2. Michael Hana,f.512 03 Libštát 83

Další poslanci volení konventem z řad presbyterů:

52. Kutr BAUDISCH,407 47 Varnsdorf,Tyršova 1246
 53. Ing.Vladislav HANČ,541 01 Trutnov,A.Zápotockého353 (Křižlice)
 (M.Vašina přestal být presbyterem/laikem,byl zvolen vikářem)

Jejich náhradníci:

1. neobsazeno (Ing.V.Hanč se stal řádným členem)
2. Pavla Titěrová, 460 14 Liberec,Neklanova 815

SENIORÁT KRÁLOVÉHRADECKÝ (VII.)

54. Jaromír STRADAL, sen. 549 31 Hronov, Českých bratří 181
55. Ing. Petr DOHNALEK, sen. kur. 542 23 Mladé Buky č. 132 (Trutnov)

Další členové a náhradníci sen. výboru:

1. Ivan Ryšavý, konsen. 508 01 Hořice v Podkrkonoší, Husova 870
2. neobsazeno (M. Hejl byl zvolen farářem v jiném seniorátě)
3. Alois Němec, f. 2. náhr. 503 46 Třebachovice p. Or., Gottwaldovo nám. 19

1. Ing. Petr Šilar, sen. kur. 561 51 Letohrad, Ústecká 142
2. Jan Čeliš, 1. náhr. 500 02 Hradec Králové, Dykova 1303
3. Jaroslav Andrejs, 2. náhr., 551 01 Jaroměř, Rožnov 61 (Semonice)

Další poslanci volení konventem z kazatelů:

56. Pavel POKORNÝ, v. 541 01 Trutnov, Úpická 7
57. Ivan RYŠAVÝ, kons. 508 01 Hořice, Husova 870

Jejich náhradníci:

1. Zvonimír Šorm v. 549 08 Nové Město nad Metují 95
2. Pavel Ruml, v. 561 51 Letohrad, Tyršova 353

Další poslanci volení konventem z presbyterů:

58. MUDr. Petr ROŽIČKA, 544 01 Dvůr Králové n/L. nám. Odboje 294
59. Ing. Petr ŠILAR, 561 51 Letohrad, Ústecká 142

Jejich náhradníci:

1. Ing. Jan Dus, 500 02 Hradec Králové/Plačice 186
2. Jaroslav Andrejs ml., 551 01 Jaroměř, Rožnov 4 (Semonice)

SENIORÁT CHRUDIMSKÝ (VIII.)

60. Jaroslav GREGOR, sen. 537 01 Chrudim IV. Hybešova 324
 61. Naděje MANDYSOVÁ, sen. kur. 530 00 Pardubice, Pichlova 253

Další členové a náhradníci sen. výboru:

1. Jaroslav Nečas, konsen. 530 02 Pardubice, Hronovická 492/25
2. ThDr. Jan Vencovský, f. 1. náhr. 570 01 Litomyšl, Tomíčková 69/1
3. Jiří Zejfart, f. 2. náhr. 566 01 Vysoké Mýto, Javornického 49/IV

1. MVDr. Eduard Wagner, sen. kur. 286 01 Čáslav Čeplov 380
2. Jan Vondráček, 1. náhr. 570 01 Litomyšl Zahrad 119
3. Jaromír Vyskočil, 2. náhr. 538 62 Hrochův Týnec, Stičany 51 /Dvakačovice/

Další poslanci volení konventem z řad kazatelů:

62. Jaroslav NEČAS, konsen. 530 02 Pardubice, Hronovická 492/25
63. Jiří ZEJFART, f. 566 01 Vysoké Mýto, Javornického 49/IV.
64. Bohumil BAŠTECKÝ, f. 286 01 Čáslav 159

Jejich náhradníci:

1. neobsazeno (M. Běťák vstoupil do trvalého důchodu 15.10.1990)
2. ThDr. Adrian Mikolášek, f. 358 32 Úhřetice, Dvakačovice 32
3. ThDr. Blahoslav Pípal, f. 565 52 České Heřmanice, Džbánov 3

Další poslanci volení konventem z řad presbyterů:

65. Jan VONDRAČEK, 570 01 Litomyšl, Zahrad 119
66. Jaromír VYSKOČIL, 538 62 Hrochův Týnec, Stičany 51
67. Ing. Jan LACINA, 582 73 Nová Ves u Chotěboře. Víška 38 /Vilémov/

Jejich náhradníci:

1. MVDr. Eduard Wagner, 286 01 Čáslav, Čeplov 380
2. Jan Kubíček, 570 01 Litomyšl, P. Jilemnického 622
3. Jiří Marek, 561 12 Brandýs nad Orlicí, Tyršova 318

SENIORÁT POLIČSKÝ (IX.)

68. Vladimír KUČERA, sen. 539 43 Krouna 155
69. Josef DVORÁK, sen. kur. 569 94 Telecí 26

Další členové a náhradníci sen. výboru:

1. Jindřich Výborný, kons. 539 72 Raná u Hlinska 80
2. Miroslav Čejka, f. 1. náhr. 539 01 Hlinsko v Čechách, Straněnská 837
3. Pavel Jun, f. 2. náhr. 569 82 Borová u Poličky 30

1. Bohuslav Šauer, nám. sen. kur. 572 01 Polička, Družstevní
2. Jana Kadlecová, 539 43 Krouna
3. Libuše Reicheltová 2. náhr. 539 43 Krouna 315

Další poslanci volení konventem z řad kazatelů:

70. Miroslav ČEJKA, f. 539 01 Hlinsko v Čechách, Straněnská 837

Jeho náhradník:

Pavel Jun, f. 569 82 Borová u Poličky 30

Další poslanci volení konventem z řad presbyterů:

71. Ing. Jan ŠTOREK, 539 01 Hlinsko v Čechách, Komenského 599

Jeho náhradník:

Zdeněk Jun, 592 02 Svratka 259

/

SENIORÁT HORÁCKÝ (X.)

72. Lutomír KABÍČEK, sen. 586 01 Jihlava, Vrchlického 1
 73. Milan SLÁMA, sen. kur. 674 01 Třebíč, Palackého 29

Další členové a náhradníci sen. výboru:

1. Joel Ruml, konsen. 594 01 Vel. Meziříčí, U Světlé 24/737
2. Pavel Keřkovský, f. 1. náhr. 675 06 Benetice, Hor. Vilémovice 31
3. Bohumil Dittrich, f. 2. náhr., Horní Krupá 63, p. 582 71 Dol. Krupá
1. Libor Smejkal, nám. sen. kur., 594 01 Velké Meziříčí, Zahradní 1270
2. Eva Svobodová, 1. náhr. 588 54 Mrákotín 279 (Telč)
3. MUDr. Pavel Vojtíšek, 2. náhr. 396 01 Humpolec, Na rybníčku 1317

Další poslanci volení konventem z řad kazatelů:

74. Joel Ruml, kons. 594 01 Velké Meziříčí, U Světlé 24/737
 75. Pavel KEŘKOVSKÝ, f. 675 06 Benetice, Hor. Vilémovice 31
 (J. Batelka vstoupil do trvalého důchodu 15.9.90)

Jejich náhradníci:

1. neobsazeno (P. Keřkovský se stal řádným členem)
2. neobsazeno (ThDr. J. Melmuk vstoupil do trvalého důchodu 1.7.90)

Další poslanci volení konventem z řad presbyterů:

76. František KAŠTÁNEK, 592 31 Nové Město na Moravě, Mírová 507
 77. Ing. Jan LITOMISKÝ, 394 05 Vyskytná 2 (Opatov)

Jejich náhradníci:

1. Libor Smejkal, 594 01 Velké Meziříčí, Zahradní 1270
2. Eva Svobodová, 588 54 Mrákotín 279 (Telč)

SENIORÁT BRNĚNSKÝ (XI.)

78. Miroslav ROZBORIL, sen. 680 01 Boskovice, Hybešova 9
 79. MUDr. Jaromír STRACHOŇ, 683 56 Nížkovice, Heršpice 105

Další členové a náhradníci sen. výboru:

1. Josef Valenta, kons. 568 02 Svitavy, Poličská 3
2. neobsazeno (poslední konvent 1. náhr. z řad farářů nevolil)
3. Jaroslav Vítek, f. 2. náhr. 602 00 Brno, Lidická 79

1. JUDr. Petr Carda, nám. sen. kur. 569 07 Radiměř 120 (Svitavy)
2. Blahoslav Dobrovolný, 1. náhr. 691 64 Nosislav 385
3. Vlastimil Ryšavý, 2. náhr. 671 72 Miroslav, Rybníční 19

Další poslanci volení konventem z řad kazatelů:

80. Jiří GRUBER, f. Klobouky u Brna, bytem 696 35 Dambořice, Šabata 73
81. ThDr. Jiří DOLEZAL, f. Hustopeče, 690 02 Břeclav 2, Nikolčice 70
82. Miroslav ERDINGER, v. 592 65 Rovečné 174

Jejich náhradníci:

1. Pavel Kašpar, f. 679 36 Vanovice 60
2. Josef Valenta, kons. 568 02 Svitavy, Poličská 3
3. Tomáš Trusina, v. 683 56 Nížkovice, Heršpice 117

Další poslanci volení konventem z řad presbyterů:

83. JUDr. Petr CARDA, 569 07 Radiměř 120 (Svitavy)
84. Anna ZAJÍCOVÁ, 691 81 Březí u Mikulova 25 (Břeclav)
85. Ing. Jan SLÁMA, 615 00 Brno/Židenice, Filipinského 17

Jejich náhradníci:

1. Ing. Jiří Novák, 686 00 Brno/Židenice, nám. Komsomolců 1
2. Jana Ryšavá, 671 72 Miroslav, Václavov 29
3. Blahoslav Dobrovolný, 691 64 Nosislav 385

SENIORÁT VÝCHODOMORAVSKÝ (XII.)

26. Jaroslav VODA, sen, 756 31 Liptál 8
 27. Radomír ŽÁRSKÝ, sen.kur. 755 01 Vsetín, Na plavisku 1641

Další členové a náhradníci sen. výboru:

1. Vladimír Kopecký, konsen. 756 52 Střítež n.Bečvou 120
2. Jiří Kabíček, f. 1.náhr. 760 01 Zlín, Slovenská 1
3. Ludvík Svoboda, f. 2.náhr. 768 42 Prusinovice, Přerovská 174

1. Ing.Daniel Košťál, nám.sen.kur. 757 01 Valašské Meziříčí, Krátká 709
2. Jan Kočib, 1.náhr. 756 25 Růžka 284
3. Ing.Jan Malina, 2.náhr., 756 23 Jablunka nad Bečvou 424

Další poslanci volení konventem z řad kazatelů:

28. Vladimír KOPECKÝ, konsen. 756 52 Střítež nad Bečvou 120
 29. Jiří KABÍČEK, f. 760 01 Zlín, Slovenská 1
 30. Tomáš HOLEČEK, f. 756 22 Hošťálková 23
 (J.Voda byl zvolen seniorem)

Jejich náhradníci:

1. neobsazeno (T.Holeček se stal řádným členem)
2. ThDr.Jindřich Slabý, f. 695 01 Hodonín, Husova 6
3. Tomáš Jirků, f. 756 23 Jablunka nad Bečvou, Pržno 32

Další poslanci volení konventem z řad presbyterů:

31. Jan KOČIB, 756 25 Růžka 284
 32. Ing. Jan NEVOLA, 756 23 Jablunka nad Bečvou, Pržno 225
 (R.Žárský byl zvolen sen. kurátorem)
 33. Ing.Daniel KOŠTÁL, nám.sen.kur. 757 01 Valašské Meziříčí, Krátká 709

Jejich náhradníci:

1. neobsazeno (ing.J.Nevola se stal řádným členem)
2. Josef Trdlica, 697 01 Kyjov, Čelakovského 719
3. Ing.Jan Rybář, 763 61 Napajedla, Komenského 315

SENIORÁT MORAVSKOSLEZSKÝ (XIII.)

94. Ludvík KLOBÁSA, sen. 701 00 Ostrava I. Husovo nám. 4
 95. Ing. Jiří GROLL, sen. kuc. 701 00 Ostrava I, Husovo nám. 3

Další členové a náhradníci sen. výboru:

1. Adolf Petr, kons. 790 70 Javorník u Jeseníku, Lidická 162
2. Jan Nohavica, f., 1. náhr. 772 00 Olomouc, Blahoslavova 1
3. Jaroslav Ondra, f. 2. náhr. 789 01 Zábřeh, U vodárny 2

1. Antonín Plachý, nam. sen. kur. 709 00 Ostrava M. Hory Hrušky 22
2. Karel Fon, 1. náhr. 708 00 Ostrava/ Poruba, Žilinská 1376
3. Daniel Coufal, 2. náhr. 772 00 Olomouc, Fragnerova 2

Další poslanci volení konventem z řad kazatelů:

96. Jan NOHAVICA, f. 772 00 Olomouc, Blahoslavova 1
 97. Pavel FOJTO, f. 737 01 Český Těšín, ul. 25. února 18
 98. Adolf PETR, kons. 790 70 Javorník u Jeseníku, Lidická 162

Jejich náhradníci

1. neobsazeno (P. Fojtů se stal řádným členem)
2. Jaroslav Ondra, f. 789 01 Zábřeh, U vodárny 2
3. Petr Firbas, v. Ostrava/ Vítkovice, 704 00 Ostrava, Horní Zábřeh, Karpat. 10

Další poslanci volení konventem z řad presbyterů:

99. Karel FON. 708 00 Ostrava/ Poruba, Žilinská 1376 (Ostrava)
 100. Jiří MAPEK, 794 01 Krnov. Libušina 7
 101. Antonín PLACHÝ, 746 00 Opava, Lidická 2

Jejich náhradníci:

1. Jaroslav Loukota, 741 43 Kunín 104 (Nový Jičín)
2. Blahoslav Lukáš, 775 00 Olomouc, T. P. Pavlova 62
3. Bořivoj Vejvoda, 785 01 Štramberk, Krámpolova 8

26. synod 16. - 17.11.1990 (3. část synodu)

TISK č. 34

I N F O R M A C E

1. NÁVRH NA	ZAPISOVATELE	VERIFIKÁTORŮ	SKURÁTORŮ
1.zasedání	Miroslav Erdinger
Ing. Jan Štorek	Miroslav Rozbořil	Daniel Matějka
2.zasedání	Vladimír Kopecký
Ing.Daniel Košťál	JUDr. Petr Carda
Lubomír Kabíček	Pavel Pistor
3.zasedání	Pavel Freitinger
Ing.Pavel Jendele		Ing.Jan Lacina
Pavel Keřkovský
4.zasedání	Bohuslav Vik
Ing.Pavel Prošek		Pavel Pokorný
event.	Petr Čapek
Kurt Baudisch		
2. ZMĚNY POSLANCŮ
- č.20 místo nemocného seniora Miroslava Frydrycha nastupuje Daniel Menšík
- č.48 místo Richarda Firbase nastupuje nově zvolený senior Jan Čapek
- č.50 místo omluveného Jaroslava Raicha nastupuje Michael Hána
- č.85 místo Ing.Jana Slámy (není presbyterem v sen.) nastupuje Jana Ryšavá
- č.98 místo omluveného Adolfa Petra nastupuje Jaroslav Ondra
3. PŘEHLED O POČTU SBORŮ A KAZATELŮ (stav k 1.11.1990)
- Počet sborů: 268 - z toho 55 uprázdněných a dalších 11 administrovaných z důvodu mateř.dovolené,zahr.studia,voj.služby
- Počet kazatelů: 237 - z toho 230 ve sborové službě a 7 v celocírkevní
- 112 farářů bylo zvoleno sborem místním, 7 povšechným
- 118 vikářů a diaconů zvoleno správním orgánem
(75 vikářů, 15 sen. vikářů
24 diaconů, 4 sen.diaconi)
- (Z nich je 17 ve sborech jako další kazatel)
- Z celkového počtu kazatelů je 43 žen.
- Potřebná částka na plat 237 kazatelů v roce 1990 při stávajících tarifech je v roce 1990: 7,000.000 Kčs při plném obsazení všech míst 8;500.000 Kčs bez laických zaměstnanců církve.
- Počet členů církve k 1.1.1990: 180.951 (úbytek za poslední rok 5.532).
4. TISKY 26. SYNODU jsou 31 až 45
- V této třetí zásilce tisků posíláme: 34, 37D, 42, 43 a 45 poslední předlohy byly dodány 6.11.1990.

VÝTAH Z VOLEBNÍHO A JEDNACÍHO ŘÁDU

1. Po ř á d e k

čl. 12, odst. 4 Nemůže-li se některý člen zúčastnit zasedání, je povinen se včas omluvit. Za něj bude povolán náhradník.

čl. 12, odst. 5 Zasedání jsou veřejná. Mohou být prohlášena za neveřejná, usnese-li se na tom nadpoloviční většina jeho přítomných členů.

čl. 12, odst. 6 K veřejným zasedáním má každý přístup jako posluchač, musí se však zdržet jakýchkoli projevu. Po prohlášení shromáždění za neveřejné musí se nečlenové ze zasedací místnosti vzdalit.

čl. 13, odst. 5 Jestliže se některý člen shromáždění nemůže pro nějakou překážku v určitý den zasedání zúčastnit, musí požádat na onu dobu o dovolenou. Žádost musí podat přednictvu ihned, jakmile se o překážce dozví, a to před zahájením zasedání. Povolnou dobu dovoleně nemá překročit.

čl. 13 Denní pořad stanovený podle přijatého celkového pořadu jednání má předsedající oznámit shromáždění, pokud je to možné, v předcházejícím zasedání. Jsou-li proti tomuto pořadu podány námítky, rozhodne o nich shromáždění samo. Předsednictvo nejprve zodpoví případné dotazy /interpelace/ z předchozího zasedání; shromáždění pak projedná nejprve předlohy správního orgánu, pokud samo neurčí jinak /čl. 14,1/.

2. Rozprava

čl. 17 Každý člen shromáždění má právo informovat se o věci, které není na denním pořadu, písemným nebo ústním dotazem /interpelací/, adresovaným předsedajícímu. Tyto dotazy nutno zodpovědět nejpozději v příštím zasedání. Rozprava již zahájená nesmí být dotazem přerušena, leč by se dotaz týkal předmětu, o němž se právě jedná.

čl. 18 odst. 1 Řečníci mluví z řečniště v pořadí, v jakém se přihlásili. Přihlášku k projevu s uvedením jeho zaměření nebo bodu projednávání zprávy je potřeba podat písemně předsedajícímu; řečník je povolán k projevu podle postupu rozpravy a podle pořadí podané přihlášky.

čl. 19, odst. 2 Předsednictvo shromáždění může pro část zasedání nebo i pro celé zasedání nebo i pro celé zasedání povolit též ústní přihlášky k projevu a přinutit projevy z místa, kde přihlášení řečníci sedí. O těchto a jiných otázkách rozhoduje s konečnou platností shromáždění nadpoloviční většinou přítomných členů.

čl. 19, odst. 3 Nikdo nesmí o témže předmětu mluvit více než dvakrát, pokud shromáždění nepovolí výjimku. Délka projevu nesmí bez svolení shromáždění přesáhnout pět minut.

čl. 19, odst. 4 Mimo pořadí lze udělit slovo, těm, kteří chtějí podat návrh na ukončení rozpravy nebo připomenout ustanovení CZ či tohoto řádu, případně chtějí opravit osobní nebo věcné nesrovnalosti s upozorněním, že pronesou jen faktickou poznámku. Délka takových projevů nesmí přesáhnout dvě minuty. Předsednictvo určí vhodný způsob kontroly délky projevu a seznámí s ním předem členy shromáždění.

čl. 19, odst. 5 Předseda nebo referenti komisí shromáždění, kteří již podali zprávu a návrhy z komisí, mají právo promluvit ještě dvakrát, jednou za rozpravy a jednou po jejím skončení. Žádný z těchto projevů nesmí být delší než 5 minut.

čl. 20, odst. 1 Rozprava může být shromážděním kdykoli prohlášena za skončenou. Skončit musí, uplynula-li doba pro ni určená v přijatém programu jednání. Navrhuje-li některý člen shromáždění, aby byla rozprava skončena, může proti takovému návrhu vystoupit jeder řečník mimo pořadí přihlášených ke slovu. Takový projev nesmí překročit 2 minuty. Dojde-li se za tímž účelem o slovo více řečníků, urychleně se dohodnou, kdo z nich promluví. Dohodnou-li se, určí jednoho z nich předsedající. Po tomto projevu dle předsedající o přijetí návrhu na skončení rozpravy hlasovat.

Je-li návrh na skončení rozpravy přijat, mohou promluvit již jen řečníci přihlášení do rozpravy před podáním návrhu na skončení rozpravy, pokud neuplynula doba určená pro rozpravu podle přijatého programu jednání.

čl. 20, odst. 2 Po skončení rozpravy dle předsedající hlasovat o všech návrzích projednaných v rozpravě.

3. Návrhy

čl. 15, odst. 1 Každý člen shromáždění oprávněný k hlasování může navrhnout shromáždění další otázky k projednání. Takové samostatné návrhy musí být podány písemně předsedajícímu shromáždění, a to aspoň v době rozpravy ve shromáždění ozpráve příslušného správního orgánu. Jestliže se rozprava nekoná, musí být podány při projednávání navrženého pořadí jednání. Jinak se o nich nejedná. Na konventu musí být podepsány deseti členy, na synodu dvaceti pěti. O zařazení těchto návrhů rozhodne shromáždění nadpoloviční většinou přítomných hlasů.

čl. 16, odst. 2 Zařazené návrhy budou vzaty na pořad v té části programu, s níž návrh úzce souvisí. Jestliže tato souvislost chybí, projednají se až po vyčerpání schváleného programu. Nezbude-li na jejich projednání čas a neusnese-li se shromáždění na prodloužení zasedací doby nebo na odročení, odloží se na příští shromáždění. Shromáždění se může též podle povahy návrhů usnést, že některé návrhy má projednat a vyřídit příslušný správní orgán.

čl. 16, odst. 3 Byl-li některý z těchto návrhů označen za pilný a je-li jeho pilnost uznána hlasy nejméně dvou třetí přítomných, bude o něm jednáno přednostně ve vhodné dobu, stanovenou předsednictvem se zřetelem k závazným bodům celého jednání.

čl. 16, odst. 4 Návrhy, které vcházejí z rozpravy o projednáváné věci mohou být podány kdykoli před skončením rozpravy písemně. Předsedající dle o nich jednat a hlasovat po skončení rozpravy /čl. 20/.

čl. 16, odst. 5 Žádný návrh podaný shromáždění a obsahující stížnost na správní orgán nesmí být odložen na zasedání příštího shromáždění. Projedná se v neveřejné sezi.

čl. 16, odst. 6 Předsedající má povinnost pečovat o jasnou stylizaci návrhů a má dát slovo tomu, kdo navrhuje jasnější znění. Takový projev může trvat nejdéle 2 min.

4. Usnášení

čl. 3, odst. 1 K právoplatnému jednání a usnášení je třeba přítomnosti nadpoloviční většiny členů, pokud není církevním zřízením nebo řády stanoveno jinak.

čl. 3, odst. 2 K platnosti usnesení a voleb je třeba, aby pro ně hlasovala nadpoloviční většina přítomných a k hlasování oprávněných členů /volitelů/, není-li CZ nebo řády stanoveno jinak.

čl. 3, odst. 3 Při všech jednáních se mají řídit členové pravidlem Slova Božího.

čl. 3, odst. 4 Hlasuje se zvednutím ruky nebo povstáním /aklamací/. Předseda hlasuje též. Žádá-li o to být jediný volitel, hlasuje se tajně hlasovacími lístky. V průběhu volby konané aklamací se musí na návrh být i jediného volitele přejít k volbě tajně hlasovacími lístky a v průběhu tajné volby se musí na návrh některého volitele přejít k volbě aklamací, pokud tomu žádný volitel neodporuje.

čl. 3, odst. 5 Při tajné volbě je do počtu hlasů započten každý hlas, který byl volitelem odevzdán, bez ohledu na obsah hlasovacího lístku, tedy i lístek prázdný. Při tajné volbě se kandidátovi nepřizná hlas, jehož obsah podle souhlasného názoru skrutátorů vzbuzuje pochybnosti.

čl. 3, odst. 6 Při rovnosti hlasů návrh padá, při volbě však v tomto případě rozhodně los.

čl. 3, odst. 7 Tajně se hlasuje vždy při rozhodování:

- a/ o otázkách, týkajících se členů shromáždění a správních orgánů, jestliže nejde jen o projev uznání a díky,
- b/ o stížnostech na správní orgány nebo jejich členy

čl. 3, odst. 8 Při hlasování předsedající ohlásí výsledek ihned po jeho skončení. Vzejde-li při aklamaci pochybnost, zda pro návrh hlasovala potřebná většina, provede se z rozhodnutí předsedajícího nebo na návrh byť i jediného volitele sčítání s krutátory. Při volbách ve shromáždění sčítají hlasy vždy nejméně 2 skrutátoři, zvolení při zahájení.

čl. 15, odst. 7 O projednaných návrzích se musí hlasovat. Budou-li podány k původnímu návrhu některé z dále uvedených návrhů, hlasuje se o nich v tomto pořadí:

- 1. o přechodu k dennímu pořádku /návrhem se dále nezabývat/
- 2. o odložení hlasování
- 3. o návrzích opravných a dodatkových
- 4. o původním návrhu buď s přijatými opravami nebo bez nich
- 5. o případném protinávruhu.

5. Volby

čl. 3, odst. 2 K platnosti usnesení a voleb je třeba, aby pro ně hlasovala nadpoloviční většina přítomných a k hlasování oprávněných členů /volitelů/, není-li CZ nebo řády stanoveno jinak.

čl. 4, odst. 3 Nedosáhne-li při první volbě nikdo z kandidátů nadpoloviční většiny a je-li volba značně roztržena, může se přistoupit se souhlasem nadpoloviční většiny přítomných členů na návrh předsedajícího nebo člena shromáždění nebo orgánu, v němž se volba provádí, k další volbě, při které nikdo není vázán výsledky první volby. Jinak se ihned přistoupí k užší volbě.

čl. 4, odst. 4 Do užší volby budou pojeti jen dva kandidáti, kteří získali nejvíce hlasů, případně více takových kandidátů, pokud získali stejný počet hlasů. Zvolen je ten, kdo v této užší volbě dosáhne vyššího počtu hlasů. Při této užší volbě se tedy k platnosti volby nevyžaduje nadpoloviční většina hlasů.

čl. 4, odst. 5 Se souhlasem nadpoloviční většiny přítomných členů shromáždění může být jen ve shromáždění a jen tajnou volbou voleno současně více církevních funkcionářů nebo poslanců. Zvoleni jsou ti, kdo dosáhnou v první volbě nadpoloviční většiny hlasů. Jestliže žádný kandidát nadpoloviční většiny hlasů nedosáhne, provede se užší volba jen na jedno místo podle odst. 4 tohoto článku mezi dvěma kandidáty, kteří obdrželi nejvíce hlasů. Na zbývajících místech se zvolí každý církevní funkcionář nebo poslanec zvlášť.

čl. 4, odst. 6 Vyžadují-li se pro zvolení kandidáta alespoň dvě třetiny platných hlasů /§7,5 CZ/, postupuje se při volbě takto:

- a/ nedosáhne-li takový kandidát v první volbě dvou třetin, avšak dosáhne nadpoloviční většiny platných hlasů, přistoupí se k druhé volbě, do které je kromě tohoto kandidáta pojat další kandidát, který obdržel nejvíce hlasů. Nebude-li nikdo z nich zvolen potřebnou většinou, přistoupí se k nové volbě, při které mohou být voleni kandidáti bez ohledu na výsledky předchozích voleb kromě kromě kandidáta, který potřeboval pro své zvolení nejméně dvě třetiny platných hlasů. Dále se případně postupuje podle odst. 3 a 4 tohoto článku.

26. synod 16. - 17. 11. 1990

TISK č. 35 str. 4

čl. 4, odst. 6

b/ nedosáhne-li žádný kandidát v první volbě nadpoloviční většiny platných hlasů, přistoupí se ke druhé volbě, při které mohou být voleni kandidáti bez ohledu na výsledky první volby, avšak s vyloučením kandidáta, jenž potřeboval ke zvolení aspoň dvě třetiny platných hlasů. Dále se případně postupuje podle odst. 3 a 4 tohoto článku.

Pokyny pro podávání návrhů

Způsob podávání návrhů stanovuje Jednací a volební řád čl 16, odst. 1 - 6.

Rozlišují se návrhy samostatné a návrhy vycházející z rozpravy. O každém z nich platí zvláštní ustanovení. Některé návrhy mohou být označeny za pilné.

Podle povahy lze rozlišit návrhy k způsobu hlasování, návrhy k usnášení /JVŘ/čl. 3/ a návrhy k volbám /JVŘ čl. 4/.

Způsob hlasování o podaných návrzích stanovuje JVŘ 16, 7.

Návrhy na usnášení je třeba podávat na předtištěných lístcích /jež budou k dispozici v lavicích/, hlasování volební se koná na hlasovacích lístcích podle pokynů předsednictva - pokud nebude určeno jinak.

26. synod 16. - 17. 1990 /3. část/

ZPRÁVA SYNODNÍ RADY PRO POKRAČUJÍCÍ 26. SYNOD

1.1 - Tři palčivá témata církve

1.1.1 - Politické diakonie. Nejen vstup b. synodního seniora do vlády vyvolal prudký rozhovor o oprávněnosti politické angažovanosti křesťanů. Do nově se utvářejících struktur společnosti bylo nutné povolat nezkompromitované pracovníky, u nichž se vyžadovala vedle odborné zdatnosti také mravní úroveň měřená především postojem k totalitní moci v období komunistické vlády. Je pochopitelné, že se obracela pozornost na pracovníky křesťanských církví. Ani v této situaci však nedošlo ke zpochybnění prvotnosti zvěstování Kristova evangelia. Lišily se však názory na podobu svědecké služby. Někteří členové církve rozuměli připravenosti převzít zcela konkrétní odpovědnost za další politický a společenský vývoj země jako formu svědectví. Tak byli povoláni do obnovených zastupitelských sborů a správních funkcí někteří kazatelé církve. Synodní rada ve svém dopisu sborům k volbám vyjádřila souhlas s politickou diaconií, doporučila však, aby při nedostatku kazatelů v církvi se politických a správních funkcí ujímali především členové sborů, i když varovala před nebezpečím touhy po moci, blízké lidskému srdci. Při sledování celospolečenského vývoje nesmí církev přehlédnout pastorační odpovědnost za jednotlivou duši, nemě-li se stát solí zmařenou /Daněk/. O orientaci společnosti se přece nevede zápas jen v zastupitelských sborech, ale také ve šromážděních Kristova lidu, který se za vedení státu přimlouvá a společenské dění vnáší do bohoslužebného života sboru, aby odtud Kristův pokoj dosvědčoval uprostřed každodenního života.

1.1.2 Theologická a ekleziologická polarizace. Demokratizace společnosti umožnila rychlé dozrání věroučných rozdílů, které vedly v případě charismatického společenství k nezadržitelnému rozchodu. Proud, od kterého někteří členové církve očekávali vnitřní obživení sborů, se vlil do nového řečiště. Rozdělení v situaci, kdy jen společné svědectví všech křesťanů může přesvědčivě misijně působit, je znamením selhání a hříchu na obou stranách. Nesmlouvavé výlučnosti na jedné straně a odmítavé kritičnosti na straně druhé. Spolu pak svědectví o nedostatku lásky, která je předpokladem obnovujícího rozhovoru.

1.1.3 Misijní odpovědnost za sekularizovanou společnost. Církví se otevřela nebyvalá možnost pracovat v oblastech společenského života, které dosud byly neprodyšně uzavřeny. Pomoc očekávali pracovníci ve vězeních, v sociálních zařízeních, v armádě, ale i ve školství. Církve poprvé mohly vstoupit i do sdělovacích prostředků, do rozhlasu a televize. V tomto období vyvinuly některé církve a misijní společnosti velkou iniciativu. Do povědomí národa nábožensky deprivovaného začaly vstupovat české reformační tradice vzdálené podoby svědectví ať ve formě oslňujících slavností římskokatolické církve, či v podobě zázračných uzdravovatelů. Synodní rada spolu s většinou církve se chovala k této formě nabídky zdravení. Ze zřetelů neztratila reformační jistotu, že Vzkříšený působí svobodně skrze zvěstování evangelia. Tak se bránila svodu vázat misijní působení na jakoukoli náboženskou formu. Tím ovšem nemá být řečeno, že se ve sborech házelo čisté Boží slovo, horlivě a s nasazením, že se využívaly možnosti pozvat do společenství církve odcizené členy sborů i ty, kteří se s evangeliem nesetkali. Právě nové poměry demokratické společnosti odhalily vnitřní nepřipravenost a duchovní bídu kazatelů, presbyterů, sborů i církve a postavily otazník nad ryzostí "kritických výzev vůči vedení státu při minulých synodech. Předpoklad, že se do sborů budou vracet ti, kteří ze strachu odešli, se nesplnil. Naopak se potvrdila veliká hloub a sekularizace všech generací kdysi věrných křesťanských rodin.

1.1.4 V pozadí úvah o životě a odpovědnosti církve v současné společnosti zůstává otázka viny a pokání. Právě zde se pohledy podstatně různí. Zatímco podle theologického proudu politického a společenského angažma se členové církve provinili především v pasivní či aktivní spolupráci s totalitním režimem, a tak

umožnili jeho bujení, proud orientovaný na život sborů, svědeckou a misijní odpovědnost, rozpoznává vinu církve ve vlažnosti, svědecké neupřímosti a lhostejnosti k duchovní a mravní vyprahlosti církve i společnosti. Sotva kdo však z křesťanů zavírá oči před mnohostranným selháním církve. Co však znamená pokání? Existuje kolektivní vyznání vin jako veřejný akt? Nebo je pokání hlubokým vnitřním procesem vypůsobeným Duchem svatým, který se zcela neopakovatelně projeví v osobním životě věřícího člověka? Naši otcové ve staré Jednotě vyznávali, že "pokání svaté jest Dar Boží, z kteréhož pravá bolest srdce nad hříchy, nenávisť k nim i hotovost k napravení pochází, a člověka k tomu, aby odvrátě se cele od nich, k samému Bohu skrze víru v Krista Ježíše, ponížene i doufanlivě se obrátil, vede a ponouká" (K3 1915, 134)

1.2 Pracovníci ve sborech

1.2.1 Z kazatelů bez souhlasu se do práce v církvi vrátilo jenom několik. V období od lednového zasedání synodu složilo diakonské zkoušky 5 pracovníků, bylo ordinováno 8 kazatelů a 5 presbyterů. Jeden kazatel složil vířářskou zkoušku a dva farářskou. Dekret výpomocného kazatele obdrželi tři pracovníci. Do trvalého důchodu odešlo 5 kazatelů, tři byli povoláni k učitelskému úřadu na fakultě, jeden odjíždí na delší dobu do Anglie, jeden požádal o uvolnění pro práci v obnově Ymce a jeden byl uvolněn pro náboženskou redakci v rozhlasu. Do sborů nastoupili dva studenti bohosloví s diakonským dekretem a z Dánska nabídla své služby církvi sestra Ihulstrupová se synem Pragensis. Synodní rada ocenila oc otu bratra S. Karáska pracovat jako celocírkevní misijní pracovník, přestože jeho rodina zůstala ve Švýcarsku. Volikou, těžko nahraditelnou ztrátou pro církev i fakultu, bylo úmrtí profesora A. Holného v lednu a b. Dr. Cyrila Boráka v září tohoto roku.

1.3 Fakulta

1.3.1 V přelomovém období prošla fakulta složitým vývojem. Došlo ke střídání fakultních funkcionářů. Studenti se aktivně zapojili do studentské stávky, takže výuka na fakultě byla na čas přerušena. Zařazením theologických fakult do Karlovy univerzity byla splněna touha řady bohosloveckých generací. Jak se však tato skutečnost projeví ve výchově dalších kazatelů církvi, zůstává ještě otevřenou otázkou. Pozitivním rysem je podstatně zvýšený počet bohoslovců. Zvýšil se však i počet těch posluchačů, kteří nejsou zapsáni v seznamu budoucích kazatelů. Vedení církve do budoucna bude muset uvažovat o vhodné formě postgraduální přípravy absolventů fakulty pro kazatelskou službu v církvi. V rámci rehabilitací byl fakultní sbor rozmožen o doc. Dr. Ing. Trojana, který byl zvolen novým děkanem fakulty a doc. Dr. Hejdánka. Z nejmladší bohoslovecké generace byli na plný či částečný úvazek pozváni b. J. Mrázek a b. J. Roskovec. Jedním z nejsložitějších problémů současné fakulty je získání nové, odpovídající budovy, protože dosavadní nouzové umístění v prostorách Husova domu je naprosto nedostačující, navíc tyto prostory potřebuje církev pro svou rozvinutou službu v nových oblastech práce.

1.3.2 Schválením ministerstva školství byla zřízena Evangelická akademie jako účelové zařízení SR. Už v letošním roce zahájila výuku moderních jazyků v denním i večerním studiu se zřetelem na theologické a církevní výrazy. Do budoucna bude učební program rozšířen o výuku klasických jazyků, přípravu diaconů a sociálních pracovníků, studium varhan a evangelické liturgie. Vedením Akademie byl pověřen b. Dr. Lubomír Měřejovský. Výuku zajišťují převážně lektori ze sesterských zahraničních církví. Do budoucna není vyloučeno rozšíření programu výuky ještě na další obory.

26. synod 16. - 17. 11. 1990

TISK č. 3 str. 3

2.1 Lze konstatovat, že stát nezasahuje do života a práce církve, přesto že projednáváný zákon o svobodě náboženského vyznání a církvích má být podle zveřejněných programů projednán jako základy před koncem tohoto roku a jako zákon v roce 1991. Sekretariáty pro věci církevní na všech úrovních byly zrušeny. Při Ministerstvu kultury ČR bylo zřízeno církevní oddělení. Podle návrhu církevního zákona bude registračním místem církví a náboženských společností a s nimi budou projednávány státní příspěvky církvím. Platové zařazení kazatelů provádí církev, výplaty a na další zajišťují OÚV.

2.2 Synodní rada jménem církve i nadále předkládá podněty k úpravám zákonných norem, kde to zájem církve a věřících vyžaduje. Dochází též k jednáním se státními úřady, zmiňujeme jednání s Úřadem předsednictva vlády, ministerstev kultury, školství, spravedlnosti a vedením nápravně výchovných ústavů, zdravotnictví, práce a soc. věcí, zahraničního obchodu a národní obrany.

2.3 Dosud není dořešeno napravení majetkoprávních křivd zákonnou úpravou. Lze však zahájit jednání s dosavadním uživatelem nemovitostí. Některá jednání již přináší kladný výsledek.

2.4 Synodní senior ThDr. Josef Hromádka se opět ujal své funkce. Zvýšeným vypětím zbývajících 2 duchovenských členů synodní rady při porozumnění sborů jejich působení byly i všechny zvýšené úkoly zajišťovány.

2.5 Nové úkoly kladou velké požadavky na duchovenské i laické pracovníky kanceláře synodní rady. Všechna místa uvolněných duchovenských tajemníků se pro bytové potřeby nepodařilo obsadit. Místo po sestře Janzlikové bylo obsazeno odbornou pracovnící. Nárůst osobní a mzdové agendy kazatelů a nových pracovníků a zajištění všech evidenčních a účetních prací nově zřizovaných účelových zařízení vede ke zvyšování počtu odborných pracovníků ústředí církve.

2.6 Vedoucí účelových zařízení vypracovali stručné zprávy o činnosti, které členům synodu předkládáme. Úkolem všech zřizovaných účelových zařízení je přispívat k lepšímu uspokojování potřeb církve, sborů a jejich členů. I když mají za úkol pracovat bez zatěžování finančního hospodaření církve, nejsou zřizována se zámyslem docilování zisku za každou cenu.

2.7 Rozšiřující se úkoly církve na všech úrovních vyžadují zlepšit vnitrocírkevní komunikaci a mechanizovat různé práce. Synodní rada za pomoci zahraničních přátel usiluje o vybavení ústředí a všech seniorátů kopírkami a telefaxy. Bude rozšířeno využívání počítačů. Pro ústředí církve bude pořízena nová telefonní ústředna. Podle finančních možností a dostupnosti zařízení bude účelně mechanizaci rozšířit i na velké sbory.

2.8 Zpráva o plnění usnesení 26. synodu ze zasedání v listopadu 1989 a v lednu 1990 je předkládána samostatně. K projednání jsou předkládány některé návrhy na změny církevních zařízení a řádů. Velké potíže způsobilo opoždění předložení zápisů z lednového zasedání. V některých případech zápisy neobsahují přesné znění přijatých usnesení.

3.01 Konference Evangelického díla ve Sloupnici měla aktuální téma "Církev a svět". Účast dospělých i mládeže byla o něco menší než v minulých letech, zřejmě v důsledku jiných možností, které nyní zejména mládež v církvi má. Na konferenci ED jsou pravidelně zvaní zástupci jiných evangelických církví v Československu; kromě delegátů ze Slovenské evangelické a. v. církve byl zde letos prvně i zástupce Slezské a. v. církve.

3.02 Podle usnesení lednového synodu se komise ED mění v poradní odbor. SR předpokládá, že tomuto odboru bude svěřena nejen příprava konferencí ED, nýbrž i příprava jiných celocírkevních shromáždění, pokud ovšem tyto slavnosti nebudou pořádány přímo "v reálii" některého odboru, např. mládeže.

26. synod 16. - 17. 11. 1990

TISK č. 36 str. 4

3.11 V důsledku zvolení b. Jiřího Lejdara seniorem Pražského seniorátu jmenovala SR novým předsedou PO pro křesťanskou službu b. Jana Šoltésze, faráře v Plzni.

3.12 Celocirkevně byla organizována pomoc Rumunsku /materiální pomoc při návštěvě českého sboru ve Velkém Pereku, dar 220.000 Kčs jako pomoc rumunským uprchlíkům/ a sbírka dětského šatstva i peněz pro děti v Nikaragui.

3.21 Sv. tovy den modliteb žen, pro letošní rok připravený ekumenickým pracovním spoločenstvím žen z naší země, zůstává v naší církvi stále bez většího ohlasu.

3.22 Přínosem byla návštěva francouzské biblistky Christianne Dieterlé, která přednášela, kazatelsky, kurátorským a pracovníkům s dětmi. Její návštěva ukázala, jak užitočné i potřebné jsou ekumenické styky i v nenámořské oblasti.

3.31 V lednu až březnu vyšla první tři čísla občasníku Cesta víry, jeho vydávání bylo povoleno v polovině roku 1989 /vedoucí redaktor Jiří Gruber/. Poté přikročila tatáž redakční rada k vydávání měsíčníku Bratrstvo. Náklad 4.000 výtisků se ze dvou třetin distribuje prostřednictvím sborů ČCE, zbývající třetina se kolportuje. I když zatím několik set výtisků u každého čísla zbývá, je Bratrstvo po finanční stránce aktivní.

3.32 Český bratr bude od 2. poloviny 1991 vycházet jako čtrnáctidenník. Sbírka kázání bude vycházet samostatně, distribuovat ji bude přímo SR.

3.33 PO pro děti sestavuje okruh spolupracovníků pro dětský evangelický časopis. Dobrý kontakt s tiskárnou v Praze, Karmelitské ulici, slibuje, že u všech časopisů budou podstatně zkráceny dodavatelské lhůty.

3.34 O vzniku, činnosti a struktuře Evangelického nakladatelství /ENA/ a o vydavatelské činnosti Kalicha se podává samostatná zpráva.

3.41 Ve spolupráci s ostatními církvemi se dosáhlo toho, že v rozhlase a v televizi byl dán prostor pro pravidelné náboženské vysílání. Malá, ale vzhledem k ostatním církvím zřejmě přiměřená část z toho připadá i na ČCE. SR jmenovala čtyřčlennou skupinu, jejímž úkolem je sledovat a zajišťovat náš vstup do sdělovacích prostředků.

3.42 V čs. rozhlase byla vytvořena čtyřčlenná náboženská redakce. Jako zástupce Ekumenické rady církví byl k plnočasové práci v této redakci uvolněn b. Emanuel Vejnar, do té doby farář v Brandýse nad Labem. Pravidelně se opakující pořady náboženského vysílání jsou výsledkem i jeho pilné práce. Máše manko však zůstává v dohánění aktuálních zpráv ze života církve i v sestavování dobrých pořadů, které by mohly být nabídnuty i jiným redakcím čs. rozhlasu. Ještě jsme se nenaučili využívat možností, které se před námi otvírají. Přicházejí zprávy o aktivitě některých evangeliků v rámci krajového vysílání.

3.43 Z pověření SR navázal b. Vejnar kontakt s evangelickou radio-misijní společností "Christus lebt" z Bielefeldu, která vysílá v rozhlasové stanici Monte Carlo. Ve spolupráci s ERC uspořádala ČCE školení pracovníků na tomto poli. K tomuto školení přijel b. Peter Felber z Bazileje, odborník pro církevní práci ve sdělovacích prostředcích.

3.44 V televizi získává nedávno vytvořená náboženská redakce jen těžko prostor pro svoji práci. Zástupcem ERC v této redakci je člen Církve bratrské. Před časem napsala SR do televize námítku proti nevhodné vysílací době Studia Kamarád.

4.1 Vzdělávací práce ve sborech v pohledu statistiky:

Z předběžného zpracování statistických údajů za rok 1989 vyplývá, že přes pokles členů, který byl v r. 1989 vyšší než v předchozích letech / -5532 /, v z r o s t l
p o č e t

25. synod 16. - 17. 11. 1990

TISK č. 35, str. 5

- křtu dětí;
- dětských bohoslužebných shromáždění /přitom poněkud poklesla průměrná účast/;
- biblických hodin mládeže i průměrná účast na nich;
- shromáždění střední generace včetně průměrné účasti.

Ve srovnání s r. 1988 poklesl naopak počet biblických hodin dospělých, avšak stále je nad úrovní let 1985 - 6 - 7.

Přestože nepovažujeme statistické údaje za hlavní zdroj informací o duchovním stavu sborů a jejich aktivitě, necneme zcela pominout jejich výpověď. Podstatnější význam mají zejména pro staršovstva, protože pouze na úrovni sborů je možno ovlivnit jejich vývoj.

4.2 Poradní odbory SR

PO pro práci s dětmi převzal po lednovém zasedání 26. synodu b. Jan Trusina, který o něm podává zprávu.

Celocírkevní odbor mládeže /COM/ připravil jednak četná obvyklá shromáždění a kursy: 2 jarní týdenní kursy ve Vrbně, a 3 letní /jeden z nich pro mladší mládež/. Pro tu byly uspořádány 2 týdenní běhy v Praze v HBS. Na konferenci Evangelického díla přijelo asi 100 mladých účastníků a mládež se jako již obvykle spoluúčastnila na programu. Nově byly pořádány lesní brigády /vedle dosavadních v Herlíkovcích, Kloboučích a některých sborech/, a několik zahraničních brigád a studijních pobytů, v květnu byla pořádána druhá celocírkevní porada delegátů ze seniorátů s volbou členů a náhradníků COI podle řádu, přijatého 26. synodem. Nejvýznamnějším shromážděním byl celocírkevní sjezd mládeže v Láberci 6. - 7. 10. 1990 /přes 700 účastníků/.

PO pro práci laiků pořádal zimní kurs v Praze a v září pracovní setkání odboru se seniorátními delegáty. Odbor převzal tematiku komise pro rodinu a bude ji zpracovávat zejména za pro práci střední generace. Týdenní rekreaci rodin s postiženými dětmi organizačně zajistila obvyklá pracovní skupina, vedená sestrou M. Kovářovou.

PO pro vzdělávání výpomocných kazatelů - po rezignaci předsedy far. Jokla nemá t. č. přes řadu jednání předsedu (mj. bylo projednáváno spojení s PO pro vzdělávání kazatelů bez kladného výsledku). Hlavní práce by měla být prováděna v seniorátech, v nichž je přehled o potřebě výp. kazatelů, jejich úrovni a využívání. Připravený týdenní prázdninový kurs ve Vrbně se pro malý počet přihlášených zájemců neuskutečnil. Příprava nových uchazečů o pověření výpomoc. kazatele by měla být značně zlepšena po otevření vhodně koncipované střední církevní školy.

Přehled o počtu výp. kazatelů a ord. presbyterů: V období od 1. 1. 79 do 30. 9. 90 obdrželo pověření syn. rady 76 výpomocných kazatelů (z nich je 33 ordinováno). Téma jsou zadána 5 uchazečům. Z dřívější doby je 14 ord. presbyterů a 2 výp. kazatelé.

PO ekologický: připravoval jednodenní symposium na říjen 1990, které se pro problémy s přednášejícími neuskutečnilo. PO připravuje příručku zaměřenou na výchovu jednotlivců a sborů.

PO pro křesťanskou službu - novým předsedou je far. J. Šoltész (po zvolení dosavadního předsedy br. Lejdara seniorem). PO vyvíjí obvyklou činnost.

Diakonie - rozsah činnosti se intenzivně rozvíjí a v současné době již zahajují činnost některá střediska. Součástí podkladů pro toto jednání synodu je zvláštní zpráva vedoucího Diakonie dr. K. Schwarze.

4.3 Příručky

Od minulého zasedání 26. synodu byly do sborů rozeslány tyto příručky:

- K. Trusina: Milí přátelé (výběr z článků v církv. tisku)
- J. Trojan: Vztah církve a státu (v díle J. L. Fromědky)
- M. Mrázek: Genesis 1 - 11
- Z. Suse: Dopis mladým křesťanům o tělesné lásce
- Sauček - Jeschke - Říčan: Apostolicum
- Zpravodaj Diakonie č. 1 a 2.

26. synod 16. - 17. 11. 1990

TISK č. 36, str. 6

5.1. - Zahraniční ekumena

5.1.1 Revoluční proměny v zemích východního bloku vyvolaly mimořádný zájem u zahraničních sesterských církví, který se vyznačoval znásobenou aktivitou při vzájemných setkáních.

5.1.2 Z význačných návštěv připomínáme březnovou návštěvu předsedy GAW SRN H. J. Mülkeho s chotí, v dubnu nás navštívil moderátor Sjednocené ref. církve GB Forecast s chotí, předseda archiv. pracovníků EKD Dr. Baier, s rodinou v květnu, biskup Rogge s delegací z GÖrlitz v červnu, předseda Svazu ref. církví Švýcarska Rusterholz s chotí, delegace Porýnské církve, tajemník Heksu A. Hess, zástupci dalších podpůrných organizací, v srpnu 9 členná delegace SARC vedená předsedkyní prof. Douglasovou, gen. tajemník KEK Jean Fisher v srpnu a sekretář KEK Hans Schmocker v září. Všechny tyto jsme přijali k delším návštěvám či krátkým rozhovorům desítky nejrozličnějších návštěv z celého světa. Všichni projevili opravdový zájem o vývoj v Československu a touhu nějakým způsobem přispět při budování nových forem služby církve ve společnosti. Současně jsme si uvědomili, že do budoucna nebudeme moci počítat s příliš velikou podporou zahraničních církví, které po svržení totalitní vlády zaměří pomoc především do oblastí třetího světa.

5.1.2 Církev se v tomto období stala doslova "společenstvím poutníků". Nechtěli jsme odmítnat pozvání na synody, rozhovory na půdě evropských či celosvětových gremií, ani na pracovních konferencích, protože jsme si uvědomovali, jak je nutná osobní, nezprostředkovaná informovanost o situaci v Československu a v církvi. Z oficiálních recipročních návštěv připomínáme návštěvu EK Berlín - Brandenburg, Valdenské církve, českých sborů v Rumunsku a Jugoslávii, vedení církve Württemberské a Bádenské. Pracovníci církve se účastnili zvláštních konferencí ERC, EARC, Keku, synodů zemských církví NDR, NSR, Skotska, Irska, Anglie, Rakouska, Francie.

5.1.3 V nezměněné míře bylo umožněno zahraniční postgraduální studium čtyřem mladším farářům a vikářům, a zahraniční rekreace několika pracovníkům církve.

5.2 Domácí ekumena

5.2.1 Od počátku porevolučního období si představitelé církví uvědomovali nutnost těsnější spolupráce v konkrétních úkolech. Na lednovém zasedání ERC byla přijata rezignace dosavadního předsedy Dr. Hornádky a na mezidobí byl zvolen náměstek b. P. Smetana. Ekumenická rada organizovala přípravná setkání pracovníků ve vězeních, ve sdělovacích prostředcích, při přípravě církevních a dalších zákonů, při promýšlení vyučování náboženství na školách. V tomto období se ukázalo, že dosavadní forma ekumenické práce je nedostačující především proto, že v rámci ERC chybí některé církve, především Ř. katolická a že novým formám práce neodpovídá ani struktura ERC. Členské církve přijaly nový statut, který předpokládá vedle presidia tzv. řídicí výbor složený z nominovaných pracovníků jednotlivých církví, přesun práce do místních ekumenických rad a rozšíření pracovního aparátu. Osamostatněním Biblické společnosti vznikly pro ER značné finanční potíže, které vedly k nutnosti zvýšení členských příspěvků jednotlivých církví. Ve výborech ERC spolupracuje nyní řada pracovníků naší církve.

5.2.3 Pozitivním rysem současného ekumenického vývoje je vytvoření pracovního výboru 5 evangelických církví (baptisté, SE, JB, metodisté a ČCE), který se pravidelně schází, aby promýšlel aktuální úkoly v řadě oblastí společné služby.

5.2.4 Tři události vyvolaly velký rozruch v církvi i v oblasti ekumenických vztahů. Zástupci ERC se setkali k rozhovoru s Dalajlámou. Kolem této návštěvy se v některých křesťanských kruzích rozvinula ostrá diskuse. Osobní setkání však ukázalo, že i s představiteli mimokřesťanských náboženství je možné vést plodný rozhovor víry bez vzájemné demonizace.

26. synod 16. - 17. 11. 1990

TISK č. 36, str. 7

Ještě větší rozruch vyvolala první návštěva papeže v Československu v celých dějinách. Dopisem předsedy ERC papežovi se pokusili zástupci okumeny vstoupit do rozhovoru a předejít tak představě mocenských, triumfalistických ambicí Ř. kat. církve. V poselství papeže zazněly některé tóny, které mohou být východiskem pro budoucí otevřený rozhovor mezi katolickými a nekatolickými křesťany, o který stojí nejen představitelé ERC, řadoví členové církví, ale i mnoho vážných katolických křesťanů. Východiskem ovšem bude především společný modlitební a bohoslužebný život v místních podmínkách. Jedinečným darem pro budoucí rozhovor je Ekumenický překlad Bible, přijatý všemi křesťanskými církvemi v českých zemích.

Hladinu církevního života narušily zprávy o chystaném záměru obnovit sloup Panny Marie Vítězné na Staroměst. náměstí. V rozhovoru s představiteli katolické strany došlo k dohodě, že takový akt by byl možný jen za spontánního souhlasu všech křesťanských církví. Ukazuje se opět, že rozhovor bez podezírání a emocí je možný.

5.3 Mírové snahy, KMK

5.3.1 SR je přesvědčena, že mírové úsilí nebylo jen tributem totalitního režimu, ale autentickou součástí křesťanského vyznání. Církev by měla pokračovat směrem, který byl naznačen na ekumenickém shromáždění v Basileji na jaře 1989 v dokumentu: Spravedlnost, mír a integrita stvoření.

5.3.2 Několik konventů předkládá návrh na synod, aby církev vystoupila z KMK. KMK prošla bolestným procesem vnitřní proměny. Na červnovém zasedání exekut. výboru v Arnoldsheimu resignovalo současné předsed. KMK včetně gen. tajemníka, byl vytvořen prozatímní výbor a promyšlena nová koncepce práce. Teprve příští léta ukážou, zda je možno nejlepší dědictví KMK zachovat a použít především pro rozhovory s jinými kulturami a s marxismem, který není porážkou komunistických režimů, jako přitažlivá filozofická alternativa, vymazán z myšlení současného světa. Stále jsou velké skupiny lidí, pro které je přitažlivým výkladem světa a společenských jevů.

5.1 V minulém období se hospodářský odbor spolu s poradním odborem zabýval návrhy na úpravy platů kazatelů, skladbu a způsob jejich proplácení z přijatých dotací od státu. Dále se odbor zamýšlí nad situací a možnostech hospodářského zabezpečení církve v příštích letech a to zejména, pokud by došlo k odluce církve od státu.

5.2 Byl vypracován podkladový materiál pro projednávání i v ostatních poradních odborech církve. Očekáváme, že se k němu kvalifikovaně vyjádří a předloží svoje připomínky a návrhy.

5.3 Dílo Jeronymovy jednoty je samostatným účelovým zařízením církve. Byl vypracován návrh nového statutu a jednacího řádu, který byl projednán na výročním shromáždění v Hradci Králové, schválen delegáty a doporučen k přijetí SR.

5.4 Rekonstrukce střediska Sola fide v Janských Lázních je před dokončením a do 31. 12. 1990 by měl být objekt předán církvi. S uvedením do provozu se počítá v lednu r. 1991.

5.5 Rekonstrukce Horského domova v Herlíkovicích pokračuje. Projekt na výstavbu hlavní budovy je vypracován a byl vypsán konkurs na dodavatele stavby. Přihlásilo se čtrnáct podniků. Investiční náklad činí cca 7 mil. korun v současné cenové relaci.

5.6 Rovněž je vypracován projekt na přestavbu kursovního střediska ve Vrbně pod Pradědem a investiční náklad činí cca 3 mil. korun v současné cenové relaci.

5.7 Je zpracován projekt na výstavbu tří bytů ve Wintrově ulici v původním prostoru a to pro pracovníky SR a fakulty. Na financování se bude podílet fakulta. Rovněž ve sborovém domě v Praze - Libni je počítáno s výstavbou tří bytů v půdním prostoru pro pracovníky SR.

26. synod 16. - 17. 11. 1990

TISK č. 36, str. 8

Ve sborovém objektu v Praze - Vinohradech se počítá s umístěním vydavatelství a církevní cestovní kanceláře.

5.8 V důsledku očekávaných zvýšení cen materiálů, energií a služeb se zvyšují i finanční požadavky. Otevřely se však možnosti provozování různých činností, které dříve nebyly církvím dovoleny a které by mohly alespoň částečně zajistit chybějící finanční prostředky pro krytí výdajů církve.

Zpráva je redigována takto:

P. Smetana	1	5
M. Lešikar	2	
J. Trusina	3	
M. Litomiský	4	
V Pistor	6	

26. synod 16.-17.11.1990

TISK č. 37 str. 1.

Z P R Á V A K A N C E L Á Ř E S Y N O D N Í R A D Y A Ú Č E L O V Ý C H Z A Ř Í Z E N Í S Y N O D N Í R A D Y

A. KANCELÁŘ SYNODNÍ RADY

pracovala i při nárůstu agendy v nerozšířeném počtu pracovníků. Od léta si-
ce vzrostl ekonomický úvar o dvě ekonomky, aby byl připraven na předpokláda-
nou výplatu mezd duchovních, neobsazená duchovenská místa jsou však dále su-
plována. Od 1.11. přibude programátor pro práci na počítačích. (Počet duchoven-
ských tajemníků je nyní 4 a půl, laických pracovníků 14 a 5 mimokancelářských
pro provoz Husova domu.)

Zatímco nově zřizovaná účelová zařízení pracují samostatně podle statutů a
také sama povolávají své zaměstnance (celkem jich je 82, z toho 25 v místních
střediscích Diakonie, tedy mimo ústředí), zaměstnance kanceláře jmenuje synodní
rada, jejíž agendu pro potřeby církve mají vyřizovat. Nyní k tomu přibýly i slu-
žby pro začínající účelová zařízení, která však pod kancelář nespadají.

Pro celocírkevní práci rozšířenou do nových odvětví jsme se zasazovali o uvol-
nění místností užívanych teologickou fakultou a KMK, na které jsme zatím získali
4 místnosti ve 4. patře přední budovy. Ideálem by bylo, aby celý Husův dům slou-
žil původnímu určení, k němuž byl církví vybudován - ústředí církve a jejím za-
řízením. Pro stále přibývajících zahraničních návštěv je často zasedací místnost synod-
ní rady malá a uvolnění i velkého sálu v přízemí, v němž je fakultní knihovna víc
než náležité. Ani pro jiná setkání a schůze není vždy dost místa. (Všecka jedná-
ní o získání jiných prostor skončila neúspěšně; výhled má spíš možnost získat
místnosti pro celocírkevní práci v některé budově pražského sboru a s jeho pocho-
pením, později pak i nástavbou či půdní vestavbou v takové budově.)

Starost o prostory a budovy, i v mimopražských střediscích, se promítla do
frekvence práce kanceláře stejně jako nový systém mzdové agendy kazatelů. Proto
bylo nutno upřesnit personální a finanční evidenci a je nyní úkolem zavést ji na
výpočetní techniku a osvojit si její používání. Totéž platí i pro systém expedice
hromadných zásilek i pro dílčí adresáře korespondence, která se proti lonku
zdvojnásobila. Nové úkoly jsou částečně vyváženy tím, že jsme byli osvobozeni od
podávání žádostí o různé souhlasy, včetně vízových a celních.

Kancelář se některými pracovníky podílela na jednáních s veřejností, na ně-
kterých ministerstvech, ambasádách a na účasti při zastupování církve z pověření
synodní rady. Zejména to byly záležitosti týkající se zákonných a právních norem
(i v souvislosti s návrhem zákona o církvích), platů a majetkových věcí a rozšiřu-
jící se činnosti církve. Prořídil sbor duchovenských tajemníků se podílel na práci
všech poradních odborů i některých redakcí. Přibýly i nové kursy a různá církevní
setkání, také dvě další synodní přípravy.

Kromě běžných úkolů vykonává kancelář službu informační. Jednak při přijí-
mání návštěv domácích i zahraničních, prostřednictvím dopisů i telefonu. Až bude
dosavadní poruchová telefonní ústředna nahrazena novou, hodláme zavést telefax
pro zlevnění a zrychlení předávání a přijímání zpráv v zahraničním styku. Přecho-
dem na novou tiskárnu, které jsme poskytli stroje pro fotosazbu, připravujeme
zkrácení výrobní lhůty evangelického časopisu Český bratr, který by od září 1991
měl jako čtrnáctideník nahradit Aktuality z církve.

Řád ústřední církevní kanceláře, jak o něm mluví církevní zřízení a řád o
správě církve, čeká na vypracování vzhledem k novým podmínkám a úkolům celo-
církevní práce a potřebám sborů a seniorátů. Starý řád už dávno nemá účinnost.
Bude třeba promyslet vztah kanceláře a synodní rady s ohledem na pružnost vy-
řizování záležitostí (u některých to lze až poté, co se sejde synodní rada ke své-
mu zasedání, když jde o běžné správní věci), bude třeba vyjasnit kompetenci
kanceláře ať v zájmu samostatnějšího nebo závislejšího způsobu práce podle vyzna-
čené pravomoci, bude třeba určit vztah kanceláře k novým účelovým zařízením i
jejich spolupráci. Samozřejmě nezáleží to na zavedení řádu, nýbrž na určení toho,
které činnosti jsou v ústřední kanceláři pro církev potřebné a pak na vyhledání
kvalifikovaného pracovníka pro takový úsek, na vzájemné důvěře a ochotě k spo-
lupráci, k níž v malém výkonném orgánu patří i operativní komunikace a schop-
nost vzájemného zastupování.

Miroslav Brož

26. synod 16. - 17.11.1990 (3. část)

TISK č.37

B. ÚČELOVÁ ZAŘÍZENÍ SYNODNÍ RADY

1. Evangelické nakladatelství a Kalich

Od listopadu 1989 pokračovalo vydavatelství KALICH v dosavadní ediční činnosti prostřednictvím ústředního církevního nakladatelství, jež ukončilo svou činnost k 1.7.1990. Tímto dnem zahájilo práci Evangelické nakladatelství, účelové zařízení synodní rady ČCE, jehož součástí pověřenou vydáváním literární produkce ČCE je KALICH. Vedle dosud vydávané literatury teologické a nábožensko-vzdělávací se bude orientovat šířejí a zajišťovat i produkci křesťansky orientované beletrie, poezie a literatury pro děti. K tomu účelu jmenovala synodní rada jako poradní orgány Kalicha dvě nové specializované ediční rady, které by měly pomoci při vytváření specifického profilu edice Kalich. Obě ediční rady začly pracovat počátkem října t.r. Přitom Kalich hodlá usilovat o rozšíření ediční činnosti nejen co do žánrů, ale i co do počtu publikací, zároveň však chce dbát o jejich obsahovou i formální kvalitu.

Výrobně obchodní úsek Evangelického nakladatelství zajišťuje přímo výrobní fázi knih a periodických tiskovin ČCE a kromě toho zabezpečuje tuto činnost na základě vzájemných dohod i pro další nekatolické církve (JB, CB, ECM, BJB, ale i ČSCH-Blahoslav, Pravoslavnou církev, RŽNO), spolupracuje i s mezicírkevními organizacemi (Bibl. společnost, ERC, KMK). Spolupráce v obchodní činnosti umožní zabezpečení odbytu hotových publikací a tiskovin v širším rozsahu než dosud, a to nejen budováním dalších prodejen, ale i pomocízásilkové služby a navazováním smluvních kontaktů se soukromými knihkupci. Společné stanovování nákladů knih také umožňuje částečné zlevnění při výrobě, i když se musíme připravit na možné zvýšení cen papíru a polygrafických prací. Nové problémy zřejmě přinese i postupné nasycení knižního trhu.

Kromě výroby knih a periodických tiskovin bude Evangelické nakladatelství produkovat i hudební nahrávky (LP desky, kazety, CD) a širší sortiment merkantilních tiskovin (pohlednice, nástěnné kalendáře, plakáty, prospekty, apod.).

V uplynulém období byly vydány tyto publikace:

1. K.Barth: Stručný výklad listu Římanům, 2.S.Kirkegaard: Čistota srdce, 3. Evngelický katechismus '88, 4. M.Buber: Chasidská vyprávění, 5. Evangelický kalendář 1990, 6. Na každý den 1990, 7. Š.Šoltész: Kristus a rodina, 8. L.Rejchrt: Na úpatí hory, 9. Š.Šoltész: Dějiny křesťanské církve, 10. Na každý den 1991. Synodní rada se dále v distribuci Kalicha podílela 30.000 výt. na nákladu Karafiátových Broučků (vyd. ALBATROS 1989), Kalich 5.000 výt. na vydání knihy Komenský o sobě (ODEON 1989).

Zatím je výrobě KALICHEM zadáno dalších 21 knižních titulů, z toho je zajišťováno cca 12 titulů pro ostatní církve spolupracující v rámci Evangelického nakladatelství.

Nákupem moderního fotosázecího zařízení od firmy BERTHOLD+STEMPEL a jeho dlouhodobým pronájmem Tiskařským závodům s.p., závod Karmelitská, byly smluvně zajištěny další výrobní kapacity, především v sortimentu knih v měkkých vazbách, které jsou výrobně jednodušší a levnější a je u nich reálné dosažení kratších vydavatelských termínů. Ostatní výrobní kapacity jsme převzali jako nástupce hospodářských práv zrušeného ÚCN (TISK Brno, Přerov, Východočeské tiskárny Havl. Brod, Jihlava, Stráž Plzeň, atd.). Rozšíření nakladatelské činnosti ENA tedy není brzděno v případě dostateku kvalitních rukopisů nezajištěností polygrafických kapacit. Naopak bude reálné zabezpečovat u nás tisk i pro zahraniční zadavatele.

M. Lešikar, E. Suchá

2. SDĚLOVACÍ PROSTŘEDKY a) b)

2a) Zpráva skupiny pro sdělovací prostředky

Pracovní skupina pro sdělovací prostředky se ustavila z popudu SR v lednu 1990. Jejím vedoucím byl jmenován E. Vejnar, vikář v Brandýse nad Labem. Další členové jsou M. Otřísal, P.Klinecký, B.Pivoňka, J.Krpálová, T.Najbrt. Na počátku své činnosti skupina vypracovala programové prohlášení, v němž vyjadřuje zamýšlenou koncepci své činnosti. (Otištěno v KJ).

Skupina pravidelně vysílá své zástupce do komise pro sdělovací prostředky při ERC. (Ta tvoří protějšek obdobné komise zastupující ř.k. církev). E. Vejnar je od 15.2. zaměstnán jako samostatný redaktor Československého rozhlasu. Zastupuje zde církve sdružené v ERC a CASD a Církev apoštolskou, které byly ERC přizvány k účasti. Mimo něj v redakci pracují dva ř.k. redaktorů a technická redaktorka b.v. Redakce připravuje týdně přes dvě a půl hodiny pravidelných pořadů. V rámci Rozhlasu je respektována. Občasné vnitřní neshody se daří řešit. V červnu jmenovaná redakční rada se dosud (21.10.) nesešla.

M. Otřísal pracuje na částečný úvazek v náboženské redakci Československé televizi. V této redakci pracuje dále za ERC br.Kára (vedoucí redaktor - CB) a 3 osoby z ř.k. církve. Redakce t.č. připravuje pravidelné páteční "Sváteční slovo" a jednou měsíčně přenos bohoslužeb. Výhledově by měl přibýt pořad magazínského typu "Křesťanská neděle" (1 hod. týdně). Postavení redakce v rámci Televize je značně komplikované. I zde byla zřízena redakční rada.

Od počátku října je znovu obsazeno místo redaktora ČTK, určené pro zástupce církví sdružených v ERC. (Předchozí pracovník se neosvědčil a byl propuštěn). Na uvolněné místo nastoupil Petr Veber ze sboru ČCE v Praze - Vršovicích.

Vedle aktivit ve shora uvedených oblastech skupina pro sdělovací prostředky navázala kontakt s misijním vysíláním "Christus lebt". Za tímto vysíláním stojí pět zemských evangelických církví Německa. V rozhovorech bylo dohodnuto, že ČCE postupně převezme výrobu programů pro toto vysílání do své režie. Jde o 3/4 hodiny týdně. První čtvrt hodinka by mohla být převzata od 1.7.1991. Kooperace je ovšem podmíněna zapojením telefaxu a vybudováním nahrávacího studia. V listopadu nám bude sděleno, zda kuratorium vysílání podpoří tento projekt dodáním technického zařízení. Zřízení audiovizuálního studia je věnována samostatná zpráva.

Emanuel Vejnar

2b) Zpráva o vznikajícím nahrávacím studiu

Jednou z částí nových aktivit naší církve je také návrh založení církevního nahrávacího studia s prozatímním názvem ARCHA. Studio by mělo být schopno připravovat zvukové i obrazové pořady pro naši církev, církve jiné (českobratrská církev je zakladatelem, předpokládáme však široké ekumenické využití), ale také pro Československý rozhlas nebo Československou televizi. Myšlenka se zrodila už před listopadovou revolucí, po ní však začal pomalu dostávat konkrétní tvar. Přichází nabídka spolupráce s redakcí českého vysílání německé stanice Christus Lebt, která by znamenala

od léta příštího roku pravidelnou přípravu pořadů vysílaných do Československa, ale také pravděpodobnou investici německých církví do technického zařízení audiostudia v hodnotě asi 50.000 DM. Od amerických církevních organizací zase přichází dar stejné hodnoty na základní vybavení videostudia. Předpokládáme, že obě složky práce budou v jedné budově úzce spolupracovat, což by vedle jiných výhod mělo přinést i značnou úsporu finančních prostředků nutných k technické úpravě prostor studia. Náplň práce studia bude velmi různá:

- a) ve spolupráci s Diakonií příprava programů pro slepé, videoprogramů pro hluchoněmé atd.,
- b) výroba dokumentárních snímků pro sbory naší církve i církví jiných,
- c) dokumentace důležitých událostí církve (synod, zahr. návštěva),
- d) dokumentace sborových budov - videoarchiv,
- e) katechetické programy převzaté i vlastní,
- f) misijní a jiné programy hudební a umělecké,
- g) spolupráce s Českosl. rozhlasem a televizí.

Hodláme vytvořit rozsáhlý archiv dobrých zahraničních pořadů přetlumočených do češtiny, které budou k dispozici sborům. V plánu je také rozmnožování kaset s různými náboženskými pořady.

Poslední verze návrhu umístění studia spočívá v myšlence souběžného využívání modlitebny v Praze - Malešicích našim studiem i sborem. V dlouhodobém výhledu se rodí i myšlenka zakomponování studia do nově vznikajícího střediska naší církve na Jižním Městě v Praze. Personální obsazení bude ještě předmětem jednání. Předpokládáme, že vedoucím by se měl stát br. Martin Němec, presbyter sboru ve Vrřovicích, dalším pracovníkem br. Luboš Venclů z téhož sboru. Vedle těchto bratří je pak připraven celý kruh dobrovolných spolupracovníků, členů naší církve, techniků i umělců.

Michael Otřísal

3. Diakonie

Účelové zařízení DIAKONIE bylo zřízeno v červnu minulého roku, aby zajišťovalo péči o lidi staré, opuštěné, osamělé, nemočné, zdravotně postižené a pomáhalo těm, kteří potřebují pomoc. Z tohoto širokého spektra úkolů si DIAKONIE mohla v počáteční fázi své práce vybrat jen některé. Mohla je začít uskutečňovat jen s celocírkevní podporou synodní rady, ve spojení s konkrétními farními sbory, v ekumenické spolupráci a v koordinaci s různými církvemi. Aby DIAKONIE mohla dále rozšiřovat okruh poskytovaných sociálních služeb, probíhají nyní jednání s představiteli čs. státu o státní podpoře její činnosti, zejména o výši státních příspěvků na poskytování jejích sociálních služeb.

Na řízení DIAKONIE se podílí třináctičlenné kuratorium, které se schází každý měsíc a projednává zásadní otázky činnosti a organizace účel. zařízení a schvaluje všechny nové projekty, do nichž DIAKONIE vstupuje. K 1.11. 1990 je v ústředí DIAKONIE zaměstnáno 6 pracovníků a ve střediscích DIAKONIE 21 pracovníků. Kromě toho evidujeme okruh 128 dobrovolných spolupracovníků, kteří se podílejí na různých úkolech DIAKONIE podle svého hlavního zaměstnání.

V rámci ČCE má práce DIAKONIE povahu mezisborové a nadsborové činnosti, přičemž usiluje o úzkou propojenost s křesťanskou službou ve sborech. Spolupracovníci DIAKONIE za tím účelem postupně vstupují v kontakt s jednotlivými senioráty, popř. sbory církve, jimž by DIAKONIE měla zajistit metodickou pomoc zejména ve specializovaných otázkách. Za tím účelem jsou také zřizovány pracovní výbory (sekce) DIAKONIE pro jednotlivá zdravotní postižení a další úseky práce: pro zrakově postižené (vydává také zvukový časopis "Slyšíš? Slyším!" a zvukové knihy), mentálně postižené, tělesně postižené (distribuce vozíků a dalších pomůcek), sluchově postižené, pro práci se starými lidmi, pro vzdělávání, pro Zpravodaj DIAKONIE (vychází zatím cyklostylovaně, v příštím roce ofsetem 10 čísel o 16 stranách formátu B5), pro křesťanské lékařství a zdravotnictví, pro rekreaci s postiženými dětmi, atd. Prostřednictvím jednotlivých sekcí i středisek se DIAKONIE podílela na pomoci skupinám obyvatel i jednotlivců v nouzi, například amnestovaným vězňům (zřízení ubytovny pro amnestované ženy v Praze 4 - Modřanech, podávání jídel v Praze 2 na Vinohradech, ošacování v Praze 3 - Žižkově, pracovní výpomoc v Kloboukách u Brna, příležitostně další pomoc včetně jednorázového ubytování: lidem bez zaměstnání, popřípadě bez přístřeší, kurdským a rumunským uprchlíkům, psychicky narušeným osobám apod.) DIAKONIE navázala spolupráci s řadou tuzemských i zahraničních organizací v oblasti péče o postižené a potřebné občany, například s psychiatrickou léčebnou, linkami důvěry, nemocnicemi apod.

K zajištění odborné péče o potřebné zřídila DIAKONIE samostatná střediska:

1. Středisko křesťanské pomoci v Praze (poskytující všestrannou křesťanskou pastorační péči i odbornou poradenskou pomoc);
2. středisko "Betlém" v Kloboukách u Brna (komunita těžce postižených a jejich pečovateli);
3. středisko pro děti a mládež v Praze 10 - Strašnicích (pro denní pobyt dětí s kombinovaným postižením);
4. středisko náhradní rodinné péče v Přelouči (pro opuštěné děti) - objekt v přestavbě;
5. víceúčelové středisko v Podbořanech u Ronova nad Doubravou (domov tělesně postižených, kursovní a rekreační středisko) - objekt v přestavbě;
6. domov odpočinku ve stáří v Krabčicích (provoz bude od státní správy převzat plně od 1.9.1991); pro funkci ředitele domova byl vyhrán br. farář Miroslav Erdinger, který bude po dohodě se staršovstvem v krabčickém sboru pouze vypomáhat (agendu sboru povede jiný farář) a současně bude vést vzdělávací středisko při domově pro praktickou přípravu pečovateli v domovech pro staré lidi.

Probíhají jednání s některými senioráty a sbory ČCE o zřízení dalších středisek sociální péče (Pardubice, Ostrava, Olomouc, Náchod, Jablonec n. Nisou apod.), pečovatelské služby (Libice nad Cidlinou apod.), domovů odpočinku ve stáří (Semtěš, Plzeň, Lysá nad Labem, Libice nad Cidlinou apod.) a středisek péče o postižené děti (Chrudim apod.). V řadě sborů by mohla být profesionálně organizována pečovatelská služba a náhradní rodinná péče o opuštěné děti (tyto dvě formy sociální péče považujeme za nejdostupnější i z finančních důvodů). Ve městech by bylo potřeba zřizovat tzv. azylové domy (útulky) pro lidi bez přístřeší, v těžké životní situaci, popř. pro sociálně nepřizpůsobené osoby, závislé

na alkoholu či drogách (takový dům hledáme zvláště naléhavě v Praze jako součást Střediska křesťanské pomoci). V Praze či v okolí hledáme (ve spolupráci se Sdružením pro pomoc mentálně postiženým) objekt pro trvalý pobyt dospělých s mentální retardací. V centru Prahy bychom rádi zřídili klubovnu pro nevidomé s možnostmi distribuce nahrávek pro nevidomé.

DIAKONIE pokračuje v jednáních o postupném převzetí dalších bývalých církevních domovů odpočinku ve stáří v Myslibořicích a Sobotíně, jakmile to bude pro církev organizačně i ekonomicky zvládnutelné (předpokládáme nejdříve v letech 1993-1994). Domov v Doběticích není t.č. v provozu a v jeho těsném sousedství staví stát nový domov důchodců. Vzhledem k tomu nabídl OÚSS v Ústí nad Labem náhradní objekty v Chlumci u Ústí n.L., v Čenčicích u Loun a v České Kamenici, které ještě nebyly posouzeny.

DIAKONIE zahájila z podnětu Národního výboru hl.m.Prahy práci v Ústavu pro mentálně postižené děti a mládež v Praze 1 (který má pobočky v Praze-Bubenči, Malé Straně, Radlicích, Strašnicích a v Doubravčanech u Českého Brodu), kde byl na doporučení kuratoria DIAKONIE jmenován novým ředitelem Dr. Alexandr Fanta. Tím se otevřela možnost pro vedení ústavu v křesťanském duchu. Přípravuje se podepsání písemné dohody s NVP.

DIAKONIE zajišťuje ve svých střediscích výkon civilní služby náhradou za službu vojenskou (zatím bylo sjednáno obsazení dvou míst v Krabčicích, dvou míst v Praze-Strašnicích, tří míst v Kloboukách) a zprostředkovává podle možnosti žádosti členů církve o zařazení a výkonu civilní služby v charitativním zařízení.

Tak rozsáhlé úkoly by nebylo možno zajistit bez řádného personálního a ekonomického zabezpečení. Jsme vděční za to, že se nám hlásí mnoho ochotných zájemců o službu dobrovolnou i profesionální. Těmto pracovníkům však většinou chybí potřebná kvalifikace. Škola, která by připravovala pečovatele a další personál pro služby DIAKONIE, zatím v Československu není. Přechodně můžeme využívat možností vzdělávání v Německu. V cestovní kanceláři EVANGTOUR bychom chtěli pořádat tematické zájezdy do zahraničí. Spolu s nově založenou Evangelickou akademií se podílíme na vypracování koncepce, osnov a učebnic pro obor sociální práce, který bude tato střední škola od školního roku 1991/1992 vyučovat. Na krátkodobé pracovní stáže a studijní pobyty máme možnost vysílat pracovníky do zahraničí (v roce 1990 bylo realizováno 30 vyslání do Belgie, Holandska, Německa, Norska a Rakouska). Kromě toho připravujeme vlastní kursy a rekvalifikační vzdělávání.

Ještě závažnějším problémem je ekonomické zajištění práce účel. zařízení DIAKONIE, jež zahrnuje tyto oblasti:

- a) pořízení budov a prostor (zatím jsme získali prostory bezplatným převodem či nájmem: při event. koupi nemovitosti budou prostředky hleďány případ od případu z církevních zdrojů, popř. od sponzorů; úplatný nájem je součástí provozních nákladů);
- b) výstavba, rekonstrukce a velké opravy nemovitostí a prostor (prostředky jsou získávány podle potřeby na každou akci zvlášť, zatím plně z církevních zdrojů, popř. od dárců);
- c) vybavení inventářem (je hrazeno z vlastního rozpočtu DIAKONIE, popř. z darů);
- d) provozní náklady středisek, t.j. platy pracovníků a ostatní běžné výdaje (zatím jsou hrazeny z rozpočtu DIAKONIE, avšak od 1.11.1990 by měly být převážně nebo úplně hrazeny státními příspěvky na sociální služby, jež střediska poskytují);

e) náklady ústředí DIAKONIE (zůstanou i nadále hrazeny z celocírkevního hospodaření).

Mezi hlavní zdroje příjmů DIAKONIE patří celocírkevní příspěvky z repartic za kalendářní rok (pro rok 1990 činily 500 tis. Kčs), celocírkevní chrámová sbírka na DIAKONII (v letech 1990 a 1991), účelové sbírky, dary institucí a jednotlivců, poplatky za poskytování služeb a od 1.11.1990 také státní příspěvky. Finanční prostředky DIAKONIE jsou soustřeďovány na tuzemském i devizovém účtě, kam je možno poukazovat i dary. Prostředky na činnost DIAKONIE bude nutno v budoucnosti získávat také vhodnou podnikatelskou činností a různými charitativními akcemi, jež promýšlí kuratorium DIAKONIE. Zpráva o hospodaření DIAKONIE bude předložena po uplynutí kalendářního roku.

DIAKONIE navázala kontakty s partnerskými institucemi v zahraničí (v jednotlivých zemích Německa i v ústředí německé diakonie ve Stuttgartu, v Holandsku, Rakousku, Švýcarsku, Norsku, Finsku, Polsku) a s některými dalšími zahraničními institucemi (v Belgii, Francii, Španělsku, Jugoslávii). Navázali jsme spolupráci s Křesťanskou lékařskou komisí Světové rady církví, jejíž ředitel v září t.r. vykonal návštěvu ČSFR na pozvání DIAKONIE. DIAKONIE byla dne 22.5.1990 přijata za členskou organizaci Mezinárodního svazu pro vnitřní misii a diakonii. Dále jsme požádali o členství v Evropské diakonské konferenci.

Z p dnětu vedoucích představitelů pěti evangelických církví (Bratrská jednota baptistů, Církev bratrská, ČCE, Evangelická církev metodistická, Jednota bratrská) se DIAKONIE podílela na ustavení Pracovního výboru českých evangelických církví pro diakonii, jehož ustavující zasedání se konalo dne 27.9.1990. Cílem tohoto výboru je koordinovat podíl různých církví na diakonii účelným spojením sil a rozdělení úkolů a odpovědnosti za různé oblasti sociální služby křesťanů. Prostřednictvím tohoto výboru by mělo docházet také ke spolupráci s ostatními církvemi v oblasti sociální péče, které budou k práci výboru přizvány. DIAKONIE již navázala přímo spolupráci s partnerskou katolickou organizací Česká katolická charita a s pracovníci pověřenými diakonskou prací ve Slovenské evang. církvi a.v.

Podrobnější informace o práci DIAKONIE, zejména jejich středisek, přináší Zpravodaj DIAKONIE.

PhDr. K. Schwarz

4. Stavební středisko

Stavební středisko vzniklo k 1. lednu 1990, jeho hlavním posláním je provádět údržbu, opravy, obnovu a výstavbu budov pro potřebu církve a členů církve.

V 1. polovině tohoto roku jsem se soustředil na základní vybavení střediska nejnutnějšími pomůckami (nákupem, pronájmem, ev. zapůjčením) a získání vhodného objektu na vybudování základny (t.j. kanceláře, skladu, dílny a event. ubytovny) a zázemí střediska. Podařilo se vyhledat a koupit bývalou zemědělskou usedlost v sousedství sborového domu ve Chlebsích v Poděbradském seniorátu. Jsem vděčný za to, že jsem ve chlebském sboru a nejbližším okolí našel spolupracovníky.

K 1. červnu se podařilo zahájit praktickou stavební činnost jednou skupinou v Herlíkovicích, kde jsem převzal výstavbu nové "Vilky". Na této stavbě vyzkoušíme naše současné možnosti, ekonomické vztahy a vazby a před koncem roku 1990 znovu s hospodářským odborem SR tuto činnost posoudíme, vyhodnotíme a event. zkorigujeme.

Praktické výsledky činnosti:

Středisko je schopno provádět stavební práce středního rozsahu, je vybaveno základními pomůckami pro činnost dvou pracovních skupin a pomůckami pro základní údržbu tohoto vybavení, podařil se i nákup nákladního auta Avia 31. V sídle základny stavebního střediska ve Chleběch provádíme postupně úpravy a nejnutnější opravy, vzniká tam údržbářská dílna, ubytovna, 1 místnost užíváme jako kancelář, ostatní rozsáhlé objekty jsou jako skladové prostory.

Pracovní četa v Herlíkovicích od června do konce září provede hrubou stavbu "Vilky" od dokončení základů po definitivní pokrytí střechy. V říjnu zahájíme úpravy a obnovu budovy farý ve Velenicích.

Nejdůležitějším úkolem pro nejbližší budoucnost je vyhledávat a přijímat další spolupracovníky a zaměstnance, abychom mohli rozšířit počet pracovišť a mohli tak pomoci většímu množství sborů, rozšířit činnost i na Moravu a rádi bychom rovněž prováděli výstavbu pro Diakonii. Jednu pracovní četu postupně ve spolupráci s Konstruktivním a vývojovým ústavem stavebním v Liberci budeme specializovat na provádění izolování zdí proti vlhku. Od začátku roku 1991 začne při stavebním středisku pracovat (zatím v provizorních podmínkách) truhlárna. Využívám této příležitosti a prosím delegáty synodu, aby ve svých sborech vyhledávali zaměstnance stavebního střediska.

Ing. T. Trkovský

5 Projektové středisko GENESIS

Úvodem je nutno konstatovat, že jde o zařízení nové, založené teprve v tomto roce (1990), a proto nejdříve několik slov k jeho vzniku, účelu a celkové koncepci.

1) Účel a koncepce zařízení:

Při práci poradního odboru stavebního a výtvarného bylo v uplynulých letech konstatováno, že údržba, rekonstrukce, popř. výstavba nových církevních budov, je velmi často zajišťována na zcela nedostatečné odborné úrovni bez účasti architekta a případných dalších odborných profesí. Tím bylo ovšem znehodnocováno úsilí a obětavost bratří a sester ve sborech při zajišťování a realizaci těchto prací. Přitom struktura velkých projektových ústavů vzniklá v totalitním režimu, mimochodem dodnes stále ještě přežívající, nedávala ani předpoklady pro zadání někdy drobných církevních zakázek, nemluvě o různých administrativních potížích. Už vůbec tyto ústavy nepočítaly s poradenskou a konzultační činností, nemluvě o jejich neznalosti církevní problematiky.

Hlavním úkolem nově založeného projektového architektonického ateliéru je tedy zajišťovat komplexní předprojektovou a projektovou přípravu všech církevních staveb jakéhokoli rozsahu včetně konzultační a poradenské činnosti při rozhodování o církevních stavbách. Snahou projektového ateliéru v současné době je rozšíření této činnosti o tzv. investorsko-inženýrskou

činnost, t.j. zajištění projednávání veškeré technické dokumentace na úřadech a institucích, pomoc při zajišťování dodavatele stavebních prací, technický dozor na stavbě včetně přejímky stavebních prací a další související činnosti. Prakticky by to znamenalo dodávku stavby od projektu až po realizaci, tzv. "na klíč". Koncepce zařízení je tedy vybudování komplexního architektonického ateliéru včetně skupiny pro investorskou činnost, což předpokládá optimální velikost 15 - 20 pracovníků.

Jen na okraj dvě poznámky - bývalý totalitní režim zcela znehodnotil práci architekta, která je ve všech kulturních zemích základem i sebemenšího stavebního díla. Velmi často byla a je práce architekta - tvůrce koncepce díla zaměňována s prací stavitele - stavaře - realizátora stavebního díla. Vyvarujme se, prosím, tohoto krajně nekulturního a primitivního přístupu k věci především i my v církvi. I v tom je onen potřebný návrat do Evropy.

Druhá poznámka se týká ceny stavebních prací. Naše koncepce je nebudovat zbytečně drahé paláce, ale účelné, krásné a zároveň i důstojné objekty pro práci církve, které by sloužily v budoucnu i našim potomkům. To ovšem na druhé straně nemusí být vždy to nejlevnější řešení daného problému. K tomu jen malý příklad, který snad nepotřebuje komentáře. Při diskusi našich architektů se švédskými o vysokých cenách švédské bytové výstavby ve srovnání s naší, konstatovali Švédové, že nejsou tak bohatí, aby mohli stavět tak levně jako my. Stručně řečeno, nechceme budovat opticky momentálně levná, ale ve skutečnosti drahá provizoria. Raději méně, třeba po etapách, ale v maximální možné kvalitě.

2) Vznik a organizace zařízení:

Ateliér vznikal postupně od ledna letošního roku, kdy byli přijati SR do zaměstnání 2 zakládající architekti, v březnu jsme dostali od ministerstva stavebnictví ČR tzv. "oprávnění k projektové činnosti" a od dubna zahájil náš ateliér oficiální činnost pod názvem ateliér "Genesis" - účelové zařízení SR. V současné době má celkem 7 pracovníků v plném pracovním poměru (2 architektky, 3 stavební projektanty, 1 statika, 1 rozpočtář), 2 ve vedlejší pracovním poměru (provozně inž. činnost) a 2 pom. pracovníky ve vedlejší pracovním poměru (úklid, topení). Další odborné profese jsou zatím získávány rovněž ve vedlejší pracovním poměru či smlouvou o dílo pro jednotlivé zakázky.

Plánovaný počet 15 - 20 pracovníků zajišťuje komplexnost a soběstačnost ateliéru, což však zároveň znamená, že nebude plně vytížen pracemi na církevních zakázkách. Zbývající volná kapacita je tedy naplňována zakázkami mimocírkevními, především charitativního charakteru (domovy důchodců, zdravotnické stavby, atd.).

Ateliér tvoří samostatně hospodařící účelovou složku SR, není tedy režijní složkou a musí si na svůj provoz včetně režijních nákladů vydělat. Proto je třeba veškeré práce u tohoto zařízení řádně objednat s tím, že budou dle platných předpisů objednateli fakturovány. Práce pro církev budou fakturovány se slevou, pro začátek 10 % (výhledově bude upravena dle hospodářských výsledků ateliéru), případný zisk z mimocírkevních zakázek bude převeden na konto církve (financování církevních staveb, diakonie a pod.).

3) Vlastní činnost zařízení od dubna do října letošního roku:

Celkem bylo od začátku roku do konce září 1990 přijato 35 zakázek. Z toho: 4 pro SR, 6 pro diakonii, 14 pro sbory v celé církvi (v Čechách i na Moravě), 11 mimo církev. Z celkového počtu 35 je 14 zakázek dokončeno

a připraveno k fakturaci, ze zbývajících 21 záložek cca 11 bude dokončeno ještě v tomto roce. Kromě toho bylo poskytnuto v rámci poradenské a konzultační činnosti cca 14 porad a konzultací při vyžádaných služebních cestách pro sbory a diakonii. Realizována byla úprava fasády sborového domu v Javorníku dle společného návrhu ateliéru a akad. malíře br. Rady.

Ekonomické vyhodnocení činnosti ateliéru je možno s ohledem na charakter práce provést až po uplynutí minimálně kalendářního roku.

Ing. arch. L. Pospíšil

6. Evangelická akademie (církevní škola)

Nová církevně-právní situace umožnila zabývat se myšlenkou, zda obnovit či nově vybudovat církevní školství. Synodní rada se v březnu 1990 obrátila na ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR se žádostí o souhlas k záměru vybudovat církevní školu. Předběžný souhlas byl ministerstvem udělen počátkem dubna. Synodní rada vytvořila komisi, která se zabývala otázkou cílů, obsahu a umístění a vypracováním statutu budoucího zařízení.

V červenci t.r. pověřila synodní rada faráře Dr. Lubomíra Miřejovského řízením přípravných prací, řízením budoucí školy a zahájením jazykové výuky v co nejkratším čase. Do září byl vypracován statut školy a předložen ministerstvu ke schválení a k zařazení do sítě církevních škol v ČR. Souhlas a zařazení do sítě církevních škol provedlo ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR svým rozhodnutím ze dne 24.9.1990 pod č.j. 21.586/90-22 s platností od 1.9.1990.

Škola se jmenuje Evangelická akademie (EA) a má pokračovat v tradicích bývalého Evangelického misijního ústavu v Olomouci a Dívčího ústavu v Krabčicích. Sídlo EA je prozatím v Praze 1, Jungmannova 9. Její činnost bude rozdělena do tří oborů:

1. pečovatelský a sociální - bude mít charakter střední školy, pro dívky i chlapce. Cílem je výchova pečovatelských a sociálních pracovníků, především pro oblast Diakonie nebo jiných zařízení. Žáci budou mít možnost opustit školu po dvou letech nebo pokračovat další dva roky a ukončit maturitou. Abiturienti budou moci zastávat úkoly jak v administrativě, tak v řízení v církvi i mimo ni. Předpokládáme, že tento obor zahájí vyučování 1.9.1991 v Brně, Opletalova ul.č.6. Podle možnosti, především po zajištění vhodných prostor, také v Praze;
2. hudební a diakonský - zahájení předpokládáme také 1.9.1991 v Kroměříži. Žáci budou studovat na konzervatoři v Kroměříži (varhany, sborový zpěv, církevní hudbu) a navštěvovat předměty biblického studia, úvodu do teologie, církevních dějin a praktické pastorace. Ubytování je možné v internátě konzervatoře;
3. jazykový - bude poskytovat výuku jazykovou, jednak v celodenním vyučování ukončeném státní zkouškou, jednak ve večerních kursech, který má poskytnout základní schopnost čtení a běžné konverzace.

Zařazení EA do sítě škol umožní státní finanční zajištění běžné pro střední školy při splnění všech podmínek (dostatečný počet žáků, aprobace vyučujících, vyhovující prostory a další).

V současné chvíli dále pracuje komise, která se zabývá podrobnostmi učebních plánů a získávání vhodných prostor pro obor pečovatelský a sociální. Obor jazykový zahájil svou činnost 3.9.1991. Vyučují se dvě třídy anglické.

kého jazyka, jedna německého, ve sborových místnostech na Vinohradech a u Klimenta. Dále večerní kursy (celkem 10 tříd) angličtiny, němčiny a francouzštiny v prostorách Evangelické teologické fakulty v Praze.

Počet žáků 293, počet lektorů 8, z toho jedna ze Švýcarska, jeden ze SRN, jeden z USA. V listopadu nastoupí další dva lektori z USA, kteří nahradí lektory domácí. Finanční náklady se zatím hradí ze školného, které platí žáci. Přípravují se učební plány a spolupráce s Konzervatoří v Kroměříži.

Dr. L. Měřejovský

7. Církevní cestovní kancelář

Cestovní kancelář Evangtour vznikla v dubnu 1990 jako reakce na zvýšenou frekvenci vzájemných návštěv církevních představitelů a na obrovský nárůst zájmu jednotlivců i skupin ze zahraničí o Československo a o kontakty s členy církví Československa v novém společenském ovzduší.

Poprvé se potřeba vzniku nového pracoviště pro zajišťování služebních a soukromých cest, organizaci pobytu zahraničních návštěv u nás a pobytu našich členů v zahraničí projednávala již v prosinci 1989. Na ministerstvo obchodu a cestovního ruchu a na ministerstvo zahraničního obchodu byla podána žádost o povolení zahraničně obchodní činnosti a poskytování služeb cestovního ruchu pro synodní radu. V dubnu již bylo zřejmé, že činnost nového oddělení bude vyžadovat nejméně dva pracovníky a bude se týkat obchodní činnosti (zajišťování dovozů pro potřeby církve bez závislosti na monopolních organizacích zahraničního obchodu, které zvyšovaly náklady na dovoz neúměrným obchodním rozpětím) a služeb cestovního ruchu.

Na základě rozhodnutí zasedání synodní rady byl od 15. dubna 1990 přijat na místo vedoucího cestovní kanceláře bratr ing. Blahoslav Mikolášek, který do té doby pracoval v zahraničním obchodu. Na pozvání evangelické cestovní kanceláře CVJM Reisen z Kasselu, SRN, absolvoval v květnu týdenní stáž v této organizaci. Převzal část agendy kanceláře synodní rady, zejména zajišťování pobytu zahraničních návštěv a využil dosavadních kontaktů církve, svých osobních stylů a rozsáhlých jazykových znalostí k tomu, aby realizoval projekty, které dosud vzhledem k přetíženosti pracovníků kanceláře synodní rady byly odsouhlaseny na neurčito. Pro naprostý nedostatek místa v prostorách synodní rady v Jungmannově ulici si od června 1990 vybudoval kancelář ve vlastním bytě. Rychle narůstající rozsah činnosti cestovní kanceláře si vynutil přetížení dalších dvou pracovníků a s tím vznikla i potřeba dalších pracovních prostor. Synodní rada využila nabídky sboru na Vinohradech a od listopadu t.r. by se měla kancelář zřídit v přízemí sborového domu v Korunní 60.

Dosavadní činnost Evangturu, kanceláře pro cesty a setkávání křesťanů, se dá rozdělit do několika oblastí:

- zajišťování náležitostí pro služební cesty: vzhledem k uvolnění pohybu přes hranice odpadlo sice zdoluhavé vyřizování doložek a víz, zato však přibýlo cestujících, kteří svou cestu nemusí vyřizovat předem. Zůstalo vyřizování letenek a vyhledávání nejlepších spojů;
- technické zajištění pobytu zahraničních delegací a návštěv u nás: zahraniční hosté si většinou zařizují pobyt v Praze prostřednictvím jiných cestovních kanceláří; roste však počet těch, kteří využívají ubytovacích možností církve a služeb naší cestovní kanceláře při organizování volného času, stravování a dopravy. Největší akcí tohoto druhu byla návštěva papežského

sdružení mládeže z Norska (102 členů), které během svého týdenního pobytu provedlo tři koncerty (u Salvátora, na Pražském Hradě a ve Sloupnici). Mládež si hradila pobyt v Československu sama, navíc pozvala skupinu mládeže k bezplatnému pobytu v Norsku příští léto a přispěla i na částečnou úhradu cesty naší skupiny.

- organizace pobytu naší mládeže v zahraničí: během srpna a září se postupně vystřídalo čtyřicet mladých lidí na dvou místech v jižní Francii na pracovních pobytech, které organizovala Communauté de Pomeyrol a Reformovaná církev Francie. Bratr Mikolášek osobně organizoval družební pobyty členů sborů ve Dvakačovicích, Bukovce a Pusté Rybné se sbory Reformované církve Francie v Alsasku. Na příští rok se již teď připravují dlouhodobé pobyty mladých děvčat v domácnostech v Německu a Švýcarsku, uvažuje se i o pracovních pobytech v ústavech a rekreačních střediscích CVJM v Německu a nadace Johna Knox pro mentálně postižené ve Francii. Rozsáhlé výměny se připravují i s Anglií a Škotskem;

- klasická turistika: v současnosti se zatím jedná pouze o pasivní turistiku, t.j. organizování návštěv cizinců u nás. V této oblasti je nejlépe vidět naše opoždění a naše nedostatky ve srovnání s evangelickými cestovními kancelářemi jiných zemí. Chybí nám ubytovací kapacity zejména v Praze a to, že nevlastníme žádný dopravní prostředek a jsme odkázáni na smluvní dopravu, značně snižuje naše hospodářské výsledky. Pokud přistoupíme na užší spolupráci s CVJM Reisen, získáme pravděpodobně i vlastní autobus a budeme moci poskytovat služby v plném rozsahu a získané prostředky věnovat na podporu aktivní turistiky našich členů, zejména mládeže, pro kterou jsou cestovní náklady ve valutách jinak nepřekonatelnou překážkou.

Kromě tradičních cest německých, švýcarských, francouzských a holandských evangeliků projevíly zájem o kontakty s naší církví i církve v Anglii, Norsku, Spojených státech a Jižní Koreji,

- .. další činnost: Bratr Mikolášek byl na základě osobních kontaktů z doby před nastoupením do funkce pozván prostřednictvím Evropské ekumenické komise pro církve a společnost spolu s několika dalšími členy jiných nevládních organizací na studijní návštěvu Rady Evropy, spojenou s rozhovory se členy Evropského parlamentu a se členy Liaison Committee (výboru pro styk nevládních organizací s parlamenty). Zde navázal řadu kontaktů s církevními pracovníky z celé Evropy, které by se měly projevit v budoucnosti ještě větším zapojením naší církve a také její mládeže do celoevropského dění. Kromě toho se aktivně angažuje ve spolupráci se členy našeho parlamentu na vytvoření informačního centra pro nevládní organizace v Československu a na přípravě konference nevládních organizací v prosinci ve Varšavě a v květnu příštího roku v Budapešti.

Perspektivy a úkoly Evangtouru:

Předběžné statistické údaje o obrovském zvýšení počtu zahraničních návštěvníků v Praze a Československu (v září to bylo již 16 milionů) jasně dokazují, že zájem o Československo nevyplývá jen ze senzacechtivosti a že není přechodný. Na ulicích Prahy lze vidět skupiny z církevních organizací mnoha zemí, které přijíždějí prostřednictvím Čedoku a jiných cestovních kanceláří, které jim nemohou poskytnout to nejvýznamnější - skutečná setkání s křesťany v Československu. Rozhovory s nimi a účast na jejich každodenním životě. Rada takový kontakt zprostředkovává, je ale škoda, že finanční efekt z takové akce zůstává mimo církev.

Bude proto třeba v průběhu příštího roku vybudovat výkonnou a účinnou organizaci, která by byla schopna nabídnout zahraničním návštěvníkům všechny služby klasické turistiky doplněné o účast členů naší církve. Prostředky získané touto činností a dary od účastníků použijeme na zlepšování ubytovacích a zotavných možností pro naše příslušníky a pro financování valutově náročných cest členů církve a mládeže do zahraničí.

Ing. B. Mikolášek

8. Oddělení pro zahraniční obchod

Ministerstvo zahraničního obchodu udělilo v dubnu t.l.r. synodní radě povolení k zahraničně obchodní činnosti, to jest k vývozu a dovozu předmětů a služeb nutných k zabezpečování činností církve a dále k poskytování služeb na úseku cestovního ruchu.

Jako první případ byl proveden dovoz zařízení pro přípravu tiskových forem, které bylo pronajato tiskárně zajišťující dodávky knih pro Evangelické nakladatelství. Docílením úspor na nákupní ceně důsledným projednáváním, jakož i úspor na zprostředkovacích odměnách obvykle placených podnikům zahraničního obchodu bylo dosaženo přínosu ve výši asi 0,5 mil.Kčs. Je projednáván nákup zařízení pro potřebu církve, jako plynové kotle pro Husův dům, nová telefonní ústředna, doplnění počítačové techniky, kopírky a další.

M. Lešíkar

C. SLUŽBA BR. VIKÁŘE SVATOPLUKA KARÁSKA, pracovníka uvolněného pro misii

Svatopluk Karásek, dosud farář reformovaného sboru v Curychu, byl od letošního roku na dobu tří let uvolněn svým sborem pro evangelizační a misijní práci v naší církvi. Jeho záměrem bylo od počátku pracovat "na pomezí mezi církví a světem". Protože však vidí pozitivní význam sboru i v nové situaci, přijímá pozvání ke službě ve sborech a při setkání naší mládeže.

Od svého ustanovení na jaře letošního roku navštívil sbory: Brno I. a II. s kázáním při bohoslužbách a kromě toho s programem písní a slovy na Bílou sobotu v Červeném kostele a Pondělí velikonoční v Blahoslavově domě, dále v Chomutově, Trutnově, Soběslavi, Hrabově, Kostelci n. Orlicí, Šonově, Prosetíně, Rovečném, Velké Meziříčí, Rožnově, Novém Městě p. Smrkem, Hvozdnici aj. Na těchto místech kromě kázání též zpíval, namnoze za širší účasti i lidí mimo církev.

Vystupoval se slovy a písněmi na seniorátních setkáních mládeže v Kloboukách, Jilemnici, N. Městě na Moravě a na jezdě mládeže v Liberci, kde měl jednu z hlavních přednášek.

Bohatá je jeho činnost i mimo hranice církve, při koncertech na veřejnosti, kde zpívá své křesťanské songy. Vystupoval v Ostravě, Frýdku - Místku, Olomouci, Kroměříži, Kyjově, Plzni (tam třikrát, při "křesťanské portě" za mnohatisícové účasti), Jimramově (v rámci akce na podporu "Betléma"), Ondřejově, České Skalici, Boskovicích, Proseči, Benešově, Čerčanech, Pelhřimově, Rumburku aj.

Věnuje se práci ve věznicích. Pravidelně na Pankráci. Koncerty - obvykle se skupinou Oboroh (zpívají zhudebněné texty Žalmů z ČEP) - ve věznicích Valdice, Pardubice, Pankrác, Bory, Mírov, Ostrov n.O. Rozvíjí se spolupráce se sdělovacími prostředky. Vedle několika rozhovorů pro tisk natačel pro rozhlas, připravuje klipy pro televizi. Od 1.10. je b. Karásek ustanoven studentským duchovním při ČVUT. Jeho záměrem je vybudovat ekumenické studentské středisko při Betlémské kapli s duchovním programem (v kooperaci s YMCA aj.). ČVUT se stalo jeho zaměstnavatelem, práci v církvi si ponechává jako vedlejší úvazek. Mínil pokračovat s prací ve věznicích, pomýšlí na zřízení domova pro propuštěné vězně (na dobu 2 až 3 měsíců), na pozvání bude navštěvovat sbory (zadán do ledna 1991).

Bratr Karásek vstoupil do prostoru, který nám byl po léta uzavřen; jeho zkušenosti mohou být cenné pro celou církev, pokud chce oslovit sekularizovaného člověka naší doby. Proto i spolupráce s PO pro evangelizaci přinese užitek.

II. Heryán

26. srpna 16. - 17.11.1990

TISK č. 37 D

DUCHOVENSÁ PÉČE V NÁPRAVNĚ VÝCHOVNÝCH ÚSTAVECH (DP NVÚ)

37D

1. Rekapitulace

Iniciativa v této oblasti vyšla především, pokud je mi známo, z ČCE. Podpořena hlasy z církve i synodními usneseními celé řady synodů vstoupila synodní rada v jednání se státními orgány těsně po listopadových událostech 31. ledna 1990 proběhlo společné zasedání na správě Sboru nápravné výchovy (SNV) ve věci přístupu církví do věznic - a to už v ekumenické formaci, včetně římskokatolické církve. Došlo k zásadnímu souhlasu příslušných státních míst s duchovenskou působností církví ve vězeních s tím, že práce bude v zásadě probíhat na ekumenické základně. Vzhledem k složitým vztahům v ekumeně to znamenalo působnost v paritní podobě: ř.katolická církev sama a církve nekatolické pod hlavičkou Ekumenické rady církví (ERC). Byly uspořádány dva semináře o duchovenské práci v NVÚ: první 31. března 1990 v modlitebně církve metodistické v Ječné ulici v Praze a druhý 27. dubna téhož roku v prostorách ERC v Praze - Karlíně. První seminář byl bohatě navštíven, a to i katolickými kněžími; druhý byl v podstatě záležitostí menších evangelických denominací a ČCE. Na březnové setkání byl pozván též vězenský farář H. Pfisterer z Pforzheimu v Bádensku, který přispěl svým pohledem na danou věc. Obou seminářů se aktivně účastnili rovněž zástupci Správy SNV a poprvé ve změněné situaci došlo k tolik potřebnému praktickému dialogu. Zájmem o práci byla umožněna prohlídka NVÚ v Praze - Pankráči. Základy duchovenské práce ve vězeních byly položeny.

2. Práce

Postupně situace dozrála k počátku praktické působnosti. Do některých vězení spontánně docházeli duchovní a členové církví již z počátku roku 1990. Byli vpouštěni na základě zásadního souhlasu státních orgánů s touto prací. Státní správa ovšem trvala na jistém stupni organizovanosti duchovenské působnosti a posléze v jednání s pověřenými osobami ze strany církví došlo k sestavení seznamu duchovenských osob a členů církví, jejichž jména byla oznámena na příslušné útvary. Pro každý NVÚ byl vytvořen tým spolupracovníků. Správa SNV přitom respektovala výběr navrhovaných osob předkládaných jednotlivými církvemi a do něho již dále nezasahovala. Seznam byl sestaven zvlášť pro římskokatolickou církev na jedné straně a pro nekatolické církve pod hlavičkou ERC na straně druhé. Jako styčný pracovník pro římskokatolickou církev byl určen MUDr. Jiří Slabý, duchovní správce farnosti U nejsvětějšího Srdce v Praze na Jiřího náměstí, za nekatolické církve farář ČCE Bohdan Pivonka z Prahy 3 - Žižkov, který tuto zodpovědnost přejal od dubna po faráři P. Smetanovi, náměstkovi synodního seniora a zastupujícím předsedovi ERC. Z tohoto titulu jsem byl pozván na soustředění duchovenských pracovníků ve vězeních do Pforzheimu v Bádensku, jež se konalo od 11. do 15. června t.r.

Další porady pro duchovenské pracovníky nekatolických církví pražského okruhu následovaly 5. června a 11. září v Praze - Žižkově. Celorepublikový seminář DP NVÚ se připravuje na pátek 30. listopadu 1990 v modlitebně II. žižkovského sboru ČCE v Praze.

Do seznamu duchovenských pracovníků je zapsáno z českobratrské církve evangelické 51 osob, z Křesťanského společenství Maniny 3, z Bratrské jednoty baptistů 4, z Slezské evang. církve a.v. 3, z Církve československé husitské 16, z Církve bratrské 14, z Evangelické církve metodistické 10, z Církve adventistů sedmého dne 12, z pravoslavné církve 5 a z řeckokatolické církve 2 osoby. Týmy jsou sestaveny pro 24 NVÚ. Z 11 míst máme pozitivní zprávy o působnosti DP, v dalších 5 probíhá práce příležitostně.

To ovšem neznamená, že by se všichni zapsaní služby ve vězeních účastnili. Ekumenické týmy pracují v některých místech vyrovnaně, jindy je tato práce pouze záležitostí agilních jednotlivců. Vzhledem k početním stavům církví a vzhledem k jejich různému zaměření je pochopitelné, že na mnoha místech nese zátěž hlavně naše církev.

3. Náplň práce

Náplň působnosti církví ve vězeních je v každém případě velice netradiční. Padají většinou konfesijní přehrady i předem připravená schemata, která se ukazují jako uměle vykonstruovaná. Zhruba lze povědět, že se naše působnost dělí na činnost bohoslužebnou a pastorační. Ovšem bohoslužby ve vězení nemohou být striktními bohoslužbami v navyklém církevním usu. Je to spíš jakási biblická hodina, vycházející z rozhovoru a do rozhovoru (a individuálních rozhovorů) opět ústící. Také pastorec opět není pouze soukromým rozhovorem s náboženskou tematikou, ale účastí na zcela konkrétních problémech lidí, zbavených běžné svobody a žijících v nenormálním prostředí. Mnohdy se na nás obracejí odsouzení i lidé ve vazbě se zcela určitými podněty, přesahujícími "náboženskou" oblast, kupř. právní povahy (urgence podaných a stále nevyřizovaných žádostí, přítomnost duchovního na soudním přelíčení, získání publicity jejich protestu - hladovky), nebo povahy obecně charitativní (sjednání návštěvy, získání adresy na dopisování, opatření předmětů hygienické potřeby, atd.). Suplujeme často za chybějící či neochotné zaměstnance personálu pomoc potřebnou k překlenutí nedostatku minulých dob. Kromě toho jsme pojali svou přítomnost v NVÚ jako funkci "prostředníků" a nezlídka vzniknou i hluboké rozhovory s příslušníky SNV. Jsme tu i pro ně - a to je jeden z nečekaných rysů působnosti v prostředí donedávna naprosto neznámém.

K biblickým hodinám (či bohoslužbám) možno přiřadit i kulturní záležitosti, zorganizování produkce hudebních skupin z církví (S.Karásek se skupinou OBOROH) i žádosti o to, aby duchovní přednášel na jakési "vězeňské škole" (morál. záležitosti). Na některých místech jsou pracovníci DP NVÚ zváni k společným poradám s personálem NVÚ, k pomoci s řešením obzvláště složitých případů, atd. Zdá se, že je církevní přítomnost na půdě vězení někde přímo vítána, zatímco jinde se setkáváme s pouhou tolerancí, anebo dokonce se špatně skrývaným odporem k "fraterníkům" či "pánbičkářům", jak nám občas někde přezdívali. Není divu, když jde o průnik naprosto cizího elementu do prostředí odedávna vyhraněných pozic mocných a bezmocných, o průnik elementu, který vyvolává jistý zmatek a nejistotu a přináší do strohosti "řádového" života možnosti docela obyčejných, nenařízených, nenadekretovaných lidských vztahů

4. Literatura a časopisy

Bible a církevní časopisy jsou dnes v knihovnách všech NVÚ. Odsouzený ve výkonu trestu si je smí vypůjčit a číst. Jenže často se setkáváme s problémy, jak bibli číst. Většina vězňů inklinuje k tomu, zacházet s biblí jako s každou jinou knihou. Proto cítíme potřebu pomocné křesťanské literatury, sloužící k uvedení do obecného světa víry (nikoliv typicky evangelické), návody k četbě Písma a používání ostatní církevní literatury, téměř instruktážní křesťanské příručky. Nutno mít na paměti, že ti, jimž je literatura určena, nemají většinou jakoukoliv povědomost o církvích a církvích. Prázdné místo v solidní křesťanské literatuře tohoto druhu pak vyplní brožurková rádobý theologie nevalné úrovni, musíme tomu přihlížet a jen litovat, že nemůžeme nabídnout něco lepšího.

5. Zpěv

Při bohoslužbách a biblických hodinách zpíváme většinou z mládežnického zpěvníku "Nová píseň" nebo z BTS. Zpívá se s kytarou, která se nejspíše do vězení donese. V některých NVÚ, v nichž se podařilo získat "církvní" místnost, se ukazuje možnost instalace harmonia. Připravuje se nový ekumenický zpěvník, jehož sestavením byl pověřen církevní kantor hr. T. Najbrt. Má obsahovat základní křesťanské písně do těžkých situací a grunty obecné dogmatiky (Credo, modlitbu Páně, některé verše z Písma, atd.). SNV má pro to pochopení a nabízí ještě letos částku 40.000 Kčs na jeho vydání. Přijmeme-li spoluúčast SNV na nákladech zpěvníku, znamená to zařazení i některých mariánských písní, protože státní správa počítá v tomto případě se skutečně jednotnou církví. Doufáme, že se podaří zpěvník vydat v době co možná nejkratší.

6. Zájem vězňů

Zde se situace různí podle jednotlivých zařízení. Někde je zájem větší, jinde jde pouze o jednotlivce. Obecně lze povědět, že účast na bohoslužbách a biblických hodinách byla ze začátku vyšší, poněvadž šlo o věc zcela novou a nebyvalou. Postupem doby se účast ustálila a vyústila v shromažďování malých kroužků, zhruba mezi 10 a 20 účastníky, mnohdy také podle toho, kolik vězňů příslušný NVÚ má. Nicméně pozorujeme, že stoupá zájem o osobní rozhovory a že zvláště v tomto okruhu duchovenské práce získává nekatolická větev DP NVÚ stále větší důvěru. Možná i proto, že v současné nervozní době nevyjasněných autorit a kompetencí ve společnosti je to jediná možnost, jak se pokusit dopomoci k právu těm, kteří nikde nemají zastání. Jsou známy případy mylných výroků soudů a neoprávněných obvinění. Soudy a státní justiční instituce jsou zavaleny množstvím případů, které nezvládají nebo snad i nechtějí zvládat. Nabízí se i podezření z úmyslného bojkotu, mezi vězni je tato myšlenka velice častá. Nic se neděje. Zde musíme přispět nejen duchovní útěchou, ale i docela prostou lidskou blízkostí a ochotou napomoci dobrým a oprávněným požadavkům.

7. Problémy, s nimiž se setkáváme:

a) "nejsou lidi". Bylo by potřeba daleko více ochotných pracovníků, kteří by se práci mohli věnovat. Jako v celé společnosti i tady "každý dělá všechno";

b) nevyjasněný statut. Nekatolická větev působí pod hlavičkou ERC, ale prakticky k ní má jen velice volné vztahy. Jde v podstatě o soukromou iniciativu těch, kteří jsou ochotni obětovat svůj čas a využít své schopnosti;

c) úhrada výloh spojených s působností v NVÚ. Jde o náklady na literaturu a bible, které nejsou určeny pro vězeňskou knihovnu, ale do osobního vlastnictví, dále cestovní náklady (mnohdy nutno cestovat vozem), telefonní poplatky, poštovné, úhradu předmětů darovaných vězňům, atd. Zatím není jasno, kdo výlohy uhradí. Pro sbor, ale i seniorát, jde často o náklady, na něž nejsou ani kolonky, ani zdroje;

d) s tím souvisí otázka možné profesionalizace DP. V zahraničí je to běžné řešení: určitou věznici nebo určitý okruh takových zařízení má na starosti dvojice farářů (katolík a evangelík), kteří službu ve

vězeních přijali jako své (plné či částečné) povolání a kteří jsou státem placeni jako takoví. Zjišťujeme, že naši pracovníci stěží zvládají zároveň sbor i službu ve vězeních. Bylo by třeba, aby tam mohli být častěji a nevypadávali tak z kontextu všedních událostí, k čemuž nutně při střídání dochází. Na druhé straně však pocítujeme sbor jako výborné zázemí, bez něhož bychom se stěží mohli ubránit propadnutí do vězeňské profesionality, být natřené na křesťansko. Řešením by snad mohl být částečný přesně formulovaný vedlejší pracovní úvazek, placený z fondů SNV, pokud by i sbor tuto práci chápal jako svérázné aplikování "křesťanské služby". O této možnosti se vážně uvažuje.

8. Závěrem

Ocitli jsme se rázem uprostřed nových a nečekaných úkolů. Spadli jsme do nich rovnýma nohama a všechny předchozí představy se ukázaly jako nedostatečné. Ale pocítili jsme zároveň jakési hluboké potěšení plynoucí z proražení izolace, jež nám byla dlouhá léta vnucována a na níž jsme si bohužel už příjemně zvykli. Praktikované křesťanství v tak absurdním prostředí námi otrásl: pojednou se nám nedostávalo výrazových prostředků a navyklá, většinou jednosměrná komunikace, lapala po dechu. Zároveň nás však překvapilo, jak výmluvně může "hovořit" bytí pro druhého, inspirované cestou našeho Pána za člověkem. Kolik může znamenat Kristova angažovanost pro očividného hříšníka a zločince. A jak vypadá pád "hradeb dělicích na různé": hradob konfesionálních i vězensko-stavovských. V podivném paradoxu jsme právě v kriminále objevili, jakou šanci má bezbariérové křesťanství.

Před závěrečnou tečkou vzkaz jednoho příslušníka, tedy "bachaře" - jako podnět k zamyšlení nad jednou variantou poslání věřících lidí: "Kdy už se vy věřící odvážíte mezi nás, trochu nám pomoci s naší prací? Dokud mezi námi nebudou křesťanští bachaři, sotva to bude lepší ...".

Bohdan Pivonka

26. synod 16. - 17.11.1990 (3.část)

TISK č.38 st.1

Návrh vyjádření teologického odboru ČCE

K ÚČASTI ORDINOVANÝCH SLUŽEBNÍKŮ CÍRKVE NA POLITICKÉM ŽIVOTĚ

1. Víra a veřejný život

1.1. Odpovědnost za život světa patří k podstatě křesťanské víry. Adorace Krista jako prostředníka stvoření (např. Kol. 1,15n) je základním projevem role, která připadá Božímu lidu uprostřed světa (Ep. 2, 10 n). Podobně modlitba za vladaře (1. Tim. 2, 1n) a výzvy k tomu, aby se křesťané vědomě zařadili do struktur společnosti (Ř 13), odlišují církev zásadním způsobem od mystérií, která sice byla také náboženskými sdruženími založenými na osobní volbě, ale přitom v nich nebyl vztah k veřejnému životu vírou vůbec dotčen. Státní náboženství byla zase jen bezprostřední funkcí politických zájmů obce.

1.2. Evangelium vyjadřuje základ správných vztahů, včetně veřejného života. To je záměr celého evangelia Lukášova a Skutků apoštolských. Současně se však evangelium odlišuje od vztahů ve společnosti, která je poznamenána hříchem. Evangelium činí jejich porušenost zjevnou tím, že utváří vztahy nové, odpovídající Boží vůli (Ep.2, 14-16). Křesťané relativizují nároky pozemských sil a zbavují je jejich absolutního nároku. Modlíme se za vladaře, ne k vladaři. Celá politická oblast tak má instrumentální, služební charakter. Je tu proto, aby se snížilo nebezpečí rozporu mezi jedincem a společností, aby byl zachován mír, zůstal prostor osobní svobody, který křesťan užívá k vyznávání víry (Ř 13,4; 1 Tm 2, 2-4).

Někdy se pod slovem politika zahrnuje celá oblast lidských vztahů. To je ale odvozené užití pojmu politika. Slovo politika užíváme ve smyslu uspořádání věcí veřejných v obci, státě a mezi národy.

1.3. Z toho plyne, že politická služba křesťana je plně závislá na zvěstování evangelia a utváření základních vztahů ve společenství křesťanského sboru, který se kolem slova a svátostí shromažďuje. V závěru Sk 2 a 4 je zachycen model života křesťanské obce, která ovlivňuje život společnosti tím, že do svého sociálního života promítá rovnost všech lidí před Bohem. V 1P a ve Zj 13 máme dvě různé reakce na pronásledování ze strany římské moci, a to přibližně ve stejné době a na stejném místě. Je tu pokus vyjádřit, že jinakost života víry není ohrožením okolního světa (12) a odmítnutím božských nároků vladaře i za cenu martyria (Zj). Každý sbor musí ve své situaci rozhodnout, pro kterou cestu se rozhodne, a to podle toho, kterým způsobem pro církev i pro svět vyjádří zřetelněji zaslíbení evangelia.

1.3.1 V demokratickém státě může jednotlivý křesťan svou občanskou odpovědnost plnit nejen tím, že se snaží vytvářet konkrétní formy osobního spoluzití, které by odpovídaly evangeliu, ale i tím, že přijetím politických funkcí se může podílet na moci, která usměrňuje život celé společnosti. Jen jednoznačné vyznání víry mu však otvírá prostor k tomu, aby jeho podíl na demokratické vládě, která je sama svou podstatou spojena s kompromisem a vzájemným přizpůsobením, nezastínil evangelium.

26. synod 16. - 17.11.1990 (3.část) TISK č. 38 str.2

2. Služba Slova a svátostí a politická odpovědnost

2.1. Ordinance ke službě slova a svátostí je zvláštním druhem křesťanského poslání, jehož nositelkou je celá církev ve společenství darů uprostřed každého sboru. Je od ostatních pověření odlišena proto, že na slovu a svátostech stojí všechna ostatní služba církve a s ní spojená charismata. Proto každý ordinovaný služebník církve (dále pro jednoduchost farář) vidí v této službě svoji první a základní radost i povinnost. Jeho služba má vždycky i dopad politický, ale nevychází z politických pozic a neužívá metod politických stran. Křesťanský sbor hraje politickou roli tím, že je místem protínajícím dané politické fronty, místem setkání a příležitosti zvážit politické alternativy z hlediska evangelia. Reálně se v něm upletnou nové formy života, vytváří se v něm nové stupnice hodnot, jeho členové v něm prožívají chvíle radosti i žalosti. Zahrnuje v sobě část nové skutečnosti, k níž i dobrá politika otvírá cestu jen velice nepřímo.

Z podstaty ordinance plyne také, že farář reprezentuje jednotu církve založenou v jediném Bohu, jenž se zjevil v Kristu. To, že kazatel soustřeďuje na tento základ jednoty, mu dává možnost, aby usnadňoval komunikaci mezi jednotlivými členy sboru a aby lidem všech politických zaměření mohl být zpovědníkem.

2.2 Evangelický postoj, který vychází z priority evangelia, neumožňuje stanovit obecně platné právní předpisy pro způsob veřejné angažovanosti farářů. Je třeba, abychom problémy, které bude třeba zvažovat od případu k případu, hodnotili z naměřeného hlediska (viz 2.1). Farář si však má být vědom politických důsledků své duchovenské práce. Tzv. vědomě nepolitické křesťanství slouží téměř vždy antidemokratickým a evangelium odporujícím silám, i když se tváří sebezbožněji. Musíme si uvědomit, že skutečné evangelium vždycky problematizuje i úspěšné politické struktury a slouží jim tím, že připomíná jejich meze. Obrací se k lidem slabým, hříšným, neúspěšným i neschopným a vnějšmu pohledu se může jevit jako síla, která jim nespravedlivě straní, a křesťan se tak vymyká modelu typického občana. Jako naše sbory byly domovem mnoha diskriminovaných za komunismu, tak v nesrovnatelně příznivějších podmínkách budou přece také domovem i mnoha těch, kteří v tržní společnosti zůstanou neúspěšní a budou nutně konkrétním varováním před příliš přímým spojením demokracie s principem zisku. Takových zdravých politických důsledků evangelia si musíme být vědomi, ale docílíme je jen tehdy, když budou vycházet z reality života křesťanského sboru, z evangelia, a ne ze závislosti na politické straně, moci nebo ideologii.

2.3 Z toho plyne, že přímá politická angažovanost faráře připadá v úvahu jen ve výjimečných politických situacích, kdy je potřebí podepřít nové struktury společnosti a zprostředkovat mezi jednotlivými politickými proudy. Jinak by mohla být únikem z elementárnější odpovědnosti faráře jako kazatele a pastýře. Farář si musí klást otázku, kde je se svým pověřením a vzděláním nenahraditelnější - zda v politice nebo v církvi.

26. synod 16. - 17.11.1990 (3.část)

TISK č. 38 str.3

2.3.1 Pokud se ve výjimečných situacích naskytne příležitost k převzetí veřejné funkce, měl by ji farář přijímat jen dočasně a se souhlasem svého sboru i celé církve (souhlas synodní rady, k němuž by se vyjádřil nejbližší synod).

2.3.2 Nechceme odsuzovat ty, kdo se rozhodli pro převzetí veřejné funkce a domnívají se, že tak lépe uplatní své poslání, než prací faráře. Není možné, aby tomu, kdo bez souhlasu církve opustil pro politickou práci svou službu v církvi, byl ponechán dekret volitelnosti jako záložní možnost obživy.

2.3.3 Ještě spornější nežli převzetí veřejné funkce, je aktivní práce v některé politické straně. Ta může ohrozit poslání faráře jako zpovědníka a představitele jednoty v Kristu. Farář by ji měl konat jen mimořádně, ve výjimečném případě. Funkcím v politických stranách by se měl vyhýbat vůbec. V některých případech by mohlo být komplikací práce i jeho prosté členství v politické straně, které v jeho případě není soukromou záležitostí, a farář by do politické strany neměl vstupovat bez vědomí staršovstva.

2.3.4 Protože politická odpovědnost církve je účinnou službou jen tehdy, když církev sama neusiluje o převzetí moci, měl by se nejen každý farář, ale i každý křesťan jen v krajních případech rozhodovat k práci ve stranách, které se na křesťanství odvolávají ve svém programu nebo názvu. Jen zřídka takové strany patřily k oporám demokracie. Volíme programy, které jsou nám jako křesťanům blízké, volíme odpovědné křesťanské politiky. Církev má vytvářet prostředí důvěry mezi stranami. Snaha prosazovat evangelium prostřednictvím politické strany je jeho popřením.

2.4. Z toho, co jsme pověděli plyne, že politický vliv křesťanů je požehnaný jen tehdy, vnášeli i do této oblasti evangelium. Politickou činností farářů je neposílíme tolik jako tím, že faráři jako faráři, křesťané jako křesťané a křesťanské sbory jako křesťanské sbory budou mít ve společnosti vnitřní autoritu, která plyne z toho, že nesou zaslíbení i dar, který jim byl svěřen.

26. synod 16.-17.11.1990 (3. část)

TISK č. 39 str.1

Stanovisko k návrhu zákona o umělému přerušení těhotenství

1. Zasadní otázka, na kterou je potřeba odpovědět před úvahami o přerušení těhotenství, je otázka, kdy začíná lidský život.

Jestliže totiž s jistotou rozpoznáme, že život zárodku a plodu v matčině těle se stává lidským až po určité, dobře definovatelné době, pak smíme hledat pravidla, podle kterých by bylo možno život ukončit v období, kdy ještě není lidský.

Jestliže naopak rozpoznáme, že lidský život začíná početím, pak ho musíme už od početí hájit a nesmíme připustit jeho zničení. Nezáleží na tom, že lidský život plodu není ještě zralý a plný. Stejně jako nezabíjíme lidi nejrůznější postižené, jejichž život také není - podle našeho názoru - plnohodnotný, nesmíme se dotknout ani nenarozeného života. - Nemůžeme se rozhodovat, zda dítě chceme či nechceme, když už je máme.

2. Co k tomu říká medicína?

Cím více víme o tajemství oplodnění a růstu plodu v matčině těle, tím více je jasné, že lidský plod ve svém vývoji neprodělává žádný předěl, žádnou prudkou proměnu, která by nás opravňovala soudit, že před ní byl zárodek ne-lidský a po ní se stal člověkem. Jedinou prudkou proměnou je samo početí - chvíle, kdy splývá jedna buňka otce s jednou buňkou matky a vzniká první buňka nového člověka. Od této chvíle jde vše plynule a velice rychle; buňky se množí, tkáně a orgány rostou a začínají fungovat. V době, kdy se provádí t.zv. miniinterrupce (potrat v nejkratší možné době po otěhotnění), už zárodku tepe vlastní srdce.

A co říká psychologie?

Psychologové dnes vědí s jistotou, že lidské myšlení začíná už v matčině děloze. Jeho vývoj se také neděje skokem, ale plynule, takže není možné definovat jeho začátek.

3. Lékařská věda ani psychologie dnes nemohou určit žádný jiný okamžik počátku lidského života, než je samo početí. Právní vědomí za tímto poznáním kulhá. Je-li totiž začátkem lidského života početí, pak každý potrat je zabitím člověka. Není možné toto zabití skrývat za slovy o "umělému přerušení těhotenství" a definovat různá pravidla, za kterých je takto přejmenované zabití možné.

Za lékařskými vědomostmi kulhá i teologie: někteří teologové totiž soudí, že lidský život začíná až po "určitém" čase těhotenství.

3. Početí jako začátek lidského života zatím nevzali na vědomí ani všichni právníci, ani všichni teologové. Nepřemýšlejí o něm ani mnozí lékaři, kteří řemeslně "přerušují těhotenství". Tím spíše o něm nevědí a nepřemýšlejí přemnozí občané (laici v právu, teologii i medicíně), pro které je potrat navykklým a pohodlným ventilem, kterým se zbavují nežádoucího těhotenství. Jsem jist, že jakýkoliv zákon, který by tuto jejich svobodu omezoval, nepřijmou z přesvědčení. Při obchazeni zákona a nelegálním provádění potratů pak jistě vzroste počet komplikací, ohrožujících zdraví i život těhotných žen (jak dokládají zkušenosti z jiných států).

26. synod 16.-17.11.1990

TISK č. 39 str.2

4. V současnému stavu naší společnosti mám tedy pochybnosti o účinnosti jakéhokoli zákona, který by chtěl omezovat potraty. Návrh zákona, který jsem dostal k posouzení, je jistě lepší než zákon současný, přesto není takový, aby mohl být věřícími lidmi přijat, natož navržen.

Předloženy návrh připouští potrat a) jestliže v těhotenství došlo v důsledku znásilnění, b) jestliže je těhotenstvím ohrožen život ženiny nebo zdraví, c) jestliže je ohrožen zdravý vývoj plodu nebo jde o geneticky vadný vývoj plodu. O podmínkách b) a c) má rozhodovat pouze ošetřující ženský lékař. I v případě, že by ministerstvo zdravotnictví vydalo upřesňující závazný právní předpis, pod podmínky b) a c) by se skrylo cokoliv - zvláště pokud se i v našem zdravotnictví přejde k tržním podmínkám - a to musíme očekávat v nejbližších letech. Navržený zákon je tedy nepřipustně liberální.

5. Potrat je zabití; tedy zlo. Připustit potrat můžeme - s oázní a třesením - jen tehdy, když jím bráníme ještě většímu zlu. Každý takový případ je - podle mého názoru - potřeba posoudit individuálně, prožít, protřpět a promodlit jej. Není možné vytvořit pravidla, podle kterých bychom soudili a rozhodovali chladně a bez osobního nasazení.

O potratu bych byl schopen přemýšlet v případě, když by znate byla skutečně ohrožovalo život matky; snad - ale s velkými obtížemi - i tehdy, když by k otěhotnění došlo znásilněním. Všechny ostatní zdravotní a genetické indikace jsou velice relativní a není možno pro ně určit hranici, po kterou ano a za kterou už ne.

Naše církev činí dobře, když ve svých stávajících řádech nepřikazuje, ale "prosí a napomíná členy církve, aby přijímali děti jako dar od Pána Boha a neuvažovali o umělem přerušení těhotenství, leč v případě ohrožení života matky" (čl.6, odst. 12, písmeno b/ Řádu sborového života). Toto slovo je nejlepším možným zákonem; nevidím důvod, proč bychom je měli měnit.

6. Věřící lidé se ve vztahu k potratům liší od nevěřících málo. I věřící totiž podléhají tlaku veřejného mínění a přistupují k potratům jako k ventilu v krizových situacích. Naopak i nevěřící vědí, že se nemá zabíjet; přikázání Nezabiješ není majetkem věřících, ale součástí evropského myšlení. Rozhodující pro věřící i pro nevěřící je uvědomit si, že lidský život, ochráněný přikázáním Nezabiješ, začíná početím. A to není vypoověď víry, ale medicíny a psychologie.

7. Co tedy může udělat nyní naše církev?

- Vychovávat nejprve sebe, vzít vážně svůj vlastní řád a skutečně podle něho žít.
- Rak teprve může být věrohodné i její slovo, když bude všemi způsoby a všude, kam dosáhne, připomínat, že lidský život začíná početím.
- Až se toto vědomí v našem národě rozšíří, bude možné navrhnout i zákonnou normu platnou pro všechny. Ale navrhovat zákony nemusí být úkolem církve; rozhodující je vlastní životní praxe a působení na veřejné mínění.

říjen 1990

Zdeněk Susa

Usnesení 26. synodu (2.části) 26.-27.1.1990

SYNODNÍ RADA ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

111 21 Praha 1, Jungmannova 9, pošt.př. 466, telefon 2360924-6

V Praze dne 30.června 1990

Č.j. 2035/90 MB

Všem sborům a seniorátům
českobratrské církve evangelické
a poslancům jejího synodu

Věc : intimace usnesení 26.synodu, pokračující části 26.-27.1.1990

Milí bratři a milé sestry,

oznamujeme Vám usnesení pokračujících zasedání 26.synodu ve dnech 26.-27.1.1990 v Praze Vinohradech. Kancelář synodní rady k tomu poznamenává, že ne všechna usnesení jsou citována v protokolech (velmi pozdě předaných) a že bylo nutno hledat znění některých usnesení v textech návrhů na usnesení a sondovat, v jaké úpravě byly tyto návrhy přijaty. Ani verifikátoři nebyli schopni posoudit přesnost přijatých usnesení. Kancelář proto za jejich úplnost neručí. - Usnesení jsou číslována v návaznosti na ta, která byla přijata v zasedáních 26.synodu 15.-18.11.1989. Znění citované v protokolech uvádíme v uvozovkách.

S bratrským pozdravem

Miroslav Brož,
vedoucí tajemník

65. "Ordinace se uděluje tomu, kdo po obdržení volitelnosti za vikáře podepíše kazatelský revers anebo tomu, kdo byl se souhlasem církve jmenován učitelem KEBF či povolán k jiné službě v církvi a nebyl dříve ordinován."
66. "Synod doporučuje seniorátním výborům, aby se intenzivněji než dosud věnovaly pastýřské péči o kazatele i jejich rodiny a zároveň pro ně vytvářely podmínky společného sdílení. Doporučujeme i kazatelům, aby tuto péči přijímali."
67. "Synod prosí senioráty a sbory církve, aby mezi církvemi na území svého povolání neustávaly iniciativně hledat ekumenicitu a jednotu v pravdě."
68. "Evid.č.37 přijato v úpravě teol.komise."
Synod vyzývá synodní radu a senioráty, aby usilovaly o obnovení kontaktů a výraznější spolupráci s evangelickými církvemi na Slovensku.
69. "Synod žádá synodní radu, staršovstva a kazatele, aby se pokusili oživit svědomí církve a společnosti v otázkách stárí, umírání a smrti."
70. "Synod ukládá církvi, aby se na všech svých úrovních účinně zapojila do boje proti nemoci zvané AIDS všestrannou službou a pomocí, a připomínala sobě i celé společnosti závazek manželství. Synod ukládá církvi péči o osoby stížené touto chorobou a o jejich rodiny."
71. O důvěře dosavadní synodní radě nechť je tajně hlasováno zvlášť a jmenovitě o každém členu synodní rady - evid.č.145
Výsledky hlasování o důvěře SR - "každý dostal více jak dvoutřetinovou většinu hlasů".

72. "Protože Duch svatý bývá zarmoucen nevyslovenými steskami a nepřiznanými vinami, pocíťovanými křivdami a nelaskavým odsuzováním a zejména rozdělením církve z toho vyplývajícím, budiž synodem ustavena komise, která by do příštího synodu zkoumala c. stu církve od roku 1945, a to v hlavách i v údech. Komise nechť se pokusí vyslovit co jsme zůstali dlužní církvi jako tělu Kristovu i jako služebníci pravdy a lásky, poslaní Pánem do tohoto světa. Výsledek tohoto zkoumání nechť se stane v naší církvi podkladem konkrétního pokání z toho, co jsme dělali nesprávně nebo opomenuli dělat. S pokáním bychom měli začít už nyní, každý sám u sebe: Duch Svatý nám z Božího Slova ukáže, kde jsou naše viny i dluhy, hříchy, provinění i zanedbání."
73. "Ev.č.148 - vyznání pokání za situační rozhodování církve - přijato." Synod vyslovuje lítost nad tím, že naše situační rozhodování v minulých letech bylo příčinou řady rozhodnutí, která ve svých důsledcích vedla k nepravému hodnocení aktivity členů církve ve věcech veřejných a k přerušení plodného rozhovoru mezi bratřími a sestrami v církvi.
74. "Ev.č.154 - pozvání k návratu všem, kdo nemohli konat kazatelskou práci (doplněno: či dokončit studium) - přijato." Synod zve všechny, kteří v uplynulých letech nemohli konat svou kazatelskou práci, aby se do ní znovu zapojili, a ty, kteří nemohli ukončit studium na KEBF, pokračovali v něm třeba i formou individuálního studia.
75. "Synod vysílá br.Hromáčku svými modlitbami do jeho odpovědné práce ve vládě národního porozumění s vděčností za to, že tuto službu na sebe vzal. Nechť po dobu své práce ve vládě br.Hromádka funkci synodního seniora nevykonává, ale na základě ordinace má právo kázat a vysluhovat svátosti. Po čtu doba synod pověřuje náměstka synodního seniora br.Smetanu, aby vykonával úřad synodního seniora."
76. "Synod vyjadřuje svůj dík br.synodnímu seniorovi Dr. Josefu Hromádce za jeho velké úsilí, které vynaložil, aby tři kazatelé naší církve ve východočeském kraji mohli dál v církvi sloužit."
77. "Synodní rada nechť uloží svému PO teologickému a PO právnímu vypracovat stanovisko k účasti ordinovaných služebníků církve v politických stranách, národních výborech všech stupňů, Národním shromáždění, vládě, event. v úřadu prezidenta republiky."
78. Synod doporučuje synodní radě, aby byla v církvi vytvořena skupina odborníků - farářů i laiků, jejímž úkolem by bylo zabývat se otázkami vztahu církve a společnosti.
79. "Synod vyzývá členy ČCE, aby své křesťanské svědectví uplatňovali také svým osobním nasazením pro uskutečňování závěrečného aktu helsinské konference."
80. "Synod vděčně přijímá práci komise synodní rady, která připravila podněty ČCE k přípravě nové ústavy a plně se ztotožňuje s jejími návrhy na nové znění ústavy, jak byla uveřejněna v dopise synodní rady sborům čj.1018/89 ze dne 6.4.1989."
81. "Synod žádá Federální shromáždění, aby zavedlo komplexní zákon na ochranu životního prostředí, zakazující utajovat ekologické informace, a aby uneslo zákon o zavedení výuky předmětu "Ekologie" na všech stupních škol."
82. "Evid.č.109 - dopis předsedovi Čs. strany lidové k jejich programovému prohlášení - předán synodní radě k vyřízení."
83. "Synod nestanoví hlavní téma pro 27.synod - evid.č.153."
84. "Změnit statut Evangelického díla z komise na PO."

85. "Synod prohlašuje důtky udělené synodní radou v roce 1977 17 bratřím a sestrám za neplatné a nesprávné."
86. "Synod žádá synodní radu, aby vytvořila skupinu, která by vypracovala zásady církevního zřízení."
87. "Evid.č.14 předat skupině pro revizi církev. zřízení."
88. "Návrhy 63, 64, 65 a 69 tisku 16 B a návrhy z rozpravy evid.č. 31, 40 a 57 předat této skupině."
89. "Synod zrušil usnesení synodního zastupitelstva ve věci věkového omezení delegátů mládeže a studentů KEKF na synod."
90. "Seniorátní konvent, jako základní a řídicí orgán seniorátu může provést nominaci kandidátů pro volbu do seniorátního výboru za předpokladu, že zasedá v takovém čase před volebním konventem, aby nominaci kandidátů mohl provést."
91. "Synod podporuje snahu pro znovuobnovení Svazu českobratrského evangelického duchovenstva."
92. "Synod podporuje synodní radu v úsilí vyjádřeném v 41.usnesení 25.synodu a prosí, aby v tomto úsilí nepřestávala."
/pozn.: jedná se o to, aby vězeň mohl vlastnit Bibli/
93. "Synod podporuje synodní radu v úsilí o zajištění možnosti, aby vojáci, kteří si to přejí, mohli během základní vojenské služby u sebe mít a číst Bibli."
94. "Po připomínkách z pléna byl přijat návrh (zatím písemně neformulovaný, prac.označení 115 A) doplnit do ev.č. 115 pověření synodní rady k jednání o této záležitosti s ministerstvem spravedlnosti."
/Jednalo se o to, aby církev věnovala pozornost i propuštěným vězňům a aby pastoračně pečovala o lidi ve vyšetřovací vyzbě, kteří jsou v horších podmínkách než vězni ve výkonu trestu, ač jsou před zákonem nevinní./
95. "Synod vzal na vědomí jmenování komise pro spolupráci s rozhlasem a televizí (E.Vejnar, M.Otřísal, P.Klinecký, J.Krpálková)."
96. "Synod žádá synodní radu, aby se zasadila o vydávání výsledků práce bratra prof. Filipiho a br. doc. Křivohlavého o teologii a psychologii smrti a umírání."
97. "Návrh dopisu nemocnému prof. Molnárovi - přijat."
98. "Synodní rada má úsilovat o majetkoprávní vrácení ústavů církvi a o postupné předání provozu Diakonii."
99. "Synod pověřuje synodní radu jednáním o vrácení střediska v Bělči u Třebetovic (býv. LTK) církvi."
100. "Synod pověřuje synodní radu, aby zahájila jednání ve věci navrácení Husova domu v Hradci Králové pro celocírkev. účely."
101. "F 3 : schváleno." /pozn.: jednalo se o návrh synodní rady, tisk 23 F 3 o úhradě výdajů spojených s přípravou a konáním 26.synodu/
102. "Bylo velkou většinou odhlasováno odročení synodu" a "aby se odročený synod znovu sešel místo podzimního synodního zastupitelstva ve dnech 15.-17.11.1990."

26. synod 16.-17.11.1990

PLSK 41 str. 11

ZPRÁVA O PLNĚNÍ USNESENÍ 26. SYNODU,
zasedání ve dnech 15. až 18. listopadu 1989 a 1. odloženého zasedání ve
dnech 26. a 27. ledna 1990.

1. Poselství synodu bylo zasláno sborům církve.
- 2.-7. Dopisy a telegramy byly odeslány.
- 8.-12. S výsledky voleb byla církev seznámena.
- 13.-14. Aktuální rysy reformačního dědictví. Elaborát s došlými příspěvky
byl zaslán do sborů.
15. Příprava oslav J.A.Komenského pokračuje. Spolupracujeme s komisí Eku-
menické rady církvi.
16. Bohoslužby, VP a confirmace. Tisk č.14 je jako studijní materiál k dis-
pozici. Vzhledem k aktuálním záležitostem mu nebyl věnován soustředě-
ný péče.
17. Kazatelský reverz. Návrh na změnu byla zaslán sborům a seniorátním vý-
borům a je předkládán synodu k rozhodnutí.
18. Bst. Sborům byla zaslána výzva k postu dne 3.12.1989.
- 19.-28. Vývojem po 17. listopadu byla tato usnesení překonána.
29. První odročené zasedání synodu proběhlo dne 26. a 27.1.1990.
30. Dopis ministryni školství byl odeslán.
31. Se souhlasem Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR ze dne
24.9.1990 byla zřízena "Evangelická akademie- střední odborná škola
Jungmannova 9, Praha 1 a zařazena do sítě církevních škol od 1.9.90".
32. Různá hromáždění. Poradní odbory využívají možnosti pořádání shromáž-
dění, kurzů, brigád a táborů. Zprávu předloží PO příštímu zasedání řád-
ného synodu.
33. Rekrece rodin s postiženými dětmi v Chotěboři. Pro omezenou kapacitu
církevních středisek vlivem probíhající rekonstrukce Jánských Lázní a
Herlíkovic bude usnesení realizováno od roku 1991.
34. Mezinárodní brigády. Všem organizátorům vytváří vedení církve podle mož-
ností předpoklady. Ve větším měřítku byly mezinárodní brigády organizo-
vány při rekonstrukci Herlíkovic.
35. Různé brigády byly organizovány poradními odbory synodní rady a další-
mi složkami církve. Synodní rada nevede evidenci o jejich konání.
36. Vydávání časopisu Bratrstvo bylo obnoveno. Vydávání časopisu pro děti
připravuje PO pro děti. Nyní k tomu cíli vyhledává vhodné spolupracov-
níky a bude vděčný za voškerou pomoc.
37. Řád křesťanské výchovy mládeže byl rozeslán do sborů církve. Stále však
není vypracován řád výchovy zmíněný v Církevním zřízení.
38. Poděkování synodu je tlumočeno při různých osobních jednáních.
39. Od 1. července 1990 pracuje Evangelické nakladatelství jako účelové za-
řízení. Zajišťuje vydávání publikací pro nekatolické církve podle jejich
zájmu.
40. Tisk drobných tiskovin je průběžně zajišťován dodavatelským způsobem.
Pořízení vlastní tiskárny je dlouhodobou záležitostí. Jednou z velkých
prokážek je kritický nedostatek prostor.
41. Bible. Další dodávka ekumenického překladu je v prodeji. Biblické dílo
zajišťuje další dodávky.

26. synod 16.-17.11.1990

TISK č.41 str.2

42. - 46. Podněty na vydávání byly tlumočeny Kalichu.
42. Konkordance ke zpěvníku: Rukopis již byl předán do výroby s nákladem 1.500 výtisků.
43. Smolík, Cesta a Otázky P. Hájka: Obojí již bylo předáno ediční radě Kalicha s tím, jak mají být Hájkovy otázky vloženy do Smolíkova textu. Náklad bude stanoven podle zájmu dalších církví, spolupracujících s Evangelickým nakladatelstvím /ENA/.
44. Malé a levné publikace, propagační materiál: Evangelickému nakladatelství již takové rukopisy přicházejí. Publikace vydávané jménem ČCE musí projít schválením ediční rady Kalicha. ENA však může přímo vydávat i práce, které předloží poradní odbory, spolky a soukromé osoby. Nyní záleží nejvíce na iniciativě autorů. - Jako propagační materiál se připravují evangelizační letáky /PO evang. dělá definitivní podobu textů/, nástěnné kalendáře, dětské omalovánky, pohlednice a další merkantilie.
45. Vydávání křesťanské beletrie: ENA už obdržela řadu rukopisů. Byla vytvořena samostatná ediční rada Kalicha pro beletrii. Ve snaze získat dostatek rukopisů vyhlásila synodní rada literární soutěž, do níž bylo odevzdáno 140 rukopisů. Na základě tří na sobě nezávislých lektorů proběhlo první recenzní řízení, po němž zůstala v soutěži asi polovina zaslaných prací.
46. Vydávání prací prof. Komárkové a dalších: V lektorském řízení ediční rady Kalicha pro "vzdělávatelnou" literaturu jsou práce prof. Komárkové a M. Balabána. K členství v této ediční radě byl povolán M. Rajchrt.
47. Tiskový referent: Přípravu zpráv pro tisk zajišťuje zatím vedoucí tajemník KSR br. Brož. Při mnoha dalších povinnostech není v jeho silách zajistit pravidelné vypracovávání tiskových zpráv. Zatím se nepodařilo získat vhodného samostatného pracovníka z řad členů církve.
48. Informace do sborů jsou zasílány pravidelně. O jejich využívání nemáme souhrnnou zprávu.
- 49.a50. Diakonie: Synodu je předkládána samostatná zpráva tohoto účelového zařízení.
51. Nespotřebitelský životní styl. Zpráva poradního odboru pro mládež /konfirmované/ spolu se zprávami dalších PO bude předložena 27. synodu.
52. Sbírka, pro Diakonii na rok 1990 byla vyhlášena.
53. Pomoc třetímu světu. V poslední době se stále více soustřeďuje na poskytování stipendií pro studenty Evangelické teologické fakulty UK z Afriky. Od září 1990 je stipendium poskytováno 8 studentům.
54. Sbírka na Nikaraguu byla již vyhlášena.
55. Repartice jsou rozepisovány v nezvýšené výši.
56. Zahraniční dary: Informace o nich bude zahrnuta do podrobné hospedářské zprávy, která bude předložena 27. synodu.
57. Platy kazatelů: Záležitost je průběžně sledována. Částečná úprava byla provedena v I. čtvrtletí 1990. Zásadní úprava novým předpisem je projednávána. Mělo by vstoupit v platnost 1. ledna 1991.
58. Kostel Michala v Jirchářích. Jednání o předání Slovenské evangelické církvi a.v. probíhá. Ke zdržení došlo vlivem změny ve vedení této církve.

26. synod 16.-17.11.1990

FISK č.41 str.3

59. a 60. Doporučení revizní zprávy jsou rozpracována. Probíhá příprava na zpracování všech hospodářských evidencí za pomoci výpočetní techniky.
61. až 64. Usnesení byla tlumočena, resp. vzata na vědomí.
65. až 67. Usnesení byla publikována
68. Spolupráce s evangelickými církvemi na Slovensku. Došlo k několika vzájemným návštěvám při slavnostních příležitostech a k poradám pracovníků kanceláří SR ČCE a Slovenské evangelické církve a.v. K oficiálnímu setkání církevních vedení zatím nedošlo.
69. Oživení svědomí církve v otázkách stárí, umírání a smrti. SR připravuje k vydání přednášky J.Křivohlavého a P.Filipiho s touto tematikou. Rukopis bude v těchto dnech odevzdán Evang. nakladatelství k lektorskému řízení a vtištění.
70. Usnesení byla zveřejněna. O plnění nedošly konkrétní zprávy.
71. Usnesení bylo zveřejněno.
72. Komise. Je zapotřebí, aby 2. odložené zasedání jmenovalo členy této komise.
73. až 76. Usnesení byla zveřejněna.
77. Stanovisko k účasti ordinovaných služebníků v politických stranách atd. je tomuto zasedání synodu předkládáno.
78. Doporučení bylo tlumočeno PO ekumenickému.
79. až 83. Usnesení byla zveřejněna.
84. Evangelické dílo bylo zařazeno mezi poradní odbory synodní rady.
85. Usnesení bylo zveřejněno.
86. až 88. Skupina pro vypracování zásad církevního zřízení nebyla zatím ustavena. Důvodem kromě jiného bylo též opožděné předložení verifikovaných zápisů.
89. až 91. Usnesení byla zveřejněna.
92. až 94. Usnesení byla projednána a jsou splněna novými předpisy /vězeňského řádu a služebního řádu 1990/.
95. Usnesení bylo zveřejněno.
96. Vydání práce o teologii a psychologii smrti a umírání je projednáváno.
97. Dopis prof. Kolnárovi byl odeslán.
98. Vrácení církevních ústavů je projednáváno. Ústav v Krabčicích bude převzat během 1991.
99. a 100. Bylo zahájeno jednání o vrácení střediska v Bělči a Husova domu v Hradci Králové.
101. Náklady prvního odloženého zasedání 26. synodu byly proplaceny podle usnesení.
102. Druhé odložené zasedání 26. synodu je svoláno místo pravidelného podzimního zasedání synodního zastupitelstva.

Zprávu vypracovali členové synodní rady s kanceláří SR.
říjen 1990

SR -bl.č.799-801/90 Sm.

26. synod 16. - 17.11.1990 (3.část)

TISK č. 42

NÁVRHY NA ZMĚNU KAZATELSKÉHO REVERSU

Synod se usnáší dvoutřetinovou většinou všech svých členů m.j., také o znění kazatelského reversu - návrhy o této věci musí být předem zaslány k vyjádření všem staršovstvům a konventům. (Vyjádření o nich však není podmínkou pro právoplatné usnášení synodu). - Círk. zřízení § 27, 5b.

Synodní rada v této věci (týkající se změny kazatelského reversu) poslala všem sborům a seniorátům dopis čj. 2058 dne 3.7.1990. Došlo 15 vyjádření staršovstev sborů a 1 vyjádření sen. výboru - vesměs souhlasících s navrhovanou změnou (= vypustit slova "na místě přísahy").

K usnesení je tedy předkládán tento text:

"Budu-li povolán k práci a službě kazatelské v českobratrské církvi evangelické, slibuji před Bohem, že se budu snažit opravdově a ze všech svých sil s Boží pomocí povinnosti sobě uložené věrně a svědomitě vykonávat a tak pečovat o vzdělávání a spasení duší lidských i dohru celé církve. Zejména se zavazuji, že budu evangelium Kristovo podle Písma svatého a v duchu konfesí českobratrské církve evangelické zvěstovat, jakož i o to chci pracovat, abych měl svědomí bez úrazu před Bohem i lidmi vždycky. Také slibuji, že budu řády českobratrské církve evangelické zachovávat a že budu dbát předpisů nadřízených úřadů církevních. To vše potvrzuji svým vlastním podpisem."
(V dosavadním znění následovala slova "na místě přísahy.")

Ke kazatelskému reversu a církevnímu zřízení a řádům se vyslovila staršovstva těchto sborů: (KR=revers, CZ=církev.zřízení)

Dvůr Králové		CZ	Plzeň-Korand.sbor	KR	CZ
Hrabětice		CZ	Prusinovice		CZ
Cheň	KR	CZ	Silůvky		CZ
Karlovy Vary	KR	CZ	Sokolov	KR	
Kdyně	KR	CZ	Strměchy	KR	CZ
Kralovice	KR	CZ	Strátež n.Bečvou		CZ
Kutná Hora		CZ	Tábor	KR	CZ
Libčice n.Vlt.	KR		Teplá	KR	CZ
Libštát	KR	CZ	Teplice		CZ
Mariánské Lázně	KR	CZ	Trutnov		CZ
Nejdek	KR	CZ	Třebíč	KR	CZ
Ostrov	KR	CZ	Velká Lhota Valaš.		CZ

(Odpověď přišla také od Kuratoria Diakonie, které sice žádný návrh nepředkládá, ale vyslovuje uspokojení, že církevní řád je dost široký a že zajišťuje právní subjektivitu účelového zařízení Diakonie, aniž by bylo třeba změn.)

NÁVRHY NA ZMĚNU CÍRKEVNÍHO ZŘÍZENÍ A ŘÁDU

Také v této věci platí ustanovení církevního zřízení uvedené v tisku č. 42.

Synodní rada dopisem č.j. 1984 dne 25.6.1990 všem sborům a seniorátům poslala návrhy na některé změny církevního zřízení, Jednacího a volebního řádu, Řádu pro kazatele a Řádu pro studenty bohosloví ve věci a) předpisů o nominaci kandidátů volby farářů do seniorátních výborů a synodní rady, b) teologické fakulty, studentů bohosloví a volitelnosti za vikáře, c) volitelnosti za kazatele.

Došlo 22 vyjádření staršovstev sborů a 1 vyjádření sen. výboru - vesměs souhlasících s navrhovanými změnami - až na vyjádření staršovstva sboru v Silůvkách, které zastává stanovisko dosavadního znění ve věci kandidatury farářů seniorátním resp. synodním zastupitelstvem a ztrátu volitelnosti za kazatele m.j. podvazuje také ztrátou státního občanství.

K usnesení jsou předkládány tyto změny:

A) Předpisy o nominaci kandidátů

1. CZ § 24,2: ve třetí větě vypustit
"..... a navrhopvat konventu kandidáty z řad farářů pro volbu seniorátního výboru."
2. CZ § 25,2: Dosavadní znění vypustit a vložit následující nové znění:
"Před volbou farářů a starších do seniorátního výboru si seniorátní výbor vyžádá návrhy vhodných osob ze sborů. Výsledky průzkumu sdělí seniorátní výbor konventu, který však není při volbě farářů a starších do seniorátního výboru tímto průzkumem vázán."
3. CZ § 27,10: celý odstavec vypustit.
4. CZ § 27,11: přečíslovat na 10.
Za druhé slovo vložit "farářů", takže začátek odstavce bude znít
"Před volbou farářů a starších do synodní rady". Obdobně vložit slovo "farářů" do poslední věty, takže po úpravě bude znít
"... který však není při volbě farářů a starších ...".
5. CZ § 27,12: přečíslovat na 11.
6. CZ § 28,2: ve 4.řádku vypustit
"... navrhuje synodu kandidáty z řad farářů pro volby do synodní rady ..."
7. JVŘ čl.2,2d: celý odstavec vypustit.

B) Záležitosti týkající se studentů, fakulty a volitelnosti za vikáře

8. Po schválení zákona o inkorporaci teologických fakult do University Karlovy je nový název fakulty Evangelická teologická fakulta Univerzity Karlovy, zkráceně ETF UK. Nové zkrácené znění je třeba opravit na následujících místech:
ŘSB, preambule, čl. 1,1 a 4.
ŘK čl. 4,5; čl. 5,1 a čl. 10,4.
9. ŘSB, čl. 3,2: vypustit poslední větu.
10. ŘK, čl. 5,1: doplnit druhou větu následujícího znění "Při tom přihlíží zejména k plnění Řádu pro studenty bohosloví."

C) Volitelnost za kazatele

11. CZ § 11,2: vypustit závěr odstavce "... a ztrátou státního občanství."

26. synod 16. - 17. 11. 1990

TISK č. 44 - str. 1.

Návrhy 26. synodu, které nebyly v lednových zasedáních /1990/ projednány

Evid. č. návrhu,
kdo podal,
kdy podal

Z n ě n í n á v r h u :

88
39. konvent
Královéhradeckého
seniorátu	Synod ČCE se usnáší na vystoupení své církve z Křes-
ťanské mírové konference.
Zdůvodnění: Tato organizace se v rámci svého působení
v Československu v minulosti naprosto zdiskreditovala svými
prohlášeními, kterými se stavěla na stranu oficiální poli-
tiky KSČ a statutu, ale pouze posvěcovala, aniž by jej podrobi-
la kritice. Opustila tak zcela biblické pojetí míru s jeho
prorockým hlasem.
89
39. konvent
Královéhradeckého s.	Synod se usnáší, aby ČCE zrušila kolektivní členství v KTK
a ponechalo na vůli jednotlivců, chtějí-li se v této orga-
nizaci angažovat.
112
Michal Plzák
Pav. Ponomý	Synod se usnáší: Organizace KTK nechť naší církvi uvolní
místnosti Husova domu, které užívá.
92
39. konvent
Královéhradeckého
seniorátu	Synod pověřuje synodní radu, aby jednala o uvedení křes-
ťanských svátků v božných kalendářích /Velký pátek, neděle
svatodušní atd./ a zařazení Velkého pátku mezi státem
uznané svátky.
93
39. konvent
Královéhradeckého s.	Synod pověřuje synodní radu, ať požaduje na vládě, aby
neobnovovala činnost církevních tajemníků a dohled nad
církví v žádné podobě.
94.
39. konvent
Královéhradeckého s.	Synod pověřuje synodní radu, aby požadovala předání mzdov-
ých fondů pro kazatele a církevní pracovníky ze státního
rozpočtu synodní radě a ta aby je centrálně rozdělovala.
97.
39. konvent
Královéhradeckého s.	Synod pověřuje synodní radu, aby znovu projednala se
státními činiteli zvýšení platu našich kazatelů, tak, aby
byly na úrovni ostatních vysokoškolsky vzdělaných pra-
cujících.
100.
39. konvent
Královéhradeckého
seniorátu	Konvent žádá synod, aby se 27. synod sešel na podzim
r. 1990.
101.
39. konvent
Královéhradeckého
seniorátu	Synod žádá synodní radu, aby zabránila likvidaci všech
materiálů týkajících se naší církve v kancelářích cír-
kevních tajemníků na všech stupních a zajistila jejich
předání církvím.

25. synod 16. - 17. 11. 1990

TISK č. 44 str. 2

- 103
39. konvent
Královéhradeckého seniorátu
Synod se usnáší na tom, aby poradní odbory synodní rady se staly pracovními odbory nezávislými na synodní radě.
104.
39. konvent
Královéhradeckého seniorátu
Synod děkuje studentům za to, že připomenuli církvi i celé společnosti, že je nutné při rozhodování na všech úrovních dbát nejprve na zásadní hlediska a až potom na konkrétní. Budiž součástí pokání církve také vědomí, že jsme v minulých letech byli příliš poplatní tlaku konkrétní situace.
- 105
Lubomír Kabiček
26. 1. 1990
17.00
Synod pověřuje synodní radu, aby ve spolupráci s KEBF nejdříve do konce 1. čtvrtletí 1990 svolala shromáždění, na němž by byla ustavena komise dobré vůle, zabývající se výhradně společnými nosnými tradicemi českého národa. Do shromáždění pozvat zástupce všech církví a náboženských společností a zástupce různých směrů občanů bez vyznání.
- 106
Lubomír Kabiček
26. 1. 1990
17.00
Synod pověřuje synodní radu, aby komisi dobré vůle po jejím ustavení tlumočila potřebu pracovat souběžně na dvou úkolech: a/ v nejkratší možné době vypracovat minimum společných nosných tradic českého národa, v jejichž rozmezí by bylo možné vytvářet jednotu vzájemných porozumění.
b/ Jako dlouhodobý úkol vytypovávat a rozpracovávat sporné body v českých dějinách se snahou nalézt společně pravdu v lásce.
- 107
Lubomír Kabiček
26. 1. 1990
17.00
Synod pověřuje synodní radu, aby komisi dobré vůle doporučila spolupráci s nově ustavenou odbornou komisí při kanceláři presidenta republiky, pověřenou studiem české a československé státnosti.
- 108
Lubomír Kabiček
26. 1. 1990
17.00
Synod pověřuje synodní radu, aby pomohla urychlenému vydání knihy "Evangelici v rané toleranční době 1781 - 1790", protože jsou v ní podněty nezbytné i pro práci komise dobré vůle.
- 113
Jan Šimsa
Vojen Syrovátka
26. 1. 1990
Synod doporučuje Kalichu a redakcím našich časopisů, Kř.. revue a Kost. jiskrák, aby zveřejňoval svědectví o křesťanské službě Přemysla Pittera, Olgy Fierzové a jejich přátel dětem židovským a německým v letech 1945 - 1947.
- 119
Jan Nohavica * 20
26. 1. 1990
17.50
26. synod ČCE prosí profesorský sbor KF, aby seznámil 27. synod, který se /Deo volente/ sejde za dva roky, s podrobnou koncepcí výuky a studia evangelické teologie na této fakultě.

26. synod 16. - 17. 11. 1990

TISK č. 44 str. 3

- 121
Tomáš Hančil
Vojen Syrovátka
26. 1. 1990
19.30
- Synodní rada nechť poukáže na nespravedlivé vládní nařízení ohledně úpravy vojenské služby. Komentář: Jde o vládní nařízení, které řeší mezidobí do vzniku nového branného zákona.
Podstata: základní služba pro absolventy voj. kateder je 9 měsíců / 1/2 základní služby / - zvláštní ustanovení je ale pro absolventy vys. škol v zahraničí a pro absolventy boh. fakult, kteří mají také, ač neabsolvovali voj. katedru, službu jen na 9 měsíců!
- 126
Miloslav Rozbořil
26. 1. 1990
20.40
26. synod ČCE se obrací na představitele řím. kat. církve v ČR s prosbou, aby při příležitosti chystané první návštěvy papeže Jana Pavla II. v naší zemi uvážila, zda nenadešel vhodný čas ke gestu všekřesťanského porozumění a k novému hodnocení osoby a díla Mistra Jana Husa, od jehož odsouzení na koncilu v Kostnici uplyne letos 575 let.
- 139
Jiří Groll
26. 1. 1990
22.16
- Synod žádá synodní radu, aby byla vytvořena komise, která by vyjasnila vztah církve a K. fakult, péči církve o studenty i postavení profesorů fakulty v církvi. Členy této komise by měli být kromě zástupců studentů a profesorů také zástupci církve.
- 140
Jan Šimsa
Miloslav Vasina
26. 1. 90 22.18
- Synod doporučuje Komenského fakultě, aby věnovala pozornost přípravě studentů k event. službě pastorační mezi vězni.
- 156
Michal Plzák
Milan Balabán
Michael Otrisal
27. 1. 1990
14.15
- Dopis panu Štěpánovi
Obracíme se k Vám ze zasedání 26. synodu ČCE. Jako politik jste zcela zklamal a dopustil se činů, které poškodily celý národ. Přesto však ve Vás vidíme jako křesťané spolučlověka, pro nějž existuje cesta návratu. Pro nás všechny zůstává otevřena cesta k milosrdnému Bohu, který je zvěstován v bibli. Přejeme Vám, abyste cestu k Bohu hledal a našel. Chcete-li se s někým z nás setkat, jsme ochotni rozhovor s Vámi zahájit. Poslanci 26. synodu ČCE.

26. synod 16. - 17.11.1990

TISK č. 45

45

NÁVRHY SYNODNÍ RADY

1. Povolání za celocírkevního kazatele

podle círk. zřízení § 9

Svatopluk Karásek, farář Švýcarské reformované církve v Curychu
uvolněný pro práci v ČSFR, nyní plnočasově
duchovenský pracovník Českého vysokého učení
technického v Praze a na vedlejší úvazek kaza-
tel v ČCE;

Christof Lange, vikář Zemské evang. církve Nordelbien z Hamburku,
duchovenský tajemník synodní rady;

ThDr. Lubomír Miřejovský, evang. farář v důchodu, ředitel Evan-
gelické akademie, školského účel. zařízení sy-
nodní rady;

podle církevního zřízení § 10a

ThDr. Jirí Mrázek, asistent Evang. teologické fakulty University
Karlovy

ThDr. Martin Prudký, asistent ETF UK a její proděkan

ThDr. Jan Štefan, asistent ETF UK

Ing. ThDr. Jakub Trojan, docent ETF UK a její děkan.

2. Výlohy 2. pokračování 26. synodu

"Synod se usnáší, aby všechny výdaje spojené s přípravou a konáním
2. pokračování 26. synodu byly hrazeny z repartic 1990. V rámci
těchto nákladů bude mimopražským členům synodu včetně přizvaných
členů církve s hlasem poradním vyplácena náhrada cestovních výloh
podle příslušné směrnice. Stravné bude kráceno o Kčs 75,-- za
poskytnutou stravu ve dnech konání synodu".

2.

Zápis z prvního zasedání ~~2.~~ pokračování 26. synodu ČCE konaného v Praze ve dnech 16.- 17. listopadu 1990.

Dopolední jednání synodu zahájil v 10,04 hod bratr synodní senior dr. Josef Hromádka pobožností. Píseň 472, modlitba, čtení Mt 16,13-28, píseň 562, text Mt 16,24-27. Stručně z pobožnosti:

ČCE - chatrná a provinilá, přece částkou Kristova těla, jejímž úkolem je vydat se k pohybu následování Pána. Prožíváme nejkrizovější situaci, neseme důsledky minulé doby. Viny a hříchy jsou tu s námi. Musíme se vydat cestou pokání a to nejen pro ty změny, které nás zastihly, ale pro nový Boží příklon k nám. Oddíl z Matouše je nejvíce rozhodující z živých hlasů evangelia. Ani radikální konflikt mezi Petrem a Ježíšem nezpůsobil, aby Ježíš novyslovil, co to znamená následování. Důrazy: 1. Kdo chce jít ... Evangelium je nabídka, ne povinnost - na rozdíl od člověka, je to nabídka i pro ty, se zklamali. Je to pokojná nabídka na rozdíl od člověka, který užívá imperativu - i v církvi. 2. Zapři sám sebe - odhodit výhybku různých záruk pro církve a vystavit ji nezájistě Boží pomoci. Příliš jsme se báli o církve, málo jsme zapírali sami sebe. 3. Vezmi svůj kříž - kde je náš kříž? V rozpoznání, že nesmíme uhnout před pravdou, při sobě samých jako jednotlivci, před pravdou jako sbory a církve. Teprve potom vykročení a následování. Církve žije novým vykročením od Kristova kříže. Snad jsme měli o život církve strach, ale to bylo vždy v dějinách. Buď bylo méně strachu a více života a nebo více strachu a méně života. V závěru oddílu - bude to Syn člověka, který posoudí vše, co jsme v životě udělali a co ne. Modlitební chvíle. Pobožnost byla zakončena písní 500.

Předsednictvo zaujalo místa. Mandysová - přivítání, poděkování br. Hromádkovi za pobožnost. Prosba, aby k lidským výrobním prostředkům se připojila Boží milost. Vzpomínka za zemřelé.

Miroslav Brož čte jména synodálů-nepřítomných Fér, který je na dopoledne omluven. Místo Ivana Ryšavého Zvonimír Šorm. Přestěna jména zástupců mládeže a studentů, emeritních členů SR a hostů.

Návrh K. Matějka - přizvat S. Karáska s hlasem poradním.

Návrh J. Šimsa - přizvat k jednání synodu zástupce farářů, kteří byli bez souhlasu - M. Rejchrt, M. Vašina tak, jak tomu bylo v lednu.

Návrh P. Pokorný - přizvat zástupce SEKU - V. Syrovátka.

Farář P. Pellar čte zápis z ledna 1990. Návrh o přizvání těch, kteří neměli souhlas.

Gruber - odvolat se k paměti. Bylo rozhodnuto, že budou přizváni přítomní kazatelé bez souhlasu. Navrhuje rozšířit lednové přizvání o ty kazatele, kteří jsou teď přítomni.

Erdinger - přizvat M. Rejchrt, který nemohl být přítomen při lednovém jednání.

Pellar - čte pokračování zápisu z ledna

Šimsa - zjistit, kdo je přítomen a povolat

Žárský - podporuje návrh Šimsy. Ať se přihlásí přítomní

Pellar - upozorňuje, že Žárského slovo byl návrh
 Šorn Zv - upozorňuje opět na smysl usnesení lednového zasedání
 Hlasováno o návrhu Žárského - jednohlasně ano
 Hlasováno o povolání S.Karáska - jednohlasně ano
 Hlasováno o povolání V.Syrovátky za SEK - jednohlasně ano
 Gruber - povolat zástupce Diakonie dr Schvarze
 Pellar - upozorňuje, že je jednáno o boduž., který se týká tohoto synodu. Zásadní ustanovení pro další synod bude projednáno během programu.

Mandysová - navrhuje hlasovat jmenovitě

Rejchrt - proti návrhu přizvání Z.Barty - on souhlasí, když byli voleni delegáti 26. synodu

dr Ondra - jedná se o ty, kteří byli přítomni - jedná se jen o tento synod

Lejdar - Barta v seznamu figuruje jako náhradník, je v ČNR proto nemůže být přizván

Keřkovský - to by v lednu nebyl členem synodu ani Hromádka

Pellar - za mručivého souhlasu dalších :Také nebyl

Šimsa - navrhuje jednat podle rozhodnutí synodu z ledna, poznámky Lejdara a Rejchrtů označil za nevhodné

Mandysová dává volit - Vašina - jednohlasně ano

Rejchrt iloš - jednohlasně ano

Barta - výkřiky:Nevolí se

Heryán - je to mimořádná příležitost, aby člen ČNR byl přítomen synodu

J.Čapek - je to vše zmatečné, jedna věc je Barta bez souhlasu, jiná věc je Barta poslanec ČNR, nemíchat dohromady

Mandysová dává hlasovat o Bártovi - nadpoloviční většinou přizván s hlasem poradním.

Hlasováno o zástupcích studentů, Pivoňka, Pfan, Wernischová - jednohlasně

P.Čapek připomíná - Jan Dus zvolen většinou s hlasem poradním

Hána - připomíná dr Schvarze

Erdinger - navrhuje přizvat s hlasem poradním - jednohlasně ano

Mandysová - přišly požadavky na předsednictvo, zdali budou přizváni jako pozorovatelé z některých institucí: Evang. sekce nez. odb. svazu. Tato organizace pokládá za potřebné, aby byl přizván jako pozorovatel oficiálně B.B.Bašus

Růžička - teď jde o ustavení synodu, složení slibu. Pak teprve můžeme o věcech jednat. Pozorovatel není člen synodu.

Dotaz na dr Cardu, zda přijme funkci právního poradce synodu. ano.

lnod dotaz - co říká návrhu br Růžičky?

Carda čte příslušné místo JVŘ - napřed ustavit synod

dr Ondra - mluvit do mikštoronu, jinak není slyšet

- ustanovit synod, pak jednat o ostatním

Mandysová - návrh, abychom jednání o pozorovateliích přesunuli za bod 8

Vyzývá nové synodály, aby složili slib. Vyzvání předstupují a slibují.

Mandysová navrhuje jednání ukončit.

Oznámení předsednictva:

Litomický: program pokračujícího zasedání

- 3 -

1. dokončeno body podle programu
2. odpověď SR na interpelaci P. Pokorného
3. dopisy synodu: Monika Žárská 10.11.
Několik bratří a sester 14.11.
Tomáš Cejp 15.11.

pozvání do galerie Genesis - lepty a plastiky B. Pospíšila
oznámení o úmrtí sestry B. Šourkové a bratra J. Jirků
dr Ondra: situace kolem oběda - pozor na saluvní ceny v hotelu
Beránek

Závěr dopoledního jednání: br kurátor Žárský: modlitba a píseň 130

Jednání po obědě

Úvodní pobožnost br Otřísal, *heslo 420*

Odsouhlasení zapisovatelů /4. zasedání místo br Prosčka br Šimok/,
verifikátorů a skrutátorů /verifikace: *nikdo mluví. Rozhodla na jeho návrh Hláš. Kucera*,
bratru Pistorovi udělena dovolená na 2. a 3. zasedání.

Risk 32 bod 9

Pellar - 3. zasedání bod 3. a 4. hned rozhovor, v bodě 5 projednat
návrhy ze zprávy synodní rady.

Kopecký - Návrh usnosení k programu 2. pokračování 25. synodu.
/ přiložen bod 1. a 2. a-o /

Chamrád : 2 návrhy: poselství sborům

rozšířit závěrečné zasedání o VP

Carda - Kopeckého návrh odporuje JVŘ /

Hohavice - alespoň bod č 1 z návrhu

Klášicka - nelze, neboť by nebylo možné podat žádný další návrh

návrh Chamráda - volba komise pro přípravu poselství

J. Čapek - nevydávat poselství sborům, ale napsat krátké vyjádření
k 1. výročí listopadu a ke vztahu Čech - Slováci

Filipi - máme projednat otázku poselství

Šimša - jako další bod - rozhovor k poselství

Bojdar - Čapkův návrh zahrnout do poselství sborům

Voda - k návrhu Chamráda - rozšíření 4. zasedání o VP - nebylo by
to vhodné časově. Není klid. Všichni víme, k čemu chceme směřovat.

Hlasování - Chamrádův návrh nebyl přijat

Hlasování o změně programu - přijat

Pellar - na stole žádost: má být rozhodnuto o vztahu ČCE ke KKK.

Přítomný koordinátor KKK žádá o vyslechnutí před hlasováním synodu.

Projev má trvat 5 minut. Odhlasováno - ano. Projev bude zařazen do
3. zasedání, rozhodne předsednictvo.

Dus - KKK je zdiskreditováno, dát slovo až zbude-li čas

Pellar - nelze, již bylo odhlasováno. Dále připomíná otázku pozorovatele z odborového svazu - Bašus

Carda - navrhuje, aby Bašus byl s hlasem poradním

Hlasováno - návrh neprošel

Pellar - SR uložit, aby pozorovatele Bašuse pozvala na zasedání synodu - hlasováno - návrh prošel

Chamrád - navrhuje, aby poselství připravila původní komise, zvolená na listopadovém 1. zasedání synodu - odhlasováno

Heryán - vyslovuje pochybnost o hlasování

Hlasování se opakuje - odsouhlaseno

Gruber - je třeba si jasně uvědomit o čem hlasujeme

Čejka - navrhuje hlasovat po pořádku: 1. bude poselství či ne ?
2. stará komise, či nová?

Hlasováno o Čejkově návrhu/tonoucí se stébka chytá/

Šimsa - ponechat rozhodnutí, bude-li poselství, jak se synod vyvine až v další části, eventuelně na konci synodu

Pellar - obsah poselství motivovat myšlenkami z rozpravy

Rejchrt - odsouhlasili jsme, že budeme mít komisi. Tak je to na ní.

Kopecký - dává za pravdu Rejchrtovi. Bylo odhlasováno, že otázka poselství bude projednána.

Holnár - musíme se k odpovědi dopracovat. Poselství musí být, Ti, kdo ho mají dělat ale o tom musí vědět dříve.

Keřkovský - připomíná Zachariášovské kající mlčení

Voda - navrhuje přechod k dennímu pořádku - hlasováno - neprošlo

Pellar - hlasováno o odložení rozhodnutí po rozpravě o zprávě SR
hlasováno - přijato

Jednáno o návrhu J.Čapka - společnost je v rozdělení, připomíná si výročí 17. listopadu. Ev. křesťané by měli říci krátké slovo

evangelia k výročí. Také by se měli vyslovit k otázce Česko-Slovenské.

Kůžička - Čapek ať si vybere spolupracovníky a napiše. Synod rozhodne, zda toto slovo přijme či ne.

Tisk 32 bod 10

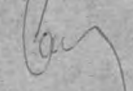
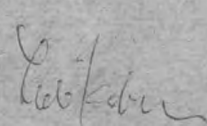
Synod souhlasí s návrhem SR o úhradě výdajů.

ukončeno 1. zasedání 2. odloženého jednání 26. synodu.

Zapisovatelé :

Verifikátoři :

leg. St.

Z Á P I S

ze 2. zasedání 26. synodu Českobratrské církve evangelické

15. listopadu 1990 ve 14.31 hodin v chrámu Páně Praha - Vinohrady,
Korunní 60.

Předsedající : Karel Matějka

Zapisovatelé : Vladimír Kopecký
Daniel Košťál

Verifikátoři : Miroslav Rozbořil
JUDr. Petr Carda
Lubomír Kabiček

Počet přítomných :

Udělené dovolené :

Program jednání : dle tisku č. 32

Projednávané záležitosti : dle tisku č. 36 a 37

I. Zpráva synodní rady za dobu od lednového zasedání.

Úvodní slovo přednesl synodní senior ThDr. Josef Hromádka:

Uplynulé období stavělo problémy z minulosti, k jejichž řešení jsme dosud nenalezli platformu. V obecném polemickém zápasu jsme v minulosti zapomínali, že jsme Kristovou církví, zejména na sílu osvobozujícího Kristova stolu. Z toho, že jsme se nechali rozdělit do skupin a těžko hledali cestu ke skutečnému rozhovoru, měli prospěch jen mocní manipulátoři společnosti. Odvážnější lidé byli stále více postihováni, mírnější zastánci jednání byli znevažováni. Zhodnotit naše vstupy do tohoto období bude možné až s větším odstupem.

Uvědomujeme si čtenáři 77. Tz, co jsme všichni věděli, dokázala opravdu prohlásit a nést za to porážku. Ve vztahu k noci a k těm, kteří ji prosazovali nabízely se dvě možnosti. Hovořit s nimi, nebo rozhovor odmítnout. S vědomím, že my, křesťané, máme pevnější půdu pod nohama než druhá strana, zvolilo vedení církve metodu jednání se státními orgány. Synodní senior usiloval, aby státní správa jednala stejně. To však neznamená, že synodní rada a státní správa zastávali shodné stanovisko. Tento způsob jednání je dnes kritizován. K základním motivům evangelia však patří vědomí, že rozhovor je přiměřenější nežli možný střet.

Jiní zaujali postoje, který vedl až ke ztrátě kazatelského povolání. Jejich role v církvi byla důležitá, je nám líto, že vedení církve nenašlo cestu ke vzájemnému rozhovoru. Rozpory se prohlubovaly i v jednáních o státní souhlasy. Cesty k nápravě chyb a křivd nehledalo vedení církve vždy dost vynalézavě.

Vstup synodního seniora do vlády národního porozumění nebyl uskutečněním snu, ale byl to riskantní vstup na elektrické křeslo v dané chvíli však to bylo třeba vykonat. Tato služba společnosti našla ve vyjádření lednového synodu oporu. Další nejistota v církvi způsobily nepřesné informace kolem přípravy voleb.

Tento synod má právo službu nás všech přísně měřit. Protože služba církve má být konána v pokoji, oznámil synodní senior, že svůj úřad dává k dispozici 31.12.1990. Vyzval synod, aby svou sílu soustředily k plnění navrženého programu a k navržení termínu 27. synodu, který by církev opět spojil. Jedneme s vědomím, že skládáme zkoušku z toho, jsme-li ještě Kristova církev. Den, k němuž vyhlížíme pak ukáže, jak a z čeho jsme stavěli na jediném základu, kterým je Kristus.

II. Rozprava.

Do rozpravy ke zprávě se přihlásilo 32 poslanců, předsedající navrhl déle přispěvku na 3 minuty, synod návrh schválil.

Rozprava byla zahájena 14.55 hodin.

1. Bohumil Bažtecký :

a) K tisku 36, str. 5. Žádá, aby synodní rada zajistila pro rekreaci postižených dětí v Chotěboři nejméně dva týdny.

b) K tisku 37, str. 4. Navrhuje, aby církev se angažovala v programech pro imigranty a navrátilce (za uprchlíky z východních zemí a volynské Čechy z oblasti Černobylu).

Poděl písemně návrh předsednictvu

2. Jiří Zejčart :

Upozorňuje, že odsuzování nikomu neposlouží. Rozhodnutí správních orgánů nemůže donutit k novému, ani zachránit před minulostí. Proto vysývá k uzavření minulosti a ke smíření.

Podporuje návrh, aby členové synodní rady vykonávali své funkce po celé volební období.

3. Jaroslav Nečas :

K tisku 36, bod 1.1.2. Reaguje na odchod Holešovského sboru ze společnosti církve, připomíná, že podobně orientované skupiny jsou v jiných sborech dosud. Neshodují-li se s nimi ani v tom nezákladnějším, může být rozchod s nimi povinností. Stanovisko předloženo předsednictvu písemně.

4. Bořdan Pivoňka :

Upozorňuje na problémy studentů teologie, kteří nemají dobré základy pro svou práci v atmosféře nevrživosti a nervozity, která panuje na teologické fakultě. Obviněními a zprávami o rezignaci vzniká smutek, který, chybí-li včasné vysvětlení, působí destruktivně. Připomíná, že láska a pravdivost musí jít ruku v ruce, proto apeluje na synodní radu aby si počínala důvěrohodně a vnesla do církve jasno.

5. D. Pfann :

Vyslovuje lítost studentů nad tím, že neměli odvahu říci jasné slovo ani svým učitelům a farářům. Vysývá k otevřenosti v evangeliu, v němž můžeme hledat cestu ke druhým a věřit, že nás pravda vysvobodí.

6. Helena Wernischová :

Bod L.L.3. Upozorňuje na misijní odpovědnost církve. Zatímco v minulosti jsme chápali svou službu jen jako vlastní potřebu a dělali pouze to, co nebylo zakázáno, dnes stojíme před novými úkoly (věznice, služba nemocným, diakonie).

Diakonie není výzvou k službě jen pro faráře, ale je třeba aby se zapojili všichni členové sborů. Upozorňuje na případ faráře Peyna, jeho služba ve věznicích naráží na odpor sboru i seniorátního výrobu.

Písemně navrhuje projednat na celocírkevním jednání službu faráře a sboru v diakonii.

7. Pavel Fojtů :

Upozorňuje, že o pokání mnozí mnoho mluví, ale málokdo ho za sebe koná. Vyznává, že každý z nás má čeho litovat. Připomíná, že tlak, kterému jsme byli vystaveni máme pokládat za polehčující okolnost pro druhé, nikoliv pro sebe. Je třeba vděčně ocenit službu těch, kteří nastavovali svou kůži.

8. Miroslav Litomický :

Připomíná těžkou situaci, v níž církev stála, citací z Dokumentu II. správy SNB o boji s vnitřím nepřítelem za rok 1988. Vyzývá k tomu, aby podobné dokumenty byly promýšleny, což zmírní rozpory mezi námi. Text písemně předložen jako příloha tohoto zápisu.

9. Zdeněk Šorm :

- a) Upozorňuje, že nekonkrétní pokání je bezobsažné a nemá cenu.
- b) bod 1.1.8. označuje za nepravdivý z toho důvodu, že dělit církev na proud společenského angažmá a sborového života je falešné a zvrácené. Důsledkem takového dělení je bezobsažnost svědectví církve.
- c) Připomíná, že podmiňovat naši účast ve veřejných funkcích se souhlasem synodní rady je nesmyslné.

10. Pavel Freitinger :

Taže se a) zda se všichni členové Holešovického sboru při sborovém shromáždění rozhodli odejít z naší církve

b) zda bude jazykové vyučování na teologické akademii zakončeno státní zkouškou.

Navrhuje : a) Rozšířit usnesení č. 87 o výzvu, aby 27. synod připoměl odkaz Jana Amose Komenského

b) vložit před závěr slibu synodálů slova " a budu pravdivý v lásce" (tak, aby církev rostla v Toho,)

c) aby se církev podílela na vytváření azylů pro propuštěné vězně

d) aby věšňové v MVÚ místo Bible měli k dispozici Biblickou dějpravu a aby účast na shromáždění byla důvodem k přerušení trestu.

Návrhy byly předsednictvu podány písemně.

11. Jiří Gruber :

Napadl bod 1.1.3 zprávy, z něhož vyplývá, že církev může kritizovat jen je-li dost pravdivá. Pak bychom měli pouze právo mlčet. Váhu a pravdivost našim slovním však nedává úroveň života církve. Proto se nesnižujeme s bídou sborů a neresignujeme ani na úroveň společnosti a na její ošáky (např. přerušení těhotenství). Naše autorita není v naší kvalitě, ale v Božím pověření.

12. Joel Ruml :

Upozorňuje, že mnohá témata, která nás z minulosti tíží, nelze vyřešit. Víme, že pod tlakem státního dozoru měli faráři pocit méněcennosti. I dnes je nad naše síly vytvářet opravdovou teologii. Proto nesbývá, nežli vracet se k Bibli a jít dále evangelickou cestou.

Písemně podává návrh v němž navrhuje

- a) Zrušit PO theologický synodní rady, přesunout práci do seniorátů, aby se v ní mohli uplatnit i mladí.
- b) žádá, aby celá synodní rada podala resignaci 27. synodu
- c) žádá, seniorátní výbory, aby se zamyslely nad tím, jak byl zvolení a nabídli své funkce k nové volbě
- d) upozorňuje, že ředitel Evangelické akademie neprošel konkurzem a vyzývá, aby místa v podobných funkcích byla obsazována odborníky.

13. Mihal Otřísal :

K bodu 3.44-sdělovací prostředky. Faráři nestačí pracovat ve sborech a plnit i další úkoly. Ty, kteří pracují ve sdělovacích prostředcích, příp. v dalších službách, by měli být do této náročné práce církví skutečně vysláni.

14. Lubomír Kabiček :

Připomíná, aby faráři nepodlehli frustraci ze své služby, ale využívali nové možnosti práce na veřejnosti (občanská výchova na školách a pod.). Naším úkolem není komentovat situaci, ale přinášet Boží slovo. To sice stojí námahu a zápas, ale zároveň přináší radost, která kazatele chrání před pocitem, že by jinde než ve sboru mohl vykonat více.

15. Zvoněk Šora :

a) k bodu 1.3.2. Upozorňuje na nedostatečnou kvalitu v Evangelické akademii (nepřipravenost lektorů, nedodržuje se počet hodin). Odpovědný za tento stav je ředitel Dr. L. Miřejovský. Navrhuje vyhledat křesťanského pedagoga, který by převzal vedení Akademie. Návrh podal předsednictvu písemně.

b) k bodu 5.3.1.-2. Upozorňuje, že úsilí o mír je součástí křesťanského vyznání. Je však rozdíl mezi skutečným vytvářením pokoje a dílem falešných proroků, které konala KMK. Protože na její podstatě se nic nezměnilo, navrhuje, aby církev z KMK vystoupila. Jejími členy nechť jsou pouze jednotlivci.

c) k bodu 2.6. Upozorňuje, že řeč o uspokojování potřeb církve jsme převzali z komunistického žargonu.

16. Pavel Pokorný :

Kritizuje jazyk správy, jejíž řeč není nástrojem dorozumění, ale svědectvím o úpadku theologického myšlení a myšlení vůbec.

K bodu 1.1.4. připomíná, že pokání církve má být společné i osobní, než aby jej vykonat administrativním rozhodnutím, neboť znamená proměnění mysli i srdce. Proto podává předsednictvu návrh na změnu celého odstavce.

17. Petr Čapek :

a) připomíná pracovní aktivitu J.B.Šourka

b) upozorňuje, že v církvi je přes 50 neobsazených sborů. Proto navrhuje obrátit se i na laiky ve sborech, kteří by byli ochotni převést práci především na severu a západě Čech přes kritické ekologické podmínky. Navrhuje ve strategických místech vytvořit pracovní centra.

Zde Pavel Kaňkovský upozornil faktickou poznámkou, že čas pro diskusi nemá být krácen proto, že synodní senioři překročili vymezený čas k pobožnosti.

18. ing. M. Šalda :

a) k bodu 5.3. Nezapomínejte, že ideologie marxismu je živá i dnes ve 3. světě, který neprožil kolaps reálného socialismu. Proto s touto filozofií nekolkujme. Navrhuje synodní radě zrušení PO mírového.

b) připomíná, že sice pozdě, ale přece oceňuje zpráva úlohu disidentů jako svědků pravdy. Je třeba dbát na to, aby se toto slovo dostalo do živého povědomí lidí v církvi. Potřebujeme vědět, že i menšina může mít kritický dar prorockého vidění.

Přestávka 15.45 - 16.00 hodin

Píseň 440

19. Vojen Syrovátka :

Referuje o ustavující schůzi Svazu evangelických kazatelů (15.11.1990), který navazuje na práci SČED s původním názvem používaným do r. 1959.

President svazu je Pavel Kalus. Tlumochí žádost svazu, aby na příštích synodech zastupoval svaz jeden člen s hlasem poradním.

Sděluje, že svaz se usnesl apelovat na Ministerstvo zahraničních věcí ČSFR, aby urychleně řešilo přestěhování občanů českého původu z oblasti Černobylu do ČSFR. Jedná se asi o 1500 lidí.

Předsednictvo podalo návrh na konec diskuse. Návrh byl přijat.

20. Martin Šimsa :

40 uplynulých let bylo léty zkoušky, z nichž obstál jen 16. synod. Můžeme být ve sborech vědomi za ty, kteří se hlásili k evangeliu. Jako církve jsme však mlčeli.

Synodní rada svým postupem proti těm, kdo stratili, státní souhlas a signatářům charty stala nástrojem politiky režimu. Je podezření, že řada duchovních byla spolupracovníky StB. V této situaci nemůže být pokání frází, ale je třeba konkrétně jednat. Jen odsouzení falešné linie v minulosti nám otevře cestu k nové existenci církve.

21. Jakub Trojan :

a) předsednictvu synodu předal dopis o poměrech na fakultě a jejím vztahu k církvi.

b) upozornil, že nejbolestivější je v církvi krize důvěry a vzájemných vztahů mezi těmi, kteří v minulosti veřejně protestovali a druhými, kteří věrně pracovali ve sborech, ale politický procestovali. Rozhodující je, zda v minulosti každý z nás vedl zápas proti systému způsobem, který sám pokládal za vhodný. V církvi však dochází i k pomluvám a skreslování a na všech úrovních církve se někteří z neznalosti, ze sebepřecenění či ze strachu stali spolupracovníky StB. Někteří se i domnívali, že tím chrání církev. Tito lidé nesou v sobě tíhu odloučení a na nás je duchovními zbraněmi svládnout tuto démonii, abychom se dnes či v budoucnu nestali její obětí. K budoucím úkolům můžeme přistoupit jen s pokáním a ve světle pravdy. Tak se zacelí hluboká trhlina v těle církve.

Předsednictvu předal návrh :

a) dokončit odvolání dokumentů, v nichž se církev distancovala od pronásledovaných spolubratrů

b) nechť si církevní pastýřská rada vyžádá provedení lustrace všech církevních pracovníků a tito pracovníci nechť zároveň předloží pastýřské komisi prohlášení, že nespolupracovali s StB.

22. Jiří Lejdar :

Na rozdíl od předchozího jednání synodu odpovídá dnešní rozhovor svou otevřeností více duchu evangelia. Přesto nasloucháme pomluvám bez důkazu o vině. Připomíná 9. přikázání desatera a skutečnost, že z každého planého slova budeme skládat účty.

23. Filip Keller :

K bodu 1.3.2. Upozorňuje na nepravdivé a pompézní údaje ve zprávě. Ve skutečnosti má jazykové studium na Evangelické akademii špatnou úroveň (přeplněné třídy, nedostatek zahraničních lektorů). Je třeba ~~mluvit~~ řešit potíže, ne mluvit o úspěších.

24. Tomáš Lavický :

a) bod 1.1.3. Mládež, která přichází do církve reflektuje jen naše hotové názory. Máme napětí mezi jednotlivými lidmi a skupinami.

b) církev nelze dělit na proud společenského angažmá a proud sborového života. Tak vzniká dojem, že v církvi je vnitřní nepřítel, nějaká skupina, která chce uchopit moc. Pak neprobíhá skutečný rozhovor, ale pouze se střetávají jednotlivá stanoviska. Dosud je každý sabarikádován ve své minulosti.

25. Miroslav Heryán :

a) Církev může nejen svát do sboru ty, kdo se dosud nesetkali s evangeliem, ale i vystoupit ze své uzavřenosti a vydat se na neutrální půdu za těmi, k nimž posílá své učedníky Ježíš Kristus. V mnoha sborech dosud nedošlo k

žádnému pokusu o rozhovor s lidmi kolem nás. To znamená, že jsme nemocná církev

b) k otázce spovědi připomíná, že bychom měli obnovit praxi bratrské spovědi vyzkoušenou v Jednotě českých bratří. To by přispělo k ozdravení situace v církvi.

26. Radomír Žárský :

a) V Evropě, která se integruje, křesťané se vzdalují. Lidé pak nacházejí odpovědi u východních filozofií. Naším úkolem je nezatratit kontinuitu s ostatními křesťany. Nezduřasňujme specifika protestantismu, otvírajme se celku křesťanství.

b) K bodu 1.1.4. Odsuzuje nátlak směřující k odstoupení členů synodní rady, který je poznamenán praktikami politických stran. Církev má jednat podle Písma.

27. J. Kraus :

Od synodu v r. 1969 ochabovala i ČCE v zápasu s mocnostmi zla. Její oficiální teologie odmítla ty, kdo poukazovali na ďábelské rysy komunistického režimu. Pochodeň pravdy odhozenou českou církví zdvihli jiní a dnes nás předcházejí.

28. Pavel Filipi :

Tématu pokání se církev nevyhne, pokání je Boží dar. Roste z toho, když si uvědomíme skutky Boží věrnosti, nikoliv z analýzy minulých událostí. Důsledkem pokání je vděčnost, že Bůh ukrátil naše trápení. V této perspektivě musíme přiznat mnohá provinění, dokonce i, ve vztahu k nepřátelům. Nevra-
cejme se však k selháním, za nimž Pán Bůh obrátil list.

29. Vladimír Kopecký :

V rozhovoru, který vedeme nejde jen o čest těch, kteří stojí v čele církve, ale o autoritu synodu a tím i demokracii v církvi vůbec. Nejnaléhavější otázkou je obnovit vzájemnou důvěru a rozptýlit nepravé pochybnosti. K tomu přispěje přijetí návrhu podaného na počátku synodu skupinou poslanců východomoravského a moravskoslezského seniorátu.

30. Valentin Chamrád :

Dřívější synody se zabývaly otázkami, co bychom mohli dělat, kdyby to bylo dovoleno. Dnes dělá synodní rada i bez podpory synodu mnoho. Máme otevřené dveře, chybí však lidé a síly. Před Božím soudem stojíme dnes nejen za viny minulosti, ale i proto, co zůstáváme dlužni dnešku. Nepátrejme v minulosti a nesuďme druhé, činme pokání a dbejme na to, aby se na 1. místě všech našich aktivit stále objevoval Ježíš Kristus.

31. Pavel Keřkovský :

K bodu 1.1.1. Vytýká synodní radě dnešní slova o legitimitě politické diakonie. K jejich věrohodnosti by bylo třeba revidovat předchozí postoje, aby naše dnešní stanovisko nebylo jen novým příklonem k mocným. Je třeba navazovat na vlastní tradici, v níž služba církve měla charakter prorockého hlasu.

32. Jan Dus :

Na základě článku uveřejněného v Protestantu se ptá, jaký je rozdíl mezi úskými a ostatními spolupracovníky StB. Obviňuje synodního seniora, že se dostal do závislosti na StB, ale informoval o tom pouze ty, od nichž nemohl čekat nesusobní stanovisko. Před pronásledovanými o této skutečnosti mlčel. Tím se odloučil od Ježíšovy lásky a oddal se modloslužbě. Není jiné řešení, než jeho okamžité odvolání.

Faktická poznámka : V. Kopecký : projednání konkrétních vin členů církve nepatří do kompetence synodu, ale do kompetence pastýřské rady.

Rozbořil : předsednictvo synodu je povinno odejmut slovo tomu, kdo svým vystoupením porušuje důstojnost shromáždění.

33. Jaroslav Veda :

Tlumochi přesvědčení většiny lidí ve sborech, že synodní senior má jejich důvěru, kterou potvrdil i lednový synod. Proto vysývá, aby nejen synodní senior setrval ve funkci, ale aby případně přijal i novou volbu.

34. Petr Pokorný :

Dali jsme se strhnout falešnými alternativami. Současnou situaci v církvi zavinilo to, že neumíme vyjádřit theologické rozpory, které mezi námi existují a přenášíme je na osobní rovinu. Dvě skupiny rozdílných názorů v církvi mohou koexistovat jen tehdy, uvědomí-li si co je skutečně dělí. Skutečné pokání je spověď a ne veřejným postavením na pranýř.

Podal představenstvu písemný návrh aby vyzval všechny, kteří se v minulosti zatížili spoluprací s StB se svěřili pastýřské radě. Totéž ať učiní ti, kdo se v nové situaci obtížili tím, že neprávem obviňovali druhé.

35. Dalibor Molnár :

K návrhu vystoupení církve z KMK připomíná, že bez mírové práce budeme falšovat evangelium. Program mírových kursů dokládá, že mírová práce církve se nezabývala ničím jiným než mírem - spravedlností a zachováním stvoření. Nikdo v církvi neudělal nic tak, aby vědomě škodil.

Upozorňuje na dvě naléhavé otázky

a) Otázkou č. 1 se záhy stane problematika Romů, proto je třeba vyjádřit protest proti rasové nenávisti

b) otázky česko - slovenské vsáje nosti by měl projednat sjезд českých a slovenských evangeliků.

36. Jan Šimek :

K bodu 1.1.3. Řeč o vnitřní nepřipravenosti sborů je nepřiměřená. Za bídu

církve nelze vinit sbory, které se stavěly za své pronásledované kazatele a podlehlý strachu, až když je vyděšila StB nebo synodní rada. Sborům patří uznání, ne neuvážená kritika.

37. Pavel Pollar :

Skandální je, kolik času bylo věnováno snaze po vytvoření situace, která dovedla synodního seniora k resignaci. Není však slyšet slova vděčnosti věrným lidem ve sborech. Právě tam osáňoval temnotu zavedení národů neděli co neděli plamen evangelia. Nezapomeňme na laiky, dnešní 70. a 80., kteří mnoho obětovali, aby ve sboru udrželi zájem pro potřebné.

38. Jan Čapek :

Podal představenstvu písemný návrh :

Znovu se přiznat k poselství Synod svému národu.

Vyslat vím, že synod v r. 1973, tím, že přijal dopis synodní rady z předchozího roku, tak závažný dokument zlehčil a distancoval se od těch, kdo byli stíháni a souzeni. Vysývá synod, aby se čemto členům církve omluvil. Připomínáme si, že máme stát v poznané pravdě a zastávat se postižených lidí.

39. Miloslav Vašina :

Pokání není jen Boží dar, nýbrž i výsava. Církvi je horší než komunisté, neboť se dosud neomluvila vlastnímu národu, ačkoliv je také vinná svým podílem na násilí a moci. Naše theologie bude nesvéprávná, dokud se neomluvíme Hospodinu i národu.

40. Vladimír Rejchrt :

Situace v církvi je dnes podobná jako v hospodářské sféře. V pranýřování svých bližních jsme však horší nežli ti, kdo o Pánu Ježíši nic nevědí. Většinou většina církve v našich sborech s takovým jednáním nesusluší. Proto ani my nemlčíme.

Čas určený k rozpravě 17.15 hod. vypršel, přesto navrhuje představenstvo dát slovo ještě třem přihlášeným do diskuse. Návrh byl přijat.

41. Josef Šplíchal :

Zaujal stanovisko k vystoupení sestry Wernischové, která ve svém příspěvku nevsak v úvahu, jak se na práci vikáře Payna dívá sbor a seniorát. V práci mezi vězni mu nikdo nebránil, opuštěné sbory však potřebují kazatele. Ten je pro jinou práci nesmí zanedbávat.

42. Daniel Matějka :

a) K bodu 1.1.1.. Ptá se, kolik je možno naložit na člověka, aby šel radostně a bez křopotání

b) K bodu 2.1.1.4 K otázce pokání připomíná, že na cestu nápravy nepřivedeme nikoho tím, že ho k pokání doženeme nátlakem. Návrh písemně přiložen.

43. J. Čábelka :

Je nám vlastní být proti všemu a všem. Proto nedoporučuje přijímat resignaci synodního seniora, ale raději myslet na ty ve sborech, kdo jsou našim

jednáním znechucení.

Rozprava skončena 17.21 hodin.

III. Odpovědi členů synodní rady na interpelaci Pavla Pokorného.

1. Na otázku, jakým způsobem jsou delegováni zástupci církve do SRS a SRC předkládá Pavel Smetana :

O členství v těchto orgánech rozhoduje jejich valné shromáždění tak, že delegáty jmenuje z těch, kdo byli církví na valné shromáždění vysláni. Delegáty do všech gremií vysílá synodní rada.

2. Na otázku, proč nebyl vypsan konkurs na místo ředitele evangelického nakladatelství a byl jím jmenován Lešikar junior, odpovídá Jan Trusina :

Šlo o rychlé zajištění práce nakladatelství, ve spěchu nebylo možno dělat dlouhý výběr, nebylo zmíněno žádné jiné jméno. Ředitel vydavatelství má na starosti pouze obchodně-vydavatelský úsek, o vydavatelském plánu rozhoduje Kalich. V Evangelickém nakladatelství jsou zaměstnání i bývalí pracovníci UCN, bez nich by vydavatelskou činnost nebylo možno zajistit a církev by nezískala vydavatelské oprávnění. Těmto pracovníkům běží výpovědní lhůta. V případě, že se osvědčí, může s nimi být smlouva znovu uzavřena.

3. Na otázku, proč byl bez konkurzu ustanoven ředitelem Evangelické akademie Lubomír Mířejovský, odpovídá synodní kurátor Lešikar :

V čele víceúčelových zařízení církve nestojí ředitelé, nýbrž vedoucí. Proto nebyl konkurs vypsan na žádné z těchto míst. V době jednání o zřízení Evangelické akademie byl L. Mířejovský jediným člověkem, který se o věc zajímal. V té době právě odešel do důchodu. Práci čelá dodnes za minimální odměnu. Praxe konkurzu není v církvi obvyklá, ředitelé sociálních ústavů byli taktéž jmenováni.

Ke stížnostem ke kvalitě vyuky předneseným ve zprávě v rozpravě sděluje synodní kurátor Lešikar :

a) do pedagogického sboru vstoupili noví dva zahraniční lektori

b) bude třeba najít kvalifikované inspektory, aby se zjistil skutečný stav vyučování.

Za formulaci v tisku 2.6. (tisk 36) se jako autor omlouvá.

Vyjádření Pavla Smetany k připomínkám vzneseným v rozpravě :

Přiznává svou odpovědnost za pokleslý jazyk v té části zprávy, která patří do kompetence 1. odboru. Vysvětluje, že se snažil vystihnout kořeny napětí ve dvojí orientaci života církve (dovnitř a navenek), otevřít rozhovor a tak dojít ke kongensu anebo bratrství bez podezření.

Diakonie, i politická, je prvotní odpovědností křesťana stejně jako odpovědnost za nesení Kristova evangelia. Abychom zde dostáli svému poslání, potřebujeme hledat kořeny, důvody a společná východiska této odpovědnosti.

Připomíná, že synodní rada je k neunesení zatížena současnými problémy sborů a seniorátů i řešením nových problémů v práci církve. Objevily se nové možnosti, ale nikdo se nehlásí k práci.

Vyjádření Jana Trusiny k názorům z rozpravy:

Synodní radě nejde o utajování informací, nelze však informovat o věcech, které nejsou dořešeny a projednány. Napadaný dopis synodní radě sborům byl jen pokusem informovat o situaci v synodní radě a církvi. Tím, že synodní rada řekla, jak se bude rozhodovat, chtěla vzbudit důvěru.

V církvi je možné jen vyznání vin Komisi pastýřské péče nebo bratřím, nikoliv však lustrace. To je zásadní otázka důvěry v církvi, kde platí podobná pravidla jako v manželství.

V 17.43 předáno řízení br. Pellarovi.

IV. Rozhodnutí o poselství synodu

(viz návrh bratra Chamaráda, odložený z 1. zasedání č. 158)

Byla otevřena diskuse, zda má být poselství do sborů zasláno.

1. Br. Balabán navrhuje poselství neposílat, mlčet je víc než mluvit.
2. Jiří Lejdar : Chceme-li oslovit národ, musíme oslovit i svou církev
3. Dalibor Molnár : Sdělme sborům minimum na kterém jsme se shodli, i to na čem jsme se neshodli.

4. Br. Adámek : Nejprve je třeba oslovit církev, pak teprve národ.

5. B. Bašus : Sbory poselství synodu čekají.

Výsledek hlasování o návrhu : 54 hlasů pro, návrh přijat.

V dalším hlasování bylo rozhodnuto, že poselství připraví komise zvolená na 1. zasedání synodu v listopadu 1989. (Návrh Jana Čapka na zaslání poselství mimocírkevní veřejnosti byl přijat v předchozím zasedání).

V. Oznámení předsednictva

1. Br. Pellar vyzývá synodály, aby změny názvu ulic v adresách sborů oznámili na lístečcích u stolu při východu v zasedací místnosti.

2. Br. Litomický oznamuje program večerního zasedání a rozhodnutí, že rozprava bude zařazena ke každému z projednávaných dokumentů.

mimo stanovený program promluví be. Wright s KMK Anglie po dobu 5 minut a B. B. Bašus za Svaz evangelických kazatelů.

pak bude projednáno 25 návrhů vzešlých z rozpravy

3. Br. Pellar sděluje, že večer bude v 1. patře, synodálové se k ní dostaví ve dvou skupinách

VI. Závěrečná pobožnost s. B. Pišová - modlitba a píseň č. 397, v. 11 - 13

Zasedání skončeno v 18.02 hodin

Přílohy zápisu : 8 Výňatek z uveřejněného dokumentu "Vyhodnocení
pracovních výsledků II. správy SNB za rok 1988"
44 Diskusní příspěvek Daniele Matějky
158 Návrh V. Chamráda
Diskusní příspěvek Jaroslava Nečase

Zápis vyhotoven dne : 27. listopadu 1990

Zasazili : Vladimír Kopecký
Daniel Košťál

Verifikovali : Miroslav Hozbořil
JUDr. Petr Carda
Lubomír Kabíček

Předseda synodu
ThDr. Josef Hromádka

Z á p i s ze 3. zasedání 26. synodu ČCE /3. části/, konané 16. dne 16. listopadu 1990 v 19 hod. v chrámu Páně v Praze - Vinohradech, Korunní 60.

Předsedající: Br. Litomisky
 Zapisovatelé: Pavel Freitinger, ing. Pavel Vondel
 Ověřovatelé: Miroslav Rozbořil, JUDr. Petr Jarda, Lubomír Kabíček
 Počet přítomných: 99
 Program jednání: Podle synodního tisku č. 32 /doplněného o zprávu o KKK/.
 Projednávané záležitosti: Úvodní pobožnost
 Dopisy došlé synodu
 Zpráva o KKK a rozhovor k ní
 Rozprava o vyjádření k účasti ordinovaných služebníků církve na politickém životě
 Vyjádření k zákonu o umělému přerušení těhotenství
 Projednávání návrhů z rozpravy
 Závěrečná pobožnost

Úvodní pobožnost

vykonal br. Joel Ruml: Píseň 367, modlitba

O dopisech došlých synodu

referoval br. Litomisky. Dopis V. Chamráda, br. Ryšavého a staršovstva hronovského sboru jsou v deskách na předsednickém stole volně přístupné.

Dotaz

s. Krpálkové bude zodpovězen v následujícím zasedání synodu.

Zprávu o Křesťanské mírové konferenci

přednesl br. Wright. Přináší pozdrav od skotských evangelíků. V roce 1991 se bude konat Valné shromáždění KKK, které uzavře minulé. KKK je celosvětovým, globálním hnutím. Musí se vyrovnat s vlastní minulostí. 90. léta považuje br. Wright za čas příhodný /KAIROS/. Československo je nejen zeměpisným středem Evropy. Řečník je přesvědčen, že bude mít ústřední úlohu v nové Evropě. - Pokud jsme u nás vylili vaničku, nesmíme vylít dítě, i když není ideální /tj. KKK/.

Jan Šimsa: Připomíná navlohu stať o naší zdrženlivosti k pojmu "míro-

0000137

vá práce" a připomíná své vystoupení na synodu v roce 1971, kdy se přimlouval za to, aby KMK byl poskytnut ještě 1 rok.

Nezávislý evangelický svaz:

o jeho ustavení podává zprávu br. Bedřich B. Bašus. Svaz je určen zaměstnancům církve.

Vyjádření k účasti ordinovaných služebníků církve na politickém životě

stručně uvedl prof. Petr Pokorný.

Z rozhovoru:

Miroslav Čejka: Je nedorozumění vztah ordinovaný - neordinovaný. Na co je vázána ordinace: Na sbor nebo na církev? Nezapomenout, že budeme mít zřejmě ordinované služebníky např. v domovech odpočinku nebo ve věznicích, ne tedy ve sborech. - Je třeba znovu promyslet ordinaci. /Většinou hlasů přijat návrh na třiminutový řečnický limit/.

Vojen Syrovátka: Spolek evangelických kazatelů vedl nad tímto rozsáhlý rozhovor. Pojednání chybí vnitřní návaznost mezi odstavci. Chybí zmínka o odpovědnosti křesťana co jednotlivce. - Řečník odmítá PO teologický jako takový. Rozhovor by se měl vést na půdě SPK.

Pavel Pokorný: V pojednání jsou vnitřní rozpory.

Jan Šimsa: Ordinace není šťastným východiskem. Je třeba vycházet ze sboru, církve. Sbory mají být domovy pronásledovaných.

Pavel Keřkovský: Zdůžení víry na adoraci je chybou. Další je pak přiřazeno neorganicky. - Ispočítá se s možností odluky státu a církve.

Miroslav Heryán: Sbory takovýto text potřebují - přijde však pozdě. Podává návrhy na úpravy textu.

Zdeněk Form: Pojednání nehovoří o selhání církevních úřadů v minulé době.

Pavel Tojtů: /Složení možnost obživy/: Ordinovaný se musí umět obživit.

Milan Balabán: Pojednání je formulováno příliš ideologicky a staticky. Je špatně podbudováno biblicky - zejména starozákonní důraz na prorockou službu je opomenut.

Petr Dohnálek: Farář má sice řadu povinností ve sboru, je však také farářem svého města. Jeho účast na politickém životě nelze řešit předpisem. Vždy se musí rozhodnout staršovstvo.

Vladimír Rejchrt. Takticky: Nedodrжуje se třiminutový limit/.

Radomír Zárský: Jaká je hodnota ordinace laiků? Politická práce kazatele by měla být ponechána na rozhodnutí staršovstva. - Vždy je třeba vnášet do politiky křesťanské hodnoty.

J, Čapek: Myšlenka Občanského fóra je něco originálního. Je naším úkolem promýšlet otázky občanství a obsah pojmu polis /Ep 3,20; Zj 21/. Prof, Petr Pokorný: Upozornil na tiskovou chybu v pojednání / místo chybného 1Pt 1,3 má být Zj 1,3/. - Materiál vznikl jako odezva na rozhovor v církvi po vstupu bratra J. Hromádky do vlády. - Na některé z připomínek z rozhovoru reagoval následujícími poznámkami: - K plněčasovému zapojení do politické práce potřebuje farář souhlas synodní rady. - Farář musí být nezávislý, skutečně pro celé město. - Adorace není únik - ale to podstatné v životě církve i věřícího. - U tzv. křesťanských stran je nebezpečí klerikalismu.

V následujícím rozhovoru zaznělo celkem 30 diskusních příspěvků na téma: Co s pojednáním. Návrhy: Odmítnout, nepřijmout; rozeslat do sborů až po úpravách; rozeslat do sborů jako nezávazný text; požádat o projednání v seniorátech a sborech a o připomínky.

Nakonec přijato toto usnesení:

1. "Vyjádření teologického odboru ČOE 'k účasti ordinovaných služebníků církve na politickém životě' nechť poslouží jako podnět širší teologické diskuse; text vyjádření v této podobě není závazný" /návrh ev. číslo 186, podal Pavel Pokorný. Přijat jednoznačnou většinou/.
2. "Synod doporučuje z tisku 38 škrtnout závěr bodu 2.3.1., celý bod 2.3.2., přeformulovat 2.3.3. a z 2.3.4. zmínku o straně, která se odvolává na křesťanství" /návrh ev. č. 187, podal J. Šimsa s podporou J. Čapka. Přijat jednoznačnou většinou/.
3. Předcházející návrh specifikován takto: "... Ponechat pro tuto dobu dekret volitelnosti /zřejmě patří na závěr 2,3.1., není však uvedeno/; 2.3.2. Škrtnout v závěru: Jako záložní možnost obživy; 2.3.3. ... není soukromou záležitostí /zbytek škrtnout/; 2.3.4. Politická odpovědnost církve je účinnou službou jen tehdy, když církev sama neusiluje o převzetí moci. Volíme proto strany, které jsou nám jako křesťanům blízké, volíme odpovědné politiky...". /Návrh ev.č. 188, podal M. Heryán, přijat jednoznačnou většinou/.

Stanovisko k návrhu zákona o umělém přerušení těhotenství /tisk č. 39/

stručně uvedl autor předlohy Dr Z. Susa. Zdůraznil, že nyní není vhodná doba pro zákaz potratů. K tomu je třeba nejprve vychovat. Co můžeme chtít teď: Taková prováděcí nařízení, která donutí žadatelku o věci rozmyšlet. Příklad z BRD /Badensko-Würtenbersko/: Žadatelka musí absolvovat povinný rozhovor se sociální pracovnící, podat

novou žádost s odstupem asi dvou dní. Takováto vyhláška nevyžaduje změnu zákona. - Dr Susa pak podává několik návrhů, za něž by se měl synod postavit.

V rozhovoru vystoupilo celkem 10 řečníků, kteří upozornili na mlčení církve /z bezradnosti? ze souhlasu?/ v této otázce na nutnost oslovit především dorůstající mládež v této věci.

Dalibor Molnár: Doporučuje zapracovat stanovisko Dr Susy do poselství.

M. Litomiský: Lze uvažovat o přerušení těhotenství z důvodu možného genetického poškození plodu? /Narozený jedinec pouze vegetuje v ústavech/.

M. Litomiský podává návrh: Pro závěrečné zasedání připravit návrh na usnesení v této věci. /Návrh přijat zřetelnou většinou/.

Slovo k národům ČSFR čte Jan Čapek.

Návrhy z rozpravy /řídí Dr Jar. N. Ondra/

1. ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ "Synod bere s bratrským pochopením na vědomí slib synodní rady /tlumočený všem sborům dopisem čj. 3026 z 26.10.4 že až do 27. synodu bude synodní rada vykonávat svou funkci a všechny z ní vyplývající pravomoci" /návrh č. 159,2.b., podaný východomoravskými delegáty. Přijato naprostou většinou/.

2. "Synod ukládá synodní radě, aby co nejdříve zahájila ve sborech jak výběr kandidátů pro volbu na laická místa v synodní radě, tak i výběr kandidátů z řad farářů pro případnou volbu, s výslovným upozorněním, že mohou být navrženi jak noví kandidáti tak i dosavadní členové synodní rady, pokud je podle Církevního zřízení jejich volba ještě možná" /Návrh č. 159, 2d podaný delegáty východomoravského seniorátu s formulační změnou navrženou M. Lešikarem. Přijat zřetelnou většinou/.

3. "Synod ukládá všem seniorátům, ať ve svých sborech zajistí neprodleně volbu poslanců na konventy. Zasedání těchto konventů nechť v souladu s Církevním zřízením řeší sporné otázky seniorátů a do konce 1. čtvrtletí provede volbu poslanců na 27. synod" /Návrh č. 159, 2e, podaný delegáty východomoravského seniorátu. Přijat zřetelnou většinou/.

4. "Synod pověřuje synodní radu, aby se 27. volební synod ČCE konal nejpozději do konce prvního pololetí 1991" /Návrh č. 159, 2a, podaný delegáty východomoravského seniorátu. Přijat zřetelnou většinou/.

O návrhu br. Mir. Rozbořila o konání synodu do konce třetího

0000140

čtvrtletí 1991 nebyl projednáván.

Na návrh J. Čapka většinou odhlasováno pokračování zasedání až do 22ti hodin /nepřijít návrh na konec zasedání ani návrhy na pokračování do 21,30 hod. či až do projednání všech návrhů z rozpravy/.

5. 5. "Nevrhují, aby pozorovatel synodu br. Bašus byl vyzván ve vhodnou chvíli k oslovení synodu. Bude přítomen jen na 2. a 3. zasedání" /návrh č. 160, podal M. Lešikar. Návrh přijat a splněn, viz výše/.

6. "Nechť synodní rada vstoupí v jednání s evangelickou církví a. v. a s reformovanou církví na Slovensku za účelem uspořádání sjezdu českých a slovenských evangelíků, který by připomněl úkoly, které společně v našich národech máme, zejména závazek upevňování bratrské vzájemnosti a spolupráce Čechů a Slováků" /Návrh č. 161, podal Dalibor Molnár, přijat zřetelnou většinou/.

7. "Synod ukládá synodní radě, aby pro některé zasedání 27. synodu připravila vhodné připomenutí bohosloveckého odkazu J.Ā. Komenského" /návrh č. 169 podal Pavel Freitinger, přijat zřetelnou většinou/.

Návrh na úpravu znění slibu synodála /návrh č. 170, podal Pavel Freitinger/ nebyl přijat.

8. "Synod žádá synodní radu, aby nepřijímala resignaci bratra synodního seniora Hromádky a jeho žádá, aby ve svém úřadu setrval minimálně do příštího synodu" /Návrh č. 173, 2. znění. Původní návrh podán řadou synodálů. Hlasováno v tajné volbě, z 99 odevzdaných lístků bylo 69 ANO, 25 NE a 5 čistých/.

Návrh na zrušení poradního odboru mírového /podal J. Šalda/ nebyl přijat - tato záležitost je v kompetenci synodní rady.

Návrh na předání všech návrhů obracejících se k synodní radě bez jejich projednávání a k pobožnosti s VP v závěru synodu /podal V. Chamrád/ nebyl přijat; jedná se o návrh č. 184.

9. "Synod bere na vědomí sdělení, že synodní rada je připravena přijmout rozhodnutí 27. synodu o resignaci duchovenských členů, jejichž funkční období ještě nekončí" /Návrh č. 159,2c, podaný delegáty východomoravského seniorátu a formulačně doplněný M. Rozbořilem. Přijat zřetelnou většinou/.

Pavel Pokorný žádá, aby synod byl seznámen se všemi mu došlými dopisy.

Závěrečná pobožnost: Píseň 230 a modlitba bratra kurátora Laci-ny.

Zápis vyhotoven dne: 20. ledna 1991

0000141

Zapsali: ing Pavel Jendele

P. Jendele

Pavel Freitinger

P. Freitinger

Ověřovali:

Předseda synodu:

V e r i f i k a č n í z á z n a m

o zápisu ze 4. zasedání 2. pokračování 26. Synodu ČCE

dne 17. listopadu 1990 v Praze-Vinohradech,

Korunní 60

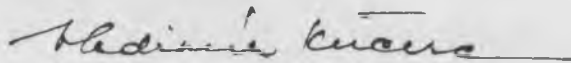
Zápis z tohoto zasedání, zaznamenávaný a zapsaný bratřími

Bohuslavem Vikem, farářem, a

Ing. Lubomírem Šimkem, kurátorem,

doplněný Doplněkem k zápisu z uvedeného zasedání dvěma stranami, zachycujícími průběh rozpravy, jednání a hlasování, /viz str. 4. původního zápisu/, doplněný tedy chybějící dokumentací o závěru Synodu podle mých poznámek,

ověřuji svým podpisem

verifikátor

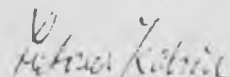
Po doplnění Doplněkem č. 2 zápis ve znění Doplnku br. Vladimíra Kučery ověřuji

V Radiměři 13.1.1991

JUDr Petr Carda

Po doplnění obou doplnků br. seniora Vladimíra Kučery a br. JUDr Ieta a Cardy zápis ověřuji:

svým podpisem
V Jihlavě 15.1. 1991

verifikátor

D O P L N Ě K k Z Á P I S U ze 4. zasedání 2. pokračování 26. SYNODU ČCE
 dne 17. listopadu 1990 dopoledne

V zápisu chybí zachycení průběhu rozpravy a jednání i hlasování Synodu po projednání návrhu č. 183, který se týkal předání Křesťanské revue YMCE a který byl po informaci bratra seniora Jiřího Lejdara synodem přijat.

Dál následovala zápisem nezachycená rozprava, která se týkala těchto temat: a/ postavení kazatele ve sboru, b/ doplňků k návrhu poselství, c/ lustrací církevních pracovníků; z toho vyplynulo další jednání a hlasování o návrhu bratra děkana Dr. Ing. J. Trojana. Uprostřed této rozpravy byla čtena revidovaná verze textu Poselství synodu, která po přečtení bratrem farářem Miroslavem Heryánem byla doplňována a korigována dalšími návrhy změn textu a předána komisi k vypracování závěrečného znění.

Podle svých poznámek rekonstruuji chybějící část zápisu:

- Br. Mir. Čejka žádá Synod, aby bylo nově promyšleno postavení kazatele ve sboru: míněn tím rozsah a obsah práce na půdě sboru a její přesah do oblasti společenské /vyrozmířoval jsem sám z jeho formulací ne dost přesných a ujasněných, že mu šlo zejména o oblast humanitární i občanské odpovědnosti; jeho formulace by měla být v návrzích vzešlých z rozpravy, jak jej sám podával/.
- Br. J. Zejfart připojuje ještě své /předtím již vyslovené/ formulace, týkající se rozštěpu v pohledu na církev i na synodní radu, s odkazem na Ep 3,14 a Jn 6,7. Navázal tak na Trojanovu formulaci: .."komise pastýřské péče ať si vyžádá lustraci .." a odpovídá: " .. nevyžadovat lustrace .. bojím se důsledků takového postupu .. jak dlouho to bude trvat? .. Jsme si jisti, že nikomu neublížíme .. není odpuštění a smíření uhlím řeřavým, shromážděným na hlavu provinilců?.."
- Br. J. Vetter: Dám se lustrvat a dám prohlášení, že jsem nespolupracoval s STB, ale jsem proti lustracím v církvi.
- Br. J. Lejdar: Kechci vědět, co STB psala o spolubratřích ..
- Br. R. Žárský: Znáám způsoby STB, ale je mi ponižující přijmout metodu lustrací v bratrstvu ..
- Br. J. Šimsa: Víím mnohé .. a říkám nelustrvat /ač s STB spolupracovalo 10,4% z duchovenstva/. Je strašná věc, že se to do církve dostalo, ale nezbavíme se té choroby, budeme-li církev léčit tímto způsobem.
- Br. Zd. Bárta: nesouhlasí s Šimsou .. církev je obyčejná instituce .. lustrace ať provede určená skupina, která bude vázaná mlčením. Lustrace jsou jediným prostředkem proti možné manipulovatelnosti s lidmi ..
- Br. J. Trojan: .. je tu bolestná trhлина v církvi, nelze ji obejít .. je třeba svěřit tuto záležitost komisi Pastýřské péče .. jinak by se lidé mohli stávat obětmi /objekty/ kriminálního vydírání.
- Br. K. Fon: stojí na Zejfartově stanovisku neprovádět lustrace /mluví za moravskoslezský seniorát/.
- Br. Vl. Sláma: .. jsme politická strana či společenství víry? Kdo má co na svědomí, má místo k výpovědi před Pánem a před pastýřskou radou .. je po důstojnost evangelické církve žádat od svých služebníků to, co se žádá jinde ..
- Br. D. Molnár souhlasí se Zejfartem a s Šimsou .. každý, kdo se provinil, se má svěřit pastýřské péči ..
- Br. Kařkovský: Bojíme se mluvit v církvi o některých věcech, bojíme se slov lustrace i pokání ..
- Br. Adámek: .. lustrace není příjemné slovo, ale platí dál "Lůvěřuj, avšak prověřuj".
- Br. Z. Šorm: argumenty pro možnost lustrací se neberou vážně.
- Br. Jan Pokorný: Lustrace. Co to znamená věčně? Soudíme se před nevěřícími. Mám čekat, až mi někdo řekne, že jsem čistí?

Br. P. Fojtů: vypravuje o svém setkání s bratrem, který při možnosti získání všech kádrových materiálů pracovníků se sám sebe ptal: Mohu se zbavit všech svých přátel? .. a odmítá proto lustrace ..

Dochází k přerušení rozpravy oznámením, jak bylo naloženo se zprávou Ekologické komise /27.1./ . Na to čte

Br. Mir. Heryán TEXT REVIDOVANÉHO POSELSTVÍ 26. SYNODU /1. revise/

K jeho znění se připomínkou hlásí br. P. Fojtů: postrádá v něm formulaci, že se církev nedistancovala od postižených, naopak. K tomu podává vysvětlení br. J. Trusina.

Br. Keller: i tu by měla zaznít výzva k porozumění se Slováky, mezi oběma národy.

Br. Zd. Barta postrádá formulaci o sociálně oslabených občanech a ke stanovisku o interrupci připojuje výhradu "kromě ohrožení života matky".

Br. Zv. Šorm postrádá výraznější formulace ..

Br. M. Heryán: i tu výslovně jmenovat slovenské evangelíky .. začít nově se utvářející vztahy na konkrétním místě - v církvi

Br. P. Smetana se přimlouvá, aby byl zapojen do Poselství odstavec návrhu P. Fojtů.

Členové komise berou připomínky na vědomí a odcházejí dokončit práci na definitivním znění.

Dochází pak k hlasování o návrhu, vyplývajícimu z písemného i osobně již předtím předneseného návrhu děk. J. Trojana o provedení lustrací. Tajným hlasováním došli skrutátoři k tomuto výsledku po sečtení odevzdaných hlasovacích lístků:

25 hlasů pro lustrace, 66 hlasů proti, 8 prázdných, 1 neplatný.
Tím návrh byl odmítnut.

Br. Matějka shrnuje: bylo podáno 196 návrhů od lednového zasedání, řada z nich byla dobově podmíněna, proto mohly být projednány a vyřízeny ty, které byly věcné, přes ostatní se mohlo přejít k dennímu pořádku. Konstatuje, že důležité je dřívější svolání dalšího Synodu. Zmiňuje cenu poselství i dopisů - i skutečnost, že příslušná komise bude nyní sledovat a zpracovávat podklady cesty církve za posledních 40 let.

Poté oslovují Synod hosté z Německé spolkové republiky, br. Richter, gen. superintendent superintendenty Berlin-Brandenburg, a br. Epting z církve Badensku /Baden/. Jejich oslovení Synodu překládá br. Ir. J.A. Ivošáček.

/Je-li pro dokumentaci Synodu potřebné zaznamenat obsah jejich projevů, mohu záznam poskytnout/.

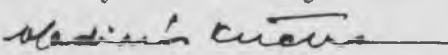
Po obou projevech čte Dr. Z. Susa 2. revisi Poselství 26. synodu církve. POSELSTVÍ v tomto znění přednesené je přijato.

Závěrečné slovo k poslancům SYNODU proslouvá br. synodní senior Dr. Josef Hronáčka. /Text svého projevu jistě může poskytnout sám br. syn. senior; je-li potřebný záznam obsahu, mohu jej přepsat ze svých poznámek/. Závěrečný odkaz jeho projevu vyznívá slovem z Iz 40: "Potěšujte, potěšujte lidu mého .."

SYNOD byl ukončen pobožností br. Jana Trusiny, založené na apoštolském pozdravu a žehnajícím slovu Gal 6,18. Písně při ní zpívané: 550 a 421, 1-4 verš.

Synod svým 2. pokračováním došel konce ve 13,50.

Tento doplňující zápis, kterým dochází k vypsání nezachycené části jednání 26. SYNODU ČCE, 2. jeho pokračování zaznamenal

Vladimír Kučera, verifikátor,
farář a senior v Krouně

D o p l n ě k č. 2 k zápisu ze 4. zasedání 2. pokračování
26. synodu ČCE, konaného dne 17. 11. 1990
dopoledne

k bodu 5. Neprojednané návrhy z lednového zasedání tisk č.
44

návrh č. 88 /znění viz tisk č. 44/ - odhlasován přechod k
dennímu pořádku

návrh č. 89 byl doplněn na návrh Ing. Chamráda o slova:
" a skupin v církvi" a byl přijat ve znění:

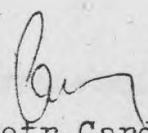
"Synod se usnáší, aby ČCE zrušila kolektivní členství
v KMK a ponechala na vůli jednotlivců či skupin v církvi, chtě-
jí-li se v této organizaci angažovat."

Pozn. v seznamu návrhů, které jsou v příloze, je návrh veden
pod č. 112

Návrh, týkaj cí se uvolnění Husova domu Křesťanskou mí-
rovou konferencí a podaný SV Hradeckého seniorátu - byl odsou-
hlasen přechod k dennímu pořádku /pozn. návrh je v přílohách
pod č. 89/.

č. 101 - návrh přijat ve znění, doplněném o návrh br.
Jana Šimsy - "Synod žádá synodní radu, aby zabránila likvida-
ci všech materiálů, týkajících se naší církve v kancelářích
církevních tajemníků i dalších orgánů na všech stupních a za-
jistila jejich předání církvím.

V Rediměři dne 13. ledna 1991

JUDr. Petr Carda

DNE 17.11.1990 v Praze- Vinohradech, Kerunní 60

- 8,00 1. Pobožnost - A. Plachý ml. - pís.č.215
modlitba Předsedající:
- 8,06 2. Uznámení předsednictva - Dr.M.Litomický sen.P.Pellar
- 8,18 3. Kazetský revers tisk syn.den.Hronádka
č.42
po úvodním slovu předsedajícího
Rozhovři: děk. Trojan: připomínkuje přetižení
textu dříve na předpisy úřadů
prof.Filipí: poukaz na slova "na místě
přísahy"
Hlasování: u ravený text přijat
- 8,17 4. Změny církv. zřízení a řádů č.43 sen.P.Pellar
A. CZ 1/24,2
Rozhovři: vP. Pekorný: úprava od "a"
Hlasování: úprava schválena
2. 125,2
Hlasování: návrh nového znění schválen
3. 127,10
Hlasování: souhlas s vypuštěním 5
4. 127,11
5. Hlasování: přečíslování odstavců a vložení
slova "feráfá" odsouhlaseno
6. 127,2
Hlasování: odsouhlaseno vypuštění "navrhování
kandidátů z řad feráfá"
7. JVR čl.2,2d:
Hlasování: vypuštění článku odsouhlaseno
B. Změny v ŘSB. ŘK
8. Hlasování: změna názvu ŘP UK se prosítne: v ŘSB, p
preambule, čl.1,1 a 4; v ŘK čl.4,5; 5,1; 10,4
odsouhlaseno
9. v ŘSB vypustit poslední větu čl.3,2 -odsouhlaseno
10. v ŘK čl.5,1: doplnění druhé věty ve znění "Při tom
přihlíží zejména k plnění ŘSB." - odsouhlaseno
C. CZ čl.1,2: vypuštění "...a ztrátou st.občanství."
-odsouhlaseno
- 8,33 Doplňk k 3.zasedání / č.5 č.39
K.Matějka: uvádí návrh č.189 a 190, z čehož první
je stažen a odhlasován širší návrh Dr.Susy č.190.

Předsedající:

pan.P.Pellar

Syn.sen. Hrozdka odpovídá na dotaz Zv.Šorna
k abdikaci

- 8,38 5. Naprejednané návrhy z lednového jednání tisk
č.44
návrh č.88 a 89.
Ing.Chamrád navrhl doplnit "a skupiny"
odsouhlaseno
návrh č.112 /předisl.na 89/
odsouhlasen přechod k dennímu pořádku
návrh č.92 -zamítnut
odsouhlasen přechod k d.p.
návrh č.93 - zamítnut
odsouhlasen přechod k d.p.
návrh č.94 -vysvětluje syn.k.Lešikar, že
bude realizováno k 1.1.91
odsouhlasen přechod k d.p.
návrh č.97- vysvětluje syn.k. Lešikar, že
nový platový řád vstoupí v platnost 1.1.91
odsouhlasen přechod k dennímu pořádku
návrh č.100 - bezpředmětný
odsouhlasen přechod k d.p.
návrh č.101 - J.Šimsa navrhuje vsunout
"i dalších organizací" - přijato
F.Freitinger navrhuje zpřístupnění všech
archivů - zamítnuto
návrh č.103 - bezpředmětné
odsouhlasen přechod k d.p.
návrh č.104 - J.Čapek vytýká nepřesnost, br.Groll
navrhuje zapracovat do poselství -zamítnuto
odsouhlasen přechod k d.p.
návrh č.105 - L.Kabíček oznamuje, že se již
realizuje - odsouhlasen přechod k d.p.
návrh č.106- děje se, přechod k d.p.
návrh č.107- po informaci syn.k.Lešikara
odsouhlasen přechod k d.p.
návrh č.108
odsouhlasen k d.p.
návrh č.113 - po vysvětlení prof.Filipiho,
Vika a Fojtů - přijato
návrh č.119 - přijato

Předsedající:

sen. F. Pollar

na návrh z předs. Z. Mlýn. Za čtr. došlo jedn. J. Kratochvíle

návrh č. 121 - bez jednání - přechod k d.p.

návrh č. 122 - stažen

návrh č. 123 - přechod k d.p.

návrh č. 124 - přijato

návrh č. 125 - zamítnut, přechod k d.p.

Návrh z ležby na zastání - tisk č. 40

bod 72. jednání o složení komise za státní obchod od 1945-50

Rozhovor: vyjádřil v návrh č. 121, o úpravě
přijato

Návrhy č. 122, 123, 124 - odloženy

návrh č. 125 o úpravě volby komise - přijat

volba rozhodnutí komise provedení listy

12, 13 - 10, 10 - p r o t á v k a

písem č. 444

S. Zandysová

12, 14 Návrh textu poselství a dokumentů pro tisk

- oba návrhy přijaty

11, 00 sdělení výsledky volby komise: Heryán, Holáková, H. Hájek,

H. Pícha, H. Stříteš, J. Procházka, P. Štěpá; náhradníci:

J. Štěr, J. Šimek, H. Hájek, J. Kozák

11, 00 Dr. Šimek čtr. text poselství abnorm

Rozhovor: navrhnuty dílčí úpravy, které komise ještě
zpracovává11, 10 2. Návrhy syn. rady a sen. konventu tisk
č. 45

1. Statut celocírk. kazatelů 12, 10, 22

přijato

2. Výzvy - projednáno v předchozím zasedání 12. 11.

Návrhy z rozprav

návrh č. 176 na posílení vlivu sen. FO teol. - přijat

návrh č. 177 k výzvě BSK o krajanech v oblasti Česko-
byla o jejich osídlení - přijato

návrh č. 178 - o neovládnutích diecéze - přijato

návrh č. 179 - esly pro pro ústřední vězení - přijato

návrh č. 180 - spolupráce farářů a sboru ve všech
oblastech diecéze - přijato

návrh č. 181 - postihy dětí v Chotěboři - staženo

návrh č. 182 - práce s imigranty a repatrianty - přijato

návrh č. 183 - sborník odboje do čela 14 - přijato

návrh č. 171 - bibl. dějiny ve vztahu ke bibl. dějinám

při výzvě trestu

- přijato

/Návrhy z rozpravy/

návrh č. 151, 152, 153

Předsedající:

M. Mandynová

přiloženy k předsednostevu synodu - přechod č. k d.p.

návrh č. 173 pro konání pastýřské práce o lustracích - zamítnut
tajnou volbou

návrh č. 155 - vyjádření k synodům 1963 a 1973

na dočasně přijat

návrh č. 156 - o určení náležitosti - nepřijet

návrh č. 17 - výzva svěřit se pastýřské radě ČCv v otázkách
s spolupráce s StB - přijato

návrh č. 181 - návrh na novou volbu senior. výboru - přijato

návrh č. 182 - o zaměstnávání ved. účel. zařízení - přijato

návrh č. 183 - předání ČK KČE - po objasnění sen. Lajdara
přechod k d.p.

návrh č. 195 - o avšajnění poselství synodu - přijato

návrh ke změně redakci poselství - přijat

12,30 7. Rekapitulace usnesení

sen. F. Pellar

Č. 184 jako shrnutí průběhu vyřizování návrhů, konstatuje, že všechny jsou dořešeny

Poselství - M. Mandynová čto opravený návrh textu ~~zpracována~~
- přijato

13,00 pís. č. 317

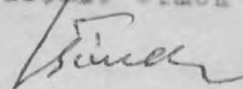
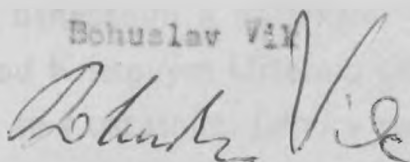
Dr. Ondra

Vystoupení hostů synodu /br. Richter z Berlína-Brandiberska
a br. Späting z Bavorska/
překl. Dr. JvořáčekPoselství - Dr. Suda čto v následnou verzi textu sen. F. Pellar
hlasováním přijato13,30 8. Závěrečné slovo předsedy synodu - syn. sen. Brožáček
14,40 9. Závěrečná pobožnost - J. Trusina: Gal 5, 18
pís. č. 320 a 421, 1-4
15,52 Synod ukončen.

Zapsali:

Bohuslav Vilek

Ing. Lubomír Čížek

Poselství 26. synodu Českobratrské církve evangelické

Milé sestry, milí bratři,

před rokem jsme spolu s celým národem prožívali dramatické chvíle, v nichž se rozhodovalo o naší budoucnosti. Dnes smíme vděčně vyznat, že Bůh, který nás pro mnohé naše nepravosti mohl spravedlivě soudit, se nad námi smiloval a národu i církvi daroval novou příležitost. Na tomto posledním zasedání 26. synodu jsme se zamýšleli nad uplynulými čtyřiceti lety. Máme radost ze všech projevů vyznavačské pevnosti. Hlásíme se k 16. synodu z roku 1969 a k jeho poselství "Synod svému národu". Radujeme se z toho, že církev přes všechny nátlak toto poselství nikdy neodvolala, i když nás mrzí, že je pozdějšími projevy oslabila. Navíc jsme mu nedokázali dostát. Velmi si vážíme těch, kteří podepsali Chartu 77 a podobné dokumenty a tím se zástupně za nás vystavili přímému pronásledování. Nebylo málo ani takových, kteří se na jejich úsilí nepřímo podíleli tím, že je podporovali a vytvářeli jim zázemí ve sborech. Naše církve jako celek se od postižených nikdy veřejně nedistancovala. Pronásledování vděčně vydávají svědectví, že jejich sbory a přátelé při nich v těžkých dobách věrně stáli. S lítostí však vyznáváme, že někteří z nich zůstali ve svém zápase nepochopení a osamocení, a to nejen ze strany správních orgánů církve. Jsme vděční za bratry a sestry, kteří se ani v těchto nesnadných dobách nepřestali hlásit ke Kristu, i když na to všelijak dopláceli, i za kazatele, kteří často i v těžkých osobních situacích věrně sloužili sborům zvěstováním evangelia a pastýřskou péčí o každou jednotlivou duši a tak konali práci, ve které nás nikdo jiný nemůže zastoupit. Jsme vděční i za všechny, kteří se sice nehlásí ke Kristu, ale svou úctou k člověku a úsilím o nápravu společnosti u nás i v ostatních zemích vytvořili prostor svobody i pro křesťany. O to větší odpovědnost je na nás, aby tento prostor nebyl duchovně promarněn. Pokorně vyznáváme, že jsme všichni selhali – každý nějakým způsobem. Ty však, kteří podlehli démonské moci státní bezpečnosti, prosíme, aby svá selhání vyznali svým bratřím a sestrám, ke kterým mají důvěru, a tak došli Kristova odpuštění. Zpověď, jak ji v naší reformaci uplatňovala Jednota bratrská, nám všem může být neocenitelnou pomocí. Všichni cítíme, že potřebujeme pokání jako jednotlivci i jako církve. Pokání však nelze vymoci žádným usnesením a nátlakem. Jen v hlubokém zpytování svých provinění a dluhů pod Kristovým křížem a přijetím drahé milosti můžeme najít k sobě cestu a setkat se s ostatními lidmi v naší zemi. Stavíme se proti osočování druhých.

Uvědomujeme si, že naše hříchy nejsou spojeny pouze s politickou situací minulého období. Jsme součástí národa a lidu, který selhává v mnoha směrech.

1. Usilujme o obnovu pěkného a skutečně bratrského vztahu ke Slovákům. Začneme od tamějších evangelíků, jak nás k tomu zavazuje i naše společná duchovní minulost.
2. Neváhejme vyslovit nahlas svůj názor tam, kde se rozmáhá rasismus, např. ve vztahu k Romům, Židům a jiným, a kde v důsledku sobectví upadá sociální cítění v pohledu na přistěhovalce a uprchlíky i lidi všelijak postižené. Stavíme se za rychlou pomoc našim krajanům z ohrožené oblasti Černobylu.
3. Využívejme všech možností k výchově mladých lidí, aby přijímali děti jako dar od Pána Boha a neuvažovali o potratu.
4. Podporujme dílo Diakonie. Bylo nám mnoho svěřeno, a proto právě v této době proměn musíme svou službu zaměřit nejen dovnitř církve, ale i k potřebným mimo církve.

Dlouho a velmi otevřeně jsme hovořili o mnoha problémech života církve. Bratr synodní senior ohlásil, že hodlá setrvat ve své funkci jen do konce tohoto roku. Svou rezignaci synodní radě předloží, přestože se synod obrátil na synodní radu s prosbou, aby jeho rezignaci nepřijala. Příští řádný synod má být svolán do konce června 1991. Zvolí členy synodní rady z řad presbyterů a rozhodne i o volbě členů duchovenských. Do té doby se sejdou všechny seniorátní konventy, na nichž budou zvoleni noví poslanci na synod a navrženi kandidáti do vedení církve. Tak by mohly být – lidsky viděno – položeny základy k novému začátku.

Šešli jsme se v ovzduší napětí a v mnoha otázkách se naše názory různí i nadále. Uvědomili jsme si však východisko naší společné naděje a smíření. Je to skutečnost, že přes naše viny se od nás neodvrátil Bůh sám a že z jeho milosti znělo evangelium i v dobách, kdy mň mocní v naší zemi nepřáli, takže i v minulém období vyrostla nová generace křesťanů a mnozí se v našich sborech přiznali ke Kristu v dospělosti. Je to zázrak Boží lásky a věrnosti, za který chceme děkovat jako církvi i každý sám za sebe. V jeho světle chceme pokračovat ve společné práci jako členové církve Kristovy.

Bratrsky vás zdravíme.

Poslanci 26. synodu

Českobratrské církve evangelické

Praha, 17. listopadu 1990

Kancelář synodní rady československé církve evangelické
111 21 Praha 1, Jungmannova 9, pošt. př. 466

Intimace usnesení 2. pokračujícího
cího 26. synodu 16.-17.11.1990

V Praze dne 22.11.1990
Č.j. 3294/1990/DH

26. synod k 1. výročí nenásilného převratu v listopadu 1989

Listopadové události 1989 uvolnily v našich lidech projevy radosti, naděje, solidarity, služby, ohleduplnosti a spolupráce. Spojilo nás tehdy i vědomí spoluviny na tom, co bylo neblahé v uplynulých desetiletích. Největším výtěžkem oněch událostí byla svoboda lidská i občanská. Vydali jsme se na cestu demokracie a vykonali jsme svobodné volby. V posledních měsících na nás všechny doléhá mnoho starostí a úkolů najednou, obavy z hospodářského poklesu, otázky existenčních jistot. Vyzýváme Vás, abyste neklesali na mysli, ale aby každý vážil svou odpovědnost, kterou má jako občan, aby nově začínal a podílel se svými možnostmi na nadějném a perspektivním rozvoji naší společnosti. Těšíme se, že tato naše cesta bude společná se slovenským národem a všemi národnostmi v naší zemi. Žili jsme v porobě, vycházíme do svobodné budoucnosti, ale budeme procházet pouště. Navzdory všem krizím jdeme v naději kupředu. Připomínáme Vám i sobě Desatero Božích přikázání s jeho mravními principy, abychom věděli, jak v nových situacích a krizích jednat. Nedejme se ničím odradit od cesty za svobodnou, odpovědnou a demokratickou společností, která se stane dobrým domovem pro všechny. Vězme, že každý pravdivý, spravedlivý, obětavý a láskyplný čin je smysluplný a tvoří opravdové dějiny našich národů před Boží tváří.

26. synod

československé církve evangelické

Praha, 17. listopadu 1990

Stanovisko ke vztahům Čechů a Slováků

2)

Milí spoluobčané na Slovensku, v Čechách a na Moravě,

otázky všech našich vzájemných vztahů je jistě potřebí řešit také na rovině právní a kompetenční, ale zasahují do daleko hlubších poloh duchovních a mravních. V nich jde o zásadní vzájemnou otevřenost, náklonnost a příchýlnost člověka k člověku, Čecha ke Slovákovi, Slováka k Čechovi a stejně tak to platí o všech národnostech, které žijí v naší zemi. Tato vzájemná sympatie má dávné kořeny v době reformatní a obrozenské a osvědčila se navzdory odcizením také ve dvacátém století. Příkladem opravdového přátelství Čecha a Slováka jsou T.G.Masaryk a M.R.Štefánik. Autoritou je pro nás nezištný a obětavý Ježíš Kristus, o němž v bibli čteme, že zbořil hradbu, která lidi dělí na různě. Zamysleme se nad tím co děláme, říkáme a píšeme a podrobme se pravdě, vyššímu principu mravnímu, spravedlnosti, lásce a odpuštění a hledejme to, co lidi sbližuje, vede ke spolupráci, co prohlubuje solidaritu a vzájemnost. Varujme se pýchy, samolibosti i falešných ambicí. Jako evangeličtí křesťané jsme znepokojeni současným vývojem vzájemných vztahů. Víme, že Slováci a Češi jako národy se v minulosti a současnosti vzájemně duchovně obohacovali, a proto si přejeme, abychom se nadále vzájemně sbližovali v dialogu a společně pracovali na našem přínosu pro Evropu. Jsme toho názoru, že právě vzájemná solidarita a spolupráce přinesou dobré a radostné výsledky pro všechny. Vyzýváme sebe i Vás k obratu v politickém a občanském myšlení na cestu vzájemné české a slovenské proexistence v jednom společném státě.

26. synod

českokobratrské církve evangelické

Praha, 17. listopad 1990

SR bl.č. 837,838/1990/DH

26. SYNODE DER EVANGELISCHEN KIRCHE DER BÖHMISCHEN BRÜDER

- Zweite Tagung -

16.-17. November 1990 im Tempel des Herrn Prag-Vinohrady, Korunní 60

ERKLÄRUNG ZUM 1. JAHRESTAG

DES GEWALTFREIEN UMSTURZES VOM NOVEMBER 1989

Die Ergebnisse vom November 1989 haben in unseren Völkern Äußerungen der Freude, der Hoffnung, der Solidarität und der Bereitschaft zum gegenseitigen Dienst, zu Rücksichtnahme und Zusammenarbeit ausgelöst. Es verband uns damals auch das Bewußtsein gemeinsamer Schuld an dem, was in den vergangenen Jahrzehnten unheilvoll gewesen ist. Der größte Ertrag jener Ereignisse war die Freiheit der Menschen und Bürger. Wir haben uns auf den Weg der Demokratie begeben und freie Wahlen durchgeführt.

In den letzten Monaten bedrängen uns alle viele Sorgen und zugleich Herausforderungen, die Skepsis hinsichtlich des wirtschaftlichen Niedergangs, die Unsicherheit der eigenen Existenz. Wir rufen Euch auf, den Mut nicht zu verlieren. Daß vielmehr jeder seine Verantwortung als Bürger wahrnimmt, von neuem beginnt, sich nach seinen Möglichkeiten an der hoffnungsvollen und aussichtsreichen Entwicklung unserer Gesellschaft zu beteiligen. Wir freuen uns, daß wir diesen unseren Weg gemeinsam mit dem Slowakischen Volk und mit allen Nationalitäten in unserem Land gehen dürfen. Wir haben unter der Knechtschaft gelebt, wir treten in eine freie Zukunft, aber wir haben eine Wüste zu durchqueren. Laßt uns allen Krisen zum Trotz in hoffnungsvoll voranschreiten. Wir erinnern Euch und auch uns selbst an die Zehn Gebote mit ihren sittlichen Prinzipien, aus denen wir lernen, wie wir uns in neuen Krisensituationen handeln sollen. Lassen wir uns durch nichts vom Weg zu einer freiheitlichen, verantwortlichen und demokratischen Gesellschaft abbringen, die eine gute Heimat für alle wird! Seien wir uns bewußt, daß jede wahrhafte, gerechte, opferbereite und liebevolle Tat sinnvoll ist und zur Wahrhaftigkeit der Geschichte unseres Volkes vor dem Angesicht Gottes beiträgt.

26. Synode der Evangelischen Kirche der Böhmisches Brüder,

Prag, den 17. November 1990

26. SYNODE DER EVANGELISCHEN KIRCHE DER BÖHMISCHEN BRÜDER

- Zweite Tagung -

16.-17. November 1990 im Tempel des Herrn Prag-Vinohrady, Korunní 60

ERKLÄRUNG ZUM VERHÄLTNIS ZWISCHEN TSCHECHEN UND SLOWAKEN

Liebe Mitbürger in der Slowakei, in Böhmen und Mähren!

Die Fragen unserer gegenseitigen Beziehungen müssen sicher auch auf der Ebene des Rechts und der Verteilung von Kompetenzen gelöst werden, aber sie reichen in weit tiefere Schichten unseres geistlichen und sittlichen Lebens hinein. Dabei geht es um die grundsätzliche gegenseitige Offenheit, Zuneigung und Vertrauen von Mensch zu Mensch, des Tschechen zum Slowaken, des Slowaken zum Tschechen, und das gilt in gleicher Weise für alle Nationalitäten, die in unserem Land leben. Diese wechselseitige Sympathie wurzelt tief in der Zeit der Reformation und der Wiedergeburt. Sie hat sich trotz der Entfremdungen auch im Zwanzigsten Jahrhundert bewiesen. Beispiel für die wirkliche Freundschaft zwischen einem Tschechen und einem Slowaken sind T. G. Masaryk und M. R. Štefánik.

Unsere Autorität ist die Uneigennützigkeit und Opferbereitschaft Jesu Christi. Von ihm lesen wir in der Bibel, daß er die Mauer, die die Menschen voneinander trennte, niedergerissen hat. Laßt uns darüber nachdenken, was wir tun, sagen, und schreiben, und laßt uns auf die Wahrheit, das höhere sittliche Prinzip, die Gerechtigkeit, die Liebe und die Vergebung hören. Laßt uns herausfinden, was die Menschen einander näherbringt, was zur Zusammenarbeit führt, was die Solidarität und das Miteinander vertieft. Laßt uns vor Hochmut, Selbstgefälligkeit und falschen Ambitionen warnen.

Als evangelische Christen sind wir unzufrieden mit der aktuellen Entwicklung unserer gegenseitigen Beziehungen. Wir wissen, daß Slowaken und Tschechen als Völker in Vergangenheit und Gegenwart eine geistliche Bereicherung füreinander gewesen sind, und deshalb wünschen wir uns, daß wir uns auch weiter im Dialog aneinander annähern und gemeinsam an unserem Beitrag für Europa arbeiten. Wir sind der Auffassung, daß gerade gegenseitige Solidarität und Zusammenarbeit zu guten und erfreulichen Ergebnissen für alle führen. Wir rufen uns selbst und Euch zu einem Umdenken in der Politik und unter den Bürgern in Richtung auf eine gegenseitige tschechische und slowakische Proexistenz in einem gemeinsamen Staat auf.

26. Synode der Evangelischen Kirche der Böhmischen Brüder,

Prag, den 17. November 1990

26. SYNODE DER EVANGELISCHEN KIRCHE DER BÖHMISCHEN BRÜDER

- Zweite Tagung -

16.-17. November 1990 im Tempel des Herrn Prag-Vinohrady, Korunní 60

BOTSCHAFT DER SYNODE AN DIE GEMEINDEN

Liebe Schwestern, liebe Brüder!

Vor einem Jahr haben wir mit unserem ganzen Volk eine dramatische Zeit durchlebt, die die Weichen für unsere Zukunft gestellt hat. Heute dürfen wir dankbar bekennen, daß Gott, der uns für unsere zahlreichen Verfehlungen zu Recht hätte verurteilen können, sich unser erbarmt und dem Volk wie der Kirche eine neue Chance gegeben hat.

Auf dieser letzten Tagung der 26. Synode haben wir über die zurückliegenden vierzig Jahre nachgedacht. Wir freuen uns dabei über alle Äußerungen der Standhaftigkeit im Bekenntnis. Wir bekennen uns zu unserer 16. Synode im Jahr 1969 und zu ihrer Botschaft "Die Synode an ihr Volk". Wir freuen uns darüber, daß die Kirche allem Druck, der auf sie ausgeübt wurde, zum Trotz diese Botschaft nie widerrufen hat, auch wenn uns bekümmert, daß sie sie in ihren späteren Äußerungen abschwächte. Darüberhinaus ist es uns nicht gelungen, diesem Wort zu entsprechen. Wir schätzen all diejenigen sehr, die die Charta 77 oder ähnliche Dokumente unterzeichnet haben und sich damit stellvertretend für uns direkter Verfolgung ausgesetzt haben. Es gab auch nicht wenige, die an ihren Bemühungen indirekt beteiligt waren, indem sie sie unterstützt und ihnen Rückhalt in den Gemeinden gegeben haben. Unsere Kirche als ganze hat sich von den Behinderten nie öffentlich distanziert. Die Verfolgten bezeugen dankbar, daß ihre Gemeinden und Freunde in schweren Zeiten treu zu ihnen gehalten haben. Mit Bedauern müssen wir jedoch eingestehen, daß einige von ihnen in ihrem Ringen unverstanden und einsam geblieben sind, und das nicht nur auf der Seite der kirchlichen Verwaltungsorgane.

Wir sind dankbar für die Brüder und Schwestern, die auch in diesen nicht leichten Zeiten nicht aufgehört haben, sich zu Christus zu bekennen, selbst wenn sie dafür auf vielerlei Weise bezahlen mußten, sowie für die Prediger, die in der Verkündigung des Evangeliums und in der Seelsorge an jedem Einzelnen oft auch in schwierigen persönlichen Situationen treu ihren Gemeinden gedient und so eine Arbeit geleistet haben, die niemand anders für uns tun kann.

Wir sind auch dankbar für alle, die sich zwar nicht zu Christus bekannt haben, aber durch ihre Achtung gegenüber dem Menschen und durch ihre Bemühungen um eine bessere Gesellschaft bei uns wie in anderen Ländern auch für die Christen einen Freiraum geschaffen haben. Um so größer ist nun unsere Verantwortung, daß dieser Freiraum nicht geistlich vertan wird.

Demütig bekennen wir, daß wir alle versagt haben - jeder auf seine Art. Die aber, die der dämonischen Macht der Staatssicherheit unterlegen waren, bitten wir, daß sie ihr Versagen denjenigen von ihren Brüdern und Schwestern bekennen, zu denen sie Vertrauen haben, um so Christi Vergebung zu erlangen. Die Beichte, wie sie die Brüderunität in der Zeit der Reformation geübt hat, kann uns allen eine unschätzbare Hilfe sein.

Wir alle fühlen, daß wir die Buße des Einzelnen wie der Kirche brauchen. Buße läßt sich jedoch nicht durch Beschlüsse oder Druck herbeiführen. Nur durch die gründliche Erforschung der eigenen Verstrickung und Schuld unter dem Kreuz Christi und durch die Annahme der teuren Gnade können wir unseren Weg finden und den übrigen Menschen in unserem Land begegnen. Wir stellen uns gegen die Verleumdung anderer.

Wir sind uns bewußt, daß unsere Sünden nicht allein mit der politischen Situation der Vergangenheit verbunden sind. Wir sind Teil unseres Volkes und unserer Nation, die in vielerlei Hinsicht versagt haben. Aus unseren Beratungen sind vier Aufforderungen hervorgegangen, mit denen wir uns an Euch wenden:

1. Bemühen wir uns um eine schöne Erneuerung und um wirklich brüderliche Beziehungen zu den Slowaken! Fangen wir bei den dortigen Evangelischen an, wozu uns auch unser gemeinsames geistliches Erbe verpflichtet!
2. Zögern wir nicht, unsere Meinung laut zu sagen, wo der Rassismus um sich greift, zum Beispiel in den Beziehungen zu Roma, Juden und anderen, und wo der Egoismus dazu führt, daß das soziale Empfinden gegenüber Übersiedlern, Flüchtlingen und auf andere Weise besonders betroffenen Menschen verlorengeht. Setzen wir uns dafür ein, daß unseren Landsleuten aus den bedrohten Gebieten von Tschernobyl schnell geholfen wird!
3. Nutzen wir alle Möglichkeiten zur Unterweisung junger Leute, damit sie Kinder als ein Geschenk Gottes annehmen und sich nicht zu einer Abtreibung entschließen!
4. Unterstützen wir das Werk der Diakonie! Uns wurde eine große Aufgabe übertragen, und deshalb dürfen wir gerade in dieser Zeit der Veränderungen unseren Dienst nicht nur auf das Innere der Kirche beschränken, sondern müssen ihn auch darauf richten, was außerhalb der Kirche notwendig ist.

Lange und sehr offen haben wir über viele Probleme des kirchlichen Lebens gesprochen. Der Bruder Synodalsenior erklärte, daß er beabsichtigt, sein Amt nur noch bis zum Ende dieses Jahres auszuüben. Er hat seinen Rücktritt dem Synodalkrat vorgelegt, obwohl sich die Synode an den Synodalkrat mit der Bitte wandte, seinen Rücktritt nicht anzunehmen. Die nächste ordentliche Synode soll für Ende Juni 1991 einberufen werden. Sie wird die Mitglieder des Synodalkrates aus den Reihen der Presbyter wählen und auch über die Wahl der Mitglieder aus der Gruppe der Geistlichen entscheiden. Bis dahin kommen alle Senioratskonvente zusammentreten, die neue Delegierte für die Synode wählen und Kandidaten für die Kirchenleitung vorschlagen werden. So könnte - menschlich gesehen - es der Grund für einen Neuanfang gelegt werden.

Wir waren in gespannter Atmosphäre zusammengekommen, und in vielen Fragen sind wir auch weiterhin geteilter Meinung. Wir sind uns jedoch bewußt, daß unser gemeinsamer Ausgangspunkt die Hoffnung und die Versöhnung sind. Das ist die Tatsache, daß Gott selbst sich trotz unserer Schuld nicht von uns abgekehrt hat und daß kraft seiner Gnade das Evangelium auch in Zeiten zu hören war, als es ihm die Mächtigen in unserem Land nicht gönnten, so daß auch in der vergangenen Periode eine neue Generation von Christen herangewachsen ist und viele sich in unseren Gemeinden zu Christus mündig bekennen. Das ist ein Wunder der Liebe und Treue Gottes, für das wir danken wollen als Kirche ebenso wie jeder für sich selbst. In seinem Licht wollen wir in unserer Arbeit als Glieder der Kirche Christi fortfahren.

Wir grüßen euch brüderlich.

Die Delegierten der 26. Synode der Evangelischen Kirche der Böhmisches Brüder,
Prag, den 17. November 1990

Usnesení 26. synodu 16. - 17.11.1990

str. 1

SYNODNÍ RADA ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

111 21 Praha 1, Jungmannova 9, pošt. př. 466, tel. 2360924-6

Všem sborům a seniorátům
českobratrské církve evangelické
a poslancům jejího synoduV Praze dne 25.2.1991
Č.j. 548/91

Věc: intimace usnesení 2. pokračování 26. synodu 16.-17.11.1990

Milá církví,

posíláme usnesení z jednání 26. synodu ve dnech 16. a 17.11. podle protokolů, z nichž poslední došel 12. února 1991.

Z těchto usnesení již dříve byla některá sdělena a to Poselství 26. synodu CCE ze 17.11.1990, 26. synod k 1. výročí nenásilného převratu v listopadu 1989, Poselství spoluobčanům na Slovensku, v Čechách a na Moravě (všechna odeslána 22.11.1990 m.j. i sdělovacím prostředkům a vládním orgánům a v německém překladu zahraniční ekuméně), dále Vyhlášení změn církevního zřízení a řádů CCE přijatých 26. synodem (bylo odesláno 10.1.1991).

Číslování jednotlivých usnesení 26. synodu navazuje na ta, jež byla přijata při listopadovém jednání 1989 a lednovém jednání 1990 (které bylo intimováno dne 30.6.1990 č.j. 2035/90.)

Protože některé protokoly neobsahují text usnesení, nýbrž odkazují k podanému návrhu, přejímáme znění z tohoto návrhu, psaného rukou navrhovatele. Usnesení přehlédl člen předsednictva bratr RNDr. Mir. Lišomiský CSc. a předal 25.2.1991 k přepsání.

S bratrským pozdravem

Miroslav Brož
vedoucí tajemník

PROHLÁŠENÍ SYNODU

103. Poselství 26. synodu českobratrské církve evangelické ze 17. listopadu 1990 - bylo již sděleno sborům 22.11.90.
104. 26. synod k 1. výročí nenásilného převratu v listopadu 89- bylo již sděleno sborům 22.11.1990.
105. Poselství spoluobčanům na Slovensku, v Čechách a na Moravě- bylo již sděleno sborům 22.11.1990.
106. Stanovisko k poselství Synod svému národu z 21.2.1969
"26. synod CCE se priznává k poselství Synod svému národu z 21. února 1969 pro jeho pravdivost. Vyznává jako svou věru, že při svém zasedání v roce 1973 vzal na vědomí dopis synodní rady z 11. února 1972, který oslabil smysl a význam tohoto poselství v tati: "Všechny lidské projevy nejsou v sobě znamením lidské porušenosti i stopy doby, v níž vznikly. Tak i doba XVI. synodu podmínila některá jeho usnesení, jež ovšem ve změně politické situace nemohou být vodítkem pro dnešní vztahy jak synodní rady tak i Váš všech ke státní správě. Je třeba vždy znovu pečlivě zvažovat, co v našich stanoviscích má svůj základ v biblickém poselství, co je ovocem Ducha svatého a co je dobově podmíněno nebo založeno jen na subjektivních názorech." Tentýž dopis obsahuje rovněž věty, které vyjadřují odstup od členů církve, kteří byli v nespravedlivém trestním řízení a teprve před zasedáním soudu:

"Litujeme, že se vyskytly případy, kdy se členové naší církve octli v rozporu s platnými zákony. V této souvislosti nám bylo řečeno, že za projevy z let 1968-69 nebyl nikdo souzen. Dnes však v roce 1972, v situaci již konsolidované, musejí se lidé odpovídat ze svých projevů a činů, jestliže jsou tyto v rozporu s platnými zákony. Tato skutečnost je důrazným napomenutím, abychom si uvědomili, jak mnoho záleží na každém slově a na každém činu."

Tímto členům církve se synod omlouvá. Synod si pro dnešek i pro budoucnost kajičně a v očekávání Boží milosti připomíná, že má podle Božího Slova stát v poznání pravdy a zastávat se postižených lidí."

107. "Vyjádření teologického odboru ČCE k účasti ordinovaných služebníků církve na politickém životě nechť poslouží jako podnět širší teologické diskuse. Text vyjádřený v této podobě není závazný."
108. "Synod doporučuje z tisku 38 (pozn.: v něm bylo synodálům předloženo svrchu citované vyjádření) škrtnout závěr bodu 2,3.1, celý bod 2,3.2., přeformulovat 2,3.3. a z bodu 2,3.4 zmínku o straně, která se odvolává na křesťanství."
109. "Předchozí návrh specifikován takto: Ponechat pro tuto dobu dekret volitelnosti (zejména ~~přítí~~ na závěr 2,3.1., není však uvedeno) 2,3.2 škrtnout v závěru: Jako záložní možnost obživy. 2,3.3.... není soukromou záležitostí (zbytek škrtnout). 2,3.4. Politická odpovědnost církve je účinnou službou jen tehdy, když církev sama neusiluje o převzetí moci. Volíme proto strany, které jsou nám jako křesťanům blízké, volíme odpovědné politiky..."

HODNOCENÍ CÍRKVE

110. Volba komise, "která by do příštího synodu zkoumala cestu církve od roku 1945" (podle usnesení č.72 synodu z ledna 90, jenž tuto komisi ne zvolil):
"Miloslav Beryán, PhDr. Eva Melmuková, ThDr. Miloslav Hájek, Richard Firbas, Bohuslav Otrásal, PhDr. Jaromír Procházka a Pavel Pojtář" - náhradníci "Pavel Otter, Jan Šimsa, Pavel Kečkovský a br.Kozlík".
111. "Vyzýváme všechny bratry a sestry, jejichž svědomí je zatíženo spoluprací s StB, aby se svědili pastýřské radě ČCE."
112. "Synod se obrací na vedoucí účelových zařízení církve, aby pečlivě vybírali své zaměstnance a nezaměstnávali ty, kteří byli zapojeni do činnosti státních orgánů, případně aby rozvažali pracovní poměr, jestliže k takovému zaměstnání již došlo."
113. "Synod žádá synodní radu, aby zabránila likvidaci všech materiálů týkajících se naší církve v kancelářích církevních tajemníků i dalších orgánů na všech stupních a zajistila jejich předání církvím."

KAZATELSKÝ REVERS A CÍRKEVNÍ ŘÁDY

114. "Kazatelský revers - upravený text přijat."
Text byl přijat v tomto znění: "Budu-li povolán k práci a službě kazatelské v Českobratrské církvi evangelické, slibuji před Bohem, že se budu snažit opravdově a ze všech svých sil s Boží pomocí povinnosti sobě uložené věrně a svědomitě vykonávat a tak pečovat o vzdělávání a spasení duší lidských i dobra celé církve. Zejména se zavazuji, že budu evangelium Kristovo podle Písma svatého a v duchu konfesí Českobratrské církve evangelické zvěstovat, jakož i o to chci pracovat, abych měl svědomí bez urazu před Bohem i lidmi vědycky. Také slibuji, že budu řády Českobratrské církve evangelické zachovávat a že budu dbát předpisů a doporučení úřadů církevních. To vše potvrzuji svým vlastním podpisem."
115. Předpisy o nominaci kandidátů - bylo již sděleno
116. Záležitosti týkající se studentů, fakulty a volitelnosti za víkend - bylo již sděleno.
117. Volitelnost za kazatele - bylo již sděleno

118. "Synod pověřuje synodní radu, aby se 27. volební synod ČCE konal nejpozději do konce prvního pololetí 1991."
119. "Synod bere s bratrským pochopením na vědomí slib synodní rady, tlumočený všem sborům dopisem čj. 3026 z 26.10./ že až do 27. synodu bude synodní rada vykonávat svou funkci a všechny z ní vyplývající pravomoci."
120. "Synod ukládá synodní radě, aby co nejdříve zahájila ve sborech jak výběr kandidátů pro volbu na laická místa v synodní radě, tak i výběr kandidátů z řad farářů pro případnou volbu s vyslovným upozorněním, že mohou být navrženi jak noví kandidáti tak i dosavadní členové synodní rady, pokud je podle církevního zřízení jejich volba ještě možná."
121. "Synod ukládá všem seniorátům, ať ve svých sborech zajistí neprodleně volbu poslanců na konventy. Zasedání těchto konventů necht v souladu s církevním zřízením řeší sporné otázky seniorátů a do konce 1. čtvrtletí provede volbu poslanců na 27. synod."
122. "Synod žádá synodní radu, aby nepřijímala rezignaci br. synodního seniora Hronádky a jeho náda, aby ve svém úřadu setrval minimálně do příštího synodu."
123. "Synod doporučuje seniorátním výborům, aby samy rozhodly, zda jejich volba nebyla poznamenána udělováním či neudělováním státních souhlasů. Při každém nřznaku takového ovlivňování ať seniorátní výbor odstoupí a nabídne seniorátu možnost nové, svobodné volby."
124. "Synod ukládá synodní radě, aby pro některé zasedání 27. synodu připravila vhodné připomenutí bohosloveckého odkazu J. A. Komenského."

VZDĚLÁVÁNÍ, VÝCHOVA, TISK

125. "Synod pověřuje synodní radu, aby zvažila možnost přeměny PO teologického tak, aby tento poradně odbor neměl výsadní postavení ve formulaci teologických stanovisek. Necht je pamatováno na možnost vytváření těchto stanovisek i seniorátními PO teologickými, ab tato vyjádření byla aktuální a svěží i pro nečleny církve. Synod vyzývá seniorátní výbory, aby podporovaly vytváření teologických odborů (tam, kde ještě nejsou) a tak umožnily farářům stávat se opět teology."
126. "26. synod ČCE prosí profesorský sbor EF KU, aby seznámil 27. synod s podrobnou koncepcí výuky a studia evangelické teologie na této fakultě."
127. "Synod doporučuje Komenského fakultě, aby věnovala pozornost přípravě studentů k event. službě pastorační mezi vězni."
128. "Synod doporučuje synodní radě, aby ve spolupráci s příslušnou komisí urychleně vyhledala křesťanského pedagoga s odborným vzděláním a praxí, který by se mohl ujmout řízení Evangelické akademie."
129. "Synod doporučuje Kalichu a redakcím našich časopisů, Křesťanské revui a Kostnickým jiskram, aby zveřejňovaly svědectví o křesťanské službě Přemysla Pitterra, Olgy Fierzové a jejich přátel, dětem idovským a německým v letech 1945-47."

130. "Nechť synodní rada vstoupí v jednání s evang. církví a.v. a reformovanou církví na Slovensku za účelem uspořádání sjezdu českých a slovenských evangelíků, který by připomněl úkoly, které společně, v našich národech máme, zejména svazek upevňování bratrské vzájemnosti a spolupráce Čechů a Slováků."
131. "25. synod se připojuje k výzvě Spolku evangelických duchovních, adresované ministerstvu zahraničních věcí ČSFR, aby bylo urychleno přestěhování Čechů a Slováků z ohrožené oblasti Černobylu zpět do naší republiky a pověřuje synodní radu k vyřízení této záležitosti."
132. "Synod vyzývá církve, aby se daleko více a konkrétněji angažovala v sociálních programech pro imigranty i pro naše krajané, kteří se chtějí vrátit do vlasti."
133. "Synod se usnesl, aby ČCE zrušila kolektivní členství v KMK a ponechala na vůli jednotlivců, či skupin v církvi, chtějí-li se v této organizaci angažovat."
- PASTÝŘSKÁ PÉČE A DIAKONIE
134. "Synod bere na vědomí, že br. MUDr. Zdeněk Susa a sestra MUDr. Anna Dusová byli povoláni do etické komise českého ministerstva zdravotnictví a vysílá je do práce v této komisi."
135. "Synod pověřuje synodní radu, aby žádala na českém ministerstvu školství prohloubení výchovy k odpovědnému manželství a rodičovství a její zavedení do osnov všech škol."
136. "Synod žádá pracovníky naší církve ve sdělovacích prostředcích, aby pamatovali na problematiku manželství a rodičovství."
137. "Synod pověřuje synodní radu, aby projednaný materiál "Umělé přerušování těhotenství" předala po nezbytných drobných formulačních úpravách:
- a/ sborům, poradním odborům pro vzdělávání kazatelů a práci laiků a celocírkvevnímu odboru pro mládež pro soustavné vzdělávání na svízených úsecích.
 - b/ Diakonii a poradnímu odboru pro křesťanskou službu ke sledování problematiky sociálních důsledků provádění umělého přerušování těhotenství a hledání cest k jejich řešení."
138. "Synod děkuje br. Susovi za připravení příručky "Dopis mladým křesťanům o tělesné lásce" a předložený materiál Umělé přerušování těhotenství."
139. "Synod pověřuje synodní radu, aby se jedním z témat příštího celocírkvevního setkání stala otázka spolupráce faráře a sboru ve všech oblastech diakonie."
140. "Synod se usnesl, aby nemovitosti využívané dříve pro dobročinnou a diakonickou práci byly v případě jejich vrácení církvi, dány k dispozici účelovému zařízení Diakonie."
141. "Synod ukládá synodní radě, aby ve spolupráci s ostatními křesťanskými církvemi i státní sociální správou hledala možnost vytváření nevelkých azylů pro propuštěné vězně."
142. "Synod ukládá synodní radě, aby do zákona O výkonu trestu odnětí svobody navrhla:
- a/ Účast na bohoslužbách ve sboru (tedy mimo HVÚ) je důvodem přerušování trestu.
 - b/ Biblická čtení je záměnná s biblí."

Byla ještě další usnesení o vlohách synodu a pod., která v protokolech nejsou uvedena.

V Praze dne 10. ledna 1991
Č.j. 30/91 DH

V š e m farním sborům a seniorátům
českoobratské církve evangelické

Věc: vyhlášení změn církevního zřízení a řádů ČCE

Vyřizuje: vedoucí tajemník Miroslav Brož

Milí bratři a milé sestry,

i když stále ještě nemáme k dispozici verifikované zápisy listopadového jednání 26. synodu 1990 a tudíž autentický text usnesení, máme jistotu, že navrhované změny na úpravu církevního zřízení a řádů byly synodem přijaty beze změny. Protože se tyto změny týkají jednání blížících se seniorátních konventů, vyhlašuje synodní rada tyto změny církevního zřízení a řádů usnesené 26. synodem 1990 s okamžitou platností:

A. Předpisy o nominaci kandidátů

1. Církevní zřízení § 24 odst. 2:

(Vypustit "a navrhovat konventu kandidáty z řad farářů pro volbu seniorátního výboru"). Zkrácený odstavec tedy zní:

"Seniorátnímu zastupitelstvu přísluší v období mezi konventy radit se o důležitých otázkách seniorátní správy a stanovit směrnice pro práci seniorátu."

2. Církevní zřízení § 25 odst. 2:

(Vypustit celé dosavadní znění a nahradit je novým textem). Nové znění:

"Před volbou farářů a starších do seniorátního výboru si seniorátní výbor vyžádá návrhy vhodných osob ze sborů. Výsledky průzkumu sdělí seniorátní výbor konventu, který však není při volbě farářů a starších do seniorátního výboru tímto průzkumem vázán."

3. Církevní zřízení § 27 odst. 10:

Celý odstavec vypustit.

4. Církevní zřízení § 27 odst. 11:

Přečíslovat jej na odstavec 10 a poobakrát před slovem "starších" předřadit nově "farářů a", takže nový text nynějšího odstavce 10 zní:

"Před volbou farářů a starších do synodní rady si synodní rada vyžádá návrhy vhodných osob ze seniorátů a také seniorátní výbory si vyžádají za tím účelem vyjádření svých sborů. Výsledky průzkumu sdělí synodní rada synodu, který však není při volbě farářů a starších do synodní rady tímto průzkumem vázán."

5. Církevní zřízení § 27 odst. 12:

Přečíslovat na nynější odstavec 11.

6. Církevní zřízení § 28 odst. 2:

(Ve čtvrtém řádku vypustit slova "navrhuje synodu kandidáty z řad farářů pro volby do synodní rady"). Zkrácený odstavec tedy zní:

"Synodní zastupitelstvo se v období mezi synody radí o naléhavých otázkách náboženského a církevního života, usnází se o zásadních směrnících pro práci církevních orgánů, připravuje program pro zasedání synodu a usnází se nadpoloviční většinou všech svých členů o prozatímních, správních opatřeních a celocírkevních rádech platných do příštího synodu.

7. Řád jednací a volební čl. 2 odst. 2 d:

Celý odstavec vypustit.

B. Záležitosti týkající se studentů, fakulty a volitelnosti za vikáře

8. Po schválení zákona o inkorporaci teologických fakult do University Karlovy je nový název dřívější Komenského evangelické bohoslovecké fakulty "Evangelická teologická fakulta University Karlovy", který je třeba všude upravit na místech, kde je užito názvu starého:

v § 10 odst. 1a církevního zřízení, v čl. 4 odst. 1 řádu pro kazatele, v čl. 1 odst. 1 řádu pro studenty bohosloví.

Tam, kde je užito zkráceného znění Komenského fakulta nebo zkratky KEBF, je třeba nahradit novou zkratkou "ETF UK":

v § 10 odst. 1 a, odst. 1 b, v § 14 odst. 2, v § 27 odst. 2d, v § 28 odst. 1d církevního zřízení, dále v článku 4 odst. 5, čl. 6 odst. 1 a čl. 10 odst. 4 řádu pro kazatele, dále v preambuli a v čl. 1 odst. 1 a odst. 4 řádu pro studenty bohosloví.

9. Řád pro studenty bohosloví článek 3, odst. 2:

(Vypustit poslední větu). Zkrácené znění bude tedy znít:

"Kdyby nepomohlo napomenutí, nebude student dále veden v seznamu kandidátů pro kazatelské povolání. Ztrácí tím možnost dostávat církevní podporu."

10. Řád pro kazatele článek 5 odst. 1:

Rozšířit text o druhou větu, takže nyní bude znít:

"Volitelnost k úřadu vikáře uděluje synodní rada absolventům ETF UK. Při tom přihlíží zejména k plnění Řádu pro studenty bohosloví."

C. Volitelnost za kazatele

11. Církevní zřízení § 11 odst. 2:

(Vypustit v závěru odstavce slova "a ztrátou státního občanství"). Zkrácený text zní takto:

"Ztráta volitelnosti nastává vystoupením z církve, vzdáním se kazatelské služby v církvi a pravoplatným opatřením církevní pastýřské rady."

S bratrským pozdravem

synodní rada českobratrské církve evangelické

Miloš Lešákar
synodní kurátor

Pavel Smetana
úřadující náměstek
synodního seniora